

REGULA
SANCTI
BENEDICTI
ABBATIS.

REGVLA S. BENEDICTI ABBATIS MONACHORVM PATRIARCHÆ,

CVM DECLARATIONIBVS, ET CONSTITVTIONIBVS,

Patrum Congregationis Casinensis recognitis, & approbatis

IN COMITIIS GENERALIBVS,

Habitis in Monasterio S. BENEDICTI de Padolyrone

Anno Domini MDCLXIX.

TICINI REGII,

Ex Typographia Io. Andreæ Magrij. MDCLXXI.

DE CONSENSV SVPERIORVM.

OMNIBVS
SVB REGVLA
SS.MI P. N. BENEDICTI
IN CONGREGATIONE CASINENSI
MILITANTIBVS.
D. IOANNES A MVTINA
HVMILIS PRÆSIDENS.

VM Generalia Comitia, quæ singulo quoque anno habebantur, ad biennium differenda, & Procuratorem Generalem in Curia, qui ex Prioribus desumebatur, ex Abbatibus Regiminis eligi, communibus Prælatorum votis, Apostolicæ Sedis postmodum robore firmatis sancitum extiterit; opera pretium fuit, Constitutiones aliquas ad id muneris spectantes, et Dietæ, Capitulique tempora decernentes commutare, reliquis vt prius omni fere ex parte consistentibus: ex quo fit volumen hoc in lucem de nouo prodiens, non nouas, verùm tantummodo nouiter impressas, gerere Regulæ Declarationes, ac nostræ Con-

gregationis Constitutiones; incongruum siquidem fuisset, leges eas, quibus Congregatio, Dominicus veluti ager, exculta flores honoris, & honestatis, nec non vberrimos religiosæ obseruantiæ edidit fructus, obliterari, nouasq; condi, quibus sata perniciosam potius coaluisset in segetem; dum Damasi Pontificis oraculo, Religiosorum Maiores quantò plura sui ordinis faciunt statuta; tantò plus Regulam sine lege confundunt. Quæ igitur à Parentibus nostris statuta hæreditario veluti iure accepimus, eadem Vobis obseruanda proponuntur, vt sic idem diuini amoris, cui illi seruierunt, spiritus excitetur in nobis, & eo Congregatio nostra augeatur in dies sanctimoniæ feruore, quo sub eorum magisterio succreuit enutrita. Valete.

Papiæ, è Monasterio S. Saluatoris Kal. Martij.

VRBA-

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SACRI Apostolatus ministerio per abundantiam Diuinæ gratię nullo licet merito nostro præpositi, ad ea, perquę Christifideliũ pręsertim Altissimo sub suaui Religionis iugo, & Monastica disciplina famulantiũ prospero statui, feliciq; directioni consulitur, libenter intendimus, & ijs, quę propterea facta fuisse dicuntur, vt ab omnibus, quos illa concernunt inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis adijcimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum

itaq;

itaq; ſicut nobis nuper exponi fecit dilectus filius Gregorius de Parma Monachus expreſſe profeſſus Congregationis Caſinen̄ Ordinis S. Benedicti, & eiuſdem Congregationis Procurator Generalis, conſtitutiones antiquę, & declarationes ſuper Regulam S. Benedicti Congregationis prædictę aliàs Apoſtolica auctoritate cõfirmatæ in quodam Capitulo Generali eiuſdem Cõgregationis auctoritate dilecti filij noſtri Franciſci S. Laurentij in Damaſo Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarij noſtri ſecũdum carnem ex fratre germano nepotis, & Ordinis prædicti apud nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris, & in vim facultatis eidē Congregationi per fel. rec. Eugenium Papam IV. prædeceſſorem noſtrum,

ſtrum, vt ipſe Gregorius aſſerit, cõceſſę in aliquibus correctę, & declaratæ fuerint, vt ad præſcriptum literarũ Apoſt. tàm à Romanis Pontificibus etiam prædeceſſoribus noſtris, quàm à nobis poſt confirmationem conſtitutionum, & declarationum huiuſmodi pro bono eiuſdẽ Congregationis regimine emanatarum reducerentur, ac earum obſeruantiæ, quæ ad præſens in Congregatione prędicta viget, vniformes redderentur. Nobis propterea d. Gregorius totius Congregationis huiuſmodi nomine humiliter ſupplicari fecit, vt Conſtitutiones, & declarationes huiuſmodi, vt præfertur, correctas, & declaratas Apoſtolicę confirmationis robore communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem

Gregorium ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum pręſentium dumtaxat cõſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati: Conſtitutiones, & declarationes prædictas in d. Capitulo generali, vt petitur correctas, & declaratas, dummodo tamen S. Canonibus, ac Concilij Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non aduerſentur, neq; ſint reuocatæ, aut ſub aliqua reuocatione comprehenſæ, Apoſtolica auctoritate tenore

præ-

præſentium confirmamus, & approbamus, illiſq; inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos, tam iuris quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint ſupplemus, atque Conſtitutiones, et declarationes huiuſmodi in eadem Congregatione perpetuò obſeruari, ſicque per quoſcumq; Iudices ordinarios, et delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, et diffiniri debere, ac irritum, et inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſciẽter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtañ conſtitutionibus, et ordinationib' Apoſtolicis, et quatenus opus ſit quibuſuis alijs Ordinis, et Congregationis huiuſmodi etiam iuramento confirma-

firma-

firmatione Apost. vel alia quauis firmitate roboratis statutis, et consuetudinibus, cæterisq; contrarijs quibuscumq; Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutę munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quę adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martij 1642. Pontificatus nostri anno decimo nono.

M. A. Maraldus

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI.

SANCTI MONACHORVM PATRIS BENEDICTI

In Regulam suam.

PROLOGVS.

VSCVLTA, ò FILI, PRAECEPTA MAGISTRI, & inclina aurem cordis tui: & admonitionem pij patris libenter excipe, & efficaciter comple: vt ad eum per obedientiæ laborem redeas, à quo per inobedientiæ desidiam recesseras. Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenuncians proprijs voluntatibus, Domino Christo vero regi militaturus,

 obedien-

obedientiæ fortissima, atque præclara arma assumis, In primis, vt quicquid agendum inchoas bonum. ab eo perfici instantissima oratione deposcas: vt qui nos iam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquandò de malis actibus nostris contristari. Itá enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est: vt non solùm iratus pater, non aliquandò filios suos exhæredet: Sed nec, vt metuendus dominus, irritatus malis nostris, vt nequissimos Seruos, perpetuam tradat ad pœnam, qui eum sequi noluerint ad gloriam.

Exurgamus ergò tandem aliquandò, excitante
Rom.13. nos Scriptura, ac dicente: Hora est iam nos de somno surgere. Et apertis oculis nostris ad deificum lumen, attonitis auribus audiamus, diuina
Psalm.94. quotidiè clamans quid nos admoneat vox, dicens: Hodiè si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra; & iterùm: Qui habet aures audiendi
Apoc.2. audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs. Et quid dicit.
Psalm.33. Venite filij, audite me: timorem Domini docebo vos. Currite, dum lumen vitæ habetis, ne tene-
Ioann.12. bræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi, cui hæc clamat, ope-
Psalm.33. rarium suum, iterùm dicit: Quis est homo, qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens, respondeas, Ego: dicit tibi Deus: Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & sequere eam. Et cùm hæc feceritis,

oculi

oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras. Et antequàm me inuocetis, dicam: Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini inuitantis nos, fratres charissimi? Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ. *Esa. 65.*

Succinctus ergò fide, vel obseruantia bonorum actuum lumbis nostris, per ducatum Euangelij pergamus itinera eius: vt mereamur eum, qui nos vocauit, in regno suo videre. In cuius regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo minimè peruenitur. Sed interrogemus, cum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in Monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem, fratres, audiamus Dominum respondentem, & ostendentem nobis viam ipsius tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam: qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua; qui non fecit proximo suo malum: & opprobrium non accepit aduersùs proximum suum. Qui malignum diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasione sua à conspectibus cordis sui respuens, deduxit ad nihilum, & paruulos cogitatus eius tenuit, & allisit ad Christum. Qui timentes Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos: sed ipsa in se bona, non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis, Domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus *Ephe. vlt.* *Psal. 14.* *Psal. 136.* *Psal. 113.*

1.Cor.15. 1.Cor.1. 2.Cor.10. Matth.7.

Apoſtolus de prædicatione ſua ſibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei ſum id, quod ſum. Et iterùm ipſe dicit: Qui gloriatur, in Domino glorietur. Vnde, & Dominus in Euangelio ait: Qui audit verba mea hæc, & faciet ea, ſimilabo eum viro ſapienti, qui ædificauit domum ſuam ſupra petram: venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat ſupra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidiè, his ſuis ſanctis monitis factis nos reſpondere debere. Ideò nobis propter emendationem malorum, huius dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apoſtolo: An neſcis, quia patientia Dei ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit: Nolo mortem peccatoris, ſed vt conuertatur, & viuat. Cùm ergò interrogaſſemus Dominum, fratres, de habitatore tabernaculi eius, audiuimus habitandi præceptum: Sed ſi compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Cœlorum. Ergò præparanda ſunt corda, & corpora noſtra ſanctæ præceptorum obedientiæ militatura: & quod minus habet in nobis natura poſſibile, rogemus Dominum, vt gratiæ ſuæ iubeat nobis adiutorium miniſtrare. Et ſi fugientes gehennæ pœnas ad vitam perpetuam volumus peruenire; dùm adhuc vacat, & in hoc corpore ſumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere, currendum, & agendum eſt modò, quod in perpetuum nobis expediat.

Rom.2. Ezech.18.

Conſtituenda eſt ergò à nobis Dominici ſchola ſeruitij,

seruitij, in qua institutione nihil asperum, nihilquè graue nos constituturos speramus. Sed, & si quid paululum restrictius, dictante æquitatis ratione, propter emendationem vitiorum, vel conseruationem charitatis processerit, non illicò pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est, nisi angusto initio incipienda. Processu verò conuersationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine, curritur via mandatorum Dei: vt ab ipsius nunquàm magisterio discedentes, in eius doctrina vsquè ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemur: vt & regni eius mereamur esse consortes. *Matth. 7.* *1. Cor. 1.*

***
**
*

PROLOGVS DECLARATIONVM

Patrum Congregationis Casinensis.

ADmoniti pia nostræ Regulæ institutione, quæ docet Abbatem ita disponere, ac moderari debere omnia, vt, & ad salutem dirigantur animarum, & feruentes inde habeant, quod cupiunt, nec debiles refugiant; iniungitq; Monachis, quod ea, quæ faciunt, sine perturbationibus exequantur: Suffulti etiam auctoritate Apostolica, quædam Regulæ dubia declarabimus, modificando ea, quæ aspera videntur, & nonnullos viuendi modos componendo: vt vniformitas morum ac ceremoniarum in Congregatione nostra seruetur.

† † †

INCIPIT REGVLA S. PATRIS BENEDICTI.

De Generibus Monachorum.

CAP. I.

Onachorvm quatuor esse genera manifestum est. Primum, Cœnobitarum: hoc est Monasteriale, militans sub Regula, vel Abbate. Deindè secundum genus est Anachoretarum, idest, Eremitarum, horum, qui non conuersionis feruore nouitio, sed Monasterij probatione diuturna didicerunt contrà diabolum multorum solatia iam docti pugnare: & bene instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremi, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contrà vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium verò Monachorum teterrimum genus, est Sarabaitarum, qui nulla regula approbati experientia magistra, sicut aurum fornacis: sed in plumbi natura molliti, adhùc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur. Qui bini, aut terni, aut certè singuli sine pastore, non Dominicis, sed suis inclusi ouilibus, pro lege eis est desideriorum voluptas: cum quicquid putauerint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum verò

Cænobitæ.

Anachoritæ.

Sarabaitæ detestabiles.

genus, est Monachorum, quod nominatur gyrouagum; qui tota vita sua per diuersas Prouincias ternis, aut quaternis diebus per diuersorum cellas hospitantur, semper vagi, & nunquàm stabiles, & proprijs voluptatibus, & gulæ illecebris seruientes, & per omnia deteriores Sarabaitis: de quorum omnium miserrima conuersatione melius est silere, quàm loqui. His ergò omissis, ad Cœnobitarum fortissimum genus disponendum, adiuuante Domino, veniamus.

Gyrouagi.

Qualis debeat esse Abbas.

CAP. II.

Bbas, qui præesse dignus est Monasterio, semper meminisse debet, quod dicitur: & nomen maioris factis implere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur prænomine, dicente Apostolo: Accepistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba, pater. Ideoquè Abbas nihil extrà præceptum Domini (quod absit) debet aut docere, aut constituere, vel iubere: sed iussio eius vel doctrina, fermentum diuinę iustitiæ in discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suę, vel discipulorum obedientiæ vtrarumque rerum in tremendo iudicio Dei facienda erit discussio. Sciatque Abbas culpæ pastoris incumbere, quicquid in ouibus paterfamilias vtilitatis minus potuerit inuenire. Tantùm iterum liber erit, si inquieto, vel inobedienti

Rom. 8.

gregi

gregi pastoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus vniuersa fuerit cura exhibita: pastor earum in iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino: Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi: ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demùm inobedientibus curæ suæ ouibus pœna sit eis præualens ipsa mors. *Psal. 39.*

Ergò cùm aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest, omnia bona, & sancta, factis ampliùs, quàm verbis ostendere: vt capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat: duris verò corde, & simplicioribus factis suis Diuina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis indiget non agenda: ne alijs prædicans, ipse reprobus inueniatur. Nequandò illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & proiecisti sermones meos post te. Et qui in fratris tui oculo festucam videbas, in tuo proprio trabem non vidisti? Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius; nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non conuertenti ex seruitio præponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod si, ità iustitia dictante, Abbati visum fuerit: & de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliàs propria teneant loca: quia siue seruus, siue liber, omnes in Christo vnum sumus: & sub vno Domino, æqualem seruitutis militiam baiulamus: quia *Act. 1.* *1. Cor. 9.* *Psal. 49.* *Matth. 7.* *1. Cor. 12.* *Rom. 12.*

non

Galat. 2. Ephes. 61. non est apud Deum personarum acceptio. Solummodò in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur. Ergò æqualis sit omnibus ab eo charitas: vna præbeatur omnibus, secundùm merita, disciplina.

1. Tim. 4. In doctrina namq; sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa; idest miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magistri, pium Patris ostendat affectum, idest, indisciplinatos, & inquietos debet duriùs arguere: obedientes autem, & mites, & patientes, vt meliùs proficiant, obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, vt increpet, & corripiat, admonemus. Nequè dissimulet peccata delinquentium: Sed mox, vt cœperint oriri, radicitus ea, vt præualet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac superbos, vel inobedientes verberum, vel corporis castigatione, in ipso initio peccati coerceat; sciens scriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterùm: Percute filium tuum virga, & liberabis animam eius à morte.

1. Reg. 2.

Prou. 23.

Meminisse debet semper Abbas, quod est: meminisse, quod dicitur, & scire; quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: Sciatq; quàm difficilem, & arduam rem suscepit, regere animas, & multorum seruire moribus. Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus: & secundùm vniuscuiusq; qualitatem, vel intelligentiam,

ità se omnibus conformet, & aptet, vt non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiatur; verùm etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia ne dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plùs gerat solicitudinem de rebus transitorijs, & terrenis, atque caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus, & rationem redditurus est. Et ne causetur fortè de minori substantia, meminerit scriptum: Primùm quærite Regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adijcientur vobis. Et iterùm: Nihil deest timentibus eum. Sciatque, quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua Fratrum se habere scierit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sine dubio addita m, & suç animæ. Et ita timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis ouibus, cum de alienis ratiocinijs cauet, redditur de suis solicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs emendatus.

Matth. 6.

Psal. 34.

DECLARATIO

Ibi: Sciatque Abbas culpæ Pastoris.

1 CONsiderent maxima cum attentione Prçlati doctrinam huius capitis, curentque omni vigilantia, vt fratres ad Regularem obseruantiam, ad sacras item lectiones, meditationes, ac orationes sedulò incumbant: Sanctissima Sacramenta, celebrationes-

tionesque Missarum deuotè frequententur; ac præsertim inuigilent, ne Officiales, tàm Monachi, quàm Commissi, qui extrà Monasteria, ob curam rerum temporalium, degunt, propter huiusmodi administrationes spiritualia exercitia prætermittant.

Ibi : Omnia verò.

2 ORdinamus, Prælatos debere semper (quoad fieri potest) interesse obseruantijs, tàm in Choro, quàm in Refectorio.

Ibi : Neque dissimulet.

3 ADuertant Prælati hanc partem Regulæ, eamq; omninò obseruent, considerantes, propter repræhensionum, & correctionum omissionem, multa mala posse in Congregatione obrepere. Contrà criminosos verò, & delinquentes, etiam ex officio procedant: vt ex vigili coercitione faciliùs, & citiùs corrigantur. Quòd si Prælati in grauioribus causis, negligentes fuerint: Diffinitores, vel Regimen pro modo culpæ in ipsos seuerè animaduertant.

Ibi : Et alium quidem blandimentis.

4 HInc nouerint Abbates, quanta indigeant moderatione in regendis subditis: & qua discretione, & flexibilitate, se debeant vniuscuiusque naturæ conformare; vt animas lucrifaciant.

De

De adhibendis ad Consilium fratribus.

CAP. III.

Voties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem: & dicat ipse, vndè agitur. Et audiens consilium fratrum, tractet apud se, & quod vtilius iudicauerit, faciat. Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus: quia sæpè iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent Fratres Consilium cum omni humilitatis subiectione, vt non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit; sed magis in Abbatis pendeat arbitrio: vt quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant: Sed sicut Discipulis conuenit obedire Magistro; ità & ipsum prouidè, & iustè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistram sequantur Regulam: neque ab ea temerè declinetur à quoquam.

Nullus in Monasterio sequatur cordis proprij voluntatem: neque præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intùs, aut foris Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, Regulari disciplinæ subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat; sciens se procul dubio de omnibus iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij vtilitatibus, Seniorum tantùm vtatur consilio,

sicut

ficut fcriptum eft: Omnia fac cum confilio, & poft factum non pœnitebis.

DECLARATIO.

Ibi: Aliqua præcipua.

1 INter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, fiuè Conuentus cuiufcunque Monafterij confilia, & vota requiri debent, funt, Receptio Nouitiorum ad Profeffionem, Collatio Beneficiorum (vbi confueuit Conuentus interuenire huiufmodi collationibus) Syndicatus, Locationes ad longum tempus, acceptatio Miffarum perpetuarum; & alia huiufmodi: Quælibet etiam alienatio rerum Ecclefiafticarum, immobilium,& pretiofarum mobilium,quæ per facros Canones, fine permiffione Summi Pontificis, omninò fieri prohibentur.

2 Et ne facile Prælati, & Conuentus noftræ Congregationis prędicta Monafteriorum bona quoquo modo alienare præfumant: Ordinamus, quod quotiefcumque pro aliquo Monafterio eft facienda alienatio alicuius proprietatis (præterquàm fi effet fundus modici valoris, qui pretium Ducatorum quinquaginta non excederet) vt omnia ritè procedant, prius quàm à Diffinitoribus petatur licentia, ineatur inter ipfos Superiores confilium, an expediat vtilitati Monafterij,& demum de confenfu Superiorum fecretis totius Conuentus exponatur fuffragijs, à quo diligentius examinato negotio, & cognita voluntate Monachorum, fi duæ ex tribus partibus confenferint, & in vtilitatem

iudica-

iudicauerint cedere Monasterij, tunc à Capitulo Generali licentiam petant, declarando Patribus, se ritè secundùm ordinationes nostras in Monachorum Capitulo negotium pertractasse.

3 Firmiter statuentes, quod Prælatus, & Conuentus nullam omninò alienationem facere possint de possessionibus, vel rebus immobilibus, & mobilibus pretiosis Monasteriorum nostrorum, nisi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, vel Regimine, quibus fideliter exponi debebit, quo in statu res sese habeant, impetratoque, nec aliter, nec alio modo, assensu à Sede Apostolica.

4 Quo verò ad alienandi solemnitatem, & licentiam à Sede Apostolica obtinendam, obseruentur Constitutiones Summorum Pontificum, præsertim Pauli Secundi, & Sanctissimi D. Nostri Vrbani Papæ Octaui de rebus Ecclesiæ non alienandis.

5 Bona porrò emphiteotica, aut feudalia (si qua defectu descendentium, aut alio quouis modo ad Monasteria deuolui liberè contingat) pari lege statuimus, ne possint rursum in Emphiteusim, vel feudum dari, nisi à Capitulo Generali, vel saltem Patris Præsidis, & vnius Visitatoris Prouinciæ prius obtenta licentia.

6 Obtenta autem tali facultate, si quæ res est alienanda, quoad fieri potest, per viam permutationis fiat, aut ita cautè pecunia applicetur, ne Monasteria aliquod detrimentum patiantur: Sæpe enim contingit, bona Laycorum esse hypothecata, aut fideicommisso subiecta, vel aliter obligata.

Ibi i

Ibi: Conuocet Abbas omnem Congregationem.

7 ANtequam Abbas exponat causam, de qua agendum est, exhortetur fratres, vt cum humilitate dent consilium iuxta hoc Capitulum.

8 Prohibemus autem, ne quis Frater audeat reuelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monasteriorum tractata fuerint, quæ sint prohibita à Patribus reuelari. Quod si quis transgressus fuerit, iniungatur ei pro hac graui inobedientia, vt dicat suam culpam in Capitulo coram omnibus: ieiunetque semel pane, & aqua in terra in Refectorio, & priuetur per sex menses voce actiua, & passiua Capituli.

Ibi: Abbas.

9 DEclaramus per totam Regulam idem intelligendum de Priore, vbi dignitas Monasterij non esset Abbatia, sed Prioratus.

Ibi: Seniorum tantum vtatur consilio.

10 DEclaramus nomine Seniorum intelligendos esse Priorem Claustralem, & Decanos regiminis, cum quibus Prælati negotia Monasteriorum, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus occurrentia liberè tractare, & expedire possint.

Quæ

Quæ ſint inſtrumenta bonorum operum:

CAP. IV.

Primum inſtrumentum. In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

2 Deinde, proximum tanquam ſe ipſum. *Deut. 6.*
3 Deinde, non occidere. *Luc. 10.*
4 Non adulterari. *Leuit. 19.*
5 Non facere furtum. *Exo. 20.*
6 Non concupiſcere. *Deut. 5.*
7 Non falſum teſtimonium dicere. *1. Petr. 2.*
8 Honorare omnes homines. *Luc. 9.*
9 Et quod ſibi quis fieri non vult, alij non faciat. *Tob. 4.*
10 Abnegare ſemetipſum ſibi, vt ſequatur Chriſtum. *Matth. 7.*
11 Corpus caſtigare. *1. Cor. 9.*
12 Delicias non amplecti. *2. Petr. 2.*
13 Ieiunium amare. *Dan. 1.*
14 Pauperes recreare. *Tob. 4.*
15 Nudum veſtire. *Eſaiæ 58.*
16 Infirmum viſitare. *Matth. 25*
17 Mortuum ſepelire. *Tob. 1. 2.*
18 In tribulatione ſubuenire. *Eccl. 6.*
19 Dolentem conſolari. *Eccl. 7.*

20 A seculi actibus se facere alienum. 2. Tim. 2.
21 Nihil amori Christi præponere. Matth. 10
22 Iram non perficere. Matth. 5.
23 Iracundiæ tempus non reseruare. Ephes. 4.
24 Dolum in corde non tenere. Prou. 12.
25 Pacem falsam non dare. Iob. 36.
26 Charitatem non derelinquere. Psal. 27.
27 Non iurare, ne fortè periuret. 1. Pet. 4.
28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth. 5.
29 Malum pro malo non reddere. Psal. 14. 1. Thess. 5.
30 Iniuriam non facere, sed factam patienter sufferre. 1. Cor. 6.
31 Inimicos diligere. Matth. 5.
32 Maledicentes se non remaledicere, sed magis benedicere. Rom. 12. 1. Pet. 3.
33 Persecutiones pro iustitia sustinere. Matth. 5.
34 Non esse superbum. Tob. 4.
35 Non vinolentum. 1. Tim. 3.
36 Non multum edacem. Eccl. 31. 37.
37 Non somnolentum. Prou. 20.
38 Non pigrum. Prou. 24. 26.
39 Non murmurosum. Sap. 1.
40 Non detractorem. Prou. 4.
41 Spem suam Deo committere. Psal. 36.
42 Bonum aliquod in se cum viderit, Deo applicet, non sibi. Iacob. 1.
43 Malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet. Osee 13.
44 Diem Iudicij timere. Iob 31.
45 Gehennam expauescere. Luca 12.

46 Vi-

46 Vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare. *Psal.* 83. *Phil.* 1.

47 Mortem quotidie ante oculos suspectam habere. *Matt.* 24.

48 Actus vitæ suæ omni hora custodire. *Deut.* 4.

49 In omni loco Deum se respicere, pro certo scire. *Prou.* 5.

50 Cogitationes malas cordi suo aduenientes mox ad Christum allidere. *Ps.* 136.

51 Et seniori spirituali patefacere. *Eccl.* 8.

52 Os suum à malo, vel prauo eloquio custodire. *Psal.* 33. 38.

53 Multum loqui non amare. *Prou.* 10. *Matth.* 12.

54 Verba vana, aut risui apta non loqui. 2. *Tim.* 2.

55 Risum multum, aut excussum non amare.

56 Lectiones sanctas libenter audire. *Luc.* 11.

57 Orationi frequenter incumbere. *Luc.* 18.

58 Mala sua præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri: & de ipsis malis de cœtero emendare. *Gal.* 5.

59 Desideria carnis non perficere: Voluntatem propriam odire. *Heb.* 13.

60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiam si ipse aliter (quod absit) agat, memor illius Dominici præcepti: Quę dicunt, facite: quæ autem faciunt, facere nolite. *Matt.* 23.

61 Non velle dici sanctum, antequam sit;

sed prius esse, quo verius dicatur. *Matth.6.*

62 Præcepta Dei factis quotidie adimplere. *Eccl.6.*

63 Castitatem amare. *1. Tim. 5.*

64 Nullum odire. *Leuit. 19.*

65 Zelum, & inuidiam non habere. *Galat. 5.*

66 Contentionem non amare. *2. Tim. 2.*

67 Elationem fugere. *Psal. 130.*

68 Seniores venerari. *Leuit. 19.*

69 Iuniores diligere. *1. Tim. 5.*

70 In Christi amore pro inimicis orare. *Matth. 5.*

71 Cum discordantibus ante Solis occasum in pacem redire. *Ephes. 4.*

72 Et de Dei misericordia nunquam desperare. *Ezech. 18.*

Ecce hæc sunt instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint à nobis die, noctuq; incessabiliter adimpleta, & in die Iudicij reconsignata, illa merces nobis à Domino recompensabitur, quam ipse promisit quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus his, qui diligunt eum. Officina verò, vbi hæc omnia diligenter operemur, claustra sunt Monasterij, & stabilitas in Congregatione.

De obedientia Discipulorum.

CAP. V.

Rimus humilitatis gradus, est obedientia sine mora. Hæc conuenit ijs, qui nihil sibi Christo carius existimant propter metum Gehennæ. vel

næ, vel gloriam vitæ æternæ; & mox, vt aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit: Obauditu auris obediuit mihi. Et item dicit Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quę sua sunt, & voluntatem propriam deserentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede, iubentis vocem factis sequuntur; Et veluti vno momento prædicta Magistri iussio, & perfecta Discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambę res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit; Ideò angustam viam arripiunt: Vnde Dominus dicit: Angusta via est, quæ ducit ad vitam; vt non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno iudicio, & imperio, in Cœnobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderant. Sine dubio hi tales illam Domini sententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus; si quod iubetur, non trepidé, non tardé, non tepidé, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit: Qui vos audit, me audit. Et cum bono animo à Discipulis præberi oportet: quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit Discipulus, & non solum ore, sed etiam corde si murmurauerit: Et si impleat iussionem, tamen

Psal. 17.
Matth. 10.
Matth. 7.
Iohn. 5.
Matth. 10.
Cor. 29.
Eccles. 35.

acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis. Et pro tali facto nullam consequitur gratiam: imo murmurantium pœnam incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

De Taciturnitate.

CAP. VI.

Psal. 38. Aciamus, quod ait Propheta: Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea: Posui ori meo custodiam: obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter pœnam peccati debet cessari? Ergo, quamuis de bonis, & sanctis ad ędificationem eloquijs, perfectis Discipulis, propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia; Quia scriptum est: In multiloquio
Prou. 10. non effugies peccatum. Et alibi: Mors, & vita in manibus linguæ. Nam loqui, & docere Magistrum condecet: tacere, & audire discipulo conuenit. Et ideo si qua requirenda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione reuerentiæ requirantur. Scurrilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium, discipulum aperire os, non permittimus.

DECLARATIO.

Ibi: Scurrilitates verò.

1 MOti hac terribili sententia Patris nostri, mandamus Prælatis, cœterisque Superioribus Monasteriorum nostrorum, vt diligenter faciant hanc partem Regulæ obseruari, & pro huiusmodi excessibus graues constituant pœnas.

2 Et vt scurrilitatum, ac leuitatum occasiones tollantur, interdicimus in Monasterijs teneri aues, aut animalia ad iocum, aut leuitatem prouocantia.

3 Omne quoque ludi genus Religiosis minimè conueniens, tàm intus, quàm extrà Monasteria; vana etiam spectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus inhibemus.

4 Fratres verò, nec in Mari, nec in Fluminibus, causa lauandi, se spolient.

5 Ad effugiendam porrò disciplinæ Regularis relaxationem, Prælati, & alij Superiores non concedant solatia, aut recreationes, nisi semel singulis hebdomadibus, dummodo discretioni Prælatorum aliquid, raro quidem, & ex rationabili causa Monachis indulgendum non videatur; excepta tamen Quadragesima, & Aduentu; quibus temporibus nefas est talia cogitare, ne dum permittere.

6 Quod si, vel in Monasterio, vel extrà, Fratres quandocumque recreationis gratia conuenerint, caueant à dissolutionibus, manuum iniectionibus, & huiusmodi iocis honestati Religiosæ minimè conuenientibus.

Sintque solatia eorum modesta, quæ iuxta dictum Sancti Bernardi pòtius recreent, quam eneruent. Qui verò contrafecerit, ieiunet semel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio toties quoties. Quæ, vt melius obseruentur, volumus, quod huiusmodi recreationibus intersit Prælatus, vel saltem Prior Claustralis, aut vnus ex Superioribus Regiminis.

7 Caueant præterea Superiores, ne permittant, Monachos vagari per Ciuitates; sed potius relaxandi animi causa concedant quandoque deambulationes extrà mœnia Ciuitatum; quæ tamen fiant conuentualiter, & cum Superiore Regiminis; Maximè verò cum Priore Claustrali, si id commodè fieri poterit.

8 Et si compellat necessitas, vt propter vrgentia negotia Monachi ad Ciuitates mittantur; per eas incedant semper (si fieri potest) sociati, & cucullis induti, nisi iusta de causa Prælati cum eis dispensauerint; & pileum super caputium, quod caput tegat, deferant.

9 Neque audeant Fratres prędicta de causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas extrà Monasterium dormire, nisi præsente Prælato, vel vno ex Superioribus; sed ad Monasteria reuertantur: exceptis tamen Cellerarijs, & alijs Ministris ad talia deputatis.

10 Licentiæ verò discedendi à Monasterio infrà annum recreationis, vel etiam deuotionis causa, seu alio quouis prætextu, Fratribus nostræ Congregationis à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Prælatis non concedantur, nisi ex rationabili causa, & rarò ad euitandas vagationes, & sub hac præsertim limitatione, vt

ante

ante Dominicam primam Aduentus, & Feriam secundam post Quinquagesimam, ad Monasteria sibi assignata reuertantur. Diebus autem S. Quadragesimę, & Aduentus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac feruentiùs Orationi, & Sacrę Lectioni vacare, nostris iter facere, & à Monasterijs sibi assignatis abesse, nisi ex vrgentissima necessitate à Prælatis approbanda, omninò prohibemus. Cum verò Fratres præuijs debitis licentijs, ad Ciuitates, seu Oppida, in quibus sunt Monasteria, ac loca nostrę Congregationis, peruenerint, caueant, ne in ædibus Sæcularium audeant pernoctare, sed statim teneantur recto tramite Prælatis, vel in eorum absentia Superioribus Monasteriorum, seu locorum se præsentare, & in omnibus, dum illic moram traxerint, illis subesse; si aliter fecerint, pro qualitate culpæ puniendi.

11 Facultatem verò concedendi licentias Monachis, vel Commissis degendi extra Congregationem, tàm Prælatis, quàm ipsis Diffinitoribus, vel Regimini penitus interdicimus.

De Humilitate.

CAP. VII.

Lamat nobis Scriptura Diuina, Fratres dicens: omnis, qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, ostendit omnem exaltationem genus esse superbiæ: Quod se cauere Propheta indicat, dicens: Domine, non *Luc. 14.* *Psal. 130.*

non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulaui in magnis, neque in mirabilibus super me: Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ablactatus super matrem suam, ita retributio in anima mea. Vnde Fratres, si summæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam cœlestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur; volumus velociter peruenire: actibus nostris ascendentibus scala erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam, & descendentes, & ascendentes Angeli monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille, & ascensus à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in Sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cœlum. Latera enim huius scalæ, dicimus nostrum esse corpus, & animam. In quibus lateribus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ, Vocatio Diuina ascendendos inseruit.

Gen. 28.

Gradus Primus.

PRimus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcepit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper reuoluat. Et custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum linguæ, oculorum, ma-

nuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & deside-
ria carnis amputare festinet. Æstimet se homo de
Cœlis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in
omni loco ab aspectu Diuinitatis videri, & ab Angelis *Psal.7.*
omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Pro-
pheta, cum in cogitationibus nostris ita Deum semper *Psal.93.*
præsentem ostendit, dicens: Scrutans corda, & renes *Psal.138.*
Deus: Et item: Dominus nouit cogitationes homi-
num. Et item dicit: Intellexisti cogitationes meas de *Psalm.57.*
longe: Et quia cogitatio hominis confitebitur tibi.
Nam vt solicitus sit circa cogitationes peruersas di- *Psalm.17.*
cat semper humilis frater in corde suo. Tunc ero im-
maculatus coràm eo, si obseruauero me ab iniquitate
mea. Voluntatem verò propriam ita facere prohibe- *Eccl.28.*
mur; cum dicit nobis Scriptura: Et à voluntatibus
tuis auertere: Et item: Rogamus Deum in oratione, *Math.6.*
vt fiat illius voluntas in nobis.

Docemur ergò meritò nostram non facere volun-
tatem, cum cauemus illud, quod dicit Scriptura: Sunt *Prou.16.*
viæ, quæ putantur ab hominibus rectæ, quarum finis
vsque ad profundum Inferni demergit. Et cum item *Psalm.52.*
cauemus illud, quod de negligentibus dictum est:
Corrupti sunt. & abominabiles facti sunt in volupta-
tibus suis. In desiderijs verò Carnis ita Deum nobis
credamus esse præsentem semper, cum dicit Propheta *Psalm.30.*
Domino: Domine, ante te est omne desiderium
meum. Cauendum est ergo ideo malum desiderium,
quia mors secus introitum delectationis posita est.
Vnde Scriptura præcipit dicens: Post concupiscentias *Eccles.8.*
tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bo-

nos,

nos, & malos, & Dominus de Cœlo semper respicit super filios hominum, vt videat, si est intelligens, aut
Isa. 33. requirens Deum. Et ab Angelis nobis deputatis quotidie die, noctuq; Domino factori nostro, & Creatori omnium Deo opera nostra nunciantur. Cauendum
Psal. 52. est ergo omni hora, Fratres, sicut in Psalmo dicit Propheta. Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in
Psal. 49. hoc tempore (quia pius est, & expectat nos conuerti in melius) ne dicat nobis in futuro: Hæc fecisti, & tacui.

Gradus Secundus.

SEcundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini factis imitetur dicentis: Non veni facere voluntatem meam, sed
Ioh. 6. eius, qui misit me: Item dicit Scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Gradus Tertius.

TErtius humilitatis gradus est, vt quis pro Dei
Phil. 2. amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus: Factus obediens vsque ad mortem.

Gradus Quartus.

QVartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia

tia duris, & contrarijs rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacita conſcientia patientiam amplectatur, & ſuſtinens non laſſeſcat, vel diſcedat, dicente Scriptura: Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit. Item: Confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum. Et oſtendens, fidelem pro Domino vniuerſa etiam contraria ſuſtinere debere, dicit ex perſona ſufferentium: Propter te morte afficimur, tota die æſtimati ſumus, ſicut oues occiſionis. Et ſecuri de ſpe retributionis Diuinæ, ſubſequuntur gaudentes, & dicentes: Sed in his omnibus ſuperamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco Scriptura: Probaſti nos (inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum, induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro. Et vt oſtendat ſub Priore debere nos eſſe, ſubſequitur dicens: Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Sed & præceptum Domini in aduerſis, & iniurijs per patientiam adimplentes, percuſſi in maxillam, præbent, & alteram, auferenti tunicam dimittunt, & pallium, angariati milliario, vadunt & duo: Cum Paulo Apoſtolo falſos Fratres ſuſtinent, & perſecutionem: & maledicentes ſe benedicunt.

Matth. 10. *Pſal.* 27. *Pſal.* 43. *Rom.* 8. *Pſal.* 65. *Matth.* 5. *Luc.* 6. *Cor.* 2. 11.

Gradus Quintus.

QVintus humilitatis gradus eſt, ſi omnes cogitationes malas cordi ſuo aduenientes, vel mala à ſe abſconsè commiſſa, per humilem confeſſionem Abbati non celauerit ſuo. Hortans nos de hac re Scriptura dicens: Reuela Domino viam tuam, &

Pſal. 30.

spera in eo. Et item dicit : Confitemini Domino,
Psal. 105. quoniam in seculum misericordia eius. Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias
Psalm 31 meas non operui. Dixi pronunciabo aduersum me iniustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Gradus Sextus.

SExtus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium malum,
Psalm.72 & indignum se iudicet dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus sum, & nesciui: Vt iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Gradus Septimus.

SEptimus humilitatis gradus est, si omnibus se inferiorem, & viliorem, non solum sua lingua
Psalm.21 pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta: Ego autem
Psalm.87 sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis: Exaltatus sum, & humiliatus, & con-
Psal. 118 fusus. Et item: Bonum mihi, quod humiliasti me, vt discam mandata tua.

Gradus Octauus.

OCtauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus,

nachus, nisi quod communis Monasterij Regula, vel maiorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

NOnus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, vsque ad interrogationem non loquatur, monstrante Scriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatum: & quia vir linguosus non dirigetur super terram: *Prou. 10.* *Psal. 137.*

Gradus Decimus.

DEcimus humilitatis gradus est, si non sit facilis, ac promptus in risu; Quia scriptum est: Stultus in risu exaltat vocem suam. *Eccles. 21.*

Gradus Vndecimus.

VNdecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter, & cum grauitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non sit clamosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis. *Eccles. 20.*

Gradus Duodecimus.

DVodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam ipso corpore humilitatem

tionis signum pulsari hora prima noctis, nec proinde commodè surgere Monachi hora octaua iuxta Regulam valeant, vt minus quàm possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, vt à fine mensæ secundæ, siue Cœna, siue Refectiuncula sit, ad minus prædictarum octo horarum spatium concedatur vsque ad Matutinam Sinaxim; itaut cum cœnatur, transacto vnius horæ spatio, pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

2 Cum verò ieiunatur, vt à refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium vsque ad Matutinam Sinaxim, siue immediatè, siue aliquo interposito temporis spatio, pro dormitione pulsetur: Sic enim dicemur octaua hora surgere iuxtà Regulam.

3 Reliquarum verò horarum dispositio, in arbitrio Prælatorum sit, habita tamen ratione locorum, Personarum, & temporum. Sintque soliciti Prælati, Priores, & Decani, quod (dato dormitionis signo,) omnes infrà dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormitum eant; alioquin legitimo cessante impedimento, semel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addita, seueriori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi: A Pascha autem.

4 PRæterquam si prædictus dies festus occurreret mense Aprili: quo tempore, dispensando declaramus, meridianæ tempus dormitionis incipere à die Festo Sancti Patris BENEDICTI; & tunc sic temperetur

retur hora dormitionis in nocte, vt computata diurna, octo semper horæ pro somno deputentur.

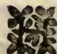
5 Notandum est tamen, quòd à principio Quadragesimæ, vsque ad Kalendas Nouembris, pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commodè fieri potest) quod discretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6 In Vigilia autem Sanctæ Crucis de mense Septembris exclusiuè, cessamus à dormitione meridiana.

7 Dispensamus præterea, quod à Festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ vsque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conuentualiter non dicantur in Choro; sed à Magistro Nouitiorum, vel ab Hebdomadarijs persoluantur.

Quot Psalmi dicendi sunt in Nocturnis horis.

CAP. IX.

Yemis tempore premisso in primis Versu Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo, ter dicendum est, Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam; cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc, Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certe decantandus. Inde sequatur Ambrosianum. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto versu,

benedicat Abbas: Et sedentibus omnibus in scamnis legantur vicissim à fratribus in Codice super Analogium tres Lectiones, inter quas tria Responsoria canantur. Duo Responsoria sine Gloria dicãtur. Post tertiam verò Lectionem qui cantat dicat Gloria; quàm dum incipit cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant ob honorem, & reuerentiam Sanctissimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigilijs, tàm veteris testamenti, quàm noui Diuinæ auctoritatis. Sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & Orthodoxis, Catholicisque Patribus factæ sunt. Post has verò tres Lectiones cum Responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia cantandi. Post hos Lectio Apostoli sequatur, ex corde recitanda: & versus, & supplicatio Litaniæ, idest Kyrie eleison. Et sic finiantur Vigiliæ Nocturnæ.

Qualiter æstatis tempore agatur Nocturna Laus.

CAP. X.

A Pascha autem vsque ad Kalendas Nouembris, omnis (vt supradictum est) Psalmodię quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in Codice, propter breuitatem noctium, minime legantur, sed pro ipsis tribus Lectionibus, vna de veteri testamento memoriter dicatur: quam breue Responsorium

rium subsequatur, & reliqua omnia (vt supradictum est) impleantur, idest vt nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur: Exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Ominico die temperius surgatur ad Vigilias. In quibus Vigilijs teneatur mensura, idest modulatis (vt supra disposuimus) sex Psalmis, & Versu residentibus cunctis dispositè, & per ordinem in subsellijs, legantur in Codice (vt supra diximus) quatuor Lectiones cum Responsorijs suis, vbi tantum in Responsorio quarto dicatur à cantante Gloria. quam dum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas Lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores: & versus. Post quos iterum legantur aliæ quatuor Lectiones cum Responsorijs suis ordine quo supra. Post quas iterum dicantur tria cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam Versu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de nouo Testamento ordine quo supra. Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto legat Abbas Lectionem de Euangelio cum honore,

nore, & tremore, stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes Amen. Et subsequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum, omni tempore tàm æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur: nisi forte (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de Lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs. Quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat Deo in Oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agantur.

CAP. XII.

N Matutinis Dominico die, in primis dicatur Sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum: Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & Versus, & Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est.

†

Priuatis

Priuatis diebus qualiter Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis Matutinorum solemnitas ita agatur, idest sexagesimus sextus Psalmus, dicatur sine Antiphona in directum, subtrahendo modice sicut in Domenica: vt omnes occurrant ad Quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur secundum consuetudinem, idest, secunda feria quintus, & trigesimus quintus. Tertia feria, quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quinta feria, octogesimus septimus, & octogesimus nonus. Sexta feria, septuagesimus quintus, & nonagesimus primus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus: & canticum Deuteronomij; quod diuidatur in duas Glorias. Nam cœteris diebus canticum vnumqnodq; die suo ex Prophetis; sicut psallit Ecclesia Romana, dicatur. Post hæc, sequantur Laudes: deinde Lectio vna Apostoli memoriter recitanda; Responsorium, Ambrosianum, Versus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est. Planè agenda Matutina, vel Vespertina non transeant aliquandò, nisi in vltimo per ordinem oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore; propter scandalorum spinas,

quæ oriri solent; vt conuenti per ipsius orationis sponsionem, quã dicunt: Dimitte nobis debita nostra, sicut, & nos dimittimus debitoribus nostris: purgent se ab huiusmodi vitio. Cœteris verò agendis, vltima pars eius orationis dicatur, vt ab omnibus respondeatur: Sed libera nos à malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litaniæ, & completum est.

1 Litanias intelligimus: Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster; Itaut pronunciato versu: Et ne nos &c. & Dominus Vobiscum, immediatè sequatur oratio; præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus horas canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breuiario nostro. In reliquis verò inuiolatè ab omnibus seruentur Rubricæ Breuiarij, & Missalis nostri Monastici Pauli V. auctoritate recognitorum, tàm in recitatione Diuini Officij, quàm in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innouando.

✠

In

In Natalitijs Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus, sicut diximus Dominico die agendum, ità agatur, excepto quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur. Modus autem supradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum verò Festiuitatibus.

1 SEruetur Decretum S. Congregationis Rituum editum die 28. Octobris 1628.

2 Festus verò dies S. P. N. BENEDICTI in Monasterijs, & locis nostris solemnis habeatur, ità vt omnes, tàm Commissi, quàm Famuli, ac Laborantes ab operibus penitus se abstineant, perinde ac si ab Ecclesia de præcepto constitutus esset. Officium autem eiusdem S. P. N. BENEDICTI postremò impressum, & à Sacra Rituum Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus, tàm in Choro, quàm extra, qualibet Tertia Feria non impedita Festo duodecim Lectionum, Vigilijs, Quadragesima, Aduentu, & nisi occurrat dies infra Octauam; nec non eius Missa votiua in nostro Missali impressa, decantetur. Alle-

militatem videntibus se semper indicet; idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in Horto, in Via, in agro, vel vbicumque sedens, ambulans, vel stans inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremendo Dei iudicio præsentari existimet, dicens

Luc.12. sibi in corde semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis dixit: Domine non sum dignus Ego peccator leuare oculos meos ad Cœlum;

Psal.118. Et item cum Propheta: Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus mox ad charitatem

Io.1.4. Dei perueniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per quam vniuersa, quæ prius non sine formidine obseruabat, absque vllo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipit custodire, non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum. Quod Dominus iam in operario suo mundo à vitijs, & peccatis Spiritu Sancto dignabitur demonstrare.

DECLARATIO.

1 Magistri Nouitiorum diligentissimè curent vt totum istud Caput de humilitate, sicut, & Cap. 4. de Instrumentis bonorum operum à suis Nouitijs memoriter teneatur. Qui quidem Nouitij non erunt admittendi ad professionem, nisi eorum profectus in hac Schola humilitatis appareat.

De

De Diuinis Officijs in noctibus.

CAP. VIII.

HYemis tempore, ideſt à Kalendis Nouembris, vſque ad Paſcha, iuxta conſiderationem rationis, octaua hora noctis ſurgendum eſt, vt modice amplius de media nocte pauſetur, & iam digeſti ſurgant. Quod verò reſtat poſt Vigilias, à Fratribus, qui Pſalterij, vel lectionum aliquid indigent, meditationi inſeruiatur. A Paſcha autem vſque ad ſupradictas Kalendas Nouembris, ſic temperetur hora Vigiliarum agenda, vt paruiſſimo interuallo, quo fratres ad neceſſaria naturæ exeant, cuſtodito: mox Matutini, qui incipiente luce agendi ſunt, ſubſequantur.

DECLARATIO.

Ibi: Octaua hora ſurgendum eſt.

1 QVia diſcretio inter potiſſimas virtutes maximè commendatur, proptereà arbitramur ſatis prouideri varijs naturarum complexionibus, ſi octo horæ à fine comeſtionis ſecundæ menſæ, vſque ad horam matutinam concedantur: At quoniam omnes ferè Eccleſiæ Monaſteriorum noſtrorum, & præſertim, quæ in Ciuitatibus ſitæ ſunt, à fidelibus Populis frequentantur, quibus ſatisfacere quoquomodo tenemur in Diuinorum Officiorum, & Miſſarum celebratione; atque ob id ſæpè non poſſit dormi-

tionis signum pulsari hora prima noctis, nec proinde commodè surgere Monachi hora octaua iuxta Regulam valeant, vt minus quàm possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, vt à fine mensæ secundæ, siue Cœna, siue Refectiuncula sit, ad minus prædictarum octo horarum spatium concedatur vsque ad Matutinam Sinaxim; itaut cum cœnatur, transacto vnius horæ spatio, pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

2 Cum verò ieiunatur, vt à refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium vsque ad Matutinam Sinaxim, siue immediatè, siue aliquo interposito temporis spatio, pro dormitione pulsetur: Sic enim dicemur octaua hora surgere iuxtà Regulam.

3 Reliquarum verò horarum dispositio, in arbitrio Prælatorum sit, habita tamen ratione locorum, Personarum, & temporum. Sintque soliciti Prælati, Priores, & Decani, quod (dato dormitionis signo,) omnes infrà dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormitum eant; alioquin legitimo cessante impedimento, semel, & iterum corripiantur, deindè etiam pœna addita, seueriori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi: A Pascha autem.

4 PRæterquam si prædictus dies festus occurreret mense Aprili: quo tempore, dispensando declaramus, meridianæ tempus dormitionis incipere à die Festo Sancti Patris BENEDICTI; & tunc sic tempe-

retur

retur hora dormitionis in nocte, vt computata diurna, octo semper horæ pro somno deputentur.

5 Notandum est tamen, quòd à principio Quadragesimæ, vsque ad Kalendas Nouembris, pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commodè fieri potest) quod discretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6 In Vigilia autem Sanctæ Crucis de mense Septembris exclusiuè, cessamus à dormitione meridiana.

7 Dispensamus prætera, quod à Festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ vsque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conuentualiter non dicantur in Choro; sed à Magistro Nouitiorum, vel ab Hebdomadarijs persoluantur.

Quot Psalmi dicendi sunt in Nocturnis horis.

CAP. IX.

Hyemis tempore premisso in primis Versu Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo, ter dicendum est, Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam; cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc, Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus. Inde sequatur Ambrosianum. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto versu,

benedicat Abbas: Et ſedentibus omnibus in ſcamnis legantur viciſſim à fratribus in Codice ſuper Analogium tres Lectiones, inter quas tria Reſponſoria cantantur. Duo Reſponſoria ſine Gloria dicãtur. Poſt tertiam verò Lectionem qui cantat dicat Gloria; quàm dum incipit cantor dicere, mox omnes de ſedilibus ſurgant ob honorem, & reuerentiam Sanctiſſimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigilijs, tàm veteris teſtamenti, quàm noui Diuinæ auctoritatis. Sed & expoſitiones earum, quæ à nominatiſſimis, & Orthodoxis, Catholiciſque Patribus factæ ſunt. Poſt has verò tres Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, ſequantur reliqui ſex Pſalmi cum Alleluia cantandi. Poſt hos Lectio Apoſtoli ſequatur, ex corde recitanda: & verſus, & ſupplicatio Litaniæ, ideſt Kyrie eleiſon. Et ſic finiantur Vigiliæ Nocturnæ.

Qualiter æſtatis tempore agatur Nocturna Laus.

CAP. X.

Paſcha autem vſque ad Kalendas Nouembris, omnis (vt ſupradictum eſt) Pſalmodię quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in Codice, propter breuitatem noctium, minime legantur, ſed pro ipſis tribus Lectionibus, vna de veteri teſtamento memoriter dicatur: quam breue Reſponſo-

rium

rium subsequatur; & reliqua omnia (vt supradictum est) impleantur, idest vt nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur: Exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

DOminico die temperius surgatur ad Vigilias. In quibus Vigilijs teneatur mensura, idest modulatis (vt supra disposuimus) sex Psalmis, & Versu residentibus cunctis dispositè, & per ordinem in subsellijs, legantur in Codice (vt supra diximus) quatuor Lectiones cum Responsorijs suis, vbi tantum in Responsorio quarto dicatur à cantante Gloria. quam dum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas Lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores: & versus. Post quos iterum legantur aliæ quatuor Lectiones cum Responsorijs suis ordine quo supra. Post quas iterum dicantur tria cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Versu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de nouo Testamento ordine quo supra. Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto legat Abbas Lectionem de Euangelio cum ho-

nore, & tremore, stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes Amen. Et subsequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum, omni tempore tàm æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur: nisi forte (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de Lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs. Quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat Deo in Oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agantur.

CAP. XII.

IN Matutinis Dominico die, in primis dicatur Sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum: Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & Versus, & Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est.

†

Priuatis

Priuatis diebus qualiter Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis Matutinorum ſolemnitas ita agatur, ideſt ſexageſimus ſextus Pſalmus, dicatur ſine Antiphona in directum, ſubtrahendo modice ſicut in Domenica: vt omnes occurrant ad Quinquageſimum, qui cum Antiphona dicatur. Poſt quem alij duo Pſalmi dicantur ſecundum conſuetudinem, ideſt, ſecunda feria quintus, & trigeſimus quintus. Tertia feria, quadrageſimus ſecundus, & quinquageſimus ſextus. Quarta feria, ſexageſimus tertius, & ſexageſimus quartus. Quinta feria, octogeſimus ſeptimus, & octogeſimus nonus. Sexta feria, ſeptuageſimus quintus, & nonageſimus primus. Sabbato autem centeſimus quadrageſimus ſecundus: & canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas Glorias. Nam cœteris diebus canticum vnumqnodq; die ſuo ex Prophetis, ſicut pſallit Eccleſia Romana, dicatur. Poſt hæc, ſequantur Laudes: deinde Lectio vna Apoſtoli memoriter recitanda; Reſponſorium, Ambroſianum, Verſus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum eſt. Planè agenda Matutina, vel Veſpertina non tranſeant aliquandò, niſi in vltimo per ordinem oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore; propter ſcandalorum ſpinas,

quæ oriri solent; vt conuenti per ipsius orationis sponsionem, quâ dicunt: Dimitte nobis debita nostra, sicut, & nos dimittimus debitoribus nostris: purgent se ab huiusmodi vitio. Cæteris verò agendis, vltima pars eius orationis dicatur, vt ab omnibus respondeatur: Sed libera nos à malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litaniæ, & completum est.

1 Litanias intelligimus: Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster; Itaut pronunciato versu: Et ne nos &c. & Dominus Vobiscum, immediatè sequatur oratio; præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus horas canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breuiario nostro. In reliquis verò inuiolatè ab omnibus seruentur Rubricæ Breuiarij, & Missalis nostri Monastici Pauli V. auctoritate recognitorum, tàm in recitatione Diuini Officij, quàm in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innouando.

✠

In

In Natalitijs Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus, sicut diximus Dominico die agendum, ità agatur, excepto quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur. Modus autem supradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum verò Festiuitatibus.

5 SEruetur Decretum S. Congregationis Rituum editum die 28. Octobris 1628.

2 Festus verò dies S. P. N. BENEDICTI in Monasterijs, & locis nostris solemnis habeatur, ità vt omnes, tàm Commissi, quàm Famuli, ac Laborantes ab operibus penitus se abstineant, perinde ac si ab Ecclesia de præcepto constitutus esset. Officium autem eiusdem S. P. N. BENEDICTI postremò impressum, & à Sacra Rituum Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus, tàm in Choro, quàm extra, qualibet Tertia Feria non impedita Festo duodecim Lectionum, Vigilijs, Quadragesima, Aduentu, & nisi occurrat dies infra Octauam; nec non eius Missa votiua in nostro Missali impressa, decantetur. Alle-

Alleluia quibus temporibus dicatur.

CAP. XV.

Sancto Pascha vsque ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluia tàm in Psalmis, quàm in Responsorijs. A Pentecoste vsque ad Caput Quadragesimæ, omnibus noctibus cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra Quadragesimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluia dicantur. Vespera verò cum Antiphonis. Responsoria verò nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, vsque ad Pentecosten.

DECLARATIO.

Ibi : Vsque ad Caput Quadragesimæ.

1 Seruentur Rubricæ nostri Breuiarij, vt dicitur supra in Cap. 13. num. 1.

Qualiter Diuina opera per diem agantur.

CAP. XVI.

Psal.17. T ait Propheta: Septies in die Laudem dixi tibi. Qui Septenarius Sacratus numerus à nobis sic implebitur; Si Matutini, Primæ, Tertiæ,

Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperi, Completorijque tempore, nostræ seruitutis Officia persoluamus. Quia de his horis dixit Propheta: Septies in die Laudem dixi tibi. Ergo his temporibus referamus Laudes Creatori Nostro super iudicia iustitiæ suæ, idest Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completorio: & nocte surgamus ad confitendum ei.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

CAP. XVII.

IAM de Nocturnis, vel Matutinis digessimus Ordinem Psalmo diæ; nunc de sequentibus horis videamus. Prima hora dicantur psalmi tres sigillatim, & non sub vna Gloria. Hymnus eiusdem horæ post Versum, Deus in adiutorium meum intende, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur Lectio vna, Versus, & Kyrie eleison; & Missæ sint. Tertia verò, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur: Oratio, Versus, Hymni earumdem horarum, terni Psalmi, Lectio, & Versus, Kyrie eleison: & Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; Si verò minor, in directo psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur, post quos Psalmos Lectio recitanda est, indè Responsorium, Ambrosianum; Versus, Canticum de

Euan-

Euangelio, Litaniæ, & Oratio Dominica; & fiant Missæ. Completorium autem; trium Psalmorum dictione terminetur; Qui Psalmi directancé, & sine Antiphona dicendi sunt. Post quos Hymnus eiusdem horæ, Lectio vna, Versus, & Kyrie eleison, & benedictio; & Missæ fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleison.

1 SEcundum antiquam nostram consuetudinem, dicta Prima, immediatè processionaliter exeuntes de Ecclesia, commemorationem facimus pro Fratribus Defunctis, Familiaribus, & Benefactoribus nostris cum Psalmo De profundis, & Oratione Deus Veniæ Largitor. Et pergimus ad Capitulum, vbi pronunciantur ex Martyrologio Festa Sanctorum occurrentia, & dicitur: Pretiosa, more Romanæ Ecclesiæ. Vltimò legitur Capitulum Nonæ, vbi non habetur proprium; & post Lectionem dicti Capituli diebus Ferialibus, & Festis trium Lectionum, legitur Textus Regulæ, & datur benedictio, & audiuntur culpæ, præterquam in Dominicis Diebus, vel Festis de præcepto Ecclesiæ, aut de consuetudine Locorum.

Ibi: Et Benedictio.

2 ISta Benedictio datur à Superiore, sicut etiam in Completorio, quæ sufficiat pro præsentibus Fratribus, & absentibus; ità vt opus non sit etiam absentibus

tibus pro dormitione aliam Benedictionem quærere. Laudamus tamen, si Fratres, casu Superiori obuiantes, benedictionem acceperint.

3 Et Nouitij, ac Iuniores Professi suos Magistros ad Cellam pro ipsa benedictione adeant, quos hortamur, vt Discipulos, quam citiùs possunt, dimittant.

4 Fit etiam post Completorium à Superiore aquæ benedictæ aspersio, dicendo: Asperges me &c. quo repetito, absque alia oratione dicitur Psalmus: De profundis cum Oratione, Deus qui inter Apostolicos, pro Papa Eugenio Quarto, & Deus Veniæ Largitor, pro Fratribus, ac benefactoribus &c.

Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sint.

CAP. XVIII.

IN primis semper diurnis horis dicatur Versus: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina: Et Gloria. Inde Hymnus vnius cuiusque horæ. Deinde prima hora, Dominica, dicenda sunt quatuor Capitula Psalmi centesimioctaui decimi. Reliquis verò horis, idest Tertia, Sexta, & Nona; terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octaui decimi dicantur. Ad primam autem secundæ Feriæ dicantur tres Psalmi, id est Primus, Secundus, & Sextus. Et ita per singulos dies ad Primam, vsque ad Dominicam dicantur per ordinem terni Psalmi, vsque ad Nonum decimum Psalmum, ita sanè, vt nonus Psalmus, & septimus

decimus

decimus partiatur in binas glorias; Et sic fiat, vt ad Vigilias Dominica semper à Vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam,& Nonam secundæ Feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo Psalmo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo octauodecimo duobus diebus, idest Dominico, & secunda Feria, Tertia Feria iam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi à centesimò nonodecimo, vsque ad centesimum vigesimum septimum, idest Psalmi nouem. Quinque Psalmi semper, vsque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel versuum dispositione vniformi cunctis diebus seruata; & ita scilicet, vt semper Dominica à centesimo octauo decimo incipiatur.

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui Psalmi incipiantur à centesimo nono vsque ad centesimum quadragesimum septimum; exceptis ijs, qui in diuersis horis ex eis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, vsque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimò secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo diuidendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inueniuntur: idest centesimus trigesimus octauus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus. Centesimus verò sextusdecimus, quia paruus est, cum centesimò quintodecimo coniungatur.

Digesto

Digesto ergò ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua, idest Lectiones, Responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica, sicut supra taxauimus, impleantur. Ad Completorium verò quotidie ijdem psalmi repetantur, idest quartus nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius.

Disposito ordine Psalmodiæ diurnæ, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt æqualiter diuidantur in septem noctium Vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt Psalmi: & duodecim per vnamquamque constituantur noctem. Hoc præcipue commonentes, vt si cui forte hęc distributio Psalmorum displicuerit: ordinet, si melius aliter iudicauerit, dum omnimodis id attendatur, vt omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur. Et Dominico die semper à capite repetatur ad Vigilias; quia nimis iners deuotionis suę seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio, cum Canticis consuetudinarijs, per Septimanæ circulum psallunt; cum legamus Sanctos Patres nostros vno die hoc strenuę impleuisse, quod nos tepidi vtinam Septimana integra persoluamus.

DECLARATIO.

Ibi: Quod nos tepidi.

1 PAter Noster Sanctus BENEDICTVS nullum ex Monachis excipit à Diuini Officij recitatione; Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Diuinum recitet, & si non sit sacris

initiatus,

initiatus, ſecundum antiquiſſimam conſuetudinem noſtram.

De Diſciplina pſallendi.

CAP. XIX.

Bique credimus Diuinam eſſe præſentiam, & oculos Domini in omni loco ſpeculari bonos, & malos: Maxime tamen hoc ſine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Diuinum aſſiſtimus. Ideò ſemper memores ſimus, quod ait
Pſalm.2 Propheta: Seruite Domino in timore. Et iterum: Pſallite ſapienter. Et in conſpectu Angelorum pſallam tibi. Ergò conſideremus, qualiter oporteat nos
Pſalm.46 in conſpectu Diuinitatis, & Angelorum eſſe; & ſic ſtemus ad pſallendum, vt mens noſtra concordet voci noſtræ.

DECLARATIO.

Ibi: Vbique Diuinam credimus eſſe præſentiam.

1 STatuimus, quod ſecundum morem noſtræ Congregationis, alta, ſonora, & pari voce pſallatur: verba non protrahantur: pariter inchoetur verſus, &, interpoſita competenti pauſa, pariter terminetur.

2 Volumus etiam, quod Officium Beatæ Virginis eadem prorſus cura, qua diuinum perſoluitur, recitetur

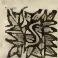
tur diebus, iuxta Rubricas Breuiarij, præscriptis; & in Monasterijs, in quibus sunt, vltra Prælatum, vel Superiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Diuinum Officium conuentualiter in Choro, & Missa quotidie celebretur; & saltem diebus Festiuis, nulla admissa excusatione, decantetur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem, in quo toni Monastici seruantur, ita studiosè, ac deuotè ducatur, vt pia modulatione, tàm nostra, quàm Fidelium adstantium corda excitata, ad cœlestium contemplationem ferri assuescant.

3 In Officijs Hebdomadæ Sanctæ nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tàm in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quàm in alijs omnibus: sed secundùm ritum, & morem antiquum Congregationis fiat; vt simplicitas, & vniformitas seruetur in omnibus.

4 Ad quod faciliùs, & commodiùs seruandum, volumus, vt omnia Monasteria habeant libellos impressos, qui contineant omnes cantus Hebdomadæ Sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Nouitiorum in Capitulo cantari solent, & alia huiusmodi.

De Reuerentia Orationis.

CAP. XX.

I cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reuerentia: quantò magis Domino Deo Vniuersorum cum omni humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est? Et non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacymarum nos exaudiri sciamus. Et ideo breuis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis Diuinæ gratiæ protendatur. In Conuentu tamen omninò breuietur oratio, & facto signo à Priore omnes pariter surgant.

DECLARATIO.

Ibi: Cum humilitate, & reuerentia.

1 Declaramus modo infrascripto reuerentiam debere seruari in Diuinis Officijs. Cum Monachi Chorum ingrediuntur, siue inde egrediuntur, in medio ante Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, semper vnicum genu vsque ad terram flectant capite nudato, & inclinato; postea venientes ad sedilia sua capite aliquantulum inclinato, reuerentiam faciant versus sedem Prælati.

2 In cœteris autem locis sufficit mediocris inclinatio; vt cum Refectorium, seu Capitulum, seu alium huiusmodi

iusmodi locum ingrediuntur.

3 Quoad genuflexiones verò, & erectiones in Diuinis Officijs, & Missa, seruentur omninò Rubricæ Breuiarij, & Missalis nostri, vt supra.

4 In principio Officij stantes profundè, & reuerenter inclinent caput, dum dicitur Pater noster, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur Pater noster, & quando prima Oratio in qualibet hora, & Missa recitatur.

5 Cum autem cantatur Missa pro Defunctis, omni tempore ad Orationes genuflectant.

6 Quando verò inchoatur Officium vsque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula, stent versus Altare capite nudato. Cum verò dicitur Gloria Patri, aut in fine Hymnorum, quando fit mentio de Sanctissima Trinitate, vnus Chorus contra alterum caput, & humeros inclinet; qui verò in Superiorum sunt subsellijs versus Altare inclinentur.

7 Sacerdos, & Cantores in Choro Sacris induti se inclinent versus Altare ad Gloria Patri, Pater noster, & cætera.

8 Quotiescumque dicitur, Confiteor Deo, ad Missam videlicet, Primam, & Completorium, sicut & in Oratione, A cunctis, fiat mentio de Sancto Patre nostro BENEDICTO.

9 Dum verò cantatur Epistola, vel Prophetia, Versus, aut Tractus post Epistolam, vel Prophetiam, sedeant Monachi.

10 Ad Euangelium, omnes recti versus Altare stent omni tempore aperto capite.

11 In prædictis tamen, præterquam in reuerentia, quę fit ante Altare,& dum canitur,siue dicitur Euangelium, ac eleuatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vsque ad Communionem, dispensamus cum Monachis, propter multorum infirmitates, quod à Kalendis Octobris, vsque ad finem mensis Aprilis, stent capite seminudato.

12 In quolibet Monasterio nostro sit tabula, in qua descriptum sit quibus horis, & diebus Festiuis Cucullæ deferri debeant; qui modus ab omnibus inuiolatè seruetur; firma quò ad reliquos ritus Ecclesiasticos, in omnibus ceremonialis Romani dispositione semper manente.

De Decanis Monasterij.

CAP. XXI.

SI maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis Fratres boni testimonij, & Sanctæ conuersationis, & constituantur Decani; qui solicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abbatis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & Sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis: correptus semel, & iterùm, & tertiò, si emendare noluerit, deijciatur, & alter in loco eius, qui dignus est subrogetur. Et de Præposito eadem constituimus.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Solicitudinem gerant.

1 DEclaramus, ſicut ad Officium Prioris Clauſtralis, ita ad Decanorum pertinere, eſse ſolicitos, vt Regularis obſeruantia vigeat in Monaſterio: Ipſiſque incumbere onus audiendi Sacerdotum, Clericorum, & Commiſsorum confeſſiones; non niſi tamen de Superioris Monaſterij explicita licentia, & deputatione. Officinas Monaſterij horis competentibus viſitent, ipſorum etiam Fratrum corrigant exceſsus, niſi notabiles inueniant Prælato referendos; eis quoque particulares licentias, iuxtà facultatem à Prælato traditam, concedant.

2 Diligentem inſuper curam habeant, quod Cœremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, ſeu Prælatum, obſeruentur; inuigilent præcipuè, vt Diuinum Officium deuotè dicatur; ac ſtudeant communibus Fratrum exercitijs, & Capitulo culparum intereſse.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

3 VT autem ad præſcriptum Regulæ Decani conſtituantur, ſtatuimus neminem poſse eligi in Decanum, qui ſaltem per biennium continuum tempore ſui Sacerdotij, obſeruantiæ Regulari non vacauerit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, de

quibus infra num. 11.) quiq; sufficienti literatura, ac probis moribus præditus non sit, & bonum testimonium non habeat à Prælato, in cuius Monasterio saltem per annum integrum; tempore quo ad Decanatum promouendus erit, commoratus fuerit, vel ab his Prælatis, sub quorum cura eo anno, licet in diuersis Monasterijs vixerit, & præsertim de cuius doctrinæ sufficientia, & vitæ meritò non constet per testimonium à Visitatoribus medio eorum iuramento coram Diffinitoribus in Capitulo Generali ferendum: præuijs quo ad literarum scientiam in actu Visitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem exacta inquisitione, prout statuitur in literis in forma Breuis Clementis Octaui sub die 6. Martij 1593. & Pauli Quinti die vigesimaprima Martij 1608. Ac præuia etiam attestatione de huiusmodi vitæ integritate, & sufficientia per Prælatum, qui prò tempore præerit Monasterio professionis eiusdem promouendi (cuius nomine ad Decanatum proponi, & promoueri debet) in Diffinitorio cum iuramento facienda. Qui Prælatus, si ad Capitulum non accesserit, teneatur prædictam attestationem in scriptis medio suo iuramento, subscriptione, & sigillo roboratam ad Diffinitores transmittere; & in casu mortis à Priore, & Senioribus, ipsorum pariter iuramento, subscriptionibus, & sigillo Conuentus munita transmittatur; alias huiusmodi electiones, seu promotiones, quæ, non seruata forma præsentis Constitutionis fieri contigerit, nullas, & inualidas esse ipso facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad suum

munus

munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus, impotentes, seu inhabiles sint, absoluantur à Regimine, & inter Decanos cum titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum testimonium habuerint à Prælatis suis) numerentur: sin minus à titulo, & Regimine remoueantur, & alij sufficientes in locum illorum substituantur. Qui omnes, vt in studio Regularis disciplinæ sint soliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (vt ex Officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali electionis iudicio subijciantur, & pro singulis à Diffinitoribus suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi, vt eo pacto in Officio retineantur, prout decernitur in præfato Breui Clementis Octaui.

4 Magistri etiam Nouitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, sufficienti literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, instruendosque discipulos, qui à Sæculo conuertuntur, in Monastica, & Regulari disciplina. Quæ omnia eo diligentiùs executioni mandanda sunt, quò cognoscimus, in his robur, & fundamentum Obseruantiæ Regularis esse positum.

5 Et quamuis ad Nouitios instituendos præcipuè debeant incumbere, culpas tamen, & ipsi, in Capitulo, omnium Monachorum audiant; sicut, & alij Decani, silentiumque, & alias disciplinæ Regularis obseruantias seruari procurent.

6 Hospitibus (alijs superioribus absentibus, vel occupatis) occurrant; Regulas, & Constitutiones penes se habeant, vt Fratres instruere possint. In suis verò admonitionibus, & correctionibus caueant, ne sint

nimis tepidi, aut austeri. Hæc omnia faciant, vel omittant iuxta suorum Prælatorum dispositionem, contra quorum mandata nihil penitùs attentent.

7 Nec præmissis omnibus stantibus, vllus Monachorum nostrorum amodò possit ad Decanatum (qui primus Superioritatis gradus est) promoueri, nisi decimum sextum, nec ad curam Nouitiorum, nisi decimum octauum annum in Congregatione compleuerit. Quod etiam de ijs, qui ad Religionem Sacerdotes venerint intelligendum est.

8 Ordinamus insuper, quod in vnoquoque Monasterio, pro quinis quibusque Monachis Professis viuentibus, vnus tantum Decanus, computatis Cellerarijs, Magistris Nouitiorum, & alijs, constituatur; ita tamen, vt ipsi Decani numerum trecentorum non excedant, sicuti præscribitur in præfato Breui Pauli Quinti.

9 Ne autem alicuius Monasterij Professus, alterius Monasterij nomine possit in Decanum eligi: neque sub quouis prætextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam habilitari, districtè omninò prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum sextum Religionis compleuerit, & Decanatus locum in Monasterio suæ Professionis non habuerit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad regimen idoneus iudicatus fuerit, possit in Capitulo Generali à Diffinitoribus, vel in Dieta à Præside, & Visitatoribus eligi in Decanum titularem.

Ad

10 Ad animandos verò Monachos ad studium literarum, volumus eos, qui Sacræ Theologiæ cursum honorificè expleuerint, & Lectoris munere in Monasterijs pro studio infra designandis, saltem per triennium continuum laudabiliter functi fuerint, & per Examinatores à Capitulo deputatos admissi, & approbati fuerint (modò probitate morum, & alijs præfatis requisitis præstent) post decimum sextum annum supranumerarios, quando non est locus in Monasterio suæ Professionis, ad Decanatum promoueri posse. Idem dicimus de Concionatoribus, dummodo cursum Theologiæ seriò percurrerint, & admissi ab Examinatoribus nostræ Congregationis, per triennium in præcipuis Vrbium Ecclesijs quadragesimales functiones confecerint. Statuentes ad Diffinitores tantùm facultatem eligendi, seu creandi Decanos in Capitulo Generali spectare, & nullatenus ad Patres in Dieta congregatos, iuxta tenorem literarum in forma Breuis Sanctissimi Domini Nostri Vrbani Octaui sub die 4. Maij 1628. & die 8. Iulij 1637.

11 Decernimus denique neminem Decanum eligi posse in Priorem Claustralem, qui simul per biennium obseruantiæ Regulari non vacauerit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, vt supra statuitur num. 3.) & saltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter non vixerit. Præponendos tamen omninò censemus eos cæteris omnibus, qui Officio Magistri Nouitiorum, saltem per triennium cum Laude functi fuerint, dummodo in Decanatu idem quinquennium compleuerint. Priores verò in Abbates

eligi

eligi non possint, nisi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter se gesserint, & per biennium permanserint in sua residentia.

12 Pro charitate autem, & pace seruanda, & vt liberius Superiores à Prælatis conuocati vota sua exprimere possint, Ordinamus quòd si quis eorum reuelauerit aliquid ex tractatis inter eos, itaut scandalum oriri possit, ipso facto à cæterorum superiorum consortio in agendis, anno integro priuatus existat.

13 Prior autem, Decani ad aliud Monasterium mutati, post quam sibi de sua mutatione innotuerit, possint audire confessiones Discipulorum suorum, ac Sacerdotum, vt prius, dum illic moram trahunt, ipsisque beneficium absolutionis impendere, nisi Superior prohibuerit.

Quomodo dormiant Monachi.

CAP. XXII.

Singuli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conuersationis secundum dispensationem Abbatis sui singuli accipiant. Si potest fieri, omnes in vno loco dormiant; Si autem multitudo non sinit, deni, aut viceni cum Senioribus suis, qui super eos soliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat vsque mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnium vulnerentur dormientes: & vt parati sint Monachi

chi ſemper, & facto ſigno abſque mora ſurgentes, feſtinent inuicem ſe præuenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modeſtia. Adoleſcentiores Fratres iuxta ſe non habeant lectos, ſed permixti, cum Senioribus. Surgentes verò ad opus Dei inuicem ſe moderatè cohortentur, propter ſomnolentorum excuſationes.

DECLARATIO.

Ibi: Singuli per ſingulos lectos.

1 SEcundùm modernum morem propter honeſtatem, & vt liberiùs Fratres in Orationibus, & alijs exercitijs ſpiritualibus valeant ſe exercere, ac vt vitetur curioſitas; Dormitorium diuiſum eſt in diuerſas Cellas, & aſſignamus vnicuique Fratrum Cellam vnam, ſic vt ſinguli in ſingulis dormiant.

2 Quælibet autem Cella Nouitiatus habeat in Superiori parte oſtij foramen rotundum, coopertum deforis tabella, quæ faciliter hinc indè dimoueri poſſit, è quo Frater in Cella exiſtens videri queat à Magiſtro Nouitiorum, an ſe ſpiritualiter exerceat; vel aliud agat. Quod foramen nullus interius operire præſumat ſub pœna infraſcripta.

3 Nemo Fratris Cellam, etiamſi alterius Monaſterij exiſtat, ingrediatur, ipſo in ea exiſtente, & ſimiliter eo abſentè, ſine eius licentia, aut niſi de licentia Prælati, vel Superioris; & quamdiù cum debita licentia ſimul in Cella ſunt, Oſtium ſemiapertum teneatur.

4 Nec poſſit Frater quamcumque Eccleſiaſticam,

perſo-

personam vel Laicam, cuiuscumque conditionis exi-
stat, in Cellam introducere, sine licentia Superioris
Monasterij.

5 Nec audeat Frater aliquis, sine præfata licentia
vllo tempore Cellam claudere, ità quòd foris aperiri
non possit claue communi. Quicumque verò in quo-
libet supradictorum sex casuum contrafecerit, ieiunet
semel pane, & aqua in terra in Refectorio.

6 Frater autem extra Cellam suam existens, licen-
tiam dare valeat alteri Fratri, vt Cellam suam aliqua
honesta causa ingrediatur.

7 Et ne contingat à Sæcularibus aliquid asportari de
Cellis, qui plerumque curiosi per Monasterium, &
Dormitorium vagantur, mandamus, vt fereæ seræ,
quæ clauibus communibus aperiuntur, Ostijs Cella-
rum apponantur.

8 Capsas, seù scabella clauibus obserata habere ne-
mini fas sit, præterquam Priori Claustrali, qui intra
octo dies ab Officialium publicatione consimilem cla-
uem Abbati tribuere teneatur. Si secus fecerit, totum
Psalterium intra octiduum recitet; Cæteri verò arbi-
trio Superioris puniantur.

9 Quilibet autem Frater cautè teneat lumen in Cella,
& extinguat, & nullus candelas applicet lectisternijs,
aut parietibus ligneis propter incendij periculum. Si
quis verò contrafecerit dicat suam culpam in Capitu-
lo, grauiter puniendus.

10 Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus
quouis tempore seruetur, nisi quis voluerit aliquid
breuiter, & submissa voce dicere.

Ordina-

11 Ordinamus prætereà, quoad fieri poteſt, ne Confeſſiones Sæcularium in Dormitorio audiantur à quocumque.

12 Prælati verò, & Seniores, Fratrum Confeſſiones ibi audire, eoſque ſubmiſſa voce exhortari poſſint.

13 Fratres incedentes per Dormitorium ità quietè, & in cunctis moderatè, & ſine ſtrepitu ibidem ſe habeant, vt alios non inquietent.

14 Singulis hebdomadis Dormitorium, & Cellę propter immunditias, à Fratribus ſcopis mundentur.

Ibi: Candela.

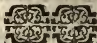
15 SIuè Lucerna, vel Lampas, quæ accenditur à Sacriſta hora, qua pulſantur ſigna ſerotinæ ſalutationis Angelicę, & ardeat tota nocte vſque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16 IDeſt in Dormitorio eodem.

Ibi: Veſtiti dormiant.

17 DEclaramus hoc modo veſtitos dormire Fratres, ſi teneant ſcapulare cum Caputio ſuper Tunicellam.

De

De Excommunicatione Culparum.

CAP. XXIII.

SI quis Frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens Sanctæ Regulæ, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit, hic secundum Domini Nostri præceptum admoneatur semel, & secundo secretè à Senioribus suis. Si non emendauerit, obiurgetur publicè coram omnibus. Si verò neque sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, Excommunicationi subiaceat. Si autem improbus est, vindictæ corporali subdatur.

Qualis debeat esse modus Excommunicationis.

CAP. XXIV.

SEcundum modum culpæ, Excommunicationis, vel disciplinæ debet extendi mensura; qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in leuioribus culpis inuenitur, tantum à mensæ participatione priuetur. Priuari autem à mensæ consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, ne-

nat, neque Lectionem recitet vsque ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post Fratrum refectionem accipiat, mensura, vel hora, qua præuiderit Abbas ei competere; Vt si verbi gratia fratres reficiunt Sexta hora, ille frater Nona: Si fratres Nona, ille Vespertina, vsque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

De Grauioribus culpis.

CAP. XXV.

S frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei fratrum in vllo iungatur consortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi iniunctum, persistens in pœnitentiæ luctu sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, qua præuiderit ei Abbascompetere. Nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur. *Cor. 5.*

DECLARATIO.

Ibi: Qui grauioris culpæ noxa tenetur.

QVia in his declarationibus, & Constitutionibus, plærisque in locis, & casibus, pro qua-
litate

litate,& grauitate culparum, certę pœnę, ac pœnitentiæ taxatæ sunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam; vt metus pœnę coerceat, quos Dei, & virtutis amor à malo non reuocat; ideò ordinamus Pręlatis, & alijs Superioribus, vt eas inuiolabiliter faciant à trangressoribus obseruari.

2 Quare si delictum, aut transgressio huiusmodi secreta fuerit, secretò quoque impositam pœnitentiam facere non postponat delinquens, nec aliter à quoquã etiam à Pręlato proprio dispensari valeat, nisi pœnitentia per ordinationes statuta, esset publicè persoluenda, vt puta in terra in Refectorio comedere; quo casu in aliam secretam commutari possit. Si verò manifestum delictum, aut transgressio ipsa fuerit, publicè etiam trangressorem secundum statuta à Constitutionibus, vel à superiore pœniteat. Quod si ille facere neglexerit, aut recusauerit à nemine, vtsupra, dispensari valeat. Et si intrà triduum publicè non pœnituerit, pro huiusmodi contemptu bis eamdem pœnitentiam facere teneatur. Si verò intrà aliud sequens triduum, pertinaciter distulerit, eamdem pœnitentiam etiam tertio cogatur iterare. Demum si alijs adhuc tribus diebus animo (quod Deus auertat) perstiterit contumaci, & indurato, statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, & Constitutionum, Custodiæ (donec resipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiserit, quoties, vtsupra, distulerat, vel recusauerat) mancipetur.

3 Nec in aliquo præmissorum à Prælato suo, nec

ab

ab vllo alio, etiam à Præsidente ipso, nisi fortè pro aliqua breui prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispensari; Maiori quippè vindictæ secundùm quod dicit Beatus Pater Noster BENEDICTVS in Regula, subiacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

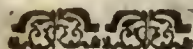
4 Quòd si nec resipuerit, nec ad cor redierit; tunc demum, vt Regula præscribit, austeriori disciplinæ subiaceat.

5 Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorumque nostrorum Prælati, prædicta omnia seruent diligenter, &, vt dictum est curent ab huiusmodi transgressoribus inuiolabiliter obseruari.

De ijs, qui sine iussione Abbatis iunguntur Excommunicatis.

CAP. XXVI.

SI quis Frater præsumpserit sine iussione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat esse solicitus Abbas circa Excommunicatos.

CAP. XXVII.

Mni solicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes Fratres, quia non est opus sanis Medicus, sed malè habentibus. Et ideò vti
Matth.9. debet omni modo, vt sapiens Medicus; immittere quasi occultos consolatores Senipetas, idest Seniores Sapientes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuantem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem: Et consolentur eum, ne abundantiori
Cor.2.2. tristitia absorbeatur. Sed sicut ait Apostolus: Confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet solicitudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni sagacitate, & industria curare, ne aliquam de ouibus sibi creditis perdat. Nouerit enim se infirmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat
Ezec.34. Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus: Quod crassum videbatis, assumebatis, & quod debile
Luc.1. erat proijciebatis. Et Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in montibus, abijt vnam ouem, quæ errauerat, quærere; cuius infirmitati in tantum compassus est, vt eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De

De ijs, qui sæpius correcti non emendantur.

CAP. XXVIII.

I quis Frater frequenter correptus, pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus, non emendauerit, acrior ei accedat correctio, idest vt verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus; etiam defendere voluerit opera sua; tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus. Si exhibuit fomenta, si vnguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum Diuinarum; si ad vltimum vstionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & iam si viderit nihil suam prævalere industriam: adhibeat etiam, quod maius est, suam, & omnium fratrum pro eo orationem, vt Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam vtatur Abbas ferro abscissionis, vt ait Apostolus: Auferte malum ex vobis: Et iterum; Infidelis si discedit, discedat; ne vna ouis morbida, omnem gregem contaminet. *Cor. 1. 5.* *Cor. 2. 7.*

DECLARATIO.

Ibi: Vtatur ferro abscissionis.

1 IN adhibendo contra incorrigibiles Nostræ Congregationis Monachos huiusmodi extremum

expulsionis remedium, seruentur Decreta Sacræ Congregationis Concilij, Sanctissimi Domini Nostri Vrbani Octaui iussu edita, de Regularibus Apostatis, & eiectis. Fugitiui verò cum omni solicitudine requirantur, & in carcerem detrudantur pro modo culpæ puniendi. Propterea districtè præcipimus omnibus Monasteriorum nostrorum Prælatis, vt in singulis Monasterijs tutos carceres habeant pro huiusmodi fugitiuis, & alijs grauiter delinquentibus.

2 Prædicti fugitiui conquirantur à Monasterijs professionis eorum, dummodo per biennium numquam intermissum in alieno Monasterio non permanserint; hoc enim casu ab eo Monasterio, quod integro, & non interrupto biennio incoluerunt, requirendos esse declaramus.

3 Et quoniam vbi maior subest culpa, & grauius scandalum, ibi solicitior debet esse cura; ideo declarando ordinamus, vt fugitiui, qui præter fugam aliquid notabile furto abstulerint, aliudue flagitium perpetrauerint, siue ante, siue post fugam, aut vitiosè vixerint, omninò non negligantur, sed diligentiùs, non parcendo laboribus, & expensis, requirantur; etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachij sæcularis implorato, & ad Monasterium reducantur in custodiam retrudendi, donec per Capitulum Generale, siue Regimen, quid de ipsis agi debeat decernatur.

4 Licentia verò transeundi ad aliam Religionem nemini ex nostræ Congregationis Fratribus concedatur, nisi seruata forma prædicti Decreti Sacræ Congregationis Concilij de Regularibus Apostatis, & Eiectis &c.

5 Com-

5 Commissi verò nostri incorrigibiles, & contumaces, eo modo, quo recipiuntur, expelli possunt. Et si quis eorum post promissam stabilitatem vitiosus, aut scandalosus repertus fuerit, seruetur circa eum forma Regulę secundùm meritum, vsque ad expulsionem inclusiuè; ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non posse, nisi seruatis, quæ infrà in susceptione eorum statuemus, scilicet cum cōsensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conuentus, si illi non conuenerint. Nec amplius possint in alijs Monasterijs nostræ Congregationis recipi, nisi de consensu Prælati, & Maioris partis Conuentus, à quo recesserint.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monasterio.

CAP. XXIX.

FRater, qui proprio vitio egreditur, aut proijcitur de Monasterio, si reuerti voluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est: & sic in vltimo gradu recipiatur, vt ex hoc eius humilitas comprobetur. Quod si denuò exierit vsque tertiò recipiatur. Iam verò posteà sciat omnem sibi reuersionis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi : Proprio vitio.

1 QVia experientia docti, vt plurimum videmus Fratres nostros à Nobis non recedere, nisi diabolica suggestione seductos; ideo declaramus eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia transeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes, vagantur.

2 Vt autem de omnibus certa statuatur lex, non recedendo à Sacris Canonibus. Primò ordinamus, quod si qui fugitiui spontè ad Monasteria redierint, omnes quidem suscipiantur, sed ita, vt, quod Dominus iubet, pro mensura peccati, sit, & plagarum modus.

3 Quicumque igitur intrà dies quinque ad Monasteria fuerint reuersi, arbitrio Prælatorum puniantur, non verò carcere pro sola fuga. Transactis autem quinque diebus carceri mancipentur. Quod si vltrà dies triginta redire distulerint, tunc iuxta Sanctissimi Patris Nostri BENEDICTI Regulam, in vltimo loco, & in carcere recipiantur.

4 Horum verò nullus è formali carcere liberari possit, nisi per Diffinitores, aut Regimen; & tunc non nisi priùs desuper legitimè formato Processu, & accuratè perpenso qua pœna sint Rei plectendi.

5 Nec sic liberatis locus Professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Diffinitores omnes consenserint, & his referentibus ad vniuersos Congregationis Prælatos, duæ eorum ex tribus partibus id approbauerint.

uerint. In qua redintegratione illud tantummodo temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione absoluerunt; non verò illud, quod in fuga male prodegerunt. Non enim ferendum est, vt qui exempli gratia, decimo professionis suæ anno Religionem deseruit, & anno vigesimo, idest decimo post fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut nouemdecim annos perseuerauerunt sub suaui obedientię iugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni, ante fugam transacti ipsis post pœnitentiam computentur.

6 Præter hæc si fugitiuus Habitum dimiserit, vt Apostata, iuxta Sacros Canones, puniatur. Si autem alia quæuis præter fugam, animaduertenda, tàm in Congregatione, quàm extrà perpetrarit, exactissimam omnium reddat in iudicio rationem, pœnas debitas recepturus, pro modo culpæ.

7 Quibus omnibus ritè peractis, & in acta relatis, si digna deindè pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione viuendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus consentientibus) munerum Congregationis, pro subsequentium temporum ratione esse capaces: si trinas Visitatorum approbationes singulis triennijs obtinuerint, vt scilicet post primum reuersionis suæ triennium, Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum, Diaconorum, post tertium, Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quascunque fuerint dignitates per ordinem, iudicati idonei; dummodo ad singula triennali censura sex Visitatorum, (vt dictum

est) & nouem Diffinitorum suffragijs fuerint approbati. Idemque dicimus de ijs, qui in libro irreligiosè viuentium tanquam discoli fuerint adnotati.

8 Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitiuis, qui tamen semel custodiæ fuerint legitimè mancipati. Declaramus autem pœnam legitimi Carceris, quam consequitur infamia, & inhabilitas assequendi gradum Superioritatis, omnibus illis inflictam intelligi debere, qui siue propter fugam, siue ob alia facinora legitimè sententiati, carceribus condemnati fuerint.

9 Vt autem fugitiui, & suspecti, à non suspectis, nec fugitiuis dignoscantur. Ordinamus, quòd Fratres cuiuscumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de causa à suis Monasterijs ad alia loca pergent, secum deferant literas patentes Superiorum suorum, cum expresso nomine locorum, quà transire debebunt, subscriptas, ac sigillo munitas; aliter vbicumque fuerint inuenti, tamquam fugitiui custodiæ mancipentur à quibuscumque Prælatis, aut Superioribus Monasteriorum nostrorum.

10 Admoneantur etiam Patres Monasteriorum nostrorum de Fratribus fugitiuis, expulsis, & licentiatis à Superioribus Monasteriorum, à quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus defunctis) vt ab omnibus euitari hi possint, illi requiri.

† †
†

De

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

CAP. XXX.

OMnis ætatis, vel intellectus proprias debet habere mensuras. Ideòque quoties Pueri, vel Adolescentiores ætate, aut qui minus intelligere possunt quanta pœna sit excommunicationis; Hi tales, dum delinquunt, aut ieiunijs nimijs affligantur, aut acris verberibus coerceantur, vt sanentur.

DECLARATIO.

Ibi: Omnis ætatis, vel intellectus.

1 QVoniam Sacrum Concilium Tridentinum, tempus emittendæ Professionis præscribit, expleto scilicet ætatis anno sextodecimo; eius vestigijs nos quoque firmiter inhærentes, Pueros minoris ætatis, de quibus in hoc capite habetur sermo, minimè recipiendos statuimus: ideo nullus posthac ad probationem admittendus erit, qui non expleuerit decimum quintum annum.

2 Circa verò Adolescentiores, quia experientia didicimus, quosdam ex his in incurabiles ægritudines incurrisse ob nimias austeritates, Hortamur Prælatos, & Patres Monasteriorum Nostræ Congregationis, vt in

ieiunijs,

ieiunijs, & vigilijs Regularibus, erga huiusmodi Adolescentes pium, & discretum habeant intuitum, quatenus in validiori ætate ad Regularis vitæ obseruantias, propensiori fructu valeant incumbere.

3 Mandamus item, vt iuniores in Nouitiatibus sub cura Magistri Nouitiorum, per quinquennium ad minus instituendi relinquantur, nec indè amoueantur, nisi aliqua vrgente necessitate. Cum verò amoti à Nouitiatu fuerint, saltem per biennium Prioris curæ, ac directioni tradantur, vt, quo ad fieri potest, in eadem disciplina permaneant, in qua Nouitiatus tempore adoleuerunt. Liceat tamen Prælatis ex aliqua rationabili causa, ipsorum iudicio, & Superiorum Monasterij consilio approbanda, Prouectiores, nondum expleto quinquennio, ex Nouitiatu extrahere, dummodo ætatis suæ annum decimum nonum saltem excesserint. Si autem contigerit (quod Deus auertat) vt ex alicuius præuaricatione cœteri scandalum sumant; ne vna ouis morbida totum corrumpat ouile, statuimus, vt si post adhibitas pœnitentias salutares à Prælato, alijsque Superioribus (Magistro Nouitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati Iuuenis incorrigibilitate, ex Nouitiatu, nondum elapso quinquennio, extrahi possit. Ne verò commodum ex ipsa malitia reportetur, talibus sic extractum subijcimus pœnitentijs; per totum scilicet reliquum quinquennij tempus sit ei Monasterium, ex cuius Nouitiatu extrahitur, pro Carcere: Silentium obseruet cum Secularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, alijsque, quibus Prælatus indulserit) post omnes Professos degrada-

gradatus maneat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De Cellerario Monasterij.

CAP. XXXI.

Ellerarius Monasterij eligatur de Congregatione sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum, qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus: sine iussione Abbati nihil faciat. Quæ iubentur custodiat; Fratres non contristet. Si quis autem Frater ab eo fortè aliquid irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti: Quia qui benè ministrauerit gradum sibi bonum acquirit. Tim. 13. Infirmorum, Infantium, Hospitum, Pauperumque cum omni solicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est.

Omnia vasa Monasterij, cunctamque substantiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat. Nihil ducat negligendum, neque auaritiæ studeat, neque prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterij: Sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussionem Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat; & cui substantia

non

non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur
Eccles. 18. bonus; quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia quæ ei iniunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua; à quibus eum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, vt non scandalizentur: memor Diuini eloquij, quid mereatur, qui scandali-
Math. 18. zauerit vnum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus, & ipso æquo animo impleat Officium sibi commissum. Horis competentibus dentur quæ danda sunt, & petantur quæ petenda sunt: vt nemo perturbetur, neque contristetur in domo Dei.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1 A Prælato scilicet, de Consilio Seniorum Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab ipsis promouendus. Sit autem Decanus, omninò moribus grauis, & probatus.

Ibi: Animam suam custodiat.

2 CEllerarij non sic se immergant temporalibus, quin vacent spiritualibus, sed sic transeant per bona temporalia, ne ammittant æterna. Et vt faciliùs spiritualibus exercitijs vacare possint: Volumus omninò, vt in Cella Dormitorij dormiant; negotia

tamen

tamen Monasterij in Cellæraria exerceant, ac saltem singulis diebus festiuis Missas celebrent, & quoad fieri potest, Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine iussione Abbatis nihil faciat.

3 ET præcipuè, ne omninò fabricas construat intus, aut extra Monasterium sine scientia, vel voluntate Prælati sui. Alias quoque res, quæ erant alicuius momenti, putà venditiones frugum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quantauis summa, & similium, cum Prælato, vel eo absente, cum Superiore communicet.

4 Caueat autem omninò à cuiusuis arboris incisione in possessionibus Monasterij; ità vt ne vnam quidem inscio Prælato, aut incidat, aut incidi faciat; serióque examinet, vbi agitur de syluis, vel arboribus non cæduis quid de iure facere possit, ne limites suæ facultatis excedat, pœnisque, ac censuris Extrauag. Pauli Secundi, & Decreti Sacræ Congregationis de rebus Eccles. non alien. subiaceat; grauiter, si secus fecerit, puniendus. Experientia enim edocti cognouimus, quantum ex arborum incisione Monasteria patiantur detrimentum. Caueat insuper, ne Monasteria debitis aggrauet sua incuria; quod si fecerit, deponatur.

Ibi: Infirmorum, & Pauperum.

5 HANC autem partem Regulæ, cum omni diligentia, & timore Dei seruet Cellerarius, & præci-

præcipuè in absentia Prælati, sciens secundùm Regulam, quod de omnibus est in die Iudicij redditurus Domino rationem.

Ibi: Nihil negligendum ducat.

6 QVilibet Cellerarius computa, rationes, debita, credita, expensas quotidianas, & tàm nummorum, quàm rerum exitus singulo quoque mense, ostendat Prælato, & Superioribus; qui omnes eadem manu sua subscribant. Et mutatus ad aliud Monasterium, priusquam recedat, rationem omninò reddat exercitij sibi commissi coram Superioribus præfati Monasterij. Quod si non fecerit, ieiunet semel in pane, & aqua; vlterius etiam acriùs à Visitatoribus puniendus, & corrigendus; ipsis, si indulgentiores fuerint, à Diffinitorio puniendis.

7 Si autem quauis de causa intra sexennij tempus, vel huiusmodi sexennio completo, ab Officio Cellerariæ absolutus fuerit: ad Prioratum tamen (etiamsi habeat alia requisita) promoueri non possit, nisi prius integrè, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monasterij, rationem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius computa ab eisdem (super quo conscientiam cuiuslibet ipsorum oneramus) approbata, subscripta, & legitimè solidata fuerint: attestationemque habeat in scriptis de huiusmodi approbatione, prædictorum subscriptionibus, ac iuramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, vt canonicè promoueri possit, præsentandam.

Ordina-

8 Ordinamus insuper iuxtà literas in forma Breuis fœlicis recordationis Clemētis Octaui, & Pauli Quinti, vt in administratione rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per se ipsos exerceant, sed per Cellerarios, à Diffinitoribus, vel Regimine deputatos; temporalia verò negotia Monasteriorum Nostrorum per Seculares, aut Commissos potius quam per Monachos tractentur.

9 Rectorijs, & membris Monasteriorum Nostrorum non deputentur vllo modo Monachi, etiam si sint Decani, qui non sint prouectæ ætatis (nisi aliter necessitas exposcat) & præsertim habiles ad prædicta rectè administranda, ac morum honestate conspicui, qui teneantur statutis temporibus Cellerario rationem reddere suarum administrationum, & eidem, in his, quæ ad prædictas administrationes pertinent, parere. Quando verò Cellerarius è Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus incedat.

10 In singulis autem Monasterijs, Diffinitores, vel Regimen, prout statuitur in prædicto Breui Clementis Octaui, deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depositarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex causa ad Monasterium, tàm ex Celleraria, & alijs membris, ac Rectorijs supradictis, vel ex causa cuiuscumque Canonis, Laudemij, Census, aut cuiuslibet alterius rei, & emolumenti, quàm ex Sacristia prouenientes, reponantur; cuius Depositarij præcipua cura sit, in destinatis rationum libris fideliter, ac diligenter huiusmodi pecunias describere; Earum autem ne obolum quidem expendat, aut alicui quouis

præ-

prætextu soluat, nisi cum mandato Cellerarij, aut Vicarij Sacristiæ respectiuè, ipsorum manu, ac Prælati, vel in eius absentia Superioris Monasterij subscripto. Huiusmodi autem mandata in præparato codice describantur, expressa in ijs summa pecuniæ, cui, & qua de causa fuerit persoluta, vt ex eisdem facilius Visitatoribus innotescat, an huiusmodi redditus, in solitis, ac necessarijs Monasterij sumptibus, vel forsan in alijs inutilibus, ac superfluis (quod omninò fieri prohibemus) impendantur. Et si qui sunt abusus, tàm circa huiusmodi inutiles, & superfluas expensas, quàm circa præsentis Constitutionis obseruantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum disponere possint, ab ijsdem Visitatoribus seriò mandetur, vt omnino tollantur, & huiusmodi redditus in necessarios Monasteriorum vsus conuertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterij.

CAP. XXXII.

Vbstantię Monasterij in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, prouideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, vt vtile iudicauerit, consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas breue

breue teneat: vt dum sibi in ipsa assignata Fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordidè, aut negligenter, res Monasterij tractauerit, corripiatur: si non emendauerit, disciplinæ Regulari subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Substantiæ Monasterij.

1 QVilibet Officialis, intra mensem à die publicationis suæ, faciat Inuentarium de rebus Monasterij, quæ pertinent ad suum Officium. Et Prælatus habeat apud se Inuentarium vniuersale omnium rerum, tàm mobilium, quàm immobilium Monasterij, omninò Visitatoribus exhibendum.

2 Omnes verò libri Monasteriorum nostrorum notentur in Inuentario, scribendo in eis Congregationis nomen, & Monasterij, cuius sunt, nec non eorum numerum per ordinem.

3 Tapetia verò Ecclesiarum, & ornamenta Diuino Cultui dicata, deinceps Secularibus non commodentur, nisi fortè immineret periculum grauioris scandali; quo casu habita discretione Personarum, & temporum Prælati prudenter prouidere possint.

Ibi: Consignet custodienda.

4 DIligenti cura faciant Patres hoc Capitulum obseruari. Et, vt solicitè custodiantur, & conseruen-

seruentur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, inuigilent Prælati, vt de huiusmodi bonis ad singula officia spectantibus, ab vnoquoque Officiali expleta eius administratione, integra, & exacta reddatur ratio, à Cellerario accuratè exigenda. Quod si aliquis Officialis in huiusmodi administrationibus propter suam incuriam, vel malitiam (quod absit) aliquod graue Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inuentarium recepta: vel expleto officio illa successori integrè, & fideliter uon consignando, à Prælato suo pro modo culpæ seuerè puniatur. Cellerarij verò in exigenda ratione, negligentes, pœna eorum culpis consentanea pariter afficiantur. Adhibeatur tamen à Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda peruenerint, omnis diligentia, vt Abbates, & Cellerarij, tàm in Monasterio, quàm in Curtibus, & Grancijs, superfluas omnes amputent expensas; maximè verò circa equos, famulos, quadrigas, & alia huiusmodi: ijs tantùm, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos voto paupertatis adstrictos decent, contenti. Accuratè etiam ipsi Visitatores perpendant, quonam pacto Monasteriorum præfatorum redditus augeri, expensæque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac solicitudine inquirant, an possessiones à Colonis fiàt diligenter cultæ, arboribusque consitæ, ac etiam armentis, & cœteris ad culturam necessarijs conuenienter instructæ, nec non an vlterioris bonificationis sint capaces; vt Monasteria ære alieno oppressa subleuari queant. Quod si ex auaritia, aut negligentia damnum aliquod Monasterijs illatum

illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, vt contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, vsque officiorum priuationem, & vlterius, si id qualitas delictorum exegerit. In Prouincia autem, in qua Monasterium aliquod, prædictorum Officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus auertat) in ruinam vergit: teneantur omnes eiusdem Prouinciæ Abbates commonefacere præfatos Visitatores, vt valeant ipsi Monasterio iam labenti de opportuno remedio prouidere.

5 Sanè cum priuilegia ipsa Congregationis multis, magnisque sumptibus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conseruari mandamus; quæ cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasterijs deputamus, custodienda, videlicet Monasterio Sanctæ Iustinæ de Padua, Sancti Spiritus propè Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Vrbe. In quibus Monasterijs maxima cura seruari volumus, in loco tuto ab igne, ab humiditate, à furibus, in Archiuio duabus clauibus obserato, extrahanturque bis, aut ter in anno, ne fortè corrodantur.

6 Districtiùs autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoueantur sine speciali licentia Præsidentis, & duorum Visitatorum. Vrgente verò necessitate absque eorum licentia ad alia Monasteria nostra tantùm transferri possint.

7 Qui ea requisierint, teneantur illa remittere post eorum vsum intra mensem. Et si is, qui acceperit, legitima causa cessante, intra mensem remittere distulerit: singulis diebus septem Psalmos pœnitentiales cum Litanijs, vsquequò remissa fuerint, dicere teneatur.

Quælibet verò Monasteria habeant transumpta authentica Priuilegiorum saltem vsitatorum, quæ accuratè custodiantur.

8 Ne arcana, quæ fidelitati Visitatorum committuntur, vllo vnquam tempore patefieri contingat, assignamus Archiuia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur vbi in capsa obserata claue, quæ semper penes Præsidem pro tempore sit, acta visitationum præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio Sanctæ Iustinæ de Padua seruentur.

9 Sigilla Congregationis, tàm magnum, quàm paruum, cautissimè custodiantur ne aliqua fraus inde suboriatur.

10 Quodlibet autem Monasterium diligenter seruet sua Sigilla, siuè magnum (quo vtuntur, cum quid fit nomine Prælati, & Conuentus) siue paruum, quo vtitur Prælatus in priuatis literis. Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Prælati vllo eorum vti possit. Quæ Sigilla tàm Congregationis, quàm Monasteriorum, si quis suadente Diabolo adulterari præsumpserit, carceri mancipetur.

11 Et quia non sufficit custodire scripturas, & iura Monasteriorum, nisi ab impugnatoribus tuta seruentur. Idcircò statuimus, quod si aliquando Secularis, aut Ecclesiastica Persona, iura, aut priuilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo molestare tentauerit: Si quidem ipsa iniuria in detrimentum particularis tantum Monasterij cesserit,

Præ-

Prælatus illius Monasterij, omni quo valuerit iusto remedio causam suam impigrè, prudenterque tueatur, nec aliquo modo iura, ac priuilegia ipsa violari permittat. Vbi verò se causæ tuendæ imparem viderit: Patri Præsidenti, vel Visitatori, & Procuratori Generali negotium omne insinuare non negligat; quos omninò volumus causam huiusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterij in Romana Curia, vel alibi, sicut opus fuerit, tueri.

12 Si verò Pater Præsidens, aut Visitatores ipsum Monasterium iudicauerint impotens ad expensas; fiat sumptibus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur, nisi Capitulum Generale iusserit indulgendum.

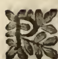
13 Poterunt tamen Pater Præsidens cum vno Visitatore, vel duo simul Visitatores prouidere, quod vnum, aut plura Monasteria subueniant Monasterio impotenti, pro iure suo tuendo, si in Congregatione desint pecuniæ: restitutione tamen facienda de pecunijs commodatis, tempore per ipsos constituendo.

14 At si molestia illata in totius Congregationis redundat iacturam, Pater Præsidens communibus Congregationis sumptibus illius iura defendenda curabit.

15 In vnoquoque Monasterio sit regestum, in quo, quæ singulis annis per Generale ordinantur Capitulum, notentur: videlicet, quæ totam respiciunt Congregationem. Et similiter habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad vnumquodque Monasterium pertinent, prout fuerint per singulos annos per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAP. XXXIII.

PRæcipuè hoc vitium radicitùs amputetur de Monasterio: ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omninò rem, neque codicem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omninò: quippe quibus, nec corpora sua, nec voluntates licèt habere in propria potestate. Omnia verò necessaria à Patre Monasterij sperare: nec quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit. Omniaque omnibus sint communia, vt scriptum est; nec quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum; si non emendauerit, correctioni subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi : Radicitùs.

INtentio Regulæ est, quòd non solùm in exterioribus amputanda sit proprietas; sed etiam quando Prælatus perpendit aliquam rem nimio affectu possideri; ita fortè, vt Frater resisteret, si ab eo auferri con-

contingeret. Propterea Patres caueant, ne aliquid concedant alicui ad vsum in vita eius, quia talis concessio est valdè proprietati similis: sed concedant ad beneplacitum Superioris.

2 Permittimus autem Monachis nostris, vt habeant Libros, cum licentia suorum Prælatorum; & pro vsu suo teneant, etiamsi missi fuerint ad alia loca Congregationis nostræ: restituendos nihilominus, post eorum decessum, illis Monasterijs, quibus inscripti fuerint.

3 Et quoniam sæpè multæ oriuntur lites, cum aliquis ex Nostris moritur extrà suæ Professionis Monasterium, tùm super libros, tùm super alias res; ad eas tollendas, ordinamus, quod tàm libri non signati, quàm alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemuis nostrę Congregationis Prælatum, Monachum, siue Commissum defunctos, intelligantur esse, & sint eius Monasterij, in quo talis defunctus assignatus erat, dummodo illuc peruenerit. Quod intelligendum est de pecunijs, & alijs rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non reperiuntur apud ipsos, cuiuscumque generis sint, siue pecuniæ, siue libri signati, siue alia cuiusmodi, sint & esse intelligantur Monasteriorum Professionis eorum; nisi fortè ipse ante mortem ad leuandam conscientiam alicui coram testibus dixisset, hanc, vel illam rem, esse huius, vel illius Monasterij.

4 In Breuiarijs, sicut & in alijs Libris scribatur nomen Monasterij, cui acquisita fuerint; & nomen Casinensis Congregationis. Mandantes omnibus nostrę Congregationis Patribus, vt, cum finito Capitulo ad

Monasteria sibi assignata applicuerint, in ipsorũ ordinatione, ante, vel post Officialium absolutionem immediatè, Breuiaria, & Libros, & alia quæcumque, si habuerint, concupiscibilia, sibi ab omnibus denunciari mandant. Quæ omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, vt vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5 Curent etiam, vt singuli Monachi singulis annis conficiant Librorum omnium, quos habent inuentarium, quod proprijs Prælatis exibeant, qui diligentissimè considerabunt, an in ijs sint Libri per Indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas ter saltem in anno visitabunt, inquirentes an alios habeant Libros præter in Inuentario descriptos. Quod, si quis depræhensus fuerit huiusmodi Libros vetitos habere, seruentur ea, quæ in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Officium Sanctæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus statuuntur.

6 Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat: inhibemus Fratribus nostris, ne inordinatè per se, vel per alios à consanguineis suis, vel ab alijs Secularibus pecunias exigant. Qui contrafecerit, pecunijs priuetur; & ieiunet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

7 Inhibemus etiam, ne quaslibet res inuicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecunijs illicò priuentur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

8 Insuper nemo nostrorum præsumat quidquam

emere

emere in quibusuis Ciuitatibus, aut locis nomine Laycorum: aut etiam ab eis accipere, vt id asportet absque vectigalium solutione. Quod si quis non obseruauerit, si fuerit in dignitate constitutus, per depositionem puniatur; Si verò fuerit simplex Monachus degradetur, habita consideratione ad grauitatem criminis: sed si fuerit Commissus, aut expellatur, aut grauissimis pœnis afficiatur.

9 Ordinamus etiam, & præcipimus, quod nullus nostræ Congregationis Professus, Commissus, seu aliter in nostris Monasterijs sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias sine licentia Prælati sui, sed pecuniam omnem ad se peruenientem, eidem Prælato deferat, Depositario consignandam. Quod idem intelligimus obseruandum esse de pecunijs, quæ penes aliquem ex prædictis Fratribus, quauis causa depositæ fuerint, tàm Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcumque Personarum, prout supra statutum est in Declaratione Cap. trigesimo primo num. decimo. Quam constitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Patribus nostræ Congregationis, vt realiter, & cum effectu faciant in suis Monasterijs obseruari. Quod si fortè quis contra huius Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsan Census, & alia bona quæcumque, tàm stabilia, quàm mobilia, quous titulo acquisita, occultè retinuerit, & intra tempus à Constitutionibus præscriptum non reuelauerit; ac de huiusmodi proprietatis vitio suspectus, & diffamatus, à Prælato suo, præuia monitione, iuxta Sacros Cano-

nes

nes punitus non fuerit; ne propter incuriam, & dissimulationem Prælatorum (quod absit) delicta inulta remaneant: districtè ordinamus Visitatoribus, vt in actu Visitationis, in singulis Monasterijs contra huiusmodi proprietatis labe suspectos, & diffamatos diligentissimè procedant. Et si præuia desuper capta diligenti informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem. & in quocumque ex prædictis culpabilem inuenerint: Si quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut offitium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur; simplex verò Monachus, aut Commissus carceri mancipetur, non nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis educendus. Pecunias verò, & quæcumque bona prædicta Monasterijs eorum Professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

Si omnes debeant æqualiter non necessaria accipere.

C A P. X X X I V.

Icut scriptum est: Diuidebatur singulis, prout cuique opus erat. Vbi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Vbi qui minùs indiget agat Deo gratias, & non contristetur. Qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia; & ità omnia membra erunt in pace. Act. 4.

Antè

Antè omnia ne murmurationis malum pro qualicumque causa, in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

De Septimanarijs Coquinæ.

CAP. XXXV.

Ratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur à Coquinæ Officio, nisi aut ægritudine, aut in causa grauis vtilitatis quis occupatus fuerit: quia exindè maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si maior Congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (vt diximus) maioribus vtilitatibus occupantur. Cœteri verò sibi sub charitate inuicem seruiant. Egressurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Linteamina, cum quibus sibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lauet. Pedes verò tàm ipse qui egreditur, quàm ille qui intraturus est, omnibus lauent. Vasa Monasterij sui munda, & sana Cellerario reconsignet. Qui Cellerarius item intranti consignet, vt sciat quid dat, aut quid recipit.

Septimanarij autem, antè vnam horam refectionis, accipiant super statutam annonam singulos biberes, & panem: vt hora refectionis sine murmuratione, & graui labore seruiant Fratribus suis. In diebus tamen solem-

ſolemnibus, vſque ad Miſſas ſubſtineant. Intrantes autem, & exeuntes Hebdomadarij in Oratorio, mox Matutinis finitis Dominica, omnium genibus prouoluantur, poſtulantes pro ſe orari. Egrediens autem de Septimana dicat hunc verſum: Benedictus es Dominus Deus, qui adiuuiſti me, & conſolatus es me. Quo dicto tertiò, accipiat Benedictionem egrediens. Subſequatur ingrediens, & dicat: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina. Et hoc idem tertiò repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: Nullus excuſetur.

1 PRior Clauſtralis, maximè cum Prælatus erit in Monaſterio, non excuſetur à miniſterio Coquinæ; ſed ſolus Cellerarius, de quo infrà, qui Prior menſæ quoque, etiam abſente Prælato, legere, & inſeruire debet.

Ibi: Singulos biberes, & panem.

2 INfra de Hebdomadario Lectore dicit mixtum. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere poteſt vnus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa vncias duas panis.

3 Quod verò dicitur de Hebdomadarijs Coquinæ, idem dicitur de omnibus Officialibus qui in ſuis Officijs occupati, nequeunt primę menſę intereſſe.

De

De infirmis Fratribus.

CAP. XXXVI.

INfirmorum cura antè omnia; & super omnia adhibenda est; vt sicut re vera Christo, ità eis seruiatur; quia ipse dixit: Infirmus fui, & visitastis me. Et quod fecistis vni de his minimis meis, mihi fecistis. Sed, & ipsi Infirmi considerent in honorem Dei sibi seruiri: & non superfluitate sua contristent Fratres suos, seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt; quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis sit Cella super se deputata, & Seruitor timens Deum, & diligens, ac solicitus. *Matth.25*

Balneorum vsus infirmis, quoties expedit, offeratur. Sanis autem, & maximè iuuenibus, tardiùs concedatur. Sed, & carnium esus, infirmis, omninoque debilibus pro reparatione concedatur. At vbi meliorati fuerint, à carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas ne à Cellerarijs, aut Seruitoribus negligantur Infirmi, quia ad ipsum respicit quicquid à Discipulis delinquitur.

†

DECLA-

DECLARATIO.

Ibi; Sit Cella super se deputata.

1 VOlumus, quo ad fieri potest, vt quilibet Infirmus habeat locum separatum, & Cellam cum camino, nec vlli omnino labori, vllique impensæ parcatur, vt Infirmis necessaria obsequia tum spiritualia, tum corporalia sedulò impendantur. Quod præsertim attendatur in Monasterijs, quæ sunt extra Ciuitates, in quibus tàm quo ad Medicos, quàm quo ad alia requisita, non ità commodè possunt Infirmis necessaria exhiberi. Prouideant igitur Prælati talium Monasteriorum, vt Infirmi, siue ipsos in Monasterijs, siue in Ciuitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quæ ad salutem corporis, & animæ, non solùm necessaria, sed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint conuincti, seuerè puniantur à Regimine.

2 Ordinamus etiam quòd nullus Fratrum circa medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris; nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia, sine vtriusque licentia sumat. Qui contrafecerit, dicat ter septem Psalmos Pœnitentiales, cum Litanijs.

3 Ad mensam, si plures sunt ægri, cum modestia sedeant, & aliquid in principio refectionis legatur.

4 Sint Infirmi obedientes Infirmarijs suis, & è contra Infirmarij sint discreti, & compatientes Infirmis suis.

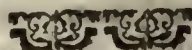
Qui

Qui Infirmarij omninò deputentur Monachi, & si maiori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel Famuli. Et maxima cura inuigilent Prælati, vt hoc charitatis Officium perfectè adimpleatur.

Ibi: Balneorum vsus.

5 INtelligimus de Balneis, quæ sunt in Monasterijs. Ad Balnea verò, quæ sunt extra Monasterium propter periculum animarum, nemo accedere præsumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proximè fieri debeat, & non sit periculum in mora, aliter Præsidentis, aut vnius ex Visitatoribus. Quando etiam maior instaret necessitas, & differri non posset, sufficiat licentia Prælati sui, cum consilio Seniorum Monasterij Si igitur pro aliquo Infirmo Fratre petenda sunt Balnea, Prælatus ipse, & non alius ipsam licentiam petat.

6 Infirmo Fratri ad Balnea mittendo, necessaria omnia suppeditari mandamus à Monasterio suæ Professionis; dummodo per biennium minimè interruptum in alieno Monasterio non permanserit. Hoc enim casu, ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus. Quo verò ad alios Infirmos expensæ fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur, est deputatus de familia.

Ibi:

Ibi : Non negligantur Infirmi.

7 NON solùm in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, vt videlicet admoneantur, ne ommittant, propter infirmitatem, Confessionem, & Communionem temporibus consuetis: immò hortentur, vt frequentiùs confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

De Senibus, vel Infantibus.

C A P. X X X V I I.

LIcet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his ætatibus, senum videlicet, & Infantum, tamen, & Regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulę teneatur in alimentis: sed sit in eis pia consideratio, & pręueniant horas Canonicas.

D E C L A R A T I O.

Ibi : Senum.

1 NON tàm ętate, quàm imbecillitate iuxtà Pręlati considerationem. Infantes verò non recipimus omninò, sicùt supradictum est, de Pueris minoris ętatis.

De

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

MEnsis Fratrum edentium Lectio deesse non debet: nec fortuito casu qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi; Sed lecturus tota Hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post Missas, & Communionem, petat ab omnibus pro se orari, vt auertat ab eo Deus spiritum elationis. Et dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione, ingrediatur ad legendum. Summumque fiat silentium ad mensam, vt nullius mussitatio, vel vox, nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent Fratres, vt nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscumque signi potius petatur, quàm voce. Nec præsumat ibi aliquis de ipsa Lectione, aut aliundè quidquam requirere, ne detur occasio: nisi fortè Prior voluerit pro ædificatione aliquid breuiter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum priusquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquinæ Hebdomadarijs, & Seruitoribus, reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi : Mensis Fratrum.

1 SEcundę Mensæ, vbi maior fuerit Congregatio, non desit Lectio.

Ibi : Lectio deesse non debet.

2 IN Lectionibus primæ mensæ, hic ordo seruetur: Si dies illa proprium habuerit Euangelium, eius Homilia, & deinde Sermones super eo, iuxta dispositionem Superioris, legantur; Postea Vitę Sanctorum, deinde Sacra Scriptura. In fine comestionis aliquid lingua vulgari legatur; vt Fratres Commissi grammaticam ignorantes vndè ędificentur habeant, & spiritualiter pascantur. Et pręsertim non ommittatur Lectio Regulæ italico sermone, quę latinè lecta fuerit in Capitulo, cum tota integra sua declaratione, quæ etiā secundę mensę repetatur. Cum verò contigerit Superiorem in Conuentu legere, is, qui immediatè sequitur, signa particularia faciat.

Ibi : Et Communionem.

3 EX eo, quod hic Beatus Pater BENEDICTVS dicit: Post Missas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo, propter Communionem Sanctam, ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communi-

municabant; Ideo mandamus, quod tàm sanctum, & antiquum Religionis institutum seruetur in singulis nostræ Congregationis Monasterijs: nisi forte, ob reuerentiam alicuius festi solemnis, differatur, aut anteponatur huiusmodi Communio.

4 Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cœnæ, aut ex aliqua causa non celebrant communicare contigerit; iuxtà decretum Sanctorum Patrum, Stolam semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5 Fiat tamen dicta communio statim post Communionem Sacerdotis. Et Sacramentum per Sacristam decenter cum luminaribus, Missa peracta, in locum suum reportetur.

6 Hortamur autem Prælatos, vt saltem bis in anno, Monachis, & Commissis omnibus facultatem concedant, vt cui maximè voluerint ex approbatis ad Confessionem possint sua peccata confiteri.

Ibi: Petat ab omnibus pro se orari.

7 STet in medio Chori Die Dominica post Sextam, genibus flexis versus Altare, & ter dicto Versu: Domine labia mea aperies &c. Et à Choro ter repetito, Superior dicat; Saluum fac, &c. & consuetam Orationem, tenoris videlicet sequentis. Aufer ab hoc famulo tuo, quæsumus Domine, spiritum elationis, & ignorantiæ, vt repletus spiritu humilitatis, & scientię, intellectum sacrę capiat capiat lectionis. Per Christum Dominum nostrum.

Ibi : Ingrediatur ad legendum.

8 POST benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad mensam. Lecta verò breui particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant comedere. Et hoc, vt anima prius, quam corpus reficiatur. Et in fine mensæ nemo exurgat, nisi prius responderint : Deo gratias.

Ibi : Vicissim.

9 HAC vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem à Superiore nominandi, per singulas hebdomadas legant.

Ibi : Mixtum.

10 SEruetur quod dictum est de Septimanarijs Coquinæ.

De Mensura Ciborum.

CAP. XXXIX.

VFficere credimus ad refectionem quotidianam, tàm Sextæ, quàm Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates; vt fortè, qui ex vno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergò duo pulmentaria cocta

Fratri-

Fratribus sufficiat; & si fuerint indè poma, aut nascentia leguminum, addatur & tertium. Panis libra vna pro pensa sufficiat in die, siue vna sit refectio, siue prandij, & cœnæ. Quod si cœnaturi sunt, de eadem libra, tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cœnaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, vt nunquam surripiat Monachum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula, sicut ait Dominus noster: Videte ne grauentur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate. Carnium verò quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præter omninò debiles, & ægrotos. *Luc. 21.*

DECLARATIO.

Ibi: Sufficere credimus.

1 QVando in Monasterio ieiunium seruatur, & assignetur edentibus in cœna, quæ debet esse circa meridiem, ciborum quantitas, quæ aliquantò maior sit, ac quando non ieiunatur. In omnibus seruata locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi : Panis libra vna.

2 VOlumus consuetudinem nostram seruari, vt scilicet apponatur Panis quantum satis est.

Ibi : Quadrupedum.

3 IN Monasterijs nostræ Congregationis, in quibus viget regularis obseruantia, & recipiuntur Nouitij ad probationem, Carnes cuiuscumque speciei omninò non comedantur in Refectorio obseruantiæ. Dispensamus tamen multorum imbecillitati consulere volentes, vt in Refectorio valetudinarijs Fratribus, qui sunt de Conuentu, esus carnium semel in hebdomada concedatur. Ac insuper, vt Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria, super huiusmodi esu carnium dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra, carnes comedere ausus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua ieiunet.

4 Dispensamus præterea, cum Monasterijs Sancti Pauli de Vrbe, Sanctæ Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Litore, & S. Bartholomæi de Aste ob aeris intemperiem, ac etiam cum cœteris Monasterijs, in quibus propter minorem numerum Monachorum, exacta obser-

obſeruantia vigere nequit, videlicet, vbi duodecim ſaltem Monachi de Conuentu non exiſtunt, vt ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, carnem comedere poſſint.

De Menſura Potus.

CAP. XL.

Nuſquiſque proprium habet donum ex Deo: alius ſic, alius verò ſic. Et ideò cum aliqua ſcrupuloſitate à nobis menſura victus aliorum conſtituitur; tamen Infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus Eminam Vini per ſingulos ſufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abſtinentiæ, propriam ſe habituros mercedem ſciant. Quod ſi aut loci neceſſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius popoſcerit: in arbitrio Prioris conſiſtat, conſiderans in omnibus ne ſurrepat ſatietas, aut ebrietas; licet legamus, Vinum omninò Monachorum non eſſe. Sed quia noſtris temporibus id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem vel hoc conſentiamus, vt non vſque ad ſatietatem bibamus, ſed parcius. Quia Vinum apoſtatare facit etiam ſapientes. Vbi autem loci neceſſitas expoſcit, vt nec ſupraſcripta menſura inueniri poſſit, ſed multò minus, aut ex toto nihil: benedicant Deum qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omninò admonentes, vt abſque murmurationibus ſint.

Cor.1.2. Eccl.1 5.

DECLARATIO.

Ibi: Eminam Vini.

DAmus vnicuique Vini quantum sufficit, monentes Fratres, ne bibant merum, nisi infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ vtraque manu teneaant; extrà Refectorium verò vti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAP. XLI.

A Sancto Pascha vsque ad Pentecosten, ad Sextam reficiant Fratres, & ad seram cœnant. A Pentecoste autem tota æstate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat) quarta, & sexta feria ieiunent vsque ad Nonam: reliquis verò diebus ad Sextam prandeant. Quæ prandij Sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimius fuerit, continuanda erit; & in Abbatis sit prouidentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ saluentur, & quod faciunt Fratres absque vlla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, vsque ad caput

Qua-

Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres. In Quadragesima verò ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, vt luminè lucernæ non indigeant reficientes: Sed luce adhuc diei omnia consumentur. Sed & omni tempore, siue cœnæ, siue refectionis hora sic temperetur, vt cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoste autem.

QVoniam Fratres nostri multas consecuti sunt dispensationes, & indulgentias circa ieiunia regularia, vt quod illis detractum est, alijs abstinentijs compensemus, ordinamus, vt omnes Cógregationis nostræ Monachi, & Commissi ieiunent per totum annum diebus Veneris ob reuerentiam Passionis Christi; nisi fortè festus dies adeò solemnis intercesserit, qui hanc legem ieiunij soluere suaderet. Refectiunculæ serotinę tempore ęstiuo addendos aliquot fructus ob nimios calores iudicamus.

Ibi: Ab Idibus Septembris.

INtelligitur exclusiuè, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano, super verbo, vsque ad Kalendas Octobris.

Ibi:

Ibi: Vsque ad caput Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres.

3 Dispensamus autem in infrascriptis diebus propter reuerentiam solemnitatum. In festo S. Matthæi Apostoli, Dedicationis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Iustinæ de Padua, S. Lucæ, SS. Simonis, & Iudæ; Omnium Sanctorum, S. Martini, Omnium etiã Sanctorum Monachorum, S. Andreæ (quando celebratur extra Aduentum) Natiuitatis D N. Iesu Christi cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ eius, Sancti Mauri, Sancti Antonij Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctę Scolasticæ, Sancti Matthiæ, quando extra Quadragesimam incidit, & Tituli loci. Insuper etiam, vt Fratres nostri alacrius incumbant his, & alijs Regularibus obseruantijs, concedimus Prælatis licentiam dispensandi Tertia, & Quinta Feria cuiuslibet Hebdomadæ: Quibus impeditis, dispensatio cadat in alium diem.

4 Et licet experientia docti, quæ rerum magistra est, apertè cognoscamus, quòd nimia recreationum relaxatio potiùs distrahit, & eneruat, quam recreet, & proficiendi materiam subministret; tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, vt per aliquot dies ante Aduentum, itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esus carnium dispensatione (quod ipsorum discretioni committitur) aliquantò indulgentiores,

res, vitato excessu, quatenus huiusmodi relaxatione præmissa, alacriùs postmodum, atque feruentiùs debitum suę seruitutis persoluant, & per Monasteria Congregationis vniformitas obseruetur.

Ibi : In Quadragesima, vsque ad Pascha ad Vesperam semper reficiant.

5 HOC Quadragesimæ tempore, ita disponantur diuina Officia, vt hora ab Ecclesia præscripta Conuentus reficiatur.

Ibi : Cum luce omnia fiant.

6 QVIA nostris temporibus officiorum solęmnitates ità auctæ sunt, vt hyemis tempore cœna non possit haberi ante solis occasum absque manifesta valetudinis lęsione, &, si voluęrimus Diuinorum celebrationem nimis diluculo persoluere; id fieri non poterit absque fidelium admiratione; propterea dispensando ordinamus, quòd ab Abbatis prudentia pendeat canonicarum horarum, & refectionis congrua dispositio.

†
† †
† † †

Vt

Vt post Completorium nemo loquatur.

CAP. XLII.

MNI tempore, silentio debent studere Monachi, maximè tamen nocturnis horis. Et ideò omni tempore siuè ieiunij, siuè prandij, si tempus fuerit prandij. mox vt surrexerint à Cœna, sedeant omnes in vnum; & legat vnus Collationes, vel Vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ędificet audientes: Non autem Heptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc scripturam audire: alijs verò horis legantur. Si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera, paruo interuallo, mox accedant ad Lectionem, vt diximus: & lectis quatuor, aut quinq; folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc moram Lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergò in vnum positi, compleant: & exeuntes à Completorio, nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam pręuaricari hanc taciturnitatis Regulam, grauiori vindictę subiaceat: Excepto si necessitas Hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissimè fiat.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Mox vt surrexerint à Cœna.

1 Hisce temporibus Completorium dicitur antè Cœnam; propterea pulsato primo Completorij signo, Monachi omnes in Capitulum conueniant ad huiusmodi Lectionem, quæ non nisi per quartam vnius horæ partem protrahatur; & ipsa Completa, in Choro dicatur Lectio breuis.

Ibi: Et exeuntes à Completorio.

2 Silentium, quod hic Regula pręcipit post Completorium, ordinamus rigorosè seruandum esse post signum serotinę dormitionis.

De ijs, qui ad opus Dei, vel mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini Officij, mox vt auditum fuerit signum relictis omnibus (quęlibet fuerint in manibus) summa cum festinatione curratur; cum grauitate tamen, vt non scurrilitas inueniat fomitem. Ergo nihil operi Dei pręponatur. Quod si quis ad Nocturnas Vigilias post gloriam psalmi nonagesimi

nagesimi quarti (quem propter hoc omninò protrahendo, & morosè volumus dici) occurrerit: non stet in ordine suo in Choro, sed vltimus omnium stet, aut in loco quem talibus negligentibus seorsum constituerit Abbas; vt videatur ab ipso vel ab omnibus, vsque dum completo Opere Dei, publica satisfactione pœniteat. Ideò autem eos in vltimo, aut seorsum iudicauimus debere stare: vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se aut re collocet, & dormiat, aut certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno. Sed ingrediatur intrò, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei, post Versum, & gloriam primi psalmi, qui post Versum dicitur, occurrerit: lege qua supradiximus, in vltimo stet, nec præsumat sociari Choro Psallentium vsque ad satisfactionem: nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua; ità tamen, vt satisfaciat reus ex hoc.

Ad mensam autem, qui ante Versum non occurrerit, vt simul omnes dicant Versum, & orent, & sub vno simul omnes accedant ad mensam; qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, vsque ad secundam vicem pro hoc corripiatur. Si denuò non emendauerit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortio omnium reficiat solus, sublata ei portione sua vini, vsque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum Versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quicquam præsumat antè

statu-

ſtatutam horam, vel poſteà quidquam cibi, vel potus percipere. Sed & ſi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit: hora, qua deſiderauerit hoc, quod prius recuſauit aut aliud, omninò non percipiat vſque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Diuini Officij.

1 QVAM ſolicitos nos eſſe velit ad Diuina Officia Beatiſſimus Pater Noſter BENEDICTVS his verbis oſtendit: ideoque aliquid ſtrictiùs, ſuadente ratione, ab ipſa tamen Regula non diſcedentes, ordinandum duximus.

2 Vt videlicet ad Nocturnas Vigilias ſeruetur ad literam Regula. Sed quandò dicitur Officium Beatæ Virginis, in principio Nocturnalis Officij, qui venerit poſt hymnum, genuflectat; & facto à Superiore ſigno, vadat ad locum ſuum; qui verò poſt Gloria primi Pſalmi, genuflectat; & expectato Superioris ſigno, ſe excuſet, vel locum negligentiæ petat.

3 Ad diurnas verò horas, qui venerit poſt hymnum, qui præmittitur Pſalmis, genuflectat, vt ſupra, & petat locum ſuum. Si autem poſt Gloria primi Pſalmi etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet; vel vt ſupra locum pœnitentium petat.

4 Ad Lectionem verò, quæ dicitur in Capitulo antè Completorium, qui venerit, poſtquam Lector (facto ſigno

signo à Superiore) incœperit legere, genuflectat, vt supra, & tendat ad locum suum. Qui verò non interfuerit Lectioni breui, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset, aut in vltimo stet.

Ibi: Vt simul omnes dicant Versum.

5 Declaramus sufficere, quod Frater sit intrà Ostium Refectorij, cum Superior incipit Versum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque à Superiore signo, surgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

6 Ordinamus, quod tàm negligentes, quàm etiam, qui fuerint iusta causa occupati, vt disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo à Superiore, surgant, & causam suæ tarditatis ipsi Superiori pandant summissa voce, vt cognoscatur negligens à legitimè occupato.

7 Inseruientes verò Coquinæ licet genuflectant, non tamen se excusent, quià satis liquet, eos legitimè fuisse occupatos.

8 Si quis autem legitimè occupatus non posset conuenire ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quæ Conuentus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suæ occupationis.

Si

9 Si verò alicui neceſſe fuerit diſcedere ab Officio, ſiue ab exercitio, ſiue à Conuentu quomodocumque Congregato per paruum temporis ſpatium, licentiam à Superiore ſolo nutu petat : & ſi ſtatim reuertatur, non genuflectat. Cui verò neceſſe eſſet diſcedere animo non redeundi, dicat cauſam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

10 Prælati verò tranſeuntes per alia Monaſteria pro benedictione, aut intrantes Chorum, vel Refectorium, ſi tardè eos contingat accedere, non ob id genuflectant; nec etiam licentiam petant, ſi inde abire voluerint, niſi ibi fuerit Pater Præſidens.

De ijs, qui excommunicantur quomodo ſatisfaciant.

CAP. XLIV.

QVI pro grauiori culpa ab Oratorio, & à menſa excommunicatur, hora qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorij proſtratus iaceat, nihil dicens : niſi tantum poſito in terram capite, & proſtratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe proijciat. Et hoc tandiù faciat, vſque dum Abbas iudicauerit ſatisfactum eſſe. Qui dum iuſſus ab Abbate venerit prouoluat ſe ipſius Abbatis pedibus, deindè omnium veſtigijs Fratrum, vt orent pro eo. Et tunc ſi iuſſerit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Ab-

bas decreuerit: ità ſanè, vt Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præſumat in Oratorio imponere, niſi iterum Abbas iubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, proijciat ſe in terram in loco, in quo ſtat: & ſic ſatisfaciat, vſque dum ei iubeat Abbas, vt quieſcat ab hac ſatisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à menſa, in Oratorio ſatisfaciat vſque ad iuſſionem Abbatis. Hoc ſemper faciant, vſque dum benedicat, & dicat ſufficit.

De ijs, qui falluntur in Oratorio.

CAP. XLV.

Si quis dum pronunciat Pſalmum, Reſponſorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: niſi cum ſatisfactione ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ ſubiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

1 Declaramus, quòd quando error eſt modicus, ſufficiat tangere terram manu; ſed ſi error fuerit notabilis, vt puta; quando exceſſu alios errare fecerit, aut neceſſe fuerit emendari legendo,

gendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante Superiorem, donec sibi signum factum fuerit.

De ijs, qui in alijs quibuslibet rebus delinquunt.

CAP. XLVI.

SI quis dùm in labore quouis, in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quippiam, aut perdiderit, vel aliud quid excesserit vbi vbi, & non veniens continuò antè Abbatem, vel Congregationem, ipse vltrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum: dum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi. Si animæ verò peccati causa latens fuerit: tantum Abbati, aut spiritualibus Senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuò.

DEclaramus hoc esse seruandum, quando Abbas ibi adesset, aut in loco propinquo, & hoc delinquens sciuit, aliàs in Capitulo suum

fateatur errorem. Propterea ordinamus, quòd singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices culpas audiant.

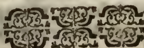
2 Diligenter aduertant Religiosi nostri, quanto maiori industria incumbere debeant ad abluendas, & si leuiores, maculas animæ; quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tàm celeriter S. Pater BENEDICTVS præcipit expianda.

3 Et quia septies in die cadit iustus, ordinamus, quòd octauo quoque die iuxta antiquam consuetudinem, Clerici, & Commissi sacramentaliter confiteantur. Qui secus fecerit dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei.

CAP. XLVII.

NVntianda hora operis Dei die, noctuque sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali solicito Fratri iniungat hanc curam, vt omnia horis competentibus compleantur. Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponant. Cantare autem, aut legere non præsumat, nisi qui potest ipsum Officium implere, vt ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & grauitate, & tremore faciat, & cui iusserit Abbas.

DE-

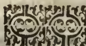
DECLARATIO.

Ibi : Nuncianda hora operis Dei.

1 IMponatur hoc Officium Sacristæ.

Ibi : Cantare, aut legere.

2 IDcircò debentes legere, aut cantare, præuideant Lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tàm in Choro, quàm in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione, & profectu spirituali percipiantur. Id verò multò magis in Missis celebrandis obseruandum est, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quàm deuotionis sensum in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent; in quo maximè inuigilent Prælati, & contrafacientes seuerè corrigant. Curent etiam, vt inuiolabiliter obseruentur toni Monastici in Euangelijs, in Epistolis, & in omnibus alijs cantibus, vt eadem vniformitas tàm in cantu, quàm in Cœremonijs exhibeatur ab omnibus. Qui transgressus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro alijs vicibus grauioribus pœnitentijs subiaceat Superioris arbitrio.

Ibi : Qui possit dictum Officium implere ;

3 IDeoque ordinamus, quòd Patres Monasteriorum nostræ Congregationis de Consilio suorum Seniorum, Fratres, quo ad discendum idoneos iudicauerint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiæ, & cantu plano solicitè instrui faciant à doctis Monachis, si commodè fieri potest: sin autem, ab alijs mercede conductis.

4 Cum verò à Monastica disciplina alienum sit, inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus, qui Ecclesiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, filios degenerare; vt huiusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax Diaboli virus) euitemus, Diuinarumque Scripturarum speculationi efficaciùs intendere possimus, & vt coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostræ, hæc etiam, inter cœtera, scientiæ gemma non desit, hac præsenti constitutione decernimus, quod in omnibus Monasterijs, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint Lectiones Theologiæ Moralis, vel Sacræ Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu.

5 Pro Studijs formalibus deputamus in Prouincia Sicula Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanæ, & S. Nicolai Catanæ. In Prouincia Neapolitana Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Seuerini Neapolis, & SS. Trinitatis Cauæ. In Prouincia Romana Monasteria S. Petri Perusij, Sancti Vitalis

Rauen-

Rauennæ, S. Proculi Bononiæ. In Prouincia Veneta Monasteria S. Iustinæ Patauij, S. Georgij Venetiarum. In Prouincia Lombarda, Monasteria S. Ioannis Parmæ, S. Sixti Placentiæ, S. Simpliciani Mediolani, S. Benedicti Mantuæ. In Prouincia Etrusca Monasterium S. Mariæ Florentiæ, Cuius quidem Prouinciæ, sicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Prouinciarum Prælati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasterijs pro Studijs supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendos, & vestiendos illorum Monasteriorum expensis, quorum sunt professi Abbates in prædictis Monasterijs constituant Lectores Monachos eruditos; & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine, approbati fuerint; ijsque Libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem leuandum prudenter conferre cognoscent.

7 Et vt Monachi nostri eò ardentiùs ad præfata Studia incumbant, quò maior eis commoditas data fuerit, hortamur Prelatos, & Superiores Monasteriorum, vt omnem eis commoditatem tribuant: etiam à communibus exercitijs, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus festis, nec prætermissa Oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obseruantia) eos si opus fuerit eximendo.

8 Pro Monachorum quoque Studio vacantium diligentiori custodia, & seueriori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, vnus ex Deputatis Monasterijs, qui Scholis præsideat in ordinatione Officia-

lium eligatur, qui cuncta secundùm Deum, & Scholarium profectum exequens, pro viribus, semper Scholis adesse procuret.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

Tiositas inimica est animæ: & ideò certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Diuina. Ideòque hac dispositione credimus vtraque tempora ordinari, idest vt à Pascha vsque ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à Prima, vsque ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem vsque ad horam quasi Sextam, Lectioni vacent. Post Sextam autem surgentes à mensa, pausent in lectis suis, cum omni silentio: aut fortè, qui voluerit sibi legere, sic legat, vt alium non inquietet. Agatur Nona temporiùs, mediante octaua hora, & iterùm, quod faciendum est, operentur vsquè ad Vesperam. Si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verè Monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sicut & Patres Nostri, & Apostoli: Omnia tamen mensuratè fiant propter pusillanimes.

A Kalendis autem Octobris vsquè ad Caput Quadragesimæ, vsque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: & vsque

ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. Facto autem primo signo Nonæ horæ, disiungant se ab opere suo singuli: & sint parati, dum secundum signum pulsauerit. Post refectionem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis.

In Quadragesimæ verò diebus à manè vsque ad Tertiam plenam, Lectioni vacent: & vsque ad decimam plenam, operentur quod eis iniungitur. In quibus diebus Quadragesimæ, accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadragesimæ dandi sunt. Antè omnia sanè deputentur vnus, aut duo Seniores, qui circumeant Monasterium horis, quibus vacant Fratres lectioni: & videant, nè fortè inueniatur Frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus Lectioni: & non solùm sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò: Si non emendauerit, correctioni Regulari subiaceat taliter, vt cœteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent: exceptis ijs, qui varijs Officijs deputati sunt. Si quis verò ità negligens, & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, aut legere: iniungatur ei opus, quod faciat, vt non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars iniungatur, vt nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, vt effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

DECLARATIO.

Ibi : Credimus vtraque tempora ordinari.

1 DEclaramus horum omnium dispositionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tàm quo ad Diuina Officia, quàm quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia, rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione; disponat; itaut Ecclesiæ, & Populo satisfiat: atque Monachi vltrà quam par est minimè grauentur.

Ibi : Vsque ad Kalendas Octobris.

2 INtellige omnes Kalendas inclusiuè; nempe vt incipiamus ipso festo die S. Crucis.

Ibi : Lectioni vacent.

3 DIspensamus, quòd Monachis nostris, post refectionem primæ mensæ, liceat ire per hortum, aut per Monasterium, extrà tamen Dormitorium, per spatium vnius horæ, animi leuandi causa, ità tamen, vt sine Superioris licentia inuicem non socientur. Prælati verò Monasteriorum nostrorum sint faciles ad concedendam eis huiusmodi licentiam; præsertim in solemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quę occurrunt in Quadragesima, & Aduentu), dummodo Lectiones conferant, vel de alijs, quæ ædificationem præstent, colloquantur. Elapsa

4 Elapsa verò vna hora post primam mensam, pulsetur pro dormitione, incipiendo à Pascha, nisi occurrat mense Aprilis; quo casu dispensamus, quod præfata dormitio incipiat à Festo Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI, & dormiant Fratres per vnius horæ spatium, vsque ad medium Aprilis: inde vsque ad medium Augusti, duarum horarum: & inde vsque ad Idus Septembris per vnius horæ, vt supra, spatium dormiant. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, seruet silentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monasterium, nec in alijs exercitijs occupetur. Post dormitionem verò pulsetur, & dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

5 INtellige inclusiuè, videlicet omnes Kalendas illius mensis includendo. Aduertendum tamen, omni tempore anni, quandò est ieiunium de præcepto Ecclesiæ, quod ita disponantur interualla temporum, vt Fratres hora Nona, vel circa, reficiant.

Ibi: In Quadragesima vero diebus.

6 HOC tempore Prima pulsetur circa ortum solis; qua recitata, immediatè dicantur Psalmi Pœnitentiales cum Litanijs, Graduales, & Officium Defunctorum, quando fit de Feria, iuxtà dispositionem Rubricæ.

7 Spatia verò aliarum horarum, scilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Vesperarum, Prælati Monasteriorum

nostro-

nostrorum sic moderentur, vt hora comestionis incidat circa meridiem.

8 Sed aduertendum est, quod quando occurrit festum duodecim Lectionum in Quadragesima, post Tertiam cantari debet Missa de Festo; & post Nonam dicitur Missa de Feria.

9 Item in prædicta Missa de Feria post Agnus Dei, pulsetur signum pro Vesperis primum; & quandò Sacerdos dicit Orationes in fine Missæ, pulsetur secundum.

10 Si verò sequenti die erit Festum duodecim Lectionum, primum signũ pulsetur statim post eleuationem Dominici Sanguinis: alia verò duo signa, vt supra.

11 Dictis Vesperis, Fratres reficiant. Post primam mensam, transacta hora vna, vacent lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum, vsque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulò antè horam vigesimam tertiam.

12 Et notandum, quòd quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo; & in Monasterijs maioribus quinque ictibus pulsetur aliqua ex maioribus Campanis Ecclesiæ; & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, vt audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum. Et in principio cuiuslibet exercitij, vnusquisque genibus flexis, dicat Aue Maria, vt deuotius opus perficiatur.

13 Quando autem ire debent ad Cellas, vt vacent Orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extensè congruo tempore.

Item

34 Item Hortamur, quòd quando fit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit, pro spirituali ædificatione, legatur aliquid.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimę debeat obseruationem habere: tamen quia paucorum est ista flirtus; ideò suademus istis diebus Quadragesimę, omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quoc tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum flectibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque obseruatione operam demus. Ergò his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum seruitutis nostrę: Orationes peculiares, ciborum, & potus abstinentiam; vt vnusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio sancti Spiritus offerat Deo; idest subtrahat corpori suo, de cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderij gaudio sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod vnusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate; quia quod sine permissione Patris spiritualis fit, pręsumptioni reputabitur, & vanę glorię, non mercedi. Ergò cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

DE-

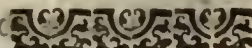
DECLARATIO.

Ibi : Istis diebus Quadragesimæ.

1 HANC Quadragesimam Declaramus incipere quo ad abstinentiam huiusmodi, secunda feria post Quinquagesimam; itaut feria Secunda, & Tertia ante Cineres, abstinentia à lacticinijs in omnibus locis ab omnibus Fratribus, Monachis, & Prælatis nostris inuiolabiliter obseruetur. Qui contrafecisse fuerint conuicti, Prælati integrum Psalterium recitent toties quoties, cœteri ter ieiunent in terra in pane, & aqua, tribus diebus sequentibus.

2 Et vt iuxtà Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum seruitutis nostræ, vltrà Psalmos Pœnitentiales, Graduales, & Officium Defunctorum, flagellatio, vulgò disciplina, quæ à nostris fit omni tempore feria Sexta, fiat tota Quadragesima, Quarta, & Sexta feria: in Hebdomada verò Sancta, addatur etiam feria Quinta.

3 Similiter à prima Dominica Aduentus inclusiuè, incipimus abstinere à lacticinijs, & Secunda feria ieiunare vsque ad festum Sanctissimæ Natiuitatis Domini, Dominicis exceptis. Ideò curent Prælati, vt prædicta ab omnibus inuiolabiliter obseruentur; & contrà transgressores seuerissimè animaduertant.

De

De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via sunt.

CAP. L.

FRatres, qui omninò longè sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad Oratorium; & Abbas hoc perpendit; quia ità est, agant ibidem opus Dei, vbi operantur, cum tremore Diuino flectentes genua. Similiter qui in itinere directi sunt, non eos prętereant horę constitutę: Sed, vt possunt, agant sibi, & seruitutis pensum non negligant reddere.

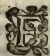
DECLARATIO.

Ibi: Flectentes genua.

1 SEruentur in hoc Rubricæ Breuiarij, vt dictum est.

De Fratribus, qui non satis longè proficiscuntur.

CAP. LI.

FRatres, qui pro quouis responso proficiscuntur, & ea die sperant reuerti ad Monasterium, non pręsumant foris manducare, etiam si à

quouis

quouis rogentur; nisi fortè eis ab Abbate suo pręcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non præsumant foris manducare.

DEclarando ordinamus, quòd nullus nostræ Congregationis quantumcumque rogatus, audeat manducare, aut pernoctare in domibus, Possessionibus, vel Locis quibuslibet Sæcularium, nec in Ciuitatibus, aut in Locis, in quibus habentur Monasteria, vel Loca nostra, etiam si sit in itinere constitutus, absque licentia Abbatis, seu Superioris. Qui contrafecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monasterij.

CAP. LII.

Ratorium hoc sit, quod dicitur: nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur. Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reuerentia Deo: vt Frater, qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed si alter vult sibi fortè secretiùs orare, simpliciter intret, & oret: non in clamosa voce, sed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in

rari in Oratorio, ficut dictum eft: ne alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant.

1 NISI qui remanere voluerint, vt orationi vacent, nam fiquis orare volens compelleretur exire, diftraheretur fortè, & non rediret ad Orationem. Facimus tamen, completo opere Dei, breuem morulam in Choro, vt omnes poffint Deo fatisfacere, fi quid omiferint de Diuino Officio.

2 Oratio autem mentalis fingulis diebus per dimidię horæ fpatium fiat in Choro immediatè ante Primam.

3 Ea autem omni tempore fic fieri debet. Congregatis Monachis in Choro, antequam incipiatur Pri-
4 ma, facto figno à Superiore, omnes Orationi mentali vacent per dimidiam horam, Qua expleta, idem Superior faciat fignum, & immediatè dicatur Prima.

5 Et quoniam hifce temporibus laudabilis, ac deuotiffima inoleuit confuetudo orandi per quadraginta horarum fpatium, antè Sanctiffimum Euchariftiæ Sacramentum in Altari expofitum, eamdem nos quoque fumma cum deuotione pro viribus fequi iuftum eft. Ideo in Hebdomada Sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis iudicauerint expedire, in Ecclefijs Monafteriorum noftrorum Orationem quadraginta horarum inftituant, & collocent, in qua feruentur Cœremo-

remoniæ in Rituali descriptæ.

5 Volumus item, quòd non solùm expleto opere Dei (vt hic Regula præcipit) sed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de obseruantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte claustri circa Capitulum à Prælato præscribenda, semper seruetur silentium; nisi in dictis locis oporteat aliqua breuiter loqui, & summissa voce.

De Hospitibus suscipiendis.

CAP. LIII.

Mnes superuenientes Hospites, tanquàm Christus, suscipiantur, quia ipse dicturus est: Hospes fui, & suscepistis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur; maximè tamen domesticis fidei, & peregrinis. Vt ergò nunciatus fuerit hospes, occurratur ei à Priore, vel à Fratribus, cum omni Officio charitatis: & primitùs orent pariter, & sic sibi socientur in pace. Quod pacis osculum non priùs offeratur, nisi oratione præmissa, propter illusiones diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, siuè discedentibus Hospitibus, inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra, Christus in eis adoretur, qui & suscipitur.

Matth. 25.

Suscepti autem Hospites ducantur ad Orationem: & posteà sedeat cum eis Prior, aut cui iusserit ipse. Legatur

gatur coram Hospite lex diuina, vt ędificetur: & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Ieiunium à Priore frangatur propter Hospitem: nisi fortè præcipuus sit ille dies ieiunij, qui non possit violari. Fratres autem consuetudines ieiuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas Hospitibus det: pedes Hospitibus omnibus, tàm Abbas, quàm cuncta Congregatio lauet, quibus lotis, hunc Versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, & Peregrinorum maximè susceptio omni cura sollicitè exibeatur: quia in ipsis magis Christus suscipitur. Nam diuitum terror ipse sibi exigat honorem. Psalm. 47.

Coquina Abbatis, & Hospitum per se sit, vt incertis horis superuenientes Hospites, qui nunquam desunt Monasterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum Officium benè impleant. Quibus, vt indigent, solatia administrentur, vt absque murmuratione seruiant. Et iterùm, quandò occupationem minorem habent, exeant, vbi eis imperatur in opera. Et non solùm in ipsis, sed, & in omnibus Officijs Monasterij ista sit consideratio, vt quandò indigent solatia accommodentur eis: & iterùm, quandò vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam Hospitum habeat assignatam Frater, cuius animam timor Dei possideat: vbi sint lecti strati sufficienter, & Domus Dei à sapientibus sapienter administretur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus societur, neque colloquatur: Sed si obuiauerit, aut viderit, salutatis hu-

 militer,

militer, vt dictum est, & petita benedictione, pertranseat: dicens sibi, non licere colloqui cum Hospite.

DECLARATIO.

Ibi : Superuenientes omnes Hospites.

1 ET si modernis temporibus frequentia Hospitum difficultatem generet adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ continet: habita tamen discretione, & temporum, & Personarum consideratione, facilè saltem vtiliora implebuntur.

Ibi : Vbi nunciatus fuerit Hospes.

2 OStiarius, viso Hospite, iuxtà qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intrà Monasterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione Personæ, vel per se ipsum, vel per vnum ex Superioribus, aut Ostiarios, seu curam Hospitum habentes, occurrat, cumque ad Orationem, & pacis osculum ea summissione, & reuerentia, quam dignitati personæ conuenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, vt valeant commodiùs fieri, sit sacellum, quo adfieri potest, iuxtà Portam Monasterij, quò ad Orationem huiusmodi Hospites introducantur.

Ibi:

Ibi : Adoretur Christus .

3 MEntali scilicet Oratione, & deuotione. Et quia consuetudo omnium penè Religiosorum est, quandò occurrunt Hospiti prius illum recipere in osculo pacis, postmodum ducere ad Orationem, & ideo inhumanum duci posset (præsertim si notus est) in primo occursu non exhibere ei osculum prædictum; Propterea censemus, non discedere nos à Regulæ præscripto, si in principio osculum obtulerimus, pręmissa tamen Oratione mentali, & etiam dicto exteriùs aliquo quod ad Orationem, vel Dei laudem pertineat; & Hospitem similia proferre fecerimus. Puta Deo gratias: Benedictus Deus: & alia huiusmodi, dummodò postea ad Orationem ducatur Hospes.

4 Osculum dicimus amplexum, quem pręsertim Religiosis, & deuotis Personis exhibemus. Si verò ob multitudinem, aliquandò ita integrè huiusmodi Cœremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente; aliter seruetur Regula.

Ibi : Legatur coram Hospite lex Diuina.

5 MAximè laudamus hoc fieri, si commodè possit, & tempus hoc permiserit: vt dùm refectio paratur, aliquid Hospiti Spirituale dicatur, habito respectu ad Personæ qualitatem. At saltem non omittatur, quin ad Mensam Hospiti legatur aliquid iuxtà conditionem Personæ, vt ædificetur.

Ibi: Pedes Hospitibus, &c.

6 HÆC solemnis ablutio pedum, præcipuè exhibetur ijs, qui conuersionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt. Aliquandò ijs etiam, qui deuotionis gratia longo itinere Monasteria nostra visitant, aut alijs honestis causis, sicut Patribus Monasterij visum fuerit.

7 Laudamus etiam hanc ablutionem fieri maximè Personis, vnde magis ædificatio sequi possit, & augmentum deuotionis ergà Religionem.

8 Ipsa autem ablutio itá fit. Conuenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum, sicut decet, Prælatus, & in eius absentia Prior Claustralis, genibus flexis antè Hospitem, pedes eius lauet; quos dum incipit lauare, mox duo Monachi in medio eiusdem loci incipiant aliquid cantare, quod deuotionem excitet: & dicto primo Versu, cœteri diuisis Choris, genuflexi versus Hospitem, eumdem Versum cantando respondeant: quem etiam post singulos Versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum verò Superior ambos pedes lauerit, tergat primò pedem sinistrum, deinde dextrum, quem tersum cooperat linteo, excepta parte quadam, quam ipse primò osculetur. Et sic successiuè Monachi omnes Hospiti pedem osculentur, incipiendo á Superiore, & subsequendo per ordinem vtrinsque Chori. Hoc modo dicuntur omnes lauare pedes Hospitis, cum ibi eius causa assistant.

9 Completa deosculatione, calceatisque pedibus

Hospitis,

Hospitis, Superior statim surgat, & omisso à Monachis cantu, incipiat Versum: Suscepimus Deus &c. Respon. In medio Templi tui. Pater noster, secretò. Versum: Et ne nos inducas &c. Respon. Sed libera nos &c. Vers. Saluum fac seruum tuum. Respon. Deus meus sperantem in te. Vers. Mitte ei Domine Auxilium de Sancto. Respon. Et de Sion tuere eum. Vers. Esto ei Domine Turris fortitudinis. Respon. A facie inimici. Vers. Nihil proficiat &c. Respon. Et filius &c. Vers. Domine non secundum &c. Respon. Neque secundum &c. Vers. Dominus Vobiscum. Respon. Et cum Spiritu tuo. Oratio. Actiones nostras, quæsumus Domine &c. Oratio. Famulorum tuorum &c. Oratio. Intercessio nos, quæsumus Domine Beati Patris Nostri BENEDICTI &c.

10 Posteà mandet fieri breuem Orationem pro Hospite, & facto signo, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam Hospitum, si quos retinere voluerit Prælatus pro obsequio Hospitis) pergant cum silentio ad Cellas suas.

11 Cœteris autem Hospitibus, maximè qui de longè venerint, vel qui aliàs in Monasterio non fuerint hospitati, sicut opus fuerit, habentes curam hospitum, lauent pedes.

12 Quod si multitudo non fineret ablutionem fieri, aut alia causa vrgentior impediret, faciant quomodò possunt, scientes se multam retributionem à Domino recepturos, si iuxtà Regulam fecerint: & è contrariò, pœnam, si ex negligentia omiserint.

13 Monachis autem nostris quauis de causa per Mo-

nasteria nostra transeuntibus, vt disciplina Regularis, quantum fieri potest, vbique seruetur, ordinamus, quòd post duas ad plus in hospitio refectiones, communem vitam sequi debeant, Diuinisque intersint Officijs, & Capitulo Culparum, haud secùs, ac si ibi Conuentuales essent, nisi fortè sint debiles, & infirmi, aut negotijs occupati. Quod Prælatorum discretioni relinquimus.

14 Si qui verò legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio commorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterunt, non possit Monasterium illud aliquid petere pro expensis cibarijs. Si autem ob infirmitatem: seruetur quod suprà statutum est in cap. 36. num. 7. Si verò ob negotia quis moram trahere coactus fuerit: Prælati inter se componant in omnibus cum mansuetudine, & discretione, habita ratione Personæ, loci, temporis, & negotij.

15 In suscipiendis autem Hospitibus, prohibeant Prælati vanos apparatus in ornandis scilicet cubiculis, aut mensis, aut huiusmodi, maxima cum pretiosi temporis iactura, & forsan nulla cum vtilitate, nisi fortè Hospitis suscipiendi dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac domestici, ducantur maiori cum familiaritate ad refectionem ordinariam in Refectorio cum Conuentu.

16 Monachi verò nostri hospites in Diuinis Officijs poterunt se cum illius Monasterij Conuentualibus conformare. Qui non mittantur à Prælatis suis ad alia Monasteria, iuxtà Regulam, sine literis comendatitijs: conferantque cum illius Monasterij Superiore

nego-

negotia, quorum causa illùc aduenerint; & sub illius obedientia sint, & correctione.

17 Caueant autem ne diebus Festis negotia pertractent, aut equitent, nisi maxima vrgente necessitate. Et modestè (vt decet Religiosos, se habeant in hospitijs Sęcularium, ne ipsis scandalum pręb eant; Et contentiones omninò deuitent.

18 Et ne conuersatione Sęcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum nostrorum perturbari contingat: Statuimus, quòd nullus Sęcularis (cuiuslibet status, aut conditionis existat, etiamsi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex nostris Monachis fuerit coniunctus) ad habitandum longo tempore in Monasterijs nostris, vt Sęcularis, suscipiatur, etiam sub prętextu cuiuscumque Donationis, Testamenti, Legati, vel alia quauis occasione commodi temporalis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis. Quod tamen non intelligimus de Factoribus, Procuratoribus, & alijs Famulis Sęcularibus Monasteriorum nostrorum.

Si debet Monachus Litteras, vel Elogia suscipere.

CAP. LIV.

NVllatenus licet Monacho, nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi inuicem Litteras, aut Eulogia, vel quælibet munu-

munuscula accipere, aut dare, sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi priùs indicatum fuerit Abbati. Quod si iusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud iubeat dari. Et non contristetur Frater, cui fortè directum fuerat; vt non detur occasio Diabolo. Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ Regulari subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi. Qualibet munuscula.

1 QVIA ex huiusmodi munerum largitione, & receptione, tanquàm proprietatis incitamento, sæpe inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus: qui cum nihil habeant, nec habere debeant, munera accipere, & dare non metuunt. Ideò mandamus nostræ Congregationis Fratribus, quòd sibi inuicem uullatenus dent munuscula iuxta Regulam, nec etiam ab alijs quibuscumque, aut aliundé sibi directa accipiant sine Prælati speciali licentia.

2 Sed nec ipsi Abbates Fratribus aliorum Monasteriorum munuscula mittant, nisi fortè à Prælatis dictorum Fratrum fuerint requisiti.

Ibi:

Ibi, Literas.

3 SI qua vtili, & honesta causa volunt Nostri literas scribere, obtenta prius à Superiore licentia scribant; deinde literas apertas deferant Prælatis, ab ipsis omninò legendas, & subscribendas. Et similiter, qui ipsas recipiunt, antequam eas legant, teneantur clausas Prelato suo præsentare; quas volumus omninò, & iubemus, vt à Prælato, vel Superiore legantur; & si eis videbitur, illis, quibus directæ sunt, reddant. Cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omninò esse subiectos,

4 Nisi fortè Congregationis sigillo, cui incest, Pax, essent signatæ; Has enim nec à Prælato, nec à Conuisitatore, nec à P. Præsidente, nec à quouis alio aperiri permittimus, nisi ab ijs duntaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate; excepto casu vrgentissimæ necessitatis. Qui autem contrafecerit, si fuerit Præsidens, vel Conuisitator, aut Prælatus, tribus primis ferijs sequentibus, ieiunet in pane, & aqua secretò. Si vero aliquis ex Monachis fuerit, ieiunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua, in terra in Refectorio, nec ab aliquo dispensari possit, nisi in casu grauissimæ infirmitatis.

5 Sub eadem quoque pœna districtè prohibemus, quod nemo literas P. Præsidenti, Diffinitoribus, aut Visitatori cuilibet, vel Regimini intrà annum directas, nisi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si quis de huiusmodi errore con-

conuictus fuerit; si quidem literę fuerint munitæ sigillo, Pax, vltrà prædictam pœnam, stet degradatus per mensem. Quòd si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & ieiunet ter in pane, & acqua secretò. Si autem non fuerint munitæ sigillo Pax, stet degradatus per quindecim dies; & si Prælatus fuerit, dicat Psalmos Pœnitentiales, & ieiunet, vt supra.

6 Eisdem quoquè pœnis Prælatos, & Nostros quoscumque, qui literas etiam priuatis sigillis munitas, vel cuicumque directas, intercipere, seù aperire præsumpserint, subiacere decernimus: Seruatis tamen, quæ in præcedenti numero 3. statuuntur de literis, quas scribunt, & recipiunt Fratres.

7 Præter casus prędictos, illi qui sine licentia Prælati seù scripserint, aut literas ad se directas legerint, quoties contrauenerint, toties ieiunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter dispensari possint.

8 Mandamus autem Visitatoribus, vt hanc ordinationem seruent, & Prælati obseruare faciant.

9 Quicumque verò ex nostra Congregatione, etiam si fuerint Ostiarij, vel Hospites deferentes literas, vel munuscula, Prælato ea statim præsentent; & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec alijs. Contrafacientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De

De Vestimentis, & Calceamentis Fratrum.

CAP. LV.

Vestimenta Fratribus, secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel aerum temperiem, dentur: quia in frigidis Regionibus, ampliùs indigetur, in calidis verò minùs. Hæc ergò consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus Monachis, per singulos, Cucullam, & Tunicam: Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & scapulare propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi: sed quales inueniri possunt in Prouincia, qua degunt, aut quod vilius comparari potest.

Abbas autem de mensura prouideat, vt non sint curta ipsa vestimenta vtentibus eis, sed mensurata. Accipientes noua, vetera semper reddant in præsenti, reponenda in Vestiario, propter pauperes. Sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lauare ipsas res. Iàm quod supra fuerit, superfluum est, & amputari debet. Et pedules, & quodcumque est vetustum, reddant, dum accipiunt nouum. Femoralia ij, qui diriguntur in via, de Vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant. Et Cucullæ, & Tunicę sint aliquantò ijs,

quas

quas habere soliti sunt, modicè meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de Vestiario, & reuertentes restituant.

Stramenta autem Lectorum sufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale. Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda sunt: propter opus peculiare, ne inueniatur. Et si cui inuentum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissimæ disciplinę subiaceat. Et vt hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quę sunt necessaria, idest Cuculla, Tunica, Pedules, Caligę, Bracilę, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulę: vt omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia Actuum Apostolorum: Quia dabatur singulis, prout cuique opus erat. Ità ergò, & Abbas consideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem inuidentium. In omnibus tamen iudicijs suis, Dei retributionem cogitet.

Act. 4.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1 PRopter hanc causam in statu Monastico varius inoleuit mos, & vestium color. Nos autem vtimur colore nigro, B. Patrem BENEDICTVM sectantes, qui nigro vsus est colore.

2 Idcircò ordinamus, quòd omnes Congregationis nostræ Monachi vniformiter eadem qualitate nigrorum

rum

rum pannorum, quò ad fieri poteſt, veſtiantur. Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & Manicis, quæ omnino debent eſſe nigri coloris.

3 De alijs veſtimentis interioribus ſtatuimus, quòd ſint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel ſubalba; nec Vllus alio colore vtatur omninò in quouis veſtium genere, etiamſi occultiſſimè deferri poſſent. Caligas autem, & pedules, albi volumus eſſe coloris. Et in prædictis veſtibus, ſeruetur eadem penitus æqualitas, & vniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caueant inſuper omnes à cingulis ſericis, ſed omninò vtantur cingulis ex corio confectis.

4 Eadem etiam vniformitas ſeruetur in tonſura; ità vt omnes Monachi iuxta laudabilem Congregationis noſtrę conſuetudinem radantur; vel ſaltem qui habet aliquam infirmitatem, de licentia ſui Prælati ita cuti tenus capillos ſibi tondere faciat, vt raſus omnino appareat, ſtudeatque barbam, & caput æquè tonderi; Qui contrafecerit grauibus pœnis afficiatur.

Ibi. Quod vilius comparari poteſt.

5 Diligenter attendatur hęc particula Regulæ; nam cum dicit (quod vilius) omnem mollitiem, & pretioſitatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo prò veſtibus, ſed pro omnibus rebus, quibus tum ad neceſſitatem, tum ad corporis commodum vtimur, eſt accipiendum.

6 Ideo tam ſalubribus Regulæ monitis adherentes

inuio-

inuiolabiliter statuimus, vt omnes de Congregatione Nostra, tam Prælati, quam alij diligenter aduertant, quòd in pretio, aut usu Equorum, scandalo, aut admirationi non sint sæcularibus alijsque quibuscumque Personis.

7 Ephippia etiam, Phaleræque eorumdem, iuxta Clementinam Ne in agro, non sint, nisi quantum necessitas exposcit, aliquo ornamento munita. In vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & superfluitas. Pallia verò sint de rascia, vel de panno, secundùm consuetudinem Congregationis Nostræ, non Laycorum more exornata, sed quæ secundùm Regulam viliùs, & vtiliùs comparari possunt. Pilei quoque sint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint, priuentur illis, & puniantur.

8 Vitetur curiositas, & prætiositas in cultellis, tabulis, calcaribus, ocreis, & omnibus rebus, quibus vtimur: considerato, quod Regula Monachum monet qualibet vilitate, & extremitate esse contentum.

9 Ordinamus autem Prælatis, quatenus visa indigentia cuiusque Monachi, vel Commissi, ex Inuentario (de quo infrà num. 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ vestimenta singulis danda erunt, eaque in Libris Vestiarij, descripta, curent quam primum dari consuta, & perfecta: non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu necessitatis.

Ibi:

Ibi: De Mensura.

10 IN Mensura Vestium seruetur consuetudo nostra; non de parua, sed de notabili differentia curantes.

11 Itaque Cucullæ sint longæ vno digito à terra: Manicæ longæ vltrà manum extensam per dimidium brachij, largæ verò per tres quartas cum dimidio.

12 Tunicæ verò sint talares, & iuxta Clementiam circumquaque clausæ, manicæ Tunicarum ità large; vt possint capere altera pugillum. Tunioellæ verò laneæ per vnam quartam à terrb protendantur.

13 Scapularia Monachorum sint eiusdem longitndinis, ac tunica, lataque secundum latidudinem rascię. Scapularia Nouitiorum sint stricta, & breuia, itaut non protendantur vltra genua.

14 De Caputijs autem ordinamus, quod in quolibet Monasterio habeatur forma à Capitulo constituta, quam omnes sequantur.

15 Tunicæ Commissorum sint aliquantulum super collum pedis: & similiter pallia, que circumclusa sint, à lateribus tantum aperta vt brachia possint extrahere.

16 Color vestium extrinsecarum Commissorum sit rauus, seu subniger semper, vniformis, quantum haberi possit. Vestes autem interiores sint albi, vel nigricantis coloris. Pallia quoque ipsorum, & Tunicæ sint ad arbitrium Prælati ex Panno, aut ex Rascia.

17 Omnes porrò accipientes noua, intra octo dies lota, & munda omnino restituant vetera, secundum Regulam. Contrafacientes dicant suam culpam in

Capitulo: & comedant semel in pane, & aqua in Refectorio, atque priuentur rebus nouis, quousque restituant vetera.

Ibi. Duas Tunicas.

18 ORdinamus, quòd singulis annis post regressum Prælati à Capitulo, omnes conficiant Inuentarium Vestium quarumcumque, quas habent: apposita qualitate, an veteres, vel nouæ sint: ibique subscribant, quibus vestibus indigent; scriptumque hoc Prælato consignent; qui, vnius cuiusque indigentia considerata, omnibus rationabiliter prouideat: itaut supeflua amputentur, & necessaria abundè, qua decet charitate, subministrentur; seruato in omnibus vestium generibus, tali moderamine, vt neque ob luxum, scandali prebeatur occasio, neque ob sordes, aut fracturam, Monastica grauitas in contemptum deueniat.

Ibi. Quæ tamen lecta.

19 PRO obseruantia huius textus Prælati omninò prohibeant ornamenta circa lectisternia, & parietes in Cellis Monachorum, & præsertim picturas prophanas, specula, scrinia etiam, & horologia magni valoris, aliaque huiusmodi superflua, & pretiosa Monasticæ paupertati contraria. Visitent autem prędictas Cellas scrupolosè, aut visitari faciant, ter vel quater in anno. Et si quid ibi superfluum aut Religioso

giosostatui non conueniens, vel quod ipsi non concesserint, inuenient, auferri omnino faciant, & in Monasterij commodum conuertant, ac insuper salutares pœnitentias ijs, qui sic deliquerint, imponant. E contra si quid necessarium ibi de esse repererint, omninò cum omni charitate prouideant, & largiantur; æquè enim necessitati subueniendum, ac superfluitati consulendum est: vt omnes proprietatis radices, & necessitatis occasiones amputentur.

20 Et cum Monachis vsus lineorum interdicatur, lineis vti camisijs penitùs inhibemus, nisi ex legitima causa, Medicorum consilio, & Prælati iudicio probanda oporteat dispensari, super quo ipsorum Prælatorum conscientiam oneramus. Permittimus tamen super sagum, aut mattam pannis lineis vti, qui possint remoueri, & ablui propter mundiciem.

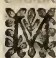
21 Liceat etiam super sedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, siue laneum: qui tamen prohibetur circà lectisternia, aut à parietibus pendens.

†

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

MEnsa Abbatis, cum Hospitibus, & Peregrinis sit semper. Quoties tamen minùs sunt Hospites, quos vult de Fratribus vocare in ipsius sit potestate. Seniorum autem vnum, aut duos, semper cum Fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus sunt Hospites, quos vult.

VEL si eligit in Refectorio cum Fratribus, magis laudamus.

De Artificibus Monasterij.

CAP. LVII.

ARtifices si sunt in Monasterio cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes: Si tamen iusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio: hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuò per eam non transeat, nisi fortè humiliato ei iterùm Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus

bus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt: ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananiæ, & Saphiræ: Ne fortè mortem, quàm illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint, in anima patiantur. In ipsis autem pretijs non surripiat auaritiæ malum; sed semper aliquantulum viliùs detur, quàm à Secularibus datur: vt in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

1 HOrtamur Prælatos, ne facile eximant suos subditos propter eorum artes à Diuino Officio, à communibus exercitijs, & aliorum obseruantia, nisi animæ, vel corporis saluti necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserit necessitas, ob quam sic expedire iudicauerint. Nihil autem de quauis arte in Monasterio exercita vendatur, sine Prælati licentia.

2 Illicitæ autem negotiationes, vtpotè magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quòd siquis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato suo, vel Visitatoribus in actu Visitationis (seruatis, quæ supra de proprietarijs cap. 33. num. 10. statuuntur) conuictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit, huiusmodi negotiationes, si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali

pro qualitate excessus deponatur. Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, vltra depositionem detrudatur in carcerem, in quo maximè retinendi sunt Monachi, & Commissi de huiusmodi vitio cònuicti: non liberandi nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ verò, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasterijs eorum Professionis eo ipso applicata censeantur.

3 Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere noua sua opera, vel alterius, nisi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, & ab Offitio Sanctæ Inquisitionis, iuxtà Concilium Tridentinum. Qui contrauenerit, carceri mancipetur: vlteriùs pro delicti qualitate grauiter puniendus. Nec audeat quisquam nouos libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatis; quem volumus, vt omninò huiusmodi libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes grauiter puniantur, ipsisque libris priuentur.

De disciplina suscipiendorum Fratrum.

CAP. LVIII.

NOuiter veniens quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus; Sed sicut ait Apostolus: Probate Spiritus, si ex Deo sunt. Ergò si veniens perseuerauerit pulsans, & illatas sibi iniurias,

rias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere petitioni suæ: annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus. Postea sit in Cella Nouitiorum, vbi meditetur, & manducet, & dormiat. Et Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas: & qui super eum omninò curiosè intendat, & solicitus sit, si verè Deum querit, & si solicitus est ad opus Dei, ad obedientiam ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aspera, per quæ itur ad Deum Et si promiserit de stabilitatis suæ perseuerantia, post duorum mensium circulum legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei; Ecce Lex, sub qua militare vis; si potes obseruare, ingredere: Si verò non potes, liber discede. Si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterùm probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum relegatur ei Regula; vt sciat, ad quod ingrediatur. Et si adhuc stat post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem Regula. Et si habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta sibi imperata seruare, tunc suscipiatur in Congregatione sciens lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo Regulę, quam sub tàm morosa deliberatione licuit ei recusare, aut suscipere.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia, coram Deo, & Sanctis eius, vt si aliquandó aliter fecerit, ab cò se damnandum

sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquiæ ibi sunt, & Abbatis præsentis. Quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit literas, alter ab eò rogatus scribat. Et ille Nouitius signum faciat, & manu sua eam super Altare ponat. Quam dùm posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc Versum: Suscipe me, Domine secundum eloquium tuum, & viuam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis Congregatio tertiò respondeat, adiungentes. Gloria Patri, &c. Tunc ipse Frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, vt orent pro eò; & iam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res si quas habet, aut eroget priùs pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat Monasterio, nihil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die nec proprij corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergò in Oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in Vestiario conseruanda, vt, si aliquando, suadente diabolo, consenserit, vt egrediatur de Monasterio (quod absit), tunc exutus rebus Monasterij proijciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat; sed in Monasterio reseruetur.

†

DECLA-

DECLARATIO.

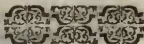
Ibi: Nouiter veniens.

1 IDEO ordinamus, quòd nullus veniens recipiatur ad ingressum Religionis sine consensu maioris partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen seruatis, vt de vita, natalibus, moribus, & literatura, alijsque qualitatibus Nouitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postulauerint recipi.

2 Si qui autem Nouitij, prædictis omnibus non obseruatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur. Et Prælati, qui eos susceperint, grauiter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea aduertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiati, ad probationem suscipi peterent: non prius suscipiantur, quam vniuerso Conuentui, & Monachis in Capitulo fuerint propositi, ne possit postmodum professionis tempore tale eis vitium obijci. De cœtero non vestiantur vllo modo nisi qui (præter alia requisita in Decretis Clementis Octaui) linguam latinam perfectissimè calleant, sintque idonei ad studia superiorum facultatum.

3 Pro Nouitiorum verò receptione ad probationem, professionemque emittendam, deputamus infrascripta Monasteria, in quibus exacta obseruantia viget, videlicet, In

In Prouincia Sicula, Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanæ, S. Nicolai Catanæ, & Sanctæ Mariæ Montis Regalis. In Prouincia Neapolitana, Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Seuerini Neapolis, Sanctissimæ Trinitatis Cauæ, S. Angeli de Caueoso, S. Laurentij de Auersa. In Prouincia Romana, Monasteria S. Petri Perusij, Sanctæ Scholasticę Sublaci, S. Vitalis Rauennæ, S. Benedicti Ferrariæ, S. Mariæ Cesenæ, S. Proculi Bononiæ. In Prouincia Etrusca, Monasteria S. Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Aretij, S. Eugenij Senarum. In Prouincia Lombarda, Monasteria S. Benedicti de Padolirone, S. Ioannis Parmæ, S. Sixti Placentiæ, S. Petri in Glassiate, S. Simpliciani Mediolani, S. Saluatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Prouincia Veneta Monasteria S. Georgij Venetiarum, S. Iustinæ Patauij, S. Mariæ Pratalææ, & S. Faustini de Brixia. In quibus tantummodò præfatis Monasterijs Nouitiatus fieri, & aliorum Monasteriorum nomine, Nouitios ad probationem, professionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Nouitij alendi, ac vestiendi erunt sumptibus, & expensis illorum Monasteriorum, quorum nomine professionem emittent. Emissa autem eorum professione, conueniant Prælati inter se, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi:

Ibi : Post quatuor, aut quinque dies.

4 DEclaramus, quòd Nouitius stet, antequam detur ei habitus Nouitialis, per quindecim dies cum suis vestibus sæcularibus; vt interim possint eius mores considerari ab omnibus: plus enim vident oculi, quam oculus. Quibus diebus stet in Cella sub cura Magistri Nouitiorum.

Ibi : Manducet, & dormiat.

5 IVxta hodiernam consuetudinem censemus in hoc à Regulæ prescripto nos non discedere, si Nouitij in Refectorio comedant simul cum Monachis, sed in mensa segregata ab eis, vbi commodè videri possint, & dormiant in Dormitorio Nouitiatus.

Ibi : Liber discede.

6 QVI Nouitius si discesserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Prelati, à quo reiectus fuit, necnon Capituli Generalis, siue Regiminis licentia: & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7 Quando Nouitius aliquis est reiectus à Conuentu, vltrà in Monasterio permanere non permittatur.

8 Determinata itaque per Prelatum, & Seniores Nouitij receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterij, astantibus Monachis, vt dictum est

est in Cap.53. de Hospitibus suscipiendis, & induatur vestimentis Religiosis. Sequenti mane ad Missam, statim post communionem Sacerdotis, & Conuentus, quando fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipso Abbate detur ei habitus Nouitialis, palliolum videlicet, & scapulare breue.

Ibi : Suscipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu Visitationis examine, ac etiam Magistri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cœterisque Nouitij qualitatibus, vt quantum ipse ad Religionem sit aptus, conijci possit, nec non præuio, (antequàm proponatur Conuentui, si recipi debeat) maioris partis Seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc casu, quatuor ad minus vocentur, supplendo ex maturioribus, siue Titularibus, si huiusmodi numerus deesset; nec tamen, habita licentia, & consensu præfatis, recipiatur, nisi duæ ex tribus partibus Conuentus consentiant, secun-
a dùm Priuilegia nostra.

10 Hoc strictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè scandalum generare possent) ipsi, aut alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs, & cum pacis conseruatione, omnia procedant; volumus, quòd si fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij consanguineus, vsque ad tertium gradum exclusiuè, etiam si ipsius Monasterij Prælatus fuerit, tempore eiusmodi discussionis, à Capitulo exeat, vt liberiùs, alij, quid de ipso Nouitio sentiant, loqui possint. In præstando autem suffragio suo, sicut & cœteri, Capitulo intersit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magistro Nouitiorum censemus; vt videlicet exposita relatione Superioribus, exeat, sicuti etiam à Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; reuersurus ad vota secreta, vt vtrobique suffragium suum ferat.

13 Et vt Nouitij per solemnem professionem Diuino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam vocationem pertinent, sedulò instruantur; districtè ordinamus, vt durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediatè post susceptum habitum spiritualibus tantùm exercitijs, alijsque Regularibus disciplinis, cantibus Monasticis, ac cœremonijs addiscendis, ac etiam vilibus seruitijs, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assiduè exerceantur.

Ibi : Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hæc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiusdem M. DC. Die N. Mensis N. Ego Dominus N. de N. promitto stabilitatem meam, & conuersionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti BENEDICTI; coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum

Reli-

est in Cap.53. de Hospitibus suscipiendis, & induatur vestimentis Religiosis. Sequenti mane ad Missam, statim post communionem Sacerdotis, & Conuentus, quando fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipso Abbate detur ei habitus Nouitialis, palliolum videlicet, & scapulare breue.

Ibi : Suscipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu Visitationis examine, ac etiam Magistri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cœterisque Nouitij qualitatibus, vt quantum ipse ad Religionem sit aptus, conijci possit, nec non præuio, (antequàm proponatur Conuentui, si recipi debeat) maioris partis Seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc casu, quatuor ad minus vocentur, supplendo ex maturioribus, siue Titularibus, si huiusmodi numerus deesset; nec tamen, habita licentia, & consensu præfatis, recipiatur, nisi duæ ex tribus partibus Conuentus consentiant, secun-
a dùm Priuilegia nostra.

10 Hoc strictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè scandalum generare possent) ipsi, aut alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs, & cum pacis conseruatione, omnia procedant, volumus, quòd si fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij consanguineus, vsque ad tertium gradum exclusiuè, etiam si ipsius Monasterij Prælatus fuerit, tempore eiusmodi discussionis, à Capitulo exeat, vt liberiùs, alij, quid de ipso Nouitio sentiant, loqui possint. In præstando autem suffragio suo, sicut & cœteri, Capitulo intersit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magistro Nouitiorum censemus; vt videlicet exposita relatione Superioribus, exeat, sicuti etiam à Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; reuersurus ad vota secreta, vt vtrobique suffragium suum ferat.

13 Et vt Nouitij per solemnem professionem Diuino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam vocationem pertinent, sedulò instruantur; districtè ordinamus, vt durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediatè post susceptum habitum spiritualibus tantùm exercitijs, alijsque Regularibus disciplinis, cantibus Monasticis, ac cœremonijs addiscendis, ac etiam vilibus seruitijs, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assiduè exerceantur.

Ibi: Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hæc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiusdem M. DC. Die N. Mensis N. Ego Dominus N. de N. promitto stabilitatem meam, & conuersionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti BENEDICTI; coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum

Reli-

Reliquiæ habentur in hoc Monasterio S.N. de N. in præsentia Reuerendiss. P. D. N. à N. eiusdem Monasterij Abbatis (vel Prioris) & Monachorum eiusdem Monasterij sub Congregatione Casinensi, ad cuius rei fidem hanc petitionem manu propria scripsi, die, quo supra. Et pro subscriptione crucem calamo exaret in cartula petitionis super Altare.

15 Deinde post orationes, vestium benedictionem, ac susceptionem, Sanctique Spiritus inuocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis consuetas solemnitates, recipiatur ab omnibus ad osculum pacis.

16 Declaramus etiam, & firmiter statuimus, Commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censeri, & in eodem numero computari; ac durante eorum probationis anno, à Magistro Nouitiorum, tàm circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quàm de Spiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate, instrui debere. Qui nostris Priuilegijs inscripti, & specialiter nominati, gratijs, indulgentijs, & immunitatibus, sicut cœteri Monachi plenissime gaudent, donec in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in Priuilegio Eugenij Quarti.

17 Et vt tranquillioribus animis, propositi sui Domino exhibeant famulatum, & actiuæ Vitæ, cui maximè inseruire noscuntur, operam feruentius impendant: omnium bonorum, tam spiritualium, quam temporalium, quæ in nostra Congregatione fiunt, & fient in posterùm, ipsos Comminos tamquam nostros Fratres comparticipes esse decernimus. Prouideatur etiam eorum necessitatibus tam spiritualibus, quam

corpo-

corporalibus, omni charitate, & solicitudine: fiantque Orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consuetum est fieri pro Monachis.

18 Qui Commissi post completum annum probationis, & non antè, quando Prælato cum Senioribus suis visum fuerit, ac de concordia, & consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, vltrà votum Prælati, esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conuentus, si ipsi non conuenerint (dummodo ætatis suæ annum vigesimum primum expleuerint (prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Nouitiorum iussu Clementis Octaui editis) ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo; datoque illis à Prælato pallio, vulgo mantello, in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis recipiantur ad osculum pacis.

19 Radatur eis barba, & caput, vsque ad aurium summitatem, indeque corona nostris Commissis consueta tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere; grauiter puniendi si id præsumpserint, cum recipiantur pro seruitijs Monasteriorum. Ideò mutentur tantùm ad instantiam Prælatorum: & pro eorumdem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

20 Et donec nobiscum perseuerauerint, teneantur seruare castitatem, paupertatem, & obedientiam. Et quia etiam ipsi aliquod pensum seruitutis Deo persoluere debeant, dicant in Nocturnis, & Matutinis orationem Dominicam, & salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora; ad Vesperas

peras autem duodecim. Deputetur eis Monachus vnus prudens, ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis, doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Euangelica, Regulam, & Constitutiones, ac modum inseruiendi Missis, decòre, ac grauitate, qua docet.

21 Prætereà vltimi, secundum suos ordines, stent vbique post Monachos: In Refectorio autem comedant in quadam mensa à Monachis separata. Attendatur etiam, ne diebus festis vacent otio, sed à præfato Monacho ipsis Deputato, exponatur eis, pro ipsorum captu, verbum Dei.

22 Ordinamus etiam quòd de cœtero nulli Commissorum nostrorum permittatur literas addiscere; Neque in Clericum recipi possint. Qui verò legere sciunt, cum licentia Superiorum suorum ita legant, vt cœteri non prouocentur, & oriatur scandalum.

23 Præfigimus etiam Oblatis nostris terminum confitendi, & communicandi quolibet Dominico die, prout statuitur suprà in Cap. 46. num. 3. Assignet autem eis Abbas locũm secundum Personarum conditionem, & pro vt eius prudenti arbitrio videbitur.

24 Ipsi verò Oblati si sunt literati, dicant Officium de Domina, & Offitium Mortuorum, nec non aliquando septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanijs, secundùm suam deuotionem; sin autem; penso spirituali quotidiano satisfaciant, sicut Commissi; vel saltem quotidie recitent Virgini precariam, maiorem coronã.

25 Hortamur insuper Prælatos, & Cellerarios, vt cum solicitudine moribus famulorũ in Monasterijs degentium

tium intendant, nec vitijs deditos sustineant; curentque, vt saltem ter in anno, computato Paschate, ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctissimæ Eucharistiæ accedant. Conuersos autem in Congregatione nostra amplius non recipimus.

De Filijs Nobilium, vel pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

SI quis fortè de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio: si ipse puer minori ætate est, Parentes eius faciant petitionem, quam suprà diximus. Et cum oblatione, ipsam Petitionem, & manum pueri inuoluant in palla altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præsenti petitione promittant sub iure iurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo, ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. Vel certè, si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam Monasterio pro mercede sua: faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio, donationem, reseruato sibi (si ità voluerint) vsufructuario: Atque ità omnia obstruantur, vt nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) Quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant. Qui verò ex toto nihil habeant, simpliciter

petitionem faciant, & cum Oblatione offerant filium suum coram testibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse puer minori ætate est.

HViusmodi pueros minoris ætatis, nullatenus in Congregatione recipimus, vt supra in Capitulo trigesimo, De Pueris minori ætate, iuxta Decreta Concilij Tridentini.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogauerit, non quidem ei citius assentiantur. Tamen si omninò presliterit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, Nec aliquid ei relaxabitur, vt sit, sicut scrip-
Matth.6. tum est: Amice ad quid venisti? Concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut Missam tenere, si tamen iusserit ei Abbas. Sui aliàs nullatenus aliqua præsumat, sciens se Disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si fortè ordinationis, aut alicuius, rei causa fuerit in Monasterio: illum locum attendat, quando ingressus

est in

est in Monasterium, non illum qui ei pro reuerentia Sacerdotij concessus est. Clericorum autem si quis, eodem desiderio, Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamen si promittit de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de Ordine Sacerdotum.

1 CVM Sacerdotibus, & Clericis, Congregationem nostram ingredientibus, obseruamus ordinem professionis.

2 Verùm Præsbyteros, propter Sacerdotij reuerentiam, super alios Nouitios collocamus. Idem quoque potest exequi Prælatus de alijs, si sibi videbitur, aliqua rationabili causa; quibus tamen propter hoc non intendimus prçiudicare, quoad tempus professionis.

3 Inhibemus etiam plerumque præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum ad tempus, vt ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communicent cum Clericis.

†

De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI.

SI quis Monachus peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenerit, & non fortè superfluitate sua perturbat Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenerit; suscipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabiliter, & cum humilitate caritatis reprehendit, aut ostendit: tractet, Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò posteà voluerit stabilitatem suam firmare; non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis potuit eius vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inuentus fuerit tempore Hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verùm etiam dicatur ei honestè vt discedat, ne eius miseria etiam alij vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur proijci: non solum si petierit, suscipiatur Congregationi sociandus; verum etiam suadeatur vt stet: vt eius exemplo alij erudiantur, & quia in omni loco vni Domino seruitur, & vni Regi militatur. Quem etiam si talem esse perspexerit Abbas, liceat eum in superiore aliquantulum constituere loco. Non solum autem Monachum, sed etiam

etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, stabilire potest Abbas in maiori, quàm ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas, ne aliquando de alio noto Monasterio Monachum ad habitandum suscipiat, sine consensu Abbatis eius, aut litteris commendatitijs; quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. *Matth. 7.*

DECLARATIO.

Ibi: Congregationi sociandus.

1 SAnctissimus Pater Noster in Regula videtur concedere Monachos alterius Monasterij suscipi posse, si tamen literas commendatitias habuerint. Verùm cum temporibus nostris multæ succreuerint Religiones, varijque sint eorum mores; & ex his plerique leuitate potiùs, quam Sanctitatis zelo, propria deserentes loca, ad nostraque accedentes, difficillimè iam assumptos mores deponere valeant, imò instabilitate sua, vel murmurationibus, seu detractionibus eorum, quæ vident, sępissimè gregem conturbent: Et cum longa experientia didicerimus raro tales ad profectum, de quo sibi blandiuntur, dictis caussis peruenisse.

2 Propterea, vt eorum stabilitati, & nostrę Congregationis paci vtiliter consulatur, ordinamus primò, quòd nullus de Ordine Mendicantium suscipiatur in Monachum Congregationis nostræ; quia ex Consti-

tutione Martini Papæ Quinti recipientes, essent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogeretur redire ad suum ordinem; quorum postremum iubet quoque Pius Quintus.

3 Ordinamus secundo, quòd professi in Congregatione nostra, si alibi firmauerint stabilitatem suam, & redire voluerint, recipiantur, sed omninò obseruatis, quæ in Capitulo 29. statuta sunt.

4 In recipiendis alijs Religiosis non de Ordinibus Mendicantium, Constitutio Pij Quinti seruetur omninò; & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, qua non obtenta, neminem admittendum esse dicimus.

De Sacerdotibus Monasterij.

CAP. LXII.

SI quis Abbas sibi Presbyterũ, vel Diaconum ordinare petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi. Ordinatus autem caueat elationem, aut Superbiam. Nec quidquam præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur, sciens se multò magis disciplinę Regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam: sed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum verò illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium præter Officium Altaris: & si fortè electio Congregationis, & voluntas Abbatis, pro vitæ merito, eum promouere voluerit. Qui tamen

Regulam

Regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam sibi seruandam sciat; Quod si aliter præsumpserit, non vt Sacerdos, sed vt rebellis iudicetur. Et sæpè admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec sic, clarescentibus culpis proijciatur de Monasterio: Si tamen talis fuerit eius contumacia, vt subdi, aut obedire Regulæ nolit.

DECLARATIO.

Ibi : Eligat Abbas.

1 CVM consilio, & consensu maioris partis Seniorum suorum computato voto Prælati.

Ibi : Qui dignus est.

2 IDeò volumus quòd Patres Monasteriorum, vnà cum Senioribus prius diligenter promouendos ad Sacros Ordines, maximè verò ad Sacerdotium, examinent super sufficientia, & literatura, moresque, & vitam attentiùs considerent. Et si (humana tamen fragilitate inspecta) fuerint iudicati ad Officium, ad quod assumuntur, idonei, non priùs ordinentur, quàm obtenta licētia à Capitulo Generali, ac etiam à Visitatoribus; quam ipsi dare non possint, nisi in actu Visitationis; vt præsentialiter de eorum vita, & moribus, ac literarum sufficientia indagare, & cognoscere possint.

3 Casu verò magnæ necessitatis, puta propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, itá quod

scandalum esset expectare tempus Capituli, vel Visitationis: sufficiat licentia Præsidentis, vel vnius Visitatoris, vel (si arctior necessitas vrgeret) Prælati, & Seniorum; præmissa, vt diximus, examinatione, & discussione circa ordinandos.

4 Hoc sanè antè omnia attendentes, quod nullus etiam his stantibus necessitatibus, ad aliquem ordinem promoueatur, nisi de biennio in biennium à die ingressus Religionis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis; de quibus iustas ob causas, omnes prædicti poterunt per annum dispensationem obtinere: obseruatis tamen quæ statuit Sacrosancta Synodus Tridentina, quoad huiusmodi ordinandos.

5 Visitatores tamen possint ex legitima causa, dispensare per duos, aut tres menses tantùm cum huiusmodi ordinandis; saluis ad amussim Decretis Concilij Tridentini.

6 Si quis autem à Capitulo proximè præterito, aut à Visitatoribus, aut ab Examinatoribus Episcoporum ad præfatos ordines, ob insufficientiam, vel aliam causam non fuerint admissi, non possint amplius per integrum annum præsentari, vt promoueantur. Interim teneant locum post eos, qui iam promoti erunt ad eum ordinem, ad quem ipsi minus idonei fuerunt reperti. Quod non solùm de reiectis; sed etiam de non propositis ob insufficientiam, intelligi volumus, vt sic saltem rubore confusi, magis soliciti reddantur ad necessaria discenda. Qui deindè, cum fuerint ordinati, restituantur suo loco Professionis.

7 Et si aliquis (prædictis omnibus non obseruatis,

aut

aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem ordinem promotus, suspendatur ab Ordinis illius administratione, donec iudicetur idoneus. Et Superior Monasterij, qui voluerit, vel etiam permiserit quempiam promoueri, puniatur iudicio Capituli Generalis.

8 Caueant etiam Patres, ne primo anno, quo quis Monachus alicui Monasterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoueri faciant, nisi seruatis supradictis omnibus, & insuper habito consensu Prælati, & Seniorum Monasterij, in quo priùs idem morabatur.

9 Mandantes Vniuersis Prælatis nostræ Congregationis, quatenus pro Missis nouis celebrandis, non permittant solemnes inuitationes, aut oblationes fieri, sed purè, ac simpliciter (prout nostræ consuetudinis est) celebrentur. Nec Missæ nouæ cantentur in alienis quibusuis Ecclesijs, sed tantùm in Ecclesijs Congregationis.

10 Ordinati Sacerdotes, si celebrare noluerint, dicant Antiphonas; nisi aliqua legitima de causa, maioris partis Seniorum iudicio approbanda, excusentur.

11 Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & soluere, in quo auctoritas, & scientia requiritur: iniungimus Prælatis, vt ad audiendas Confessiones Sæcularium eligant Monachos ad id idoneos, iuxtà dispositionem Concilij Tridentini, & Constitutiones nostras. Et hoc diligentius attendi volumus, ne (quod absit) in animarum detrimentum, & Religionis confusionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præsentari contingat. Districtè prohibentes, ne aliquis ex nostra Congregatione Monachus

nachus possit huiusmodi facultatem audiendi Sæcularium Confessiones ab Ordinarijs Locorum petere, ac obtentis licentijs vti, absque Abbatis sui licentia. Contrafacientes verò grauiter puniantur. Deputent insuper in singulis Monasterijs iuxtà Decretum fel. recordationis Clementis Octaui super casuum reseruatione duos, tres, aut plures Confessarios pro Subditorum numero maiori, vel minori: ijque sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit.

12 Qui ad hoc munus electi, studeant diligenter huic tam commendabili officio se aptos reddere; omnemque industriam adhibeant, vt ob Dei honorem, animarumque salutem (qua nihil est acceptius) opus suum vtiliter exequantur. Quod vt digniùs adimpleatur, etiam Visitatores, si opus fuerit, Prælatis hæc omnia exactè seruare mandabunt.

13 Interdicet etiam Prælatus sub graui pena ijs, qui ad audiendas Confessiones sunt deputati, ne quauis occasione, seu pretextu pietatis, & eleemosynę paupetibus faciendæ, neque etian pro Missis celebrandis, aliquam pecuniam petant, aut oblatam à confitentibus accipiant quouis quæsito colore. Quòd si quis ex confitentibus pertinacius insisteret aliquid dare, ad Sacristam Monasterij dirigatur.

14 Quocirca, licet omnes, ad nostras Ecclesias accedentes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum recipere possint iuxta Priuilegia nostra, tamen declarauit Eugenius Quartus non esse intelligendum de Die Paschæ,

chæ, quo tempore non licet, Ciues Locorum, vbi sitæ sunt Monasteria, absque Superiorum suorum licentia, communicare. Sed hospites, & Peregrini possunt sine licentia communicari.

15 Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis nostræ Congregationis occasione Visitationis, aut assistentiæ Infirmorum, extra Monasteria dormire.

16 Ad funera, & Mortuorum exequias nulli omninò accedere liceat.

17 Denique Monachis nostris fugitiuis, si qui fuerint, vel qui extra obedientiam nostram ad Sacros Ordines promouentur, si redierint, non permittatur in eis Ministrare; nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & ex nouem Diffinitoribus octo consentiant: si quis autem in Apostasia, quod Deus auertat, ordines receperit, ab eorum administratione perpetuò arcendus erit.

De Ordine Congregationis.

CAP. LXIII.

Rdines suos in Monasterio ità conseruent, vt conuersionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel vt Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi libera vtens potestate iniustè disponat aliquid: sed cogitet semper, quia de omnibus iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergò secundum Ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi Fratres,

Fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Choro standum: Et
Reg.1.7. in omnibus omninò locis ætas non discernatur in or-
Dan.13. dine, nec præiudicet; quia Samuel, & Daniel pueri presbyteri iudicauerunt. Ergò exceptis ijs, quos (vt diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit certis ex causis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita sint: Vt, verbi gratia. qui secunda diei hora venerit in Monasterio, iuniorem se nouerit esse illo, qui prima hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit.

Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur. Iuniores ergò Priores suos honorent; Priores verò iuniores diligant. In ipsa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine; sed Priores suos Fratres nominent: Iuniores autem Priores suos Nonnos vocent; quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur: non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, vt dignus sit tali honore. Vbicumque autem sibi obuiant Fratres, iunior à Priore benedictionem petat. Transeunte maiore, iunior surgat, & det ei locum sedendi; nec præsumat iunior consedere, nisi ei præcipiat senior suus: vt fiat, quod
Rom.12. scriptum est. Honore inuicem præuenientes. Pueri paruuli, vel adolescentes, in Oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur. Foris autem, vel vbi custodiam habeant, & disciplinam, vsque dum ad intelligibilem ætatem perueniant.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Secundum ordines, quos constituerit.

1 DEclaramus ſecundum morem noſtrum antiquum, quod poſt Abbates Regiminis ſint Abbates Titulares, deinde Priores Clauſtrales; poſt prædictos ſint Priores Titulares, deinde Magiſtri Nouitiorum, poſtea Decani. Qui ſecundum ordinem profeſſionis locum teneant inter ſe. Poſt præfatos ſequantur cæteri Monachi ſecundum ordinem profeſſionis: præter eos, qui aliqua de cauſa degradati fuerint.

2 Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: Tituli huiuſmodi de cœtero tàm frequenter non conferantur, ſed ijs tantum, qui in illis officijs ſe laudabiliter geſſerint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem ad illa ſuſtinenda inhabiles ſunt effecti. Locus autem ſuperior, vt aiunt, nemini concedatur: eſt enim tamquam ſeges ambitionis.

3 Qui ad Sacerdotum, Diaconatum, & Subdiaconatum expleto ſecundum Conſtitutiones noſtras tempore, non fuerint ordinati, quacumque de cauſa culpabili; teneant locum in præcedenti capite ſibi aſſignatum; poſt promotos ſcilicet ad eum ordinem, ad quem ipſi adhùc promoueri non potuerunt, tranſacto talis promotionis tempore.

4 Vt autem prædictus ordo meliùs ſeruari poſſit, habeatur in ſingulis Monaſterijs Cathalogus omnium Mona-

Monachorum nostrę Congregationis professorum, in quo singulis annis scribantur, qui professionem emiserunt, apposito die, & anno.

Ibi : Exceptis ijs, quos vt diximus.

5 AD omnem ambiguitatem tollendam in nostra Congregatione circa illos, quos altiori consilio duximus præferendos: Ordinamus, quod Pater Pręsidens, omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, si ibi præsens fuerit, teneat; Quo absente à Choro liceat Abbati tenere Sedem suam. Benedictionem, & omnia signa tàm particularia, quàm generalia faciat. Vbique incipiat: Te Deum laudamus, cantet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6 Idipsum concedimus Visitatoribus, cum in actu Visitationis, absente Præsidente, fuerint, & sint in primis secundi Chori sedibus. Quo tempore (vel si fortè Præsidens adsit) in signum reuerentiæ, Prælatus loci, etiamsi esset Visitaror, teneat secundam Sedem primi Chori.

7 Quòd si Visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non Visitationis causa: teneant quidem semper locum super Prælatum; sed signa dumtaxat pręminentię faciant principalia: sibi inuicem deferendo, secundum ordinem professionis suæ; nisi fortè Pręlatus loci esset, & ipse Visitator; quià tunc in Monasterio suo tantùm, etiam super antiquiores Visitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis.

Visi-

8 Visitator actu, & non Officio, si Prælatus extiterit, tempore Visitationis tantùm, præcedat loci Prælatum, nisi qui visitatur, esset & ipse Visitator officio, quo casu, immediatè post ipsum, locum teneat: & eo absente, omnia signa faciat, sicut & cæteri Visitatores.

9 Idem seruetur in Visitatore actu, qui non esset Prælatus, vt videlicet omnia signa faciat, absente Prælato, sicut cæteri Visitatores Prælati.

10 Reliqui verò Prælati faciant vbique in absentia Prælati, & Visitatorum signa præeminentiæ: sibi inuicem præferendo, secundùm professionis tempus.

11 Prælatum autem loci, si præsens fuerit, præcedet & Antiquiores; Titulares verò immediatè post alios Prælatos de regimine, ità tamen, vt qui fuerunt de regimine omni loco, & tempore præcedant eos qui nunquam fuerunt Abbates de regimine, seruantes respectiuè professionis suæ tempus, sibi inuicem deferendo; & in eorum absentia signa præeminentiæ faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum assignamus post primam Sedem primi Chori; volumusque eos esse subiectos Prælatis, cum quibus degunt, per omnia sicut cæteri Monachi etiam in scribendis, & recipiendis literis sicut dictum est cap. 54. & tenere loca suæ professionis cum in Capitulo Generali cæteri Prælati fuerint absoluti. Insuper Abbates Titulares, qui non fuerunt regiminis, genuflectant Abbati loci, de Monasterio exeuntes, & reuertentes; necnon cum tardè ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant vestiarium simplex, sicut & cæteri Monachi, & Famulus, vel Commissus eis deputetur ex ijs, qui in alijs exercitijs

Mona-

Monasterij inseruiunt. Omnes autem Titulares, tàm qui fuerunt de regimine, quàm qui nunquam fuerunt regiminis, teneantur reuelare pecunias, & res pretiosas, si quas habent, Prelato Monasterij sub pœnis ab eodem Prælato comminatis.

12 Seniores verò sic sibi inuicem deferant, vt Priores Claustrales, ex suo Monasterio ad aliud euntes teneant locum post Priorem Claustralem Monasterij, in quo fuerint. Magistri autem Nouitiorum stent immediatè post Priorem Claustralem: precedendo omnes alios Decanos, & faciendo signa omnia, tàm preeminentię, quàm iurisdictionis in suo Monasterio. In alio vero Monasterio stet super omnes Decanos excepto Magistro Nouitiorum illius Monasterij, & faciat signa tantùm preeminentię. Similiter Decani post Decanos secundùm professionem sibi inuicem deferentes: & absentibus Superioribus Monasterij, faciant signa etiam particularia. Similiter qui non sunt Superiores, absentibus Superioribus suis dignitate, & professione, idem faciant.

13 Vt autem signa, & actus præeminentiæ, & signa particularia, siue iurisdictionis cunctis perspicua esse possint. Declaramus, actus præeminentię eos esse, qui solam Personæ dignitatem consequuntur. Huiusmodi censentur, benedictiones lectionum, mensæ, & Completorij, Recitatio orationis Dominicalis, in Officijs Diuinis, præintonationes cantici Te Deum laudamus, & Antiphonarium post horas Canonicas; Euangelij lectio ad Matutinum; aqua lustrali Monachos, & Fratres post Completorium aspergere, & simi-

similia. Edere item signa inchoandi Officium, Lectiones, Orationes, comestionem; & Officio, ac Mensa expletis signum exurgendi, aut discedendi dare, preeminentiam solam innuunt. At præcipere, quod lectiones, Capitula, aut Antiphonæ decantentur; Monachis verò ad Chorum, vel ad Mensam venientibus, eisdem post Lectiones recitatas, aut post alias functiones, genuflexis signum dare, vt surgant, aut errantibus mandare, vt genuflectant, actus sunt, & signa iurisdictionis. Illa ad Titulares Superiores spectant, hęc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Complectorium lecturo signum Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis; terminandi vero signum, Superior regiminis faciat. Et priusquam Superior Titularis inchoet Te Deum laudamus, à Superiore regiminis sciscitabitur, num cantu, an absque cantu recitandum sit; quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu persoluendum erit, & in alijs similibus casibus.

14 Abbatem Casinensem propter dignitatem loci, ac reuerentiam, meritò statuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos etiam loci, & Visitatores (excepto tamen Visitationis tempore) tàm in suo Monasterio, quàm in alijs. Extra Regnum Neapolitanum præcedat omnes Prælatos exceptis Visitatoribus, & Prælato loci.

15 Prior quoque Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios Priores loci. Extrà autem teneat locum suæ Professionis.

16 Abbates verò S. Pauli de Vrbe, & Sanctissimæ Trinitatis Cauæ propter spiritualem, ac temporalem iurisdictionem, quam in Castris sibi subiectis exercent, in Monasterio, & locis suis tantùm, super Visitatores, excepto Visitationis tempore, locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia semper, & vbique teneat locum super omnes Abbates; exceptis Visitatoribus, Abbatibus Montis Casini, SS. Trinitatis Cauæ, & S. Pauli de Vrbe, & Abbatibus loci.

17 Ordinata per Visitatores, & Prælatos Monasteriorum in Monasterijs suis, durant post eorum Officium, nisi à successoribus fuerint reuocata, nec ea volumus reuocari, nisi iustis de causis. Et transgressores grauiter puniantur.

18 Licentias autem particulares dandas, aut dispensationes, quæ vltrà Visitationis tempus sunt duraturæ, Præsidens, seu Visitatores nullas concedant, ne fortè confusionem potius, quam pacem in Monasterijs relinquant; sed illas particularibus Prælatis, qui animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquant: nisi in casibus, quos ad se pertinere rationabiliter patebit.

19 Et tunc in scriptis dent pręfatas licentias cum appositione parui sigilli Congregationis; aliter eis non adhibeatur fides; nec ipsis vti valeant, qui eas receperint.

Ibi: Priores iuniores suos Fratres vocent.

20 EX nostra antiqua consuetudine, ad differentiam mendicantium, Monachos nostros appellamus Domnos,

Domnos, sed affectu Fratres. Iuniores Seniores suos Patres vocant. Abbas veró iuxta Regulam Domnus, & Abbas, non Dominus appelletur.

Ibi : Benedictionem petat.

21 HANC benedictionis petitionem intelligimus signo magis, quàm verbo, ideò per inclinationem Capitis fiat.

De Ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione, illa semper consideretur ratio, vt hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio, secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamuis parua, Congregationis saniori consiglio, elegerit. Vitæ autem merito, & sapientiæ doctrinæ eligatur, qui ordinandus est, etiam si vltimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitijs suis (quod quidem absit) consentienté personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi (ad cuius Diœcesim pertinet locus ipse) vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint: prohibeant prauorum præualere consensum, & domui Dei dignum constituant dispensatorem: scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & zelo Dei faciant, sicut è contrario peccatum si negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet ſemper quale onus ſuſcepit, & cui redditurus eſt rationem Villicationis ſuæ, ſciatque ſibi oportere prodeſſe magis, quàm prę-eſſe. Oportet ergò, eum eſſe doctum in lege Diuina, vt ſciat, vndè proferat noua, & vetera: Caſtum, ſobrium, miſericordem, & ſemper ſuperexaltet miſericordiam iudicio, vt idem ipſe conſequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipſa autem correctione prudenter agat, & nequid nimis: Nedum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: ſuamque fragilitatem ſemper ſuſpectus ſit: memineritque calamum quaſſatum non conterendum. In quibus non dicimus, vt permittat nutriri vitia: ſed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, ſicut iam diximus; & ſtudeat plus amari, quàm timeri. Non ſit turbolentus, & anxius, non ſit minus, & obſtinatus: non ſit Zelotypus, & nimis ſuſpitioſus: quia nunquam requieſcet. In ipſis imperijs ſuis ſit prouidus, & conſideratus: ſiue ſecundum Deum, ſiue ſecundum ſeculum ſint. Opera quæ iniungit, diſcernat, & temperet; cogitans diſcretionem S. Iacob dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti vno die. Hęc ergo, aliaque teſtimonia diſcretionis matris virtutum ſumens, ſic omnia temperet, vt ſit, quod, & fortes cupiant, infirmi non refugiant. Et præcipuè vt præſentem Regulam in omnibus conſeruet: vt dum benè miniſtrauerit, audiat à Domino, quod ſeruus bonus, qui erogauit triticum conſeruis ſuis in tempore ſuo. Amen dico vobis, ait, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.

Gen. 33.

Math. 24.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: In Abbatis ordinatione.

HODIE secundum priuilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas, altero quoque anno celebrandas; inquibus interueniant tantummodò Prælati cum Regimine. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi possit, nisi priùs per quinquennium expletum fuerit Prior Claustralis, & in obseruantia Regulari immediatè exercitatus; præter Cancellarium, & Capsarium, dummodo Priores extiterint, & tempus à Constitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel saltem Prior Claustralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus Regimine se laudabiliter gesserit. Illa si quidem dignitas talibus debetur, tanquam de Congregatione benemeritis. Locus verò inter Abbates tàm de Regimine, quàm cum solo titulo, nemini in posterum concedatur. Si quis autem, contra præsentis Constitutionis formam, promotus fuerit, eo ipso huiusmodi promotiones nullas, & inualidas declaramus. Prælatorum verò electiones fiant secundùm merita, non ad fauorem Principum, iuxtà formam Breuis Apostolici Gregorij Decimi Tertij, de quo in prima parte ordinationum: & præuia Visitatorum approbatione. Qui Abbates habent omnia priuilegia; & insignia, & iurisdic-

tionem, quam perpetui, & benedicti habere consueuerunt.

3 Membra Monasteriorum suorum, & beneficia sibi subiecta visitare teneantur.

4 Inhibemus Prelatis ipsis accessum ad Curiam, nisi de consensu P. Præsidentis, & vtriusque Visitatoris suæ Prouinciæ, nec non Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia.

5 Prohibemus etiam eis executionem vltimarum voluntatum, vt videlicet, neque ipsi id exercere, neque Monachos suos ad huiusmodi habilitare valeant, sine licentia P. Presidentis, aut Visitatorum, nisi in casu alicuius imminentis necessitatis. Euitent quoque superfluos, & vanos apparatus in Cameris, omnemque pretiosam supellectilem, ipsorum statui minimè conuenientem. Super quod inuigilent Patres Visitatores, & tales excessus (si quos inuenerint) referant Regimini, à quo seuerè erunt puniendi, qui prima vice, cum charitate admoniti, non abstinuerint.

6 Damus eis liberam potestatem regendi, & gubernandi Monasteria, per Capitulum Generale, vel Regimen ipsis commissa, Monachosque, ac Commissos, & Nouitios, cæterosque ad Monasteria sibi credita spectantes, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, secundùm S. P. Nostri Benedicti Regulam, & Constitutiones nostras. Ipsi autem, cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monasterium mutantur, quamprimum se ab omnibus alijs negotijs expedientes, recto tramite ad sibi assignata Monasteria se conferant. Damus insuper eis potestatem eligendi sibi Confessarios,

rios, qui eos absoluant, & salutarem eis pœnitentiam iniungant: auctoritatem etiam audiendi confessiones omnium Prælatorum, & Fratrum nostræ Congregationis ad eorum Monasteria venientium, vel alicui ex suis Monachis prædictam facultatem committendi.

7 Præterea eis conferimus potestatem examinandi licentias Fratrum nostrorum, & quos repererint non completse conditiones suarum licentiarum, vel aliter deprehenderint fugitiuos, girouagos, vel Apostatas, capi faciendi, & in custodia retinendi, impetrato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Ibi: Ad notitiam Episcopi.

1 HOdie, ex indulto Apostolico, tota nostra Congregatio, & Monasteria exempta sunt ab omni Ordinariorum iurisdictione, & immediatè Apostolicę Sedi subiecta. Quamobrem nullo modo recurrendum est ad præfatos Ordinarios.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Æpius quidem contingit, vt per ordinationem Præpositi scandala grauia in Monasterijs oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se secundos Abbates esse, assumentes sibi tyrannidem, scandala nutriunt, & dissentiones in Congregatione faciunt, & maximè

in illis locis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum, facile aduertitur; quia ab ipso initio ordinationis, materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis, exutum eum esse à potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, à quibus, & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, dissentiones, exordinationes. Et dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissentione, animas periclitari: Et ij, qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, erunt in perditionem. Cuius periculi malum, illos respicit in capite, qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.

Ideoq; nos præuidemus expedire propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monasterij sui. Et si potest fieri, per Decanos ordinetur (vt antea disposuimus) omnis vtilitas Monasterij, prout Abbas disposuerit, vt dum pluribus committitur, vnus non superbiat. Quod si aut locus expetit aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum consiglio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet sollicitè obseruare præcepta Regulæ: Qui Præpositus, si re-

pertus

pertus fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbia, aut contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus; admoneatur verbis vsq; quater, si non emendauerit, adhibeatur ei correctio disciplinæ Regularis. Quod si neq; sic correxerit, tunc deijciatur de ordine Præpositurę; & alius, qui dignus est, in loco eius subrogetur. Quod si, & postea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitet tamen Abbas, se de omnibus iudicijs Deo redditurum rationem, ne fortè inuidiæ, aut zeli flamma vrat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monasterij sui.

1 SIcut nobis est curæ, ne Prælati existant perpetui, sed quolibet capitulo à sua pręlatione absoluantur, ita diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterij, qui secundum morem nostrum Prior Claustralis vocatur; Senioresque, ac cæteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

2 Id circò statuimus, quòd post absolutionem Capituli Generalis intra octo dies, si commodè fieri potest, postquam venerit Prælatus ad Monasterium sibi assignatum, conuocatis omnibus Fratribus in Capitulo, omnes habentes Officium aliquod, vel administrationem in ipso Monasterio, realiter absoluat. Ipsique in signum assensus prædictæ absolutionis, inclinato capite reuerenter assurgant: accusantesque se de excessibus suis in huiusmodi Officijs commissis, veniam prostrati coram omnibus postulent: clauesque ad ipsa offi-

cia

cia pertinentes, si quas habent, Prælato consignent, cęteraq; omnia, vt supra, in Capitulo 33. (si debeant Monachi proprium aliquid habere) ac locum professionis teneant, nec in ipsis officijs vlterius se intromittant, nisi Prælatus, aliter disposuerit, & eorum curam ipsis interim commiserit.

3 Omnes etiam, qui occasione alicuius Officij, in superiori loco erant constituti, per tres saltem dies loca suæ professionis teneant. Prælatus verò, qui ad Capitulum Generale non accesserit, si confirmatus in eodem loco fuerit, idipsum faciat intra octo dies, postquam de ipsa confirmatione certior factus fuerit.

4 Itaque nutu Prælati, iuxta tenorem Regulę Prępositus, cęterique Officiales instituantur; & inde rursus amoueantur, cum consilio tamen Seniorum suorum.

5 In noua Officialium, vel depositione, vel publicatione, Prælatus legat in Conuentu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali; quæ ter in anno legendæ sunt, ne quis de ignorantia se excuset, cum videlicet Prælatus redierit à Capitulo, circa Festum omnium Sanctorum, & circa Quadragesimam.

6 Constituimus etiam, vt casu quo Pręlatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur, omnis eius in spiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monasterium veniat nouus Prælatus, vel pristinus reuertatur, etiam si loco Prælati relictus, alteri Monasterio fuisset assignatus.

7 Volumus autem, eo tempore id obseruari, quod Prælatus constituerit, antequam moreretur, vel ad Capitu-

Capitulum pergeret. Quòd si Prior, vel alius Superior contrafecerit, & scandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, stet per mensem in loco suæ professionis; vt obedientiam, & humilitatem discat.

8 Similiter, si contigerit Prælatum ad Capitulum non accessisse, cessante causa manifestæ infirmitatis, aut alia legitima causa, iudicio Patris Præsidentis, aut Visitatorum approbanda, ipso facto, vt cæteri Prælati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur; & in Priorem Claustralem tunc, & eo casu, omnis, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, transferatur potestas, vsque ad nouam prouisionem Monasterij.

9 Secus autem, si cum licentia præfatorum, aut iusto infirmitatis impedimento, remanserit: Tunc ei continuatam omnem potestatem vsque ad nouum Prelatum, vel suam confirmationem, declaramus.

10 In supradictis casibus Cellerarij, & alij, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prelati constitutum, ipsique pareant, & eius consilio omnia faciant.

11 Sed preter casus predictos, Prelati declarent (dum abesse contigerit) quam auctoritatem relinquant suo in loco remanentibus, tàm circa reseruatos, quàm circa reliqua occurrentia.

12 Caueant intereà Priores Claustrales diligenter, ne Prelatis suis absentibus, estimantes se secundos Abbates, Fratribusque gratificari cupientes, nouitates facere, & preter ordinationum tenorem, seu rationabilem

lem consuetudinem, dispensare, vel recreationes concedere vllo pacto de cętero pręsumant, si secus fecerint, grauiter puniantur.

13 Quapropter ordinamus, ne illi immediatè Monasterio, in quoquis Prior fuerit, possit in Pręlatum deputari; sed si promouendus fuerit, alij Monasterio promoueatur deputandus.

De Ostiario Monasterij.

CAP. LXVI.

D portam Monasterij ponatur Senex sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere; cuius maturitas eum non sinat vagari. Qui Portarius cellam debet habere iuxta portam, vt venientes semper præsentem inueniant, à quo responsum accipiant. Et mox, vt aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit; Deo gratias; respondeat, aut Benedicat; & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddat responsum festinantur cum feruore charitatis. Qui Portarius, si indiget solatio, iuniorem Fratrem accipiat, Monasterium autem, si fieri potest, ita debet construi, vt omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, pristinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, vt non sit necessitas Monachis vagandi foras; quia omninò non expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia se excuset.

DE-

DECLARATIO.

Ibi : Ad portam Monasterij ponatur Senex.

1 NON tàm ætate, quam moribus.

Ibi : Monasterium si fieri potest ita debet construi :

2 QVIA sæpè ex multa auiditate ædificandi magnas iacturas Monasteria patiuntur; & plerumque ipsa ædificia, regulariter viuentibus minus congrua, construuntur, dum pro libito quisque ędificare satagit. Idcircò ordinamus, & constituimus, vt ædificia Monasteriorum non facile, aut præcipitanter per Prælatos nostræ Congregationis, aut construantur, aut destruantur.

3 In ipsis igitur ædificijs, si res extiterit parui sũptus, puta quinquaginta scutorum (dummodo Monasterium non sit ære alieno grauatum) & modicæ nouitatis, fieri à Prælatis permittimus. Si verò paulò maioris sumptus, & nouitatis, faciant cum consensu seniorum suorum, votis secretis.

4 Quod si ædificia ipsa grandis sumptus essent, aut notabilis nouitatis, non fiant sine consensu prædictorum Prælatorum, & seniorum; addita etiam licentia, seu consensu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5 Et hæc ipsa notabilitas consideretur secundùm condi-

conditiones Monasteriorum, habito respectu ad expensas, seu nouitates, seu aliam rem nota dignam, quia sæpè contingit, paruam rem puta scalam, Ostium, & huiusmodi maioris esse nouitatis quàm vnius Cameræ ædificium.

6 Si autem contigerit, fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monasterio, vbi Prælatus fuerit Præsidens; aut Visitator, aduocetur alter Visitator, qui si accedere non possit, aduocentur duo Patres viciniores.

7 Cum verò euenerit, Visitatorem discordare à sensu Patris Monasterij, & Deputatorum, aut aliter simul concordare non posse, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen: & audita sententia Visitatorum, aut aliorum Patrum viciniorum, necnon Prælati, & seniorum, stetur iudicio maioris partis eorum.

8 Et prædicta intelligantur non solum de actu ædificandi, sed etiam de modo: qualiter scilicet constiui debeat.

9 Vnde in omnibus Congregationis nostræ Monasterijs, si iuxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præsidentis, & Visitatorum, adiunctis alijs duobus Prælatis.

10 Nullus verò Prælatorum audeat mutare ipsos modulos, aut ædificia per alios incepta, nisi de Capituli Generalis, vel saltem Visitatorum licentia, addito etiam peritorum consiglio. Et si quis voluerit in Monasterio, vbi aliquod huiusmodi inceptum sit, ædificare, teneatur omninò fabricas cæptas perficere,

nec

nec aliunde initium ædificandi sumere possit.

11 In quibus quidem ędificijs, vbique vitentur cuiuscunque generis ornamenta, & præsertim in cameris, & hospitijs, præterquam in Ecclesijs, rebusque Ecclesiasticis Diuino cultui dicatis.

12 Præterea ordinamus, ne quis Congregationis nostræ Prælatus, Rector, aut Cellerarius propter huiusmodi ędificia construenda, Monasterium ære alieno grauet; nec vltra Monasterij sui possibilitatem, hoc est annuum prouentum, pecunijs alienis, sine Capituli Generalis, aut duorum Visitatorum ad minus licentia; quæ non est concedenda, nisi in casu euidentis necessitatis, vel vtilitatis, ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

13 Constitutioni huic nostræ, si quis contrafacere ausus fuerit, pœnæ priuationis dignitatis, Regiminis, & Officij in proximo futuro Capitulo subiacebit, districtè iniungentes Visitatoribus, vt suprà huiusmodi contrauentionibus, petito prius, & accepto in actu Visitationis iuramento, inquirant. Et informationem desuper captam, Diffinitoribus deferant, à quibus erunt culpabiles puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis.

CAP. LXVII.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis orationi se commendent. Et semper ad orationem vltimam operis, commemoratio

memoratio omnium absentium fiat. Reuertentes autem de via Fratres, ipso die, quo redeunt, per omnes Canonicas horas dum expletur opus Dei, prostrati solo Oratorij, ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subripuerit in via visus aut auditus malæ rei, aut ociosi sermonis. Nec præsumat quisquam alijs referre quęcumque foris Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis desumpserit, vindictæ Regulari subiaceat. Similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterij egredi, vel quocumque ire, vel quidpiam quamuis paruum, sine Abbatis iussione, facere.

DECLARATIO.

Ibi: Ad orationem vltimam.

1 OB hoc addimus in fine orationis, quam dicimus in memoriam Beatæ Mariæ Virginis, quæ est vltima oratio: Diuinum auxilium &c.

Ibi: Referre.

2 CVrent omninò Patres, vt hæc pars Regulæ obseruetur; & transgressores grauiter puniantur, quia plurima destructio est.

3 Quapropter, si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati, toties quoties contrauenerit.

Ibi:

Ibi : Sine iussione Abbatis.

4 HÆC iussio accipitur aliquando pro licentia; ideò inhibemus, ne quis Fratrum nostræ Congregationis sine iussione, vel licentia Abbatis, vel eius, qui ipso absente illius gerit vices, extra Monasterium, vel Clausuram egredi audeat; grauiter si contrafecerit pro qualitate excessus puniendus.

5 Habita verò licentia, genibus flexis benedictionem petat, tàm discedens, quàm reuertens: qui contrafecerit grauiter puniatur.

6 Nullus Nostrorum possit accedere ad Præsidentem, seu Visitatores, existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia à Prælato suo, siuè ab ipsis Visitatoribus, & Præsidente.

7 Et si quis mutatus habuerit Syndicatum, aut Procurationis mandatum in Personam suam à Monasterio, à quo recedit, penitus interdicimus, vt non præsumat eo amplius vti; arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis, si aliter præsumpserit puniendus. Et ad cautelam volumus omninò, vt in talium mutatione, reuocentur huiusmodi Syndicatus.

8 Statuimus etiam, quod licentia eundi ad Affines, vel Consanguineos visitandos, vel ad alia loca recreationis causa, vltra vnius diei iter à Monasterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, à nemine possit concedi, præterquam à Capitulo Generali. Quod si quis Prælatus voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monasterium, recreatio-

nis, vel negotij priuati causa, mittere, non prius id faciat, quàm consentiat Prælatus eius Monasterij, ad quod eum mittere intendit.

9 Si verò intrà annum necessitas accideret aliquibus, vltra vnius diei iter eundi, tunc Pater Præsidens, vel primus Visitator illius Prouinciæ, in qua non fuerit Pater Præsidens, possit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito, quòd, cum ad beneficium dictorum consanguineorum ire petierint, de cætero ipsorum consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, ne Monasteria nostra grauentur.

10 Prohibemus autem nostris negotia, & lites consanguineorum, & Affinium, aliorumue Sæcularium amplecti, & præsertim ne ad tribunalia quæuis accedant, nisi ex vrgentissima extremæ necessitatis causa à Prælato cognoscenda.

11 Euntes vltrà vnius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fuerint inuenti, carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monasteria accipiant à Superioribus Monasteriorum, e quibus mutati sunt.

12 Curantes quoque iuxtà Regulam, omne periculum proprietatis euitare, volumus, quòd mutati, cum primùm ad locum suæ mutationis peruenerint, pecuniam, resque omnes Superiori deferant, intra triduum, Depositario consignandas, aliter in pane, & aqua ieiunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

13 Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri possunt scandala, caueant omninò Patres quantùm fieri

fieri poteſt, à mutationibus eorum, & prẹſertim iuniorum, & non Sacerdotum; qui non niſi ex vrgentiſſima neceſſitate, ſunt mutandi, & cum hoc acciderit, ad loca viciniora. Nec aliter, aliouè modo mutentur: Mutati verò rectà via proficiſcantur, nuſquam declinantes, & notent per ordinem omnes expenſas, quas in itinere fecerint.

14 Quod ſi mutati, pecuniam pro veſtibus acceptam, præter neceſſarias itineris expenſas, in alijs ſuperfluis, ſine licentia Prẹlati ſui, expenderint; vt in eo in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prẹlatus ipſas veſtes eis concedere. Et ad euitandas fraudes, ſcriptum habeant à Superiore Monaſterij vnde receſſerint, continens omnia, quæ ſecum deferunt, tàm in pecunia, quàm in libris, & veſtibus, & cæteris omnibus, reſeruato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem librorum ferendorum. Qui ſufficientiam, profeſſionem, & indigentiam mutati, nec non diſtantiam loci conſiderabit, quod ratio dictabit, conceſſurus. Conficiantque aliud ſcriptum prædicto ſimile, quod in Monaſterio vnde diſcedunt, relinquant, quod autem ſecum deferant, Prẹlato Monaſterij, ad quod accedunt, ſtatim conſignent. Qui contra fecerit, ieiunet in pane, & aqua, in terrà in Refectorio; & nihilominus ſupradicta facere teneatur. Nec poſſint Cellerarij, aut alij accipere à Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas deſcribere in Libro computorum Monaſterij.

15 Quo autem ad expenſas mutationum, prouideatur mutatis à Monaſterijs à quibus recedunt, & ſeruetur

modus prescriptus in libello nostro, vulgo appellato la Tariffa. Ipsi quoque mutati portent literas Superiorum suorum, prescribentes iter, à quo deuiare non possint, sub pœna carceris. Prelati vero mutati prouideantur à Monasterijs, ad que tendunt.

16 Prohibemus insuper, ne quouis colore, vel pretextu, Prelati retinere possint Monachos mutatos à quouis Monasterio, quominus ad Monasteria, sibi assignata à Capitulo Generali, vel Regimine, pergant.

17 Statuimus etiam, quòd si qui Venetias accedere voluerint, necessariò vltra licentias Prelatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Presidis, aut Visitatoris vnius sue Prouincie.

18 Si qui verò Monachi ob deprauatos eorum mores, à Prelatis omnibus recusentur, in carcerem Monasterij sue Professionis detrudantur, donec resipiscant, & beneuolos inuenerint receptores, prout statuitur in supradicto Breui Clementis Octaui.

Si Fratri impossibilia iniungantur.

CAP. LXVIII.

SI cui Fratri aliqua fortè grauia, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidem iubentis imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omninò virium suarum mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi preæst patienter, & oportunè suggerat non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo.

cendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciat iunior ita sibi expedire, & ex charitate, confidens de adiutorio Dei, obediat.

Vt in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

Summoperè præcauendum est, ne quauis occasione præsumat alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri: etiamsi qualibet consanguinitatis propinquitate iungantur. Nec quolibet modo id à Monachis præsumatur, quia exinde grauissima occasio scandalorum oriri potest. Quod si quis hæc transgressurus fuerit, acrius coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: Alter alterum defendere.

1 CAueant summopere Abbates omnes occasiones patrocinandi cuiquam ex nostris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi iustis, & vrgentissimis de causis. Hoc enim est maximum discordię, & ruinę seminarium in Congregatione: imo etiam, & perniciosissimum inobedientię, ac pręsump-

ſumptionis fomentum in ſubditis, qui ſe protectos agnoſcentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Viſitatores maximè inuigilent, referantque tales exceſſus (ſi quos inuenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, vt ſuam auctoritatem, pro oportuno remedio, interponant.

Vt non præſumat quiſquam aliquem paſsim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

T vitetur in Monaſterio omnis præſumptionis occaſio, ordinamus, atque conſtituimus, vt nulli liceat quemquam Fratrum ſuorum excommunicare, aut cedere, niſi ſi cui poteſtas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, vt cæteri metum habeant. Infantibus verò vſque ad quintumdecimum annum ętatis, diſciplinę diligentia ſit, & cuſtodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc, cum omni menſura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præſumpſerit aliquatenus ſine præcepto Abbatis, vel in ipſis Infantibus, ſine diſcretione exarſerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat, quia ſcriptum eſt; Quod tibi non vis fieri, alij ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: Cedere.

1 SED nec etiam increpare, siue corripere, tàm Professum, quàm Nouitium, seu Commissum, nec alio, quàm proprio nomine apellare, vel aliter indecenter, & derisoriè nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere suam culpam in Capitulo, grauiter pro excessus qualitate puniendus.

2 Sed si quis aliquid punitione dignum, in aliquo cognouerit, studeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos huiusmodi correctiones spectare decernimus.

3 Frater autem fratrem delinquentem, charitatiuè, humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

4 Et vt pax, & charitas inter Nos illibata seruetur, & cunctis transgrediendi materia præcidatur, Ordinamus, quod si quis ex nostris, suadente Diabolo ausus fuerit in aliquem vti verbis comminatorijs, turpibus, aut iniuriosis, dicat suam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua, in terra in Refectorio cum zona ad collum.

5 Si in Personam Superioris deliquerit, vltra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus; si in Prælatum per mensem.

6 Si quis verò Superiorum infrà Prælatum, modo quo supra, in inferiorem deliquerit, ieiunet semel in pane, & aqua in Refectorio, comedens in terra cum zona ad collum.

6 Et si quis alium suadente Diabolo percusserit, præterquam quod est ipso iure excommunicatus, illicò etiam carceri mancipetur, arbitrio Prelati, & Visitatorum, etiam extra Visitationis tempus, pro circumstantijs, & qualitate casus extrahendus.

7 Quoties autem aliqua orta fuerit, inter Nostros, siue Superiores, aut Prelatos, contentio, adhibeatur respectiuè per Prelatos, aut Presidem, vel Visitatores, aut Regimen, omnis opera, vt statim reconcilientur; aliter si recusauerint, & admoniti, obstinati perstiterint, si Superiores fuerint, omni preterea gradu priuentur, si inferiores, carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod si post reconciliationem, compertum fuerit simultates inter se gerere, si priuati fuerint, de loco suę professionis post omnes deijciantur, si Superiores, etiam Prelati, à gradu, & administratione suspendantur, donec constet verè reconciliatos esse, & officia charitatis sibi inuicem exhibere.

Vt obedientes sint sibi inuicem Fratres.

CAP. LXXI.

OBedientiæ bonum, non solum Abbati exhibendum est ab omnibus, sed etiam sibi inuicem ita obediant Fratres; scientes se per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmisso ergo Abbatis, aut Præpositorum, qui ab eo constituuntur, imperio

imperio (cui non permittimus priuata imperia præponi) de cætero, omnes iuniores Prioribus suis, omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quauis minima causa, ab Abbate, vel à quocumque Priore suo corripiatur quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscumque contra se iratum, vel commotum, quamuis modicè, mox, sine mora, tandiù prostratus in terra ante pedes eius iaceat satisfaciens, vsque dum benedictione sanetur illa commotio. Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ subiaceat, aut si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: Si leuiter senserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1 HANC iram, vel commotionem, maximè ex iniusta causa, quantùm fieri potest, Superiores euitent. Qui tamen si commouebũtur, vt Regula præcipit, eorum inferioribus genuflexis satisfacientibus benignissimè ignoscant; ac eis benedicant, sicut Regula dicit. Nec vtantur Superioritate, & auctoritate sua ad vindictam; præsertim dicendo verba contumeliosa, & prouocantia, sub pœna suspensionis à Decanatu per mensem, & amplius, secundum qualitatem excessus; sed omni charitate, & mansuetudine vtantur in reprehensionibus, & correctionibus.

Si

Si tamen eorum excessus pœnitentiam merebitur, nullus eam, nisi Prælatus, aut aliqui Superiorum, ad quos spectat, eam delinquentibus imponat.

De Zelo, quem debent habere Monachi.

CAP. LXXII.

Sicut est Zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitijs, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo Zelum feruentissimo amore exerceant Monachi, idest, vt honore se inuicem præueniant. Infirmitates suas, siue corporum, siue morum, patientissimè tolerent; Obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi vtile iudicat, sequatur, sed quod magis alij; Charitatem Fraternitatis casto impendant amore; Deum timeant; Abbatem suum sincera, & humili charitate diligant; Christo omninò nihil præponant; Qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De

De eo, quod non omnis obſeruatio Iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta.

CAP. LXXIII.

REgulam autem hanc deſcripſimus, vt eam obſeruantes in Monaſterijs aliquatenus, vel honeſtatem morum, aut initium conuerſationis nos demonſtremus habere. Cæterum ad perfectionem conuerſationis, qui feſtinant, ſunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum obſeruatio perducit hominem ad celſitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis ſermo Diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Teſtamenti non eſt rectiſſima norma vitæ humanæ? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non reſonat, vt recto curſu perueniamus ad Creatorem noſtrum? Necnon, & Collationes Patrum, & Inſtituta, & Vita eorum, ſed, & Regula Sancti Patris noſtri Baſilij, quid aliud ſunt, niſi benè viuentium, & obèdientium Monachorum exempla, & inſtrumenta virtutum? Nobis autem deſidioſis, & male viuentibus, atque negligentibus rubor confuſionis eſt. Quiſquis ergo ad Patriam Cœleſtem feſtinas, hanc minimam inchoationis Regulam deſcriptam adiuuante Chriſto, perfice; & tunc demum ad maiora, quæ ſupra, commemorauimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente, peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt æterna. Amen.

DE-

DECLARATIO.

1 QVIA tàm Sanctus Pater BENEDICTVS, hanc Regulam ſcribendo, quàm etiam nos, locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quàm morum emendationem, ac Religioſæ vitæ ſanctimoniam, atque eam animę puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione verſantur, perſuadere intendimus, qua, poſtquam ab huius exilij ærumnis abſoluti fuerint, mox ſine Purgatorij pœnis, quantum poſſibile eſt, ad auctorem ſuum læti reuertantur; & quia humana fragilitate obſtante, non ſemper aſſequimur, quod intendimus, ſed in multis offendimus omnes, & ſepties in die cadit iuſtus; ęquum & pium eſt, vt curam, & ſedulitatem, quam viuentibus ad profectum exhibuimus, vita quoque functis, ſeriò impendamus: vt ſi quas, à pręiecti Beati Patris, & noſtris monitis deuiantes, maculas contraxerunt, huiuſmodi pijs, ac fraternis ſuffragijs expiati, ad felicem illam requiem, & auctoris ſui beatiſſimam viſionem, ociùs transferantur.

2 Ideo cum aliquis Monachus, Nouitius, vel Commiſſus, peracto curſu huius labilis, & ęrumnoſę vitę, ſpiritum Domino Creatori ſuo reddiderit, vt charitas viuenti exhibita, etiam defuncto ſeruetur, Volumus, vt in loco, vbi Frater in Domino requieuit, vel ſepulturæ traditus fuerit, officium totum perſoluatur ſecundum Rubricam Romanæ Eccleſiæ in die funeris. Celebretur etiam ſolemniter Miſſa, ſi fieri poteſt, & tem-

tempus permiserit, alias sequenti die; Die quoque Tertio, Septimo, Trigesimo, & Anniuersario Depositionis, semel tantùm Missa Conuentualiter cantetur cum Responsorio: Libera me Domine; cum Versibus suis & Oratione, sicut moris est; dicanturque triginta Missæ in Monasterio, in quo requieuit, prò animæ eius remedio; quarum distribuendarum cura sit Sacristæ eiusdem Monasterij. Pater verò Monasterij ipsius, in quo defunctus est Frater, scribat omninò cæteris Prælatis Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti; nec prætermittatur ex negligentia, in detrimentum Animæ suæ, & Proximi Defuncti.

3 Præterea; statim ac innotuerit obitus cuiuspiam nostræ Congregationis, nisi aliud obstiterit (præterquam quod in omnibus Monasterijs Celebranda erit Missa Conuentualis pro Anima eius Defuncti) obseruata illius conditione, Suffragia particularia offerenda erunt hoc ordine; videlicet pro Abbate regiminis decem Missę ab vnoquoque Abbate regiminis, totidem que pro Abbate titulari à singulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Claustrali, siue Titulari, à Prioribus respectiuè Claustralibus vel Titularibus decem: Tres verò à singulis Decanis pro Decano; & vna à singulis Sacerdotibus pro Sacerdote: Pro Clerico autem semel persoluendum Officium Defunctorum duplex à quouis Clerico; pro Commisso à Commissis omnibus Coronam maiorem de Domina, alias Rosarium dictam cum Requiem ęternam &c. in fine cuius vis decadis, esse recitandam statuimus:

mus: Intendentes etiam, quod singuli Sacerdotes nostri, siue in dignitate, aut gradu constituti, siue non, teneantur admittere ad participationem in triginta Missis quoscumque Nostræ Congregationis Defunctos, de illis facientes memoriam expresse vel secretò. Quod idem iniungimus cęteris Monachis in Officijs Mortuorum, & Commissis in consueta suarum Orationum recitatione per triginta dies.

4 Et quia post precum emissionem, ad leuandos Purgatorij cruciatus, multum confert eleemosyna, Ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater decessit è vita, ponantur quotidie in loco, vbi sedere solitus erat ad mensam in Refectorio, omnes cibi, & vinum, sicut singulis datur, ac si viueret. Quę postmodum dentur pro eleemosyna alicui pauperi, vel pluribus, pro Anima ipsius Defuncti, aut tantumdem, sicut Superior ordinauerit, vsque ad triginta dies. Nullusque sedeat in loco illo, sed vacuo remanente, apponatur Crux parua lignea super mensam, iuxta locum vacuum, in memoriam Defuncti, vt cęteri memoria mortis compuncti, & pro ipso feruentiùs orent, & ad perfectiùs viuendum excitentur.

5 Ordinamus insuper, quod singulis annis imponantur triginta Missę cuilibet Monasteriorum in absolutione Capituli Generalis, pro habentibus literas gratiosas, qui fortè illo anno decesserint: Nec non triginta alię pro nostris Religiosis Defunctis.

6 Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis nostrę exercere volentes, vniuersos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commissorum

no-

nostrorum præsentium, & futurorum, ad participationem omnium bonorum, quæ in nostra fiunt, & fient Congregatione (sicut fit cum illis, quibus literæ gratiosæ conceduntur) admittimus; prohibentes ne quis de cætero pro prædictis literas gratiosas requirat.

S.GRE-

S. GREGORIVS ROMANVS PAPA Huius nominis Primus.

DE APPROBATIONE REGVLÆ S. PATRIS BENEDICTI.

Ex Priuilegio, Monasterio Sublacensi concesso.

GO GREGORIVS Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præsul, scripsi Vitam Beati Benedicti; & legi Regulam, quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudaui eam: & confirmaui in Sancta Synodo; & per diuersas partes Italiæ, & vbicumque Latinæ litteræ legerentur, præcepi, vt diligentissimè obseruarent, quicumque ad conuersionis gratiam accessuri essent, vsque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quæ ipse Sanctus construxit.

INDEX CAPITVLORVM

[illegible]

INDEX CAPITVLORVM REGVLÆ S. P. N. BENEDICTI.

INDEX RERVM,

QVÆ CONTINENTVR IN REGVLA S. P. N. BENEDICTI,

Ac in Declarationibus super eandem à Patribus Congregationis Casinensis editis.

Primæ Numerorum notæ indicant Paginam; Secundæ Capita; Tertiæ Paragraphos.

A

Abbas.

Omnes

Tenean-

De

Ec-

E

Nego-

O

Obedientia.

Oblati.

Obseruantia.

Mo-

Fugi-

Præla-

Non

Quomodo

Prima

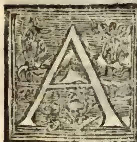
PRIMA PARS CONSTITVTIONVM CONGREG.NIS CASINENSIS

Pro directione Regiminis, & Regularis obſeruantiæ eiuſdem Congregationis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI.

De Capitulo Generali celebrando, & eius tempore.

CAP. I.

NTIQVORVM Patrum ſectantes veſtigia, & auctoritate Apoſtolica muniti, vt vigor obſeruantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac conſtans inter nos perſeueret, in Chriſti ſeruitute concordia: Statuimus Capitulum Generale per Patres noſtræ Congregationis celebrari debere: Ordinantes de cętero, ad euitandas expenſas, ac itinerum incomoda, vt, quod ſingulis annis celebrari conſueuerat, in poſterum altero quoque anno, iuxtà Breue Sſ. D. N. Clem. Pap. X. ſub dat. 22. Auguſti 1670. cogi debeat: & hoc Dominica tertia ideſt vigeſima prima die poſt Reſurrectionem Domini noſtri Ieſu Chriſti.

2 Quapropter ad Capitulum venire debentes, taliter se præparent tempore opportuno, vt statuta die esse possint in loco; vbi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

De ijs, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAP. II.

1 QVoniam, vbi nimia multitudo est, ibi plerumque solet esse confusio, & difficultas veritatis habendæ; Idcircò ordinamus, quòd infrascripti solùm ad Capitulum Generale altero quoque anno venire teneantur: videlicet Pater Præsidens, cæterique Visitatores quantumcumque à Capituli loco distent, omnes Prælati regiminis, Cancellarius, & Capsarius.

2 Quòd si legitima de causa continget Prælatos non venire; tunc ipsi Prælati, & Conuentus teneantur literas, tàm bonum Congregationis, quàm suorum Monasteriorum concernentes, transmittere per vnum ex suis Monachis eligendum à Prælato cum consensu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, si maluerint.

3 Et vt tempore Capituli Generalis de ijs, quæ per Visitatores in suis Visitationibus reperta fuerint, clarior, veriorque habeatur notitia: Ordinamus, quòd si quis Visitatorum, aliquo impedimento legitimo interueniente, ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatu

vide-

videbuntur, & ipse iudicauerit expedire, super quibus eius conscientiam oneramus.

4 Ordinamus insuper, quòd tàm supradicti Prçlati, quàm quicunque alij Monachi nostræ Congregationis, quocunque Officio fungantur, aut dignitate præemineant; quantumcunque à Capituli loco distent, si à Diffinitoribus, vel Regimine requisiti fuerint; ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

5 Præter supradictos autem, non præsumant Monachi nostri, cuiuscunque gradus, seu conditionis existant, venire ad Capitulum Generale, seu ad loca circumuicina, nisi habita priùs à Diffinitoribus licentia in scriptis. Quod si contra fecerint, non audiantur à Diffinitoribus, & ieiunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta pœnitentia dimittantur; Et si fuerint Superiores, eo ipso, saltem per annum integrum, absque alia declaratione, intelligantur esse suspensi à gradu Superioritatis. Quod non intelligitur de his, qui à Prçlato Monasterij, vbi Capitulum celebrandum est, conuocati fuerint ad concionandum, vel disputandum, cum licentia Patris Prçsidentis.

6 Ordinamus insuper, quòd nullus Prælatus veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum quouis titulo, etiam Scribç. Possit tantum Commissum causa infirmitatis, çtatis, aut distantiç, secum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius, ex quauis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia huiusmodi negotia pertractanda erunt, Prçlati satisfa-

ciant. Excluditur tamen à prędictis prohibitionibus Pater Præsidens, qui secum ducere debet scribam suum. Ipse autem teneatur, quam primum Prelati venerint ad Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent præter prędictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario Diffinitores aliquem admiserint audiendum, non permittant talem morari in Monasterio Capituli, vltra diem vnum, sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de ijs, qui forte ab ipsis vocati essent; hos enim, statim ac completa sunt ea, ob quę accedere iussi sunt, dimittendos esse decernimus.

De Modo scribendi Capitulo Generali.

CAP. III.

1 ORdinamus, quod si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, scribat ipse, ac si ipse nesciat scribere, tunc enim alium Monachum nomine illius scribere posse permittimus: Qui ne detineat Diffinitores, in pluribus occupatos, clarè, breuiter, & succinctè scribat cum subscriptione sui nominis exponendo causas petitionis suæ. Alioquin si præfatæ literę subscriptione caruerint, à Diffinitoribus non adhibeatur eis fides; sed si vllo vnquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, carceri mancipentur.

Caueant

2 Caueant autem Monachi, ne de ijs, quæ ante Visitationem Monasterij acciderint, aliquid Capitulo scribant: Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præsentes omnia cognoscere, & opportunè prouidere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi vrgens causa subsistat, grauiter pro modo culpæ puniantur.

3 Nullusque Nostrorum, etiam si de numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat, quouis quæsito colore: præterquam si aliqua de causa bonum Monasterij concernente, Superiores omnes, ad vitandam multiplicitatem literarum, de communi consensu, aliquid insinuandum Patribus iudicauerint: Nec alius alium soliciter, aut faciat practicam, vt scribat, aut relationem mittat, Qui contrafecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio ieiunet.

4 Vltimò ordinamus, ne, volentes scribere Capitulo, inordinatis passionibus seducantur, nec quadam animi facilitate scribant, sed Deum præ oculis habentes, ea quæ fuerint necessaria, & vtilia suggerant Patribus, cum omni modestia, & grauitate.

5 Quòd si quid fuerit scriptum in præiudicium alicuius tertiæ Personæ, reseruentur illæ literæ Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Visitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas scripserint, stent ad pœnam talionis, & si fuerint in dignitate constituti, insuper deponantur: si tamen falsa scripsisse fuerint conuicti.

6 Vt tamen pax, & beneuolentia inter Prælatos, &

Monachos nostros conseruetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Visitationum quærant quouis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusauerit, sed potius dissimulent se nescire; immò, nec molestè ferant. Et cum ad Monasteria sua peruenerint, hortentur suos, vt etiam ipsi similiter faciant.

Quæ, per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAP. IV.

1 Rdinamus, quòd Prælati nostræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine, missi fuerint, deferant secum venientes ad Capitulum, infrascripta. In primis, nomina Monachorum, qui illo anno professionem emiserint, ac diem quo professi fuerint, nec non eorum, qui in Domino quieuerint, aut eiecti, aut quocunque modo diminuti fuerint.

2 Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conuentus sui, ac locum, annum, & diem, vbi, & quo professi sunt: secundum tamen gradus, & ordines, quos in Monasterijs suis tenent.

3 Portent insuper annuos redditus, & expensas suorum Monasteriorum, ac computa debitorum, & creditorum seriatim descripta.

4 Curent præterea ijdem Prælati, quod solutiones taxarum, iuxta ratam cuilibet Monasterio assignatam,

tam, fiant singulis quattuor mensibus, prout per Capitulum Generale fuerit ordinatum: Quod si hoc adimplere neglexerint, si quidem ad Capitulum venerint, sciant se voce actiua, & passiua in eodem Capitulo priuatos esse, & insuper teneantur ad quodlibet interesse inde emergens pro rata illius debiti. Cellerarij veró, si hoc, ipsorum culpa euenerit, pro modo culpæ seuerè puniantur.

5 Ad officium etiam Prælatorum spectet petere licentias pro illis, qui promouendi sunt, tam ad ordines Sacros, quàm ad gradum superioritatis: ac etiam literas gratiosas pro benefactoribus Monasterij sui, quę trium numerum non excedant.

6 Et quia Parentibus Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis nostræ per Patres, dictę literæ gratiosæ concessæ sunt; amodò pro eis non requirantur.

7 Item ad ipsos spectet petere facultatem proficiscendi ad Balnea pro infirmis nostris: seruatis tamen seruandis, prout in Declaratio Regulæ cap. 36. de Infirmis Fratribus.

†

De forma Capituli Generalis, & primò quibus Personis constet.

C A P. V.

1 Eclaramus pariter, & ordinamus, Præsidentem Regiminis, Visitatores, ac Prælatos habentes titulum, & administrationem, vel principalem administrationem tantùm, Monasteriorum nostræ Congregationis, vnà cum Cancellario, & Capsario, totum Capitulum Generale facere, quos intelligimus repræsentare totam Congregationem, ipso durante Capitulo. Volentes quòd omnes Prælati vocem tàm actiuam, quàm passiuam, in Capitulo (si tamen præsentes extiterint) habeant; absentes autem à Capitulo, nullam vocem habere possint. Cancellerius verò, & Capsarius vocem tantùm actiuam habent, per Breue fel. Record. Vrbani Octaui illis concessam.

2 Sabbato igitur, ante tertiam Dominicam post Pascha, fiat in Missa Commemoratio de Spiritu Sancto; & post Nonam Pater Præsidens in cubiculo suo expedienda absoluat vnà cum Visitatoribus, vel aliquo eorum absente, cum alijs Prçlatis, qni numerum, ad integrum Regimen requisitum, vice absentium supplere debent.

3 In loco postea ad id deputato conuocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præsidens, præmissa prius oratione mentali, dicat Versus: Saluos fac seruos tuos. ℟. Deus

℟. Deus meus ſperantes in te. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Domine non ſecundùm peccata noſtra facias nobis. ℟. Neque ſecundùm iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere nos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

Actiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præueni, & adiuuando proſequere, vt cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Famulorum tuorum quæſumus Domine delictis ignoſce, vt qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, Genitricis filij tui Domini noſtri interceſſione ſaluemur.

Interceſſio vos, quæſumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, vt quòd noſtris meritis non valemus, eius patrocinio ſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Facta verò per Præſidentem monitione circa ea, quæ neceſſariò pro augmento regularis obſeruantiæ ſuggerenda Prælatis iudicabit, idem Præſidens, & Viſitatores vocent coram omnibus ſingulos in Cathalogo deſcriptos à Quæſtore, & ipſe Quæſtor fidem ſcripto faciat de omnibus, qui integrè ſatisfecerint, aut non.

Deinde legere faciat per Patrem Cancellarium, publicè audientibus omnibus, ſequens Capitulum.

De

De ijs, qui faciunt practicas in electione Diffinitorum ex Bulla Leonis Decimi.

CAP. VI.

1 DEcernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per se, vel per alios directè, vel indirectè quocumque tempore practicas fecerint, seu ab alijs practicari, vel aliter conscij, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non reuelantes, excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua, nisi à P. Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, absolui nequeant, & inhabilitatis ad vocem actiuam, & passiuam in dicto Capitulo Generali, & ad Dignitates, Gradus, & Administrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquennio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & inuolui: Nec non irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2 Ad serenandas verò, Abbatum, & Monachorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum remouendum, declarauit Gregorius Papa XIII., quod ob sermones, qui insimul, non ambitus, vel alterius improbæ, sed bonæ intentionis causa, de idoneitate, vel insufficientia ad Diffinitoriatus officium eligendorum, habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas, sen-

sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

3 Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breue Apostolicum eiusdem Gregorij Tertij decimi contra apellantes, nuper à Sanctissimo D. N. Vrbano Octauo sub die 11. Maij 1638. confirmatum, & ampliatum: nec non & Decretum editum in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis, habita coram eodem Sanctissimo: Vt omnium Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos per sæpè commoneant de iniuncta omnibus obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium, quod incipit Sanctissimus D. N. sedulò incumbens &c. publicatum die 5. Ianuarij 1633. prout in prædictis Breui, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, vt intersint Missæ, quæ die sequenti solemniter cantabitur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die festum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, vt Dominus illuminare dignetur, & dirigere in suo beneplacito corda Patrum Capitulum celebrare debentium; & recedentibus omnibus, qui non sunt de Capitulo, Præsidens legat infrascripta ad electionem scrutatorum spectantia; quibus lectis, ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De Electione Scrutatorum.

CAP. VII.

1 ORdinamus primò, ne quis, consanguinitate vsque ad secundum gradum inclusiuè, coniunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio spectat Diffinitorum, in Scrutatorem deligatur. Singuli igitur Visitatores, quatuor, qui non sint de Capitulo nominent secretè in aurem Patris Præsidentis: ipse etiam Pater Præsidens quatuor nominare possit, quos in schedula conscribat, & eos post modum nominet. Qui nominati secretis omnium Prælatorum suffragijs exponantur, & illi quatuor, qui plura vota fauorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo; & si fuerint aliqui pares in vocibus, præferantur, qui locum Superiorem in Monasterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & vnitate seruanda, vt vnus tantum, & non plures in eodem Monasterio professi, Scrutatores eligantur.

2 Qui Scrutatores teneant Secretissima, quæ tenenda erunt; Contrafacientes verò, si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ professionis in Monasterio, saltem per duos menses; si verò non fuerint graduati, post omnes professos, similiter per duos menses stent degradati in Monasterio; & insuper eo ipso sint priuati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

Si

3 Si verò culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua ieiunent: nec ab aliquo dispensari possit.

4 Hoc Capitulum legat etiam P. Præsidens ipsis Scrutatoribus die sequenti, coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Diffinitorum procedant.

De absolutione Præsidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit Pater Præsidens Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAP. VIII.

1 DOminica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata à Patre Præsidente Missa. currente cum commemoratione de Spiritu Sancto, vt supra dictum est, post Nonam, pulsata campana, & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmissa mentali Oratione, Præsidens Regiminis omnes de Capitulo huiusmodi alloquatur sermonibus.

2 Patres dilectissimi, quia secundum antiquam, & laudabilem consuetudinem nostram tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Id circo, Ego D. N. humilis Præsidens Congregationis Casinensis vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apostolica, ac etiam Constitutionum

nostra-

nostrarum auctoritate, absoluo singulos Visitatores, Abbates, Administratores, & omnes habentes tàm titulum, quàm principale Regimen Monasteriorum nostrorum ab eorum officijs, cura, administratione, titulo, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.

3 Si verò Præsidens non inter fuerit Capitulo, antiquior Visitator, qui illic aderit, omnia supradicta, nomine, & vice Præsidentis pronunciet. Qua absolutione facta, cæteri omnes aperto capite surgant, eidem absolutioni reuerenter annuentes, locaque suę professionis illicò petant.

4 Subsequenter Præsidens dicat. Et ego D. N. denuncio me absolutum, iuxta tenorem Priuilegiorum, & Constitutionum Congregationis nostræ, ab Officio Præsidentiæ, & Visitationis, nec non à titulo, Regimine, & Administratione Monasterij N. Placeat itaque Paternitatibus vestris, die statuta prouidere de magis idoneo.

5 Post hæc prostratus coram omnibus, de excessibus, & negligentijs suis se accuset, & subijciat se Capituli correctioni; veniam, & orationem pro se ab adstantibus postulans; & facto signo ab Antiquiore Capituli, surgat, & reuertatur ad locum suæ professionis.

6 Similiter omnes alij faciant, qui in illo anno Visitatores fuerint, aut Monasteriorum principale Regimen habuerint, vnusquisque secundum ordinem suum, incipiendo à maiore; & facto signo ab Antiquiore, surgant, & ad suæ professionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur.

datur. Declarantes post prædictam absolutionem Prælatorum, Abbates solùm titulum habentes debere tenere locum suæ professionis in Monasterijs, in quibus reperiuntur.

De Electione Præsidentis Capituli, Diffinitorum, & Conseruatorum.

CAP. IX.

1 Voniam plura in Capitulo Generali tractanda occurrunt, quæ, si per omnes de Capitulo agerentur, tædium plerumque expeditionis difficultas pareret. Idcircò, vt diffiniendorum facilior eliciatur conclusio, ordinamus, iuxtà tenorem Priuilegiorum nostrorum, nouem Diffinitores eligi debere ex Prælatis, qui sunt de Capitulo, quorum vnus sit de Prouincia Sicula, vnus de Prouincia Neapolitana, vnus de Romana, vnus de Hetrusca, vnus de Ligura, duo de Veneta, & duo de Lombarda, iuxtà Breue Pauli Quinti. Quorum vnus eligatur Præsidens Capituli, vt infrà præscribitur nu. 6.

2 Ordinamus etiam quemlibet absentem à Capitulo, neque per Substitutum, neque per Epistolas, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere posse.

3 Admonemus autem, vt vnusquisque Deum in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos iudicio suæ conscientię pro vniuersali Congregationis bono iudicauerit vtiliores, eligat.

In

4 In electione autem prædicta, iuxtà primæuam institutionem fœl. record. Eugenij Quarti nouissimè à Sanctissimo D. N. Vrbano Octauo, per suas literas in forma Breuis die 8. Iulij 1637. approbatam, & innouatam, statuimus, vt libera sit vnicuique Prælatorum nostrorum vocem habentium in Capitulo, eligendi facultas, quos ex eisdem Prælatis ad Diffinitoriatus Officium magis idoneos iudicauerit (super quo conscientiam cuiuslibet ipsorum oneramus) nulla habita ratione, quod in vno, alterouè ex Capitulis Generalibus præcedentibus successiuè Diffinitores fuerint, quoduè bis à Diffinitorio non vacauerint. Excipiantur tamen, qui in proximo præcedenti Capitulo Visitatores electi fuerint, & Prælati in proxima item Dieta ad Abbatiam promoti: aduertaturque prætera, vnum tantùm, & non plures in eodem Monasterio professos, vel ex eadem Ciuitate, seu loco oriundos, licet ex diuersis Prouincijs professi sint, simul in eodem Capitulo Diffinitores eligi posse; ità quòd nouem Diffinitores, singuli professi, in diuersis Monasterijs eligantur.

5 Modus verò prædictæ electionis faciendæ erit iste: Ponantur in sacculo, vel vrna nomina septem Prouinciarum; & Prælati capaces illius Prouinciæ, quæ primò extracta fuit, primò suffragijs supponantur, secundò Abbates capaces illius Prouinciæ, quæ secundò extracta fuit; & sic deinceps omnes, semper hoc ordine seruato.

6 Facto autem scrutinio, illi intelligantur electi, qui maiori suffragiorum numero supra dimidiũ fuerint appro-

approbati. Quòd si in primo scrutinio non reperientur nouem sortiti suffragia supra dimidiam partem, fiat secundum scrutinium; in quo si idem euenerit, fiat & tertium. Si verò nec in eo fuerit nouenarius numerus completus; tunc consideratis à scrutatoribus omnibus scrutinijs, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis nouem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Pręsidente Capituli, & quando citrà Alpes deputandus erit, prout infra statuitur de electione Pręsidentis Regiminis cap. 20. nu. 2 exponantur votis tantummodò illi quatuor Diffinitores electi pro Prouincijs citrà, videlicet, Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetrusca. Et è contra, quando vltrà Alpes erit deputandus, scrutinio subijciantur tantùm illi quinque electi pro Prouincijs vltrà, idest Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille pręsideat, in quem plura suffragia, etiam infrà dimidium conuenerint. Quòd si in electione tàm Diffinitorum, quàm Pręsidentis, duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione pręferantur. Si autem ob quemcumque casum contingeret in aliqua Prouincia reperiri vnum solum Abbatem, qui in Diffinitorem esset eligibilis: tunc ex Prouincia viciniori assumantur per scrutinium duo alij Abbates, qui cum eligibili pro supradicta Prouincia, concurrant ad Diffinitoriatum, ita tamen, vt qui est solus eligibilis in illa Prouincia, primus votis committatur, & si sufficientia vota non habuerit, suffragijs subdantur postea qui per dictum scrutinium electi fuerunt; quorum,

 qui

qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Prouincia, quę vnicum habuit Pręlatum eligibilem. Iuxtà pręscriptam igitur formam, fiant prędictę electiones, & non aliter, nec alio modo.

7 Electis verò, & pronunciatis Diffinitoribus, & Pręsidente Capituli: rursus nomina omnium Pręlatorum non Diffinitorum (ijs exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conseruatores, ac illo biennio Visitatores fuerint, & qui Dietis interuenerint, aut in Dieta electi in Pręlatos fuerint,) in sacculum, seu vrnam inijciantur, pro eligendis Conseruatoribus, & fiat scrutinium, vt supradictum est in electione Diffinitorum. Et illi quatuor, duo videlicet ex Prouincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetrusca: & duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura; in quos plura suffragia conuenerint, etiam infra dimidium, intelligantur electi Conseruatores, & locum habeant immediatè post Diffinitores.

De Diffinitorum auctoritate, ac potestate, & de literarum præsentatione.

CAP. X.

1 PRonunciata itaque, seu publicata per Superiorem ex scrutatoribus electione Patris Præsidentis, Diffinitorum, & Conseruatorum, statim Pater Pręsidens legat sequens Capitulum coram omnibus.

2 Quoniam ad officium Diffinitorum pertinet cuncta in

ta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione disponere: Ordinamus, quòd Diffinitores Capituli Generalis, omnem repræsentent Congregationem, ipsisque electis, intelligatur omnis à Capitulo tributa potestas: Id circò omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo diffinita iuxta Priuilegiorum nostrorum tenorem, inuiolabiliter obseruentur ab omnibus Prælatis, & Monachis nostræ Congregationis cuiuscunque gradus, seu conditionis existent.

3 Præsidens etiam Capituli, durante officio suo, omnia signa præeminentiæ, tàm generalia, quàm particularia faciat, & locum superiorem teneat. Cæterique Diffinitores absente Præsidente, etiam omnia signa faciant, vt suprà, & loca superiora teneant, sibi inuicem deferendo secundum professiones eorum.

4 Electis itaque Præsidente, & Diffinitoribus ordinamus, Quòd ipsi Præsidenti literę omnes bonum Congregationis concernentes, quę fuerint præsentandæ, porrigantur; antequam tamen recesserint, fiant per Patrem Præsidentem infrascriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per Patrem Præsidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5 VT Capitulum citiùs possit expediri, Prælati sint breues, tàm scriptis, quàm voce, & expediti; nec eadem sæpius repetant; sed superflua, & ad rem non pertinentia, euitent.

6 Soliciti sint, circa disciplinam, & regularem obseruantiam, & præcipuè ad Diuina officia, die, ac nocte; attento quòd Monachi Monasterij sunt in varijs exercitijs occupati.

7 Caueant omninò, ne prædictos Monachos Monasterij, per se, vel per alios, incitent ad mutationem petendam, nec eis aliquid promittant, vel largiantur, in animarum detrimentum, & contra Regulam, & ordinationes nostras.

8 Obseruent etiam, ne quæcunque curiosa, seu scandalosa foris, aut in Congregatione viderint, vel audierint, referant ipsis Monachis, maximè iuuenibus; quia vt dicit Sanctus Pater BENEDICTVS, Inde plurima animarum destructio prouenire solet.

9 Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium. Cæteri verò, qui ad Capitulum accesserint confiteantur cum Deputatis ad confessionem, tàm in Monasterio Capituli, quàm alibi.

10 Vitentur omnino collocutiones, & detractiones de Patribus, & Monachis, ac præcipuè de Prælatis olim suis; sed tantùm quæ dicenda sunt, Patribus Diffinitoribus exponantur modestè, & conclusiuè.

11 Nemo cuiquam passiones suas detegat, nisi prędictis Diffinitoribus; & hanc admonitionem omnes obseruent diligenter, quia inde multa scandala oriri solent.

12 Nullus exeat è Monasterio sine licentia Patris Prędsidentis, vel Vicarij Capituli, omnesque ad vitam communem in Refectorio conueniant: & omninò tol-

latur

latur abusus, si quis in contrarium inoleuit.

13 Adhortentur Prælati Monachos suos, & Commissos, vt seruiant Missis; adiuuent in exercitijs Monachos, & Commissos Monasterij. Admoneant etiam famulos suos, vt sint discreti, morigerati, & caueant à contentionibus, quia indè sæpè scandala oriuntur. Cellerarij verò eis prouideant de necessarijs.

14 Item moneant omnes, quòd Sixtus Quartus concessit gratiam Stationum omni die, durante Capitulo, omnibus Religiosis nostræ Congregationis visitantibus Altaria, & facientibus, prout alijs diebus stationum fieri consueuit.

15 Durante Celebratione Capituli in omnibus Congregationis nostræ Monasterijs omnes ad Deum preces effundant, & præcipuè Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & Conuentualiter fiat Oratio ordinaria pro felici directione, & exitu eiusdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat sententiam suam, aut reuelet secreta Capituli.

CAP. XI.

1
Anè, vt omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipsius cedant pariter, & honorem: strictiùs prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaciter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas, aut aliter

super his conferendo, vt suum assequatur intentum: Sed si quid fortè dicere voluerit, sua dictante conscientia, vt clariùs veritas elucescat: prævia Patris Præsidentis licentia, cum omni humilitate, & modestia conferat. Postquam suum emiserit votum, aliorum iudicio se summittat. Si contrafecerit, & correctus se non emendauerit, expellatur extra Diffinitorium.

2 Nullus insuper, tàm ipsorum Diffinitorum, quàm etiam aliorum, quacumque ex causa à Diffinitoribus vocatus, ea quæ tractantur in Capitulo, siue quæ ibi audierit, reuelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & vlteriùs, si rei materia poposcerit. Quod etiam intelligendum est de ijs, quæ in Dietis fuerint tractata.

3 Quòd si à quoquam contrafactum fuerit, ità quòd scandalum oriatur, aut verisimiliter oriri possit (quod arbitrio maioris partis Diffinitorum, si tempore Capituli talis reuelatio publicata fuerit, sin autem arbitrio Regiminis declaretur) si quidem Diffinitor, primo sequenti Capitulo non possit eligi in Diffinitorem: & insuper, si durante Capitulo de tali reuelatione constiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (si eorum maiori parti videbitur) reuocandus. Si vero is, qui reuelauerit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate transgressionis, arbitrio Patrum Diffinitorum, si tempore Capituli; seu Regiminis, si intra annum talis reuelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De Officio Conseruatorum.

CAP. XII.

Onseruatores, hoc titulo præcipuè insigniti, quòd Regulam, & Constitutiones Congregationis, nec non Diplomata Pontificia pro eius bono regimine emanata, à transgressionibus vindicare debeant: quibus in maxima potestate constitutis, illarum custodia, & executio commissa est, cum primùm, Magistratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet, Decreta, nedum pro Congregatione, verùm etiam pro singulis Monasterijs, siue publicè, siue priuatim edita, electiones, & absolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & Officia, iniunctas pœnitentias, facultates, siue licentias concessas, commissiones omnes, ac instructiones Commissariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi respectiuè; & quæcunque alia animaduersione digna, quomodocunque per Præsidem, vel Visitatores, aut Regimen in Dieta biennij proximè elapsi, gesta, & ordinata, quæ omnia in scriptis optimo ordine digesta, à Cancellario Regiminis, ad eorum tribunal per ipsum deferri mandabunt: Nec non omnes sanctiones, ordinationes, prouisiones, decreta, & acta omnia, quæ per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & statuta fuerint, à Scriba Capituli in eius folio annotata, simi-

liter accipiant, vt ea antequam publicentur, accuratè examinent, & recognoſcant; non quidem tanquam Iudices appellationum; ſed vti Regulæ, & Conſtitutionum Conſeruatores. Et ſi quid in huiuſmodi actibus, tàm per præfatos Præſidentem, Viſitatores, & Regimen in Dieta biennij modò præteriti, quàm per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, editis, contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Conſtitutiones factum eſſe repererint: illud abſque vlla indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, reuocent, reſcindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout iuſtitia dictabit) exequi mandent. Nec vllo modo, niſi prædicta omnia ab ipſis Conſeruatoribus recognita, & approbata fuerint, à Diffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur eſſe roboris, & validitatis. Et ipſi Conſeruatores contra inobedientes, etiam Diffinitores nulla habita Perſonarum, vel Dignitatum ratione, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, iuxtà facultatem ſibi per Breue Pauli Quinti traditam, omninò procedant.

Quoniam autem poteſt contingere, vt Decreta omnia, & acta Capituli illius anni non poſſint in tàm breui tempore à Cancellario regiſtrari; propterea ordinamus, vt à Conſeruatoribus futuri Capituli accuratè inſpiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint in regeſto notata, cum cæteris Decretis, ac prouiſionibus factis, tàm à Patre Præſide, & Viſitatoribus, quàm à Diffinitoribus, prout ſupra in antecedenti numero. Et ſi negligentia notabi-

lis

lis inuenta fuerit, instantibus Conseruatoribus, à Diffinitorio, procedatur contra Cancellarium, etiam vsque ad priuationem Officij, si eius culpa id acciderit.

De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarij Reginimis, & de pertinentibus ad officium eorum.

CAP. XIII.

1 POST electionem Diffinitorum, & Conseruatorum, eligatur vnus ex ipsis Diffinitoribus in Scribam Capituli, hoc modo, videlicet. Vnusquisque Diffinitorum nominet Patri Præsidenti Capituli, quem idoneum iudicauerit, qui Præsidens omnes nominatos redigat in scriptis; postea votis exponantur, & remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures inuenirentur pares in vocibus, iterum suffragijs subdantur, donec vnus remaneat; quo electo Præsidens Capituli, propria manu, in regesto actorum ipsius Capituli, scribat hac forma videlicet.

2 Anno Domini 1600. &c. Indictione ... die... mensis ... Sanctissimi D. N. Papę N. Pontificatus anno... celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casinensis in Monasterio S. N. de N. Dięcesis N. in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. de &c. ab infrascriptis Diffinitoribus eiusdem Capituli, ad cuius rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Præsidens pręfati Capituli hæc manu propria scripsi.

scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus se subscribant. Postea ipse Scriba, qui eo ipso auctoritate Apostolica, vt patet per indultum Pij Secundi Summi Pontificis concessum anno 1471. quo ad acta Capituli, Notarius publicus censetur: In regesto scribat nomina Pręsidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & subsequenter omnes alios Officiales, & quęlibet acta Capituli annotatione digna.

3 Ad Officium etiam Scribę pertinet literas omnes Capitulo pręsentatas coram alijs Diffinitoribus legere: & ea, quę alicuius ponderis digna conspexerit, in vno folio, in modum memorialis notare, per Diffinitores postea examinanda. Ad eius etiam Officium pertinet publicare Vicarium Monasterij, Auditores causarum, Cancellarium, Depositarium, Ostiarios, & alios Officiales à Patribus Diffinitoribus constitutos, schedulamque dictorũ Officialium Vicario relinquere.

4 Sit etiam solicitus Scriba, terminata per Diffinitores anno prętérito, quæ reuocata non fuerint, in Regesto describere, & quæ de nouo statuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro Benefactoribus Congregationis, cum appositione Sigilli pendentis, quas ipse subscribat. Licentias verò vendendi, seù quouis titulo alienandi per Diffinitores concessas, ad effectum obtinendi assensum à Sede Apostolica, de more extendat, subscribat, eodemque Congregationis Sigillo communiat: Et, vt supradicta commodiùs valeat expedire, volumus, vt finito Capitulo tribus diebus, & vltra, si opus fuerit, remaneat in Monasterio, vbi Capitulum fuerit celebratum.

Verùm,

5 Verùm, quoniam propter ampliationem Congregationis, multę occupationes, & causę in dies emergunt, ità vt, cum difficultate, Scriba Capituli omnibus satisfacere possit: Idcirco per Patres Diffinitores, vel Regimen eligatur vnus Prior Claustralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur; quique registrandi Literas, Instrumenta, Decreta, & alias Scripturas ad Regimen attinentes: nec non literas scribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro dispositione Patris Pręsidentis, & Diffinitorum, vt supra statutum est in pręcedenti Capite nu. pr. & 2. curam habeat; qui etiam cum cęteris Officialibus publicetur.

6 Pręfatus autem Cancellarius apud Pręsidentem Regiminis semper maneat, vt in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua iuuet. In eo autem Officio, si rectè se gesserit, vsque ad sexennium arbitrio Regiminis perseueret; vt non solum Pręsidi, sed etiam Diffinitoribus rerum Congregationis, actorum Capituli, Visitationum, & Constitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium requisitus, notitiam suggerere valeat. Ea omnia ita callere debebit, & prę manibus habere, vt quotiescunque opus fuerit, è vestigio proferre possit. Ei autem Coadiutor à Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7 Præsidens autem in omnibus negotijs ad Officium suum, & Congregationis Regimen pertinentibus Cancellario tantùm vtatur, ne res tanti ponderis fidei cuiuscumque committat.

In

8 In negotijs verò Capitularibus expediendis, vt breuitati simul, atque ordini consulatur, curabit Cancellarius, vt omnia petitionum Abbatum folia, quæ in libro ad hoc præparato, ità agglutinari per ordinem debent iuxtà examen Monasteriorum, vt vnicuique folio petitionum vacua libri pagina è conspectu correspondeat, in quo Diffinitores adnotare possint, quid super singulis deliberauerint, vt deinde valeant, iuxtà ipsorum sententiam, decreta efformare. Eiusmodi autem liber cum prædictis folijs petitionum propria manu Abbatum subscriptis, in actu Capituli referatur conseruandus, vt expresè appareat, de quibus fuerint Diffinitores requisiti, & an opportuna remedia curauerint adhibere.

De Vicario Monasterij, in quo celebratur Capitulum.

C A P. XIV.

1 DE pluribus Monachorum, siue Monasterij, in quo celebratur Capitulum curis distrahi, seu inquietari Diffinitores contingat, ordinamus quòd ipsi Diffinitores, per consueta suffragia, Vicarium Monasterij, & quantum fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Prelatus eiusdem Monasterij, qui rerum, & Personarum melius conditionem nouerit, seu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat Regiminis Monasterij, ac Mona-

chorum, tàm ibidem de Conuentu existentium, quàm aliorum ad Capitulum venientium.

2 Qui Vicarius teneat primum locum post Conseruatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias pręstet, excepto quòd licentiam eundi extra Monasterium, causa recreationis, dare non possit, quę soli Pręsidenti reseruatur.

De Auditoribus causarum pro rebus temporalibus.

CAP. XV.

1 VT Patres Diffinitores, quibus pręcipuè incumbit circa Monasteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & causarum tumultibus non distrahantur, oneraque partita facilius portentur; Ordinamus, quòd per suffragia à Diffinitoribus quatuor eligantur ex Prælatis de Capitulo, qui non sint Diffinitores, docti, discreti, & idonei ad administrandam iustitiam super causis, & differentijs, quæ solummodo pro rebus temporalibus emerserint, inter Congregationem, & eius Monachos, seù Monasteria, nec non inter quascumque Personas, etiam Laicas, cum Monasterijs nostris, aut Congregatione nostra, si ad Auditores ipsos recursum habuerint; eligatur & vnus scriba ex Monachis Monasterij, vel ex ijs, qui cum facultate ad Capitulum accesserunt; talisque scriba pro quinto sit, quoties prædicti non conuenirent; cui per Diffinitores

dentur

dentur Coadiutores duo, tàm pro regesto Conuentuum, quàm pro licentijs alienationum de more transcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipsos transcribantur, aliàs per scribam Diffinitorum non subscribantur; In quarum fine ponatur: Præsentibus literis tantùm per sexennium valituris. Hique quatuor, Auditores causarum, rerum, & iuris.

2 Ad quorum officium, & examen, omnia negotia temporalia, lites, & controuersiæ Monasteriorum, & Congregationis deferantur. Qui sic electi, ipso facto habeant omnem potestatem cognoscendi, & terminandi causas prædictas sine opicibus iuris, summariè, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, terminataque executioni mandare: Et quòd ex inopia debitorum ipsi Auditores exequi nequiuerint, Regimen, aut Visitatores, ad quos illius visitatio spectat, cum requisiti fuerint, exequi sedulò procurent; quorum sententijs, & terminationibus volumus omnes de Congregatione, siuè Diffinitor, siuè Præsidens, aut Visitator fuerit, firmiter obedire.

3 Examinent etiam, & apud se maturè tractent, quibus est licentia concedenda quouis titulo alienandi bona stabilia Monasteriorum, & huiusmodi licentias de eorum consilio, vel concedant Diffinitores vel negent. Quod si qui petere voluerint confirmationem aliquorum contractuum à Capitulo Generali, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam instrumentorum super ijs factorum, aliter non audiantur.

4 Catalogum etiam, siuè Matriculam conficiant, in

in qua nomina Monachorum, qui illo biennio professionem emiserint, scribant. Notent præterea sigillatim nomina, & loca eiectorum, & fugitiuorum, vt per scribam Capituli sigillatim in Capitulo pronunciari valeant. Regestum quoque Conuentuum singulorum Monasteriorum, secundùm gradum, ac officium cuiuslibet: apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & vbi quilibet professionem emiserit; & in dicto Regesto Conuentus ipsos eo ordine digerant, quo examinandorum Monasteriorum schedula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ seruanda mandamus omnibus, & singulis Conuentibus, & Monachis nostræ Congregationis, vt de cæterò literas, & schedulas talia continentes, ad huiusmodi Auditores separatim ab alijs rebus, de quibus scribere Diffinitoribus voluerint, transmittant.

5 Si autem vnus, vel duo ipsorum Auditorum causas aliquas ad se spectantes ante dictorum Auditorum tribunal habuerint (ipsis, quorum intererit exclusis) reliqui Auditores, vnà cum eorum scriba, eas audiant, & definiant.

6 Cæterum caueant diligenter dicti Auditores, ne quidquam, (quod absit) ex complacentia, quouis modo iniustè facere, vel determinare præsumant, sed causarum controuersijs auditis, iustitia præuia iudicent, prout sibi consentaneum visum fuerit.

7 Ab eorum tamen sententijs liceat aggrauato, ad Diffinitores appellare, qua appellatione interposita, in causas ipsas se amplius non intermittant. Qui quidem Diffinitores non facile sententias reuocent, nisi

cogni-

cognita causa, & auditis Auditoribus.

8 Veruntamen ne lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur: Ordinamus, quòd ipsa appellatio vsque ad Capitulum proximè futurum ob faciliorem soluendi facultatem pendere possit inclusiuè; quo tempore, si appellantes ipsi prosequi neglexerint, sententia ipsa transeat in rem iudicatam: ità quòd nisi condemnati ante electionem Diffinitorum satisfecerint, in futura tunc proxima electione Diffinitorum voce careant actiua, & passiua, dummodo tempore debito sententia ipsis intimata fuerit.

9 Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in scriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini consignari cum alijs scripturis conseruanda.

10 Et ne ipsorum Patrum Auditorum, qui honorabile Membrum Diffinitorij esse censentur, vilescat authoritas: pro grauitate illius Tribunalis, locum eis superiorem post Vicarium assignamus in toto Capitulo, itaut in absentia Vicarij, generalia, in absentia verò omnium Superiorum Monasterij (vbi Capitulum celebratur) etiam particularia, iuxta ordinem professionis sibi inuicem deferentes, signa faciant. Officium verò eorum vsque ad absolutionem Capituli duret.

†

De

De Depositario Capituli, & Prælatis ad Computa Monasteriorum deputandis.

CAP. XVI.

Via crescente in dies Congregatione, negotia quoque crescere manifestum est: adeo, quod nec Diffinitores, nec causarum Auditores facile omnia expedire possunt; ideò vt eò facilius onera Capituli portentur, quò in plures distributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni suspicione carens, atque in Computorum arte peritus, qui sit tempore Capituli Congregationis Depositarius, hoc ordine à Diffinitoribus eligendus. Quilibet Diffinitor in aurem Patris Præsidentis vnum nominet: Deinde nominati omnes suffragijs supponantur, & qui plures habuerit voces, sit Depositarius. Si voro plures in voce pares fuerint, qui superior est professione; præferatur. Huic Depositario Prælati marsupia cum suis pecunijs ad Monasteria tantùm pertinentibus, quas ipsi secum, seu alij eorum nomine detulerint, nec non literas cambij, si quas habent, consignent. Pecunias tamen ad Monasteria non pertinentes, si quas penes se, aut alio quouis loco aliqui habuerint, in signum humilitatis, & reuerentiæ Patri Præsidenti manifestent. Ipse verò Depositarius super libellis cuiuslibet Monasterij à Prælato singulis annis deferendis, quę scribenda sunt, scribat; videlicet, debita, credita illius Monasterij

cum Congregatione, annatarum scilicet, & taxarum supradictarum, & si quas præter eas tempore Capituli, aut intra annum imponi contigerit; & similiter debita, & credita Patris Præsidentis, Visitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores causarum prædicta diligenter examinata, & approbata fuerint. 1

2 Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monasteriorum, quibus, tàm dicta Monasteriorum, quàm etiam Congregationis, nec non Præsidis, Visitatorum, ac Procuratoris computa, deferantur; eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reprobent, prout iustitia illis suadebit: approbata verò, in libris computorum Congregationis per Depositarium annotari faciant.

3 Redditus quoque singulorum Monasteriorum, tàm fructuum cuiuscumque generis, quam pecuniarum, rationesque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ à Prælato, Cancellario, & Senioribus subscriptas, exactissimè videant, & examinent, & vbi opus fuerit æris alieni causas inquirant, & rationem ineant quo modo tolli possit: Eaque omnia pertractent, quæ pro cuius que Monasterij vtilitate sibi videbuntur expedire; verboque, & scripto omnia referant Diffinitoribus, vt possint opportunè prouidere. Quod si in rationibus huiusmodi, aliquam inuenerint fraudem, contra transgressores seuerissimè procedatur, etiam vsque ad depositionem.

De Monasteriorum examinatione.

CAP. XVII.

1 Eria secunda tempestiuè dicatur Missa sine cantu de Domina, cui omnes intersint Diffinitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex festum occurrerit, ea die dicatur Missa de festo, & fiat commemoratio de Domina.

2 Completa Missa, pulsetur pro Capitulo; coadunatisque Diffinitoribus, genibus flexis aliquantisper orent: factoque signo à Patre Præsidente, sedeant omnes; quem etiam modum teneant quoties ad Capitulum celebrandum ingrediuntur.

3 Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione Patris Præsidis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; quarum altera publicè appendatur, vt sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent; altera verò remaneat penes Patrem Præsidentem, vt sciat quo ordine Prælati olim Monasteriorum vocari debeant.

4 Posteà vero vocentur Auditores causarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur à Patre Præsidente, vt officium sibi commissum strenuè, & integrè exerceant, iustitiamque omnibus cum Dei timore administrent: & quæ agenda erunt, quantò citiùs exequantur, & terminent, &, vt Capitulum de Audito-

ribus causarum legant, & diligenter examinent, hortetur. Et primo Regestum Conuentuum expediatur: deinde Pater Præsidens distribuat vnicuique Diffinitorum officia, annotationes videlicet, mutandorum Monachorum, Ordinandorum, Literarum gratiosarum, extraordinariorum, & aliorum huiusmodi, prout ipsi Patri Præsidenti videbitur.

5 Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem; habita prius plena, & exacta à Visitatoribus informatione status Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt; in primis statuentes, quod si is, qui fuerit Prælatus Monasterij, de quo facienda est examinatio, sit Diffinitor, exeat de Capitulo.

6 Similiter si quis Diffinitorum habeat Prælatum sibi consanguinitate vsque ad secundum gradum inclusiuè coniunctum, aut Comprofessum, quando de ipso Prælato fit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, neque præsens sit in illa examinatione. Quod idem seruari volumus in examine Prælatorum Monialium curam habentium.

7 Aduocentur itaque sigillatim Prælati olim Monasteriorum secundùm ordinem schedulæ, vt supra expositæ; & vnusquisque super negotijs sui Monasterij examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit, in schedulam redactis, vt supra, eam manu sua subscriptam relinquat.

8 Habita demum de omnibus informatione, notentur in vno folio, si qua repræhensione digna fuerint: & accersito eo, qui est repræhendendus, Pater Præsidens, neminem specialiter nominando, aut dicendo,

vnde

vnde informationem habuerit, moneat ipsum hoc modo, videlicet.

9 Ad nos peruenit, vel nos audiuimus sic, & sic. Et præcipuè interrogetur Prælatus distinctè, & seriatim de sibi oppositis grauioribus; ne inaudita parte contra eum procedatur minus iustè: similiter cum quocumque alio, si præsens fuerit in Capitulo, procedatur; & tandem audita eius responsione, ipsum (prout Diffinitores iudicauerint expedire) absoluat, vel moneat, corripiat, aut puniat. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reuerentia, & summissione.

10 Si verò relata fuerint aliqua, de quibus haberi certa informatio nequeat, dentur Visitatoribus anni sequentis illius Monasterij, vt examinent, & procedant, prout in Capitulo de Visitatoribus ordinabitur.

11 Examinatis igitur supradicto ordine Monasterijs omnibus, procedatur postea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati à Diffinitoribus sigillatim de vnoquoque Monasterio interrogentur, si quæ digna notatione, correctione, aut prouisione inuenerint, quæ omnia per Scribam annotentur, sicut supradictum est de alijs Monasterijs, & similiter proferantur literæ, si quæ sunt, ad Diffinitores à Monialibus missæ, aut aliter dicta Monasteria Monialium concernentes.

12 Postremò ordinamus etiam, & præcipimus, vt deinceps apud Patrem Præsidem teneatur liber, successoribus identidem consignandus, in quo per ordinem describantur ex vna parte omnes illi, qui in Congre-

gatione scandalosi, criminosi, inquieti, ac processati fuerint, ex altera verò parte è directo posita annotentur approbationes, & attestationes Visitatorum de eorum emendatione, & morum conuersione Diffinitoribus factæ. Et postquam tribus vicibus à Visitatoribus diuersis fuerint factę dictę approbationes, de quibus in eodem libro constare debebit, ex supradictorum Visitatorum subscriptione; possint illi, de quorum emendatione constabit, promoueri ad ordines, gradus, dignitates, & officia respectiuè; dummodo habeant omnia suffragia nouem Diffinitorum; & non alio modo. Inuiolabiliter autem hæc constitutio in perpetuum seruetur, alioquin nullas, & inualidas huiusmodi promotiones ipso facto esse volumus, & declaramus; teneantur autem Prælati, & Visitatores, Diffinitorio dictos criminosos, si quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

C A P. XVIII.

Xpedita itaque Monasteriorum examinatione; Præsidens Capituli (quem volumus esse promotorem omnium causarum: ita tamen, vt tàm ipse Capituli, quàm etiam Regiminis Præsidens teneatur quęcunque proponere super quibus ab aliquo Diffinitorum fuerit requisitus) omnia quę notata sunt per Scribam, in medium seriatim, & successiuè diffinienda producat.

Et

2 Et incipiens à nouissimis vsque ad primos, sciscitetur vniuscuiusque vota; vltimo ipse dicturus. Et vno loquente cęteri taceant: si quem verò depræhenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, vt exponat votum suum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3 Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex nouem Diffinitoribus septem conuenerint, ab omnibus censeatur diffinita. Scribantur autem terminata à Diffinitoribus in libro, in quo insertę sunt petitiones Abbatum per Scribam, è regione petitionum per capita summariè, prout supra determinatum est cap. 13. de electione Scribę.

4 Post hęc verò Diffinitores legi faciant ordinationes pręteriti Capituli. Et similiter, quę fuerint ordinata per Patrem Pręsidentem, Regimen, aut Visitatores intra biennium, & iudicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel reuocentur.

5 Quę autem de nouo tunc ordinata fuerint, seu terminata, seruentur quidem, sed non registrentur, aut redigantur in ordinationibus, nisi per annum practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

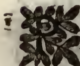
6 Nouæ autem ordinationes non facilè amodo fiant, nisi ex vrgentissima causa, & maxima cum maturitate. Propterea ordinamus, quod si quæ in posterum ordinationes faciendæ sunt (postquam fuerint à Patribus Diffinitoribus formatæ, & per eorum suffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Pręlatis omnibus considerandæ. Quibus postea conuocatis legatur sigillatim per Scribam, aut cui

Diffinitores mandauerint, & quæ à duabus partibus dictorum Prælatorum, pari voto approbatę fuerint, Patres Diffinitores, per Scribam Capituli faciant publicari sequenti biennio practicandas, & futuro proximo Capitulo modo, quo supra, & duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas; quæ deinceps non possint, nisi eodem modo, quo confirmatę fuerint, reuocari.

7 Terminata verò per anteriora Capitula nolumus qualibet facilitate reuocari, sed si quę in dubium adduci contigerit, per subsequens Capitulum minimè reuocata, nullatenus proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Diffinitorum, quę tamen ex toto, vel in parte reuocari non poterunt, nisi ex nouem Diffinitoribus ad minus octo consenserint. Et quotiescunque aliquid antea per Patrum Decreta, ordinatum, alterari quacunque de causa contigerit, in Decreto posteriori fiat mentio prioris, alioquin posterius nullum sit, & Decretum prius emanatum in suo robore permaneat.

De Calculo Expensarum.

CAP. XIX.

1 OST examinationem Monasteriorum, & ante nouorum Officialium, & Prelatorum electionem, ordinamus, quod Diffinitores videant computa Congregationis, per Deputatos ad computa Monasteriorum approbata, &

per

per Depositarium annotata; Nec non calculum expensarum biennio proximo præterito nomine Congregationis, tam per Patrem Præsidentem, & Visitatores, quàm etiam per alios nomine Congregationis quacumque ex causa factarum, ac pariter debitorum, & creditorum. Quod sint soliciti, vt huiusmodi credita exigantur, & debita soluantur.

2 De sexennio autem in sexennium renouetur taxa Monasteriorum.

3 Non omittant præterea prouidere, vt soluatur census annuus vnciæ vnius auri, quem Congregatio tenetur annuatim soluere in Festo Apostolorum Petri, Pauli Cameræ Apostolicæ in signum perpetuæ libertalis, & confirmationem Priuilegiorum nostrorum.

4 Omnibus itaque maturè, ac diligenter perpensis, si pecuniæ desunt, imponantur cuilibet Monasterio plures, vel pauciores (prout necessitas exegerit) cum præfixione termini ad soluendum, ac quibus, & vbi solui debebunt.

5 In solutione autem pecuniarum, quæ per singulos annos à Monasterijs nostris Romæ facienda est: singula Monasteria integram summam, quam debent Procuratori Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Vrbe Roma suis expensis deferant, vel transmittant. Quęstores verò, qui Venetijs, vel alibi degunt, eorum dispendiorum notam secum deferant, quæ pro singulis Monasterijs facta fuerint, eamqs eorundem Abbatibus consignent, ac si quid restat satisfaciendum, exigant vt sine mora soluatur.

De

De Præsidentis Regiminis Electione.

CAP. XX.

1 IE primo post prædictorum omnium expeditionem (etiamsi superius ordinata ex integro expedita non fuerint) vt electio Præsidentis Regiminis celebrari possit, cantetur solemniter per Præsidentem Missa de Sancto Patre nostro BENEDICTO. Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Præsidens Capituli exhortetur eos pro nouo Præsidente Regiminis eligendo: vt eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, vtiliorémque probauerint.

2 Præsidens porrò hoc modo deputari debet, videlicet, citrà Alpes ex Monasterijs Prouinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Etruschæ professus per quadriennium. Expleto verò huiusmodi quadriennio, vltra Alpes, idest ex Monasterijs Prouinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguræ similiter professus per sexennium, singulis triennijs eligendus, deputetur: In quibus Prouincijs, excepta Sicula ob distantiam loci, respectiuè residere teneatur. Et sic semper seruando hunc ordinem.

3 Modus autem electionis erit iste. Quilibet Diffinitor scribat in schædula, primò nomen suum, deinde nomen illius, quem eligere in Præsidentem intendit; ego D. N. eligo in Præsidentem D. N. & scriptum ponat in vase ad hoc præparato. Hoc facto, Diffinitores

tores vocent Scrutatores, qui ſcrutentur ſimul ſecretè ſingulorum Suffagia; in quem verò quinque voces conueniſſe viderint, eum Præſidentem pronuncient. Quod ſi non conuenerint, omnes nominati in Præſidentem à Diffinitoribus ſcrutinio ſupponantur; Scrutinium verò dicti ſcrutatores videant, & illud notent; in quem vero plura vota conuenerint, dummodo non ſint infra quinque, ille ſit Præſidens. Si verò aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel ſupra: iſti iterum votis ſubijciantur vſque tertio inter Diffinitores; & qui plura habuerit vota, ipſe erit Præſidens. Et ſi iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus qui eſt antiquior in Congregatione.

4 Supradicta autem vota ſi quis in actu ſcrutinij palam, vel ſecretó oſtendere, vel per alterius manus dare ſuffragia præſumpſerit, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ incurrat. Quod idem intelligimus de ſcrutinijs, quæ tàm per Diffinitores, quàm per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5 At ſi ex nominatis in Præſidentem nemo quinque voces habuerit: votis ſemel, ſecundò, & tertiò, & non amplius ſubdantur. Qui ſi nec tum conuenerint, aduocentur quatuor Auditores cauſarum; & eis adiunctis, de omnibus nominatis per Diffinitores in Præſidem fiat ſcrutinium, & in quem ſex ad minus voces conuenerint, Præſidentem pronuncient. Si verò aliqui fuerint pares in ſex vocibus vel ſupra: iſti iterum ſuffragijs committantur vſque tertio, & qui plures habuerit voces, ipſe erit Præſidens, & ſi iterum

 fuerint

fuerint pares, pronuncietur, qui est Prior in Congregatione. Electum verò in Præsidētem huiusmodi onus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Præsidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus, vt infrà. Qui continuò postulet, attento onere sibi imposito, pro se ab omnibus orari, & omnes successiuè Patres habentes vocem in Capitulo ad pacis osculum recipiat.

6 Quibus peractis, is qui fuerit Præsidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (si ipse Præsidens Capituli electus esset in Præsidentem Regiminis) incipiat, Te Deum Laudamus; & cantando, omnes Processionaliter ad Ecclesiam accedant, ipsos Prędidente Regiminis in digniori loco comitante.

7 Cum verò peruentum fuerit ad Chorum idem Prędidens Regiminis cum illo, qui fuit Præsidens Capituli, vel cum Antiquiore Diffinitorum (si ille vt supra factus esset Præsidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Diffinitoribus ante Altare se prosternat; & finito Te Deum Laudamus, is qui fuit Præsidens Capituli, vel antiquior dicat versum: Saluum fac seruum tuum ℟. Deus meus sperantem in te ℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

OREMVS.

OMnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, pretende super hunc famulum tuum Præsidentem Nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & vt

in

in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præſidenti noſtro dexteram tuam per interceſſionem Beatæ, & glorioſæ, ſemperque Virginis Dei Genitricis Mariæ, & auxilium ei ſupernæ virtutis impende.

Interceſſio nos queſumus Domine Beati Patris Benedicti Abbatis comendet, vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio eſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

8 Si verò contingerit abeſse electum: eius locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omiſſo oſculo pacis cantetur: Te Deum Laudamus, cum ℣. & Orationibus.

De Prælatorum electione.

CAP. XXI.

1
VIA experientia magiſtra didicemus, Prælatorum crebram mutationem Monaſterijs in ſpiritualibus, & temporalibus eſſe damnoſam, id circò monemus, vt in electione, ſeu noua inſtitutione Prælatorum huiuſmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri poteſt non mutentur Prælati niſi elapſo ſexennio præterquam ob rationabilem, & legitimam cauſam. Vltra ſexennium verò non poſſint, etiam prætextu ſimplicis adminiſtrationis, niſi talis adminiſtratio fuerit per breue ſpatium temporis, puta quatuor vel ſex menſium ad

ſummum

summum in Regimine eiusdem Monasterij vllo modo permanere; nec ad illud regendum iterum assumi, nisi totidem annis vacauerint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Thesaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capsario Congregationis, Coadiutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus, Magistris Nouitiorum, & Cellerarijs decernimus inuiolabiliter obseruari, iuxta formam Breuis Alexandri Septimi, & Clementis X.

2 Cæteri quoque Officiales à Prælatis Monasteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam administrationem, aut exercitium iurisdictionis spiritualis, aut temporalis, intus, & extra Monasterium deputati, elapso sexennio, à prædictis Officijs omninò remoueantur.

3 Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione nostra vacare intelliguntur, vt eisdem, sic per absolutionem in Capitulo secutam, vacantibus prouideatur: modus electionis instituendæ, tàm de illis, qui immediatè antea erant Prælati, quàm de illis, qui de nouo ad Prælationem promouendi sunt, erit iste.

4 Primo Diffinitores ineant inter se tractatum de Patribus, qui gubernio sunt restituendi, de ijs, qui promouendi de nouo, & de illis, qui sunt mutandi: Nec vllum possint absolutum à Prælatione relinquere, vel de nouo ad Prælaturam promouere, nisi de his inter Diffinitores tractatu, & scrutinio præmisso. Vnde si aliquem ex Prælatis anni præteriti parum idoneum regimini, præuio dicto tractatu, Diffinitores existima-

existimauerint, poterunt talem, ne per ipsum aliquid detrimenti, siue in temporalibus, siue in spiritualibus Congregatio nostra patiatur, secundùm propriam conscientiam non idoneum iudicatum in suffragijs ferendis à Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod, vt excludatur à Prælatione ille, qui anno præterito erat Prælatus, septem ex nouem Diffinitoribus per vota secreta consentire debent; vt verò à Prelatura arceatur de nouo promouendus, sufficit si à tribus ex ijsdemmet nouem votis, vt supra, conuenientibus reprobetur. Quod idem de Prioribus obseruari volumus.

5 Demum quilibet Diffinitorum scribat in prefata schedula nomina Prelatorum, quos nominare voluerit: vnicuique Monasterio Prelatum vnum habilem, prout conscientię suę videbitur assignando. (Ita tamen quod nullus Prelatus amoueatur, de quo priùs Diffinitores inter se tractauerint de huiusmodi non amouendo, & hoc inuiolabiliter obseruetur) prefatamque schedulam in vase ad hoc preparato, reponat.

6 Postmodum verò vocentur Scrutatores, qui prefatas schedulas diligenter scrutentur, & Prelatos in dictis schedulis nominatos fideliter in vnam amplam schedulam redigant: vnicuique Monasterio attribuendo nominatos in eodem Monasterio, etiamsi plures in vno Monasterio fuerint nominati, & ipsam schedulam prefatis Diffinitoribus repræsentent. In qua si reperietur de aliquo Prelato dispositum fuisse, aliter, quam supradictum est: tunc Pater Presidens omnino prohibeat talem Prelatum suffragijs subdi, imò ab-

sque

ſque vlla diſcuſſione, eundem in Monaſterio, in quo prius erat, deſcribi, & nominari faciat. Schedulas verò, quas prefati Scrutatores ſcrutati fuerint, comburant, & omnia ſecretè teneant, ne ſcandalum aliquod oriri poſſit. Qui ſi contra fecerint, puniantur, prout ſupra de ipſis reuelantibus dictum eſt. Quo facto Prelati ſinguli votis ſupponantur, & in quem plura ſuffragia conueniunt, ille preferatur Monaſterio, de quo agitur.

7 Hoc ſanè volentes, quod ſi quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: vt liberius de eo diſponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit factum ſcrutinium.

8 Quod ſi contingeret eundem Patrem in duobus, vel pluribus Monaſterijs nominatum, alijs Patribus in ſuffragijs anteferri: fiat ſcrutinium iterum, & pro quo Monaſterio, plures reperte fuerint voces, illi preficiatur. Ad depoſitionem verò Prelatorum in pœnam, decernimus, vt non niſi cauſa cognita, & ſecundum quod ordo iuris, ac ipſorum demerita poſtulauerint, Diffinitores procedant.

9 Aduertant autem ipſi Patres Diffinitores, aut etiam qui pro Dietis celebrandis infra annum congregabuntur, ne in promotionibus ad Dignitates, Prelaturas, Officiaue cuiuſuis generis in Congregatione faciendis, vllum omninò promoueant ad fauorem cuiuſcunque Principis, aut Prelati extra Congregationis gremium, hoc enim prohibetur per duo diplomata Pij Quinti, quorum alterum expeditum fuit ſub die 7. Aprilis, alterum 28. eiuſdem menſis, &

anni

anni MDLXXI. districtiùs autem per diploma Gregorij XIII. die 7. Aprilis 1574. à Sanctissimis Dominis Nostris Vrbano Octauo, & Clemente X. confirmatum, & ampliatum, Quod legendum est quotannis coram omnibus de Capitulo Sabbato in primo actu Capituli; sed illos tantum ad huiusmodi Prælaturas, vel officia assumant, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum scientia, ac Regulæ obseruantia commendant.

De Conuentuum Ordinatione.

CAP. XXII.

1 EXpeditis Prælatorum electionibus, tractent deinde Diffinitores de Conuentuum ordinatione.

2 Videant itaque primò, an Monasteria Prioribus, Decanis, Magistris Nouitiorum, Cellerarijs, & Monialium Confessoribus indigeant: quod si iudicauerint in aliquo Monasterio aliquem promouendum, aut ex illius Monasterij Superiorum instantia, vel ex ipsorum Diffinitorum propria consideratione, tunc (seruatis omnibus in Apostolicis literis expressis, & quæ in præsentibus Constitutionibus, & præsertim in Declaratorio Regulæ cap. 21. de huiusmodi electionibus statuuntur) Diffinitores ipsi diligenter de ipso ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitimè promoueri posse, nisi ex nouem Dif-

 finitoribus,

finitoribus, saltem septem consenserint: quem etiam votorum numerum, in eorum absolutione, necessarium esse decernimus.

3 Et ne Diffinitorum iudicium in aliquem errorem labatur: Visitatores in Monasterijs visitandis interrogabunt Prelatum, ac ceteros Monasterij Superiores, an mutuo inter sed consilio tractauerint (quod eos omnino facere volumus) sit ne aliquis in Monasterio Monachus morum probitate, & scientia dignus, qui promoueri possit ad Decanatum: itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et si aliquos post huiusmodi tractatum dignos inuenerint, qui proponantur Visitatoribus approbandi, mandabunt ipsi Visitatores, predictos sibi in schedula descriptos exhiberi; atque à Prelato, & singulis Superioribus iuramento prestito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione aliquem proposuerint, aut odio, vel maleuolentia pretermiserint, an verò quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia iudicauerint; deque sic nominatorum vita, & moribus, presertim illorum qui ad Decanatum promouendi essent à ceteris probate fidei Monachis exactissimè inquirent, & singulorum testimonia in acta referri iubebunt. Industriam verò, ac scientiam, Visitatores ipsi presentes diligenter examinabunt, seruata forma, quo ad promouendos ad Decanatum, que infra in 2. parte Constitutionum cap. 2. num. 15. prescribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt. Decanorum autem, & Priorum Claustralium vitam, mores, industriam, doctrinam, & solicitudinem, tùm à

tùm à Prælato, & Superioribus, tùm ab alijs diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates respectiuè, omnium optimi sunt approbandi. Quos igitur dignos iudicauerint Visitatores (super quo eorum conscientiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caueant autem Visitatores, ne aliquem approbent, qui per integrum saltem annum in eodem Monasterio commoratus non fuerit; aut certè bonum testimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus eo anno, licet in diuersis Monasterijs, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati, deinceps neque in Abbates cum Administratione, neque in Priores, neque in Decanos promoueri poterunt.

4 Prohibemus quoque ne quis ad Decanatum, nec ad aliquem Superioritatis gradum, etiamsi Sacerdos ad Congregationem venerit, assumi possit, nisi decimo sexto, nec ad curam Nouitiorum, nisi decimo octauo anno respectiuè in Congregatione completo, vt supra in Declaratorio Regulæ cap. 21. num. 7.

5 Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoueri possit, nisi per quinquenium completum in Decanatu, aut Prioratu respectiuè laudabiliter vixerit, prout in præfato cap. 21. num. 11.

6 Videant consequenter Diffinitores, si Monasteria, Sacerdotibus, Cantoribus, & alijs quibuscunque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concursu, frequentia Populi, & dignitate Ecclesiæ opportunè prouideant, seruata tamen forma Decreti Sac. Congregationis Concilij de Celebratione Missarum, vbi

 decernitur,

decernitur, vt numerum familię singulorum Monasteriorum Capituli Generalis sententia, & auctoritate pręfinitum, ijdem Regularium Superiores perpetuò seruare omninò teneantur; nec possint illum quoquomodo augere, etiam pretextu augmenti redditüum absque Sac. ipsius Congregationis licentia. Quem quidem numerum iam vnicuique nostrę Congregationis Monasterio, Capituli Generalis voto, & auctoritate pręfixum, nemini liceat Prelatorum nostrorum vllo pacto minuere, vel pro obtinenda huiusmodi augendi licentia ad eandem Sacram Congregationem recurrere, nisi ex vrgentissima, & legitima causa in Capitulo Generali à Diffinitoribus approbanda, sub eisdem poenis in prędicto Decreto contentis. Statuatur item ex eo numero quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici singulis Monasterijs sint adscribendi; sic enim fiet, vt ex certo vniuscuiusque Monasterij Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo vt singulis annis non plures Nouitij ad probationem recipiantur, quam quot de prescripto numero fuerint imminuti. Insuper si qui ex legitima causa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videbitur, fiat prouisio.

7 Ad tollenda autem scandala, & incomoda, quę ex frequentibus Monachorum mutationibus sępe numero, etiam cum animarum detrimento oriuntur; Statuimus quod Monachi nostrę Congregationis non leui causa mutentur, sed tantùm ex manifestę infir-

mitatis

mitatis causa, quibus Medicorum consilio, aeris mutatio subueniret, aut si huiusmodi mutatio ad animę salutem esset necessaria, vel alia graui causa, à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Visitatoribus approbanda. Mutatis autem, Visitatores, aut Diffinitores, aut Regimen, per quos mutari contigerit, prouideant, vt omnia itineri necessaria tribuantur, pręscripta quoque eis via, qua directè ad Monasteria sibi assignata pergant, ità vt vagandi tollatur occasio, & commodis Monachorum, qua decet charitate, consulatur.

8 Id circò ordinamus, vt quoties aliquis petit mutationem, nisi saltem septem Diffinitores consentiant, non eis annuatur. Votis autem committantur mutandi singuli, & sigillatim, & non plures simul. Mutationes verò prædictę, quantum possibile est, fiant ad loca viciniora, & magis propinqua, vt expensis simul, & vagationi Monachorum parcatur, & ne cogantur diuersa Monasteria, & hospitia circuire. Quod pręcipuè circa iuuenes obseruetur, prout supra ordinatum est in Declaratorio Regulę cap. 67. num. 13.

9 Scriba vero Capituli, Monachos, & Monasteria, à quibus amouendi sunt, & ad quæ transmittendi fuerint, in scriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Dietas fiunt, adhibeatur fides, nisi subscriptis manu ipsius Scribæ, siue Cancellarij, vel vnius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Neapoli fidem facientium, eos cum originali conuenire.

10 Statuentes insuper quod quando Monachi mutantur de Monasterio ad Monasterium, competenter induti mittantur, & maximè in prima mutatione, eis omninò prouideatur de Clamyde, seu Mantello panneo, ocreis, calcaribus, alijsque necessarijs, quatenus in inuentario suorum vestimentorum cognoscentur indigere.

11 Pecunias verò non solùm, quas pro vestimentis deferunt, sed etiam omnes alias, cum ad Monasteria sibi assignata peruenerint, statim Prælatis reuelent, Depositario consignandas, quas nolumus, nisi de licentia Abbatis expendi.

De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAP. XXIII.

1 Demum ipsi Diffinitores eligant sex Prælatos in Visitatores vltra Præsidentem, Religionis zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicuos, qui teneantur in illis Prouincijs, in quibus Visitatores deputati fuerint, munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus à Constitutionibus præscriptum, absoluere.

2 Modus autem eligendi erit iste. Quilibet Diffinitor secretè scribat in vna schedula sex Prælatos supradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetrusca, ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Prouincijs, ex diuersis tamen

dictarum

dictarum Prouinciarum Monasterijs respectiuè professos; & reliquos duos, iuxtà præscriptum nostræ Congregationis, pro Regno Siciliæ, vt statuitur in Breui Pauli Quinti, postea ipsam schedulam Patri Præsidenti præsentet; deinde nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Visitatores existant. Quando verò plures concurrunt in vocibus, antiquior professione præponatur.

3 Statuimus tamen, iuxta formam literarum Apostolicarum Gregorij XIII. vt qui in vno Capitulo fuerit Diffinitor, illo anno Visitator esse non possit. Similiter qui anno præterito fuerit Visitator, nisi elapso quadriennio, in Visitatorem eligi nequeat. Visitator autem solùm actu, sequenti immediatè biennio illa Monasteria visitare non valeat, quæ præterito biennio etiam actu visitauerit. Visitatio verò Monialium, neque actu, neque officio Visitatoribus iniungi possit.

4 Tradant denique Diffinitores binis quibusque Visitatoribus, iuxtà prædictas literas Apostolicas, schedulam, in qua descriptæ sint non solum ea, quæ de Visitatoribus Congregationis nostræ Constitutiones mandant obseruari, sed etiam alia, quæ ipsi Diffinitores iudicauerint Visitatoribus ordinanda, tàm in genere, quàm in specie, pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5 Posteà ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali, cuius officium, cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ vir probitatis, industriæ, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, vt nō solùm ingenio, & grauitate morum cōmendetur, sed etiam qui in Abbatia bien-

nium ad minus compleuerit, & cuius vita in alijs etiam officijs laudabiliter acta, firmum, & graue dederit testimonium eum posse tanti oneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque grauior quædam, & continuata Visitatorum confirmatio. Ad eius enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia ex Diffinitorum, Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præscripto, omniaque ad P. Præsidem referre; Congregationis iura tueri; Annatas quindenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidij quadringentorum millium scutorum, & aliorum omnium, aut aliàs impositorum, aut imposterum imponendorum; & annuum censum vnciæ vnius auri Cameræ Apostolicæ in festo SS. Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuæ libertatis, & confirmationis priuilegiorum nostrorum quotannis soluere ex pecunijs sibi per Monasteria, aut per Questorem transmissis.

6 De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus S. Pauli de Vrbe, & S. Mariæ de Farfa cum assistentia alicuius Computistæ à Diffinitorio, ad hæc specialiter deputandi; sciatque se, si in hoc vnquam defecerit, à Capitulo Generali vel etiam à Dieta grauissimè puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium S. Pauli visitauerint, idem Procurator Generalis ostendat annua suæ administrationis computa; librosque computorum secum deferat ad Capitulum Generale, à Diffinitorio exactè recognoscendos, & subscribendos.

7 Interim verò Capsa Procuratiæ Generalis nullo

modo

modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam Personam fide dignam à Diffinitorio eligendam; à qua Capsa Computista prædictus non extrahet summam aliquam quouis titulo soluendam, absque mandato à Patre Procuratore Generali subscripto. In casu autem reductionis, vel extinctionis Censuum, Debitorum, vel aliorum particularium computorum, Computista pro tempore, sub pœna depositionis, & inhabilitatis ad quoscunque gradus, mittere teneatur eorum Exscriptum Monasterijs, ad quæ respectiuè spectauerint, spatio vnius mensis.

8 Modus autem electionis eiusdem Procuratoris Generalis prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breue SS. D. N. Clementis X. sub dat. die 22. Augusti 1670. erit iste. Eligatur ab vniuerso Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus, ad id muneris, vt supra dictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatim suffragijs eiusdem Capituli Generalis committi debent. Ille vero ex Abbatibus, in quem plura vota consenserint, censeatur legitimè electus in Procuratorem Generalem. Paribus autem apparentibus suffragijs, qui prouectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porrò, quicumque ille, sit singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum scrutinio summittatur, iterum in dicto officio per maiorem supra dimidiam vocum partem, si aptus repertus fuerit, confirmandus.

9 Aduertatur præterea, quòd iuxta Breue Pauli Quinti numquam Abbas S. Pauli de Vrbe, & eligendus in Procuratorem sint ex Monasterijs earundem

Pro-

Prouinciarum, sed diuersarum eligantur; vt si contigerit Procuratorem electum, esse professum ex Monasterijs Prouinciarum Lombardæ, Venetę, vel Ligurę, tunc Abbas S. Pauli ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculę, vel Hetruschæ deputetur; & vice versa; multò minus eligatur in Procuratorem Abbas S. Pauli; sed Procurator eligendus, sit regimine, & persona penitus ab eo distinctus; immo nec ipse Abbas qui est Procurator Generalis finito tẽpore suæ administrationis deputari possit immediate ad regimen S. Pauli; nec Abbas S. Pauli immediatè post regimen eiusdem eligi queat in Procuratorem Generalem; sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates eiusdem Monasterij professos successiuè; aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præsidentem Congregationis simul omninò prohibemus. Declarantes nullam, & inualidam electionem præfatam, in qua prædicta omnia, & singula seruata non fuerint.

10 Abbate in Procuratorem electo non deputetur Monasterium aliquod Regiminis, sed Abbatia solius tituli. Durante verò tempore suæ administrationis eligi non possit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Visitatorem; quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo à Procuratoria Generali quocumque modo contingerit cessare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omninò à Dieta, tantoque tempore à Procuratoria vacare iubemus, quanto ante in ea perdurauerit; paribusque rationibus nolumus P. Præsidentem Congregationis tum

pro

pro eo tempore, quo Præsidis munus gerit, tum pro biennio immediato, quo ab eo absolutus est, cooptari posse in Procuratorem Generalem, & vice versa Procuratorem in Præsidem.

11 Abbas, qui eligitur in Procuratorem Generalem iuramentum, vt moris est, Reuerendiss. Diffinitorio exhibeat, se nullam dispensationem ad quoscumque Gradus, Dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcunque aliud nostris Constitutionibus repugnans, impetraturum nisi de speciali Diffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum potest, pro sui muneris officio dictas dispensationes se impediturum. Quod si ad eius notitiam peruenerit aliquem ex nostris Monachis id attentasse, teneatur quamprimum P. Præsidi, vel Regimini denunciare, grauiter eum, qui has dispensationes procurauerit puniturο. Si verò eligatur in Procuratorem Generalem Abbas absens à Capitulo, hoc idem iuramentum intra octauam diem, à qua Romam peruenerit Abbati S. Pauli præstabit, eiusque facti autenticum testimonium P. Præsidi transmittet.

12 Singulorum item Monasteriorum negotia curabit, & causas defendet, & prout opus fuerit, tàm de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, P. Præsidem certiorem faciet, quàm de priuatis Monasteriorum negotijs eorum Superiores. Et si contingat, vel morte, vel quouis alio casu deficere Procuratorem Generalem, tunc qui erit Abbas S. Pauli curam gerat vsque ad futurum Capitulum Procuratoriæ prædictæ eodem modo, quo de Procuratore Generali

est

est definitum; in suo robore semper permanente statuto prohibente ne Abbas S. Pauli vel tunc, vel immediatè post eligatur in Procuratorem Generalem.

13 Si verò ex aliqua graui culpa (quod Deus auertat) iustitiæ rigor exposcat, vt ad eiusdem Procuratoris depositionem in pœnam deueniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, vt ab officio absoluatur, ad huiusmodi prouisiones per Diffinitores tantùm, absque aliorum Prelatorum suffragijs, dummodo ex nouem Diffinitoribus septem consentiant, procedatur.

14 Vt denique tanti officij onus faciliùs substinere valeat, deputetur ei à Diffinitoribus, aut à Patribus Regiminis Coadiutor, qui sit Decanus, in cuius opera, scribendo, & alijs negotijs vtatur: grauis & ipse, industrius, probitateque, & ingenio conspicuus; qui etiam eius vices (si quando eum abesse contigerit) sine Congregationis incommodo, gerere possit. Hic qui Comprocurator appellatur, præsit omnibus Decanis, etiam Magistris Nouitiorum; & subiaceat in temporalibus Procuratori Generali, in spiritualibus vero Abbati S. Pauli tantùm, a quo teneatur accipere benedictionem dum è Monasterio egreditur, & ad illud reuertitur. Quod idem dicimus de Computista, qui semper sit Decanus, & teneat locum immediatè post Comprocuratorem.

De

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAP. XXIV.

1 Xpeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quę responsiuę, vel missiuę conficiendę sunt literę, satisfiat huic muneri, per aliquem ad hoc idoneum à Diffinitoribus deputatum. Quas literas Diffinitores diligenter videant; & si aliquas iudicauerint memoria dignas, registrari faciant per Cancellarium.

2 Consequenter pro futuro Capitulo celebrando, idoneus in aliquo Congregationis nostrę Monasterio locus eligatur. Declaramus autem Monasteria pro celebrando Capitulo hęc esse, videlicet, Monasterium S. Benedicti Mantuę, S. Ioannis Euangel. Parmę, Sanctę Iustinę Patauij, S. Marię Prataleę, S. Georgij Venetiarum, S. Petri Perusij, S. Vitalis Rauenæ, & Sacrum Casinense Cœnobium: volentes quod hoc ordine habeantur comitia pro Capitulo Generali, vt ter in anno, vel altero Monasteriorum in Prouincijs Veneta, & Lombarda vt supra deputatorum, bis vero in assignatis Prouinciarum Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de biennio in biennium, vt supra sancitum est cap. 1. num. 1.

3 Quibus sic electus, nisi rationabili causa, & de Præsidentis, nec non maioris partis Visitatorum consensu, mutari non possit, aut celebratio Capituli per

breue

breue tempus, octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri. A decem verò diebus vsque ad mensem, nisi de Præsidentis, omniumque Visitatorum consensu, minimè differri possit, & hoc nisi ex vrgentissima, & ineuitabili causa.

4 Quod si aliqua rationabili causa, Præsidens, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælatis Monasteriorum per literas significare, nullo pacto prætermittant.

5 Statuimus etiam, vt ad expensas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monasteria, tàm citrà, quàm vltrà Alpes, secundùm eorum taxam, contribuere teneantur.

De Publicatione, & absolutione Capituli.

CAP. XXV.

1 OMnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent expeditis, omnes aduocentur, tàm de Capitulo, quàm residentes in Monasterio, vbi Capitulum celebratur; publicenturque per Scribam Capituli, tanquam auctoritate Apostolica publicum Notarium, Præsidens Regiminis, Visitatores, & Prelati Monasteriorum, tàm administrationem habentes, quam Titulares; Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capsarius, Coadiutor Procurato-

curatoris, & Computista, & mutationes Monachorum, pręsentibus testibus pro hoc actu specialiter rogatis.

2 Quibus peractis, exeant omnes qui non sunt de Congregatione, & successiuè per Pręsidentem, vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis ijs, quę secreta Diffinitores duxerint tenenda. Quę verò publicata fuerint, Pręlati in scriptis ac sua Monasteria Monachis suis denuncianda portent. Et quę à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda emanare contigerit, secum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quam primum commodè poterunt in libro, ad hoc in modum regesti deputato per se, vel per alium fideliter exaranda:

3 Quæ quidem ordinationes in Monasterijs legantur in reuersione Prælati à Capitulo: publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitiui, vel expulsi, vt ab omibus requirantur respectiuè, vel euitentur secundùm declarationem super Cap. Regulæ 29.

4 Et imponantur triginta Missæ pro quolibet Monasterio pro Fratribus defunctis nostræ Congregationis,, & aliæ triginta pro habentibus literas gratiosas, qui illo fortè anno decesserint, quas pro debito sufficere volumus.

5 Vltimò publicetur locus futuri Capituli, & Pater Pręsidens, committat omnibus vt oretur pro SS.D.N. pro Eminentissimo Protectore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, ac Congregationis Nostræ Benefactoribus viuis, atque defunctis.

Qui-

6 Quibus peractis Visitatores à Scriba Capituli requirant, & petant in scriptis, si quæ ordinata sunt pro Monasterijs suæ Prouinciæ, quæ ad eorum Officium pertineant. Et similiter quilibet Prælatus petat à Scriba Capituli, si quæ ad suum Monasterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma in libro sui Monasterij, vt supra dictum est, postea adnotanda, & in specie de Monachis ad suum Monasterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, vt ad ordines promoueatur, & quo tempore, & similiter à P. Præsidente requirat, si quæ fuerint ad suum Monasterium pertinentia. Et sic obtenta prius licentia, & benedictione percepta, facultas sit vnicuique redeundi ad sua Monasteria, nisi ex aliqua causa fuerit necessè aliquos remanere. Præsidens tamen, & Visitatores vltimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi, vt ab omnibus idem ordo seruetur, erit iste, videlicet.

7 Primò pronuncientur Prælati. Secundò ordinationes confirmatæ. Tertiò ordinationes nouæ. Quartò Admonitiones. Quintò Mutationes Monachorum; Sextò Numerus Professorum. Septimò Fugitiui, & expulsi, ac licentiati, & à quo Monasterio, qui specificè nominentur. Octauò nominatim Defuncti omnes, & in quo Monasterio. Nono Numerus Defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Missæ pro Fratribus nostris Defunctis, & triginta item aliæ pro habentibus literas gratiosas, vt supra. Vndecimò Impositio taxæ siuè Taxarum. Duodecimò locus futuri Capituli. Tertiodecimò

Licen-

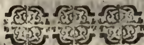
Licentiæ admittendi Nouitios ad professionem. Et postremò Thesaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, vt supra num. 1.

De Pecuniarum solutione pro debitis liquidis Monasteriorum.

CAP. XXVI.

1 Rdinamus, quod si aliquod Monasterium teneatur in debito certo, aut per Capitulum, & Visitatores definito Congregationi, vel alicui alij Monasterio in quacúmque pecuniarum quantitate, aut alia re, eique præfixum fuerit tempus à præfato Capitulo, vel Visitatoribus, intra quod soluere debeat: si elapso dicto tempore fuerit requisitus illius Monasterij Prælatus, & intra quindecim dies non satisfecerit soluendo; aut deponendo realiter pecunias, aut ipsas res ad voluntatem creditoris, priuetur anno sequenti voce actiua, & passiua in Capitulo. Si verò debitum illud fuerit ratione taxarum, soluat cum illo totum interesse; & pœniteat, pro vt supra dictum est, si tamen in culpa ipse fuerit.

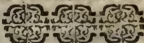
2 Si autem Cellerarius à Prælato monitus, supradicta adimplere neglexerit, ab officio amoueatur.

INDEX CAPITVLORVM

Primæ Partis Constitutionum Congregationis Casinensis.

 senten-

Index

INDEX RERVM.

QVÆ CONTINENTVR IN PRIMA PARTE

CONSTITVTIONVM

Congregationis Casinensis

Primæ Numerorum notæ indicant Paginam; Secundæ Capita; Tertiæ Paragraphos.

Ab-

Com-

E

Electio.

Literæ

Quæ

Qui

Secunda

SECVNDA PARS CONSTITVTIONVM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De potestate Præsidentis, & Visitatorum.

CAP. I.

1
RÆSIDENTI Regiminis tanquàm principali Visitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus, & eidem exhibeatur omnis reuerentia, & loci preeminentia. Ipse solus in quocumque fuerit Monasterio, omnia signa tàm particularia, quàm generalia faciat.

2 Teneat penes se sigillum magnum Congregationis, quo vtantur Patres cum aliquid præcipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri continget. Teneat etiam Regestum Capituli. Aliæ verò scripturæ Congregationis permaneant in Archiuio, & claues Archiuij semper sint apud Præsidem, vel Abbatem illius Monasterij, nec possint inde extrahi scripturæ vllæ, nisi de eius licentia, aut commissione, relicto etiam Chirographo extractorum.

3 Ad ipsum deferantur singula Congregationis quæ intra biennium occurrerint. Ad eumdem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmissa aut solus, aut cum alijs Visitatoribus

secundùm rerum qualitatem, & eius limitatam potestatem faciat.

4 Possit etiam in ijs, quæ intra biennium occurrerint, & vbi sibi tam pro euitandis scandalis, quam pro pace seruanda expedire videbitur, cum vno saltem ex Visitatoribus prouidere. Cuius prouisioni, & deliberationi, omnes, etiamsi Visitator fuerit, obedire volumus.

5 Caueat etiam, nè affectione, aut passione aliqua moueatur; sed omnia secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat, se per Diffinitores sequentis Capituli puniendum.

6 Statuimus quod Pater Præsidens non possit accedere ad Curiam Romanam, nisi prius habito consensu vtriusque Visitatoris illius Prouinciæ, in qua fuerit deputatus.

7 Item quòd nullus Visitatorum ad eamdem Curiam accedere possit, nisi de licentia Patris Præsidentis, ac Conuisitatoris sui. Cæteris verò Prælatis, ac Religiosis nostris prohibemus omnino ne Romam proficiscantur, nisi accedente consensu Patris Præsidentis, & vtriusque Visitatoris suæ Prouinciæ, vel si periculum esset in mora, cum licentia Patris Præsidentis, aut vnius saltem dictorum Visitatorum; nec non Abbatis S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

8 Liceat præterea eidem Patri Præsidenti cum aliquo ex Visitatoribus illius Prouinciæ, vbi visitandum fuerit, omnino Congregationis Monasteria quotiescumque opus fuerit visitare, excepto Monasterio,

tio, cui biennio præterito præfuit, & cui aliquis in secundo gradu illi coniunctus præest. Quod idem de Visitatoribus intelligimus.

9 Caueat tamen, ne auctoritate officij sui (quemadmodum, & quilibet Visitator) Religiosum aliquem de quolibet Monasterio Congregationis nostræ remoueat, & eum in Monasterio sibi commisso deputet: sed si aliqua Monachorum indigebit prouisione, duo alij Visitatores, aut Præsidens cum vno Visitatore huiusmodi faciant prouisionem.

10 Possit autem Præsidens de Prælatorum consensu, Monachis aliqua iusta causa mutationem petentibus licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Visitatores in actu Visitationis (cum ab ipsis mutari petijssent) reiecerunt, aut alio, quam optassent mutauerunt; nisi fortè vrgentissima, & necessaria causa nouiter emerserit. Hortamur tamen, vt consensus huiusmodi non tam facile concedat, sed Visitatoribus, quantum fieri potest hanc curam relinquat.

11 Cæterùm Præsidens cum duobus Visitatoribus, quoties necessitas postulauerit, vt propter animæ, aut corporis salutem mutatio fiat alicuius Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium vsque ad tempus Capituli, aut Dietæ disponere possit, ac etiam licentiam concedere admittendi Monachos nostros Nouitios ad Professionem.

12 Item Præsidens, & Visitatores, vel quilibet eorum in actu Visitationis, existens, causas, & lites inter Monasteria, ac personas Congregationis audire, &

summariè facti sola veritate inspecta. Quod verò iustitia mediante (vt præfertur) iudicauerit, vel terminauerit, faciat obseruari.

13 Item Præsidens omni tempore absoluere potest Religiosos nostros à casibus reseruatis. Quod idem statuimus de Visitatoribus in actu visitationis tantùm, etiamsi fuerint Visitatores solum actu, & non officio.

14 Possit etiam Præsidens vbi ordo iustitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocumque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum custodiæ detrudere etiam (si opus fuerit) inuito Prælato; & idem possint Visitatores in actu Visitationis.

15 Demum Præsidens cum omnibus Visitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem, & ea exequi possint, quæ infra cap. 3. determinantur.

16 Habeantque Præsidens, & singuli Visitatores sigilla singula eiusdem characteris silicet, PAX, quibus vtantur in literis particularibus, ad officium suum spectantibus. Nec alteri cui vis liceat sigillo simili vti.

17 Literas verò eodem sigillo signatas nemini de Congregatione nostra etiamsi Præsidens, aut Conuisitator, vel Prælatus esset, aperire concedimus, nisi solis ijs, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in casu vrgentissimæ necessitatis, vt in Declaratorio cap. 54. num. 4. 5. 6.

18 Ad ipsos etiam Præsidem, & Visitatores pertinet, cum opus fuerit, vel propter scandalum euitandum, ordinata per Capitulum de omnium consensu suspendere

pendere vsque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto reuocare. Possint etiam vbi necessitas vrgeret, aliquod vniuersale in Congregatione constituere, vsque ad tempus Capituli dumtaxat seruandum.

19 Ordinata etiam per prædictos pro bono Congregationis volumus obseruari etiam post eorum officia, nisi reuocentur à successoribus, & fuerint approbata, prout supra dispositum est in prima parte cap. 29. num. 6.

20 Et quia sæpè munera excæcant oculos sapientum, & subuertunt corda Iustorum; statuimus iuxta Sacrorum Canonum Sanctiones, quod nec Præsidens, nec Diffinitores, nec Visitatores etiam Monialium, durante eorum officio, accipere vllo modo possint quæcumque munera à Monachis nostris, vel Monialibus, vel ab alijs quibuscumque Personis de Congregatione. Quod si contrafecerint, priuentur ipsis rebus, & insuper grauiter puniantur, secundum qualitatem delicti, & personæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Visitationes.

CAP. II.

1 AD euitanda Visitatorum incommoda, & Cœnobiorum dispendia, decernimus Visitationes Monasteriorum nostrorum altero quoque anno peragendas; deputantes tempus prædictarum Visitationum à festo Assumptionis

tionis anni secundi post Comitia vsque ad Quadragesimam exclusiue; intra quod Visitatores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur suum officium expleuisse. Quod si facere neglexerint, in sequenti Capitulo Generali actiua, & passiua voce priuentur. Si verò ambos Visitatores tempore præfato, & causa legitima, vt supra impeditos esse contigerit, visitent quam primum cessante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitimè impeditus de consensu vtriusque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Claustralis, aut saltem Decanus Regiminis, qui actu tantum sit Visitator, & non officio, itaut intra præfatum tempus visitatio omnino compleatur.

2 Hoc planè volentes, quod Visitator officio semper præcedere debeat Visitatorem actu, & non officio, licet sit in Congregatione inferior.

3 Caueant, ne in eorum audientiæ locis ponantur aliqua ornamenta; & post primum diem comedant in Refectorio, communem Conuentus victum, quantum fieri potest, sequentes.

4 Quam primum igitur Visitatores ad Monasterium, quod visitare intendunt, peruenerint: congruo tempore, congregatis Prælato, & Monachis ipsius Monasterij aliquam non in humanæ Sapientiæ verbis, sed breuem, & puram in hac forma faciant exhortationem.

5 Fratres charissimi, cum ex iniuncto nobis à Capitulo Generali Visitationis munere huc accesserimus, vt si quid in hoc Monasterio tàm in capite, quàm in membris

membris, vel contra Regularis disciplinæ normam, vel contra rectam temporalium administrationem forsan irrepserit, in spiritualibus, & temporalibus bonum regimen reducatur; Id circò si aliquid correctione dignum ad nostram notitiam peruenerit, omni vigilantia, & studio, prout nobis desuper datum fuerit, prouidere curabimus, apud vos per illud temporis spatium, quod suadebit necessitas, commorantes; si verò nullus vestrum nostra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo pacis inuicem seruantes, obedientiam, & reuerentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, disciplinam Monasticam, & Regularem Obseruantiam accensis desiderijs confouentes; & si ad alia huiusmodi voluerit breuiter exhortari.

6 Consequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod si quis pro bono Monasterij sui iudicauerit aliquid insinuandum, liberè illud exponat, quoniam intentio Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vitia tàm in capite, quàm in membris radicitus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7 Caueat tamen quilibet, ne alicui, potissimè Prælato quauis passione seductus aliquid falsum imponat, seù aliter quam dictum, factumque fuerit referat: aut suspicionibus vel leuiter dictis, seu factis aliquem inculpet. Quod si fieri (quod absit) contigerit, diligenter cognita causa huiusmodi Reus sciat se publicè coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter prout videbitur, puniendum.

8 Postea verò Visitatores faciant absolutionem mortuorum; mox visitent Sanctissimum Eucharistiæ Sacrarium, & Reliquias, si quæ sunt, ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Prælato Monasterij, illumque examinent de Seniorum suorum, & cęterorum Monachorum conditionibus, & præsertim si adhibita fuit diligentia necessaria in librorum inquisitione. Si Prior Claustralis, & Decani circa sua officia, videlicet in diuinis officijs, in custodia Regularis obseruantiæ, in audiendis Religiosorum confessionibus, in communibus exercitijs, in quotidianis Monasterij Officinarum visitationibus sint soliciti: si sibi inuicem reuerentiam, ac superioribus obedientiam præstent, si cæremonias obseruent, & obseruari curent. Si Monachorum, & Commissorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in prædictis admonitionibus, & correctionibus sint nimis rigidi, aut remissi: Si Magister Nouitiorum diligenter Nouitios suos instruat in oratione mentali, in spiritualibus exercitijs, in cæremonijs Congregationis, in compositione tàm interioris hominis, quàm exterioris, nec non si eos in vilibus seruitijs exerceat, & in alijs huiusmodi, quæ in Regula, & Constitutionibus nostris continentur.

9 Inquirant prætcrea de idoneitate, & conditionibus eorum, ac etiam si in eorum receptione obseruentur præcepta Regulæ, & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur ad professionem secundum priuilegia nostra, videlicet quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conuentus, & quod profi-

profiteantur Prælato sub Congregatione iuxta formam nobis vsitatam.

10 Interrogent etiam ipsum Prælatum, si in administratione temporalium Cellerarius suum sequatur consilium, & voluntatem: Si nostris, potissimè Infirmis necessaria ministret: si tàm in verbis, quàm in factis, & cęteris moribus eos ædificet; & cum secularibus sit exemplaris: si temporalia Monasterij diligenter administret, an procuret, vt possessiones à Colonis sint suis temporibus cultæ, arboribusque consitę, ac cæteris ad culturam necessarijs conuenienter instructæ: si libros computorum, ac rationum Monasterij sui teneat ordinatos: si instrumenta, & alia Monasterij iura diligenter conseruari procuret: si Inuentarium omnium rerum mobilium Monasterij, & immobilium habeat: si alijs Officialibus à Cellerario dependentibus intus, & extra Monasterium, ea, quæ ad eorum officium spectant, per inuentarium accuratè consignet, & ab ipsis expleta administratione, integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Prælatus viderit præscriptis temporibus vnà cum Senioribus computa Monasterij sui, prout decernitur in Declaratorio, Regulæ cap. 31. Et si Monasterium est debitis aggrauatum, in qua summa; & quem habeat satisfaciendi modum. Propter quod volumus, vt Visitatores ante recessum diligenter videant computa debitorum, & creditorum Monasterij, nec non redditUum, & expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggrauatum iuxta eorum prouidentiam opportuna remedia adhibeant.

Inquirant

11 Inquirant etiam, si qui sint Monachi sibi, aut alijs Superioribus rebelles, aut inobedientes, si vitiosi, si scandalosi, si proprietarij, si mercaturæ illicitæ negotiationibus deditis; Et si quem per acta visitationum, in quibus proceditur per viam inquisitionis generalis, de prædictis notoriè suspectum, & diffamatum inuenerint, tunc Visitatores, habita tali notitia, si alio opportuniori modo non possunt, debent specialem contra ipsum instituendo inquisitionem, præuio iuramento testes examinare, & processum, non per apices iuris, sed simpliciter, summariè, de plano, sola facti veritate inspecta, formare; seruatis de cætero ijs, quæ sunt essentialia iudicij; vt sunt audire defensiones Rei, & citatio ad sententiam. Quod idem in omnibus causis criminalibus in Congregatione nostra seruandum erit, siue per viam inquisitionis specialis, siue denunciationis, aut accusationis procedatur.

12 Præterea inquirant, si ea, quæ per Visitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum scilicet ad eos pertinet) accuratè obseruentur: si Regularis obseruantia in suo vigore conseruetur: Si Diuina Officia ordinatè, & morosè dicantur: Si ieiunia Regularia obseruentur, & silentia temporibus debitis iuxta Regulam, & Constitutiones teneantur: Si inuicem reuerentiam sibi exhibeant, & honorem: Si sint compositi, tàm in Choro, quàm alibi per Monasterium, & potissimè coram Hospitibus, & Secularibus; & si cum eis se immisceant non vocati: Si Hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: Si eleemosinæ ordinariæ iuxta facultatem Monasterij integrè, & fide-

& fideliter erogentur: Si priuilegia nostræ Congregationis, quæ in illo sunt Monasterio, ac etiam ipsius particularia, cautè, & diligenter custodiantur, & ea omnino videant. Et de alijs huiusmodi, quæ per Regulam, & Constitutiones, & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias prout eis videbitur, concernent. Ac denique inquirant cum iuramento de probitate, & sufficientia eorum, qui tàm ad Sacros Ordines, quàm ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam respectiuè promouendi erunt: & si cætera requisita habeant, iuxtà formam superius traditam in cap. 22. primæ Partis Constitutionum, & in Declarat. cap. 21. num. 3.

13 Consequenter Visitatores absoluta Prælati examinatione, in eius absentia, inquirant segregatim ab vnoquoque supradictorum Seniorum de se ipsis inuicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; nec non tàm probitatem, & sufficientiam eorum, qui promouendi essent, quàm solicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, iuxtà formam superiùs descriptam in præfato Cap. 22. primæ Partis Constitut. ac etiam de qualitate Prælati, si solicitus sit circa obseruantiam Regularem, tàm in se, quàm in Monachis: Si corrigat Religiosorum excessus: Si frequentet Diuina Officia, & Capitulum culparum: Si sæpius exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam alijs, vt ex leui causa exeant: Si in sua conuersatione tàm cum Monachis, quàm cum Sæ-

culanbus

cularibus sit exemplaris: Si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus tàm in vestimentis, quàm in alijs quibuscunque: Si confert de agendis Monasterij cum Senioribus: Si sæpius, aut semel in prædictis defecerit: Si demum ipse aut Cellerarius, vel cæteri Officiales intus, aut extra Monasterium absque Capituli Generalis, siue Regiminis licentia, vel cum Monasterium est ære alieno grauatum, fabricare præsumpserint: Si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen, aut precedentia Capitula promulgata fuerint, ad vnguem obseruet, & obseruari faciat.

14 Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes Seniores zelantes de prędictis; cęteros autem Monachos Iuniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicuius rei veritate duxerint, necessarium. Si autem vltrò aliquid dixerint, benignè eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reuerentiam erga Pręlatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem obseruantiam.

15 Postea vero ijdem Visitatores, promouendos ad Decanatum coram se aduocari faciant; & super scientiam, quam profitentur, & præsertim super pœnitentiæ Sacramentum, quod ex officio administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim vnicuique ipsorum nonnullos conscientiæ casus (quibus egregiè saltem instructi esse debeant, prout statuitur in Breui Clementis Octaui) in vno folio descriptos exhibeant. Qui in calce eiusdem folij, statim coram ijsdem Visitatoribus, non discendo ab eorum audien-

tiæ

tię loco (vt ex hoc eorum habilitas cognoſcatur) in ſcriptis reſpondere teneantur. Caueant tamen ipſi Viſitatores, ne prędictis examinandis huiuſmodi caſus, quouis modo ante examinationem per ſe, vel per alios notificent; Illud ſeriò attendentes, quod de huiuſmodi Promouendorum doctrinę ſufficientia, coram Diffinitoribus in Capitulo Generali atteſtari cum iuramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulę cap. 21. num. 3.

16 Videant inſuper Viſitatores ſchedulam, quam à Scriba habuerunt in Capitulo pręterito, in examinatione ipſius Monaſterij, & diligenter examinent quę in ea continentur, ſi vera fuerint, vel falſa Capitulo Generali relata.

17 Videant pręterea ſchedulam, quam habuit Pręlatus à prędicto Scriba tempore Capituli, & ſi quę in ea continentur, executioni mandauerit. Tandem habita de omnibus prędictis prudenti, & diligenti informatione, tractent apud ſemetipſos cum Dei timore, quę ſint monitione, quę reprehenſione, & quę correctione digna tàm in Pręlato, quàm in Senioribus, cęteriſque Monachis. Aduertant autem ne facilè credant omni ſpiritui: ſed probent ſpiritus ſi ex Deo ſunt. Nec aliquem ex ſola ſuſpicione condemnent, ſed de relatis ad eos (ſi de viſu, vel auditu, ab homine graui, cęteriſque circumſtantijs conſideratis) omni cum prudentia, & matura deliberatione diiudicent. Et ſi quos culpabiles, ſiue reos deprehenderint, ſimul, aut ſeparatim moneant, increpent, & corripiant iuxtà exceſſuum qualitatem, & ſecundum Conſtitutiones noſtras

ordinent

ordinent in pręmissis, quę fuerint opportuna; itaut suo consilio, & directione cuncta secundùm Deum bené disponant.

18 Possint autem pręducti Visitatores Pręlatum, si quem in notabilem excessum, causa cognita, comprehendant incurrisse, itaut non absque manifesto scandalo vsque ad Capituli Generalis tempus tolerari possit; Dummodo transmissa ab ipsis notitia super qualitate excessus P. Pręsidi, duobus Visitatoribus propinquiorum Prouinciarum, & duobus Pręlatis item vicinioribus Monasterio, de cuius Pręlato agitur, ex eorum literis sententię ita conformes perspiciantur, vt ex septem Patribus, quinque consentiant, suspendere vsque ad proximum futurum congressum; nisi opportunius remedium aliud eorum prudentia suggerat.

19 Possint insuper omnes, & singulos Seniores, & Officiales Monasterij ab eorum curis, & officijs suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasterijs remouere. Caueant tamen ipsi Visitatores ne inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum vitia, vel excessus dissimulent: seu inordinata passione, plusquam, & vbi opus non fuerit, aliquem inculpent, seu reprehendant. Nam sicut ordinatè, & cum prudentia factę Visitationes sunt causa obseruantiæ Regularis, conseruandæ que Religionis, munimenta, ita è contrario imprudenter, & inordinatè, siue cum passione factæ, ruinæ occasionem præbent. Id circo, si quis Visitatores in aliquo excesserint, sciant se in Generali Capitulo puniendos.

20 Planè ea, quæ Visitatores repereriunt in suis Visitationibus

tationibus alicuius ponderis, seu notatu digna, aut quæ ipsi expedire nequiuerint, redigant in folio, Diffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, vt ea possint, prout iustitia dictabit, terminare.

Statuentes, quod si quis Visitatorum aliquo interueniente impedimento ad Capitulum Generale minimè venire poterit, per literas significare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatione videbuntur, quæque ipse iudicauerit expedire, prout dictum est prim. parte Constit. cap. 2. num. 3.

Sed quia comperimus apud plerosque Prælatorum, & aliorum Monachorum nostrorum vilescere Visitatorum Congregationis auctoritatem in dedecus huius officij, & maximam perniciem disciplinæ, & obseruantiæ Regularis, ideo præsenti ordinatione statuimus, vt de cęterò Patres Visitatores auctoritate Priuilegiorum nostrorum, & ordinationum (quæ maxima est) muniti viriliter, & impigrè exequantur officium suum; corrigenda corrigant; mutandos mutent; suspendendos suspendant; & quę leuiora sunt, per verbum monemus, seu hortamur: quę verò grauiora, vel quę expedit in posterum obseruari per verbum imponimus, seu mandamus, & ordinamus; annotata singula digerant in libello, quem secum deferant ad Capitulum à Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, vt Præsidens, & Diffinitores per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, vtrum per eos ordinata, Pręlati, Cellerarij, & cęteri seruauerint. Quod si reperti fuerint pręfatis Visitatoribus inobedientes, seu

eorum,

eorum, quę ab illis ordinata fuerint, transgressores, nouerint se pro qualitate excessus, & inobedientię puniendos. Ipsi verò Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum prę oculis habentes, ita circumspectè, grauiter, & religiose se habeant, & non solùm verbis, sed etiam factis ędificent visitatos, vt meritò personis eorum reuerentia, & obedientia, quę debetur officio, possit impendi; & ipsi meminerint officij sui, Patribus Diffinitoribus rationem exactissimam reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Visitatores iurent de secretis tenendis ijs omnibus, quę in Visitationibus accipient, pręiudicium alicuius personę continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad pręstandum dictum iuramentum non reperiri, ille qui abest, priusquam visitationes incipiantur, curet in manibus sui Conuisitatoris. Et idem intelligendum erit, si absente socio, vnus Visitator Conuisitatorem sibi elegerit.

23 Si quis vero ex ipsis aliquid eorum, quę in Visitatione acceperit, quæ sint alicuius momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Monachum, qui aliquid deposuerit, contra eius voluntatem reuelauerit: ad idem officium per sequens quadriennium continuum assumi non valent; & insuper à Diffinitoribus pro qualitate excessus seuerè puniatur. Prelati vero, & alij Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum, quis contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, grauiter & ipsi, si contrafecerint, puniendi.

24 Vltimò conuocent in Capitulo Prælatum cum cęteris Monachis, quos breuiter exhortentur ad

mutuam

mutuam charitatem, & pacem, nec non obedientiam, & reuerentiam Prælato &c. vtsupra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humanitate, & charitate, & valefacientes pro se orari petant, & data pace discedant.

25 Licentiæ verò datæ à prædictis nullius sint valoris, & momenti, nec eis vlla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione Sigilli Pax, vt in declaratione Capituli de ordine Congregationis plenius continetur. Prædicta autem Decreta, & Scripturas omnes ad Visitationes pertinentes, à se subscriptas consignent Visitatores Cancellario, quæ omnia registret, vtsupra prima Parte Constitut. cap. 13. num. 6. statutum est. Sed vt secretum fideliter omninò seruetur circa ea quæ in examine Visitationum deponuntur, volumus, quod illarum acta Visitatores apud se durante eorum Officio cautè custodiant; quo peracto in Archiuio Monasterij, in quo celebrabitur immediatè subsequens Capitulum, reponantur, collocando in Arca, cuius Clauis semper apud Præsidem pro tempore stet; vt in Declarat. cap. 32. num. 8. Decreta verò omnia pro singulis Monasterijs confecta, in folio describent, vt possint succedentibus Visitatoribus tradi, vt valeant inquirere, an fuerint executioni demandata.

De Amotione, & Electione Præsidentis, Visitatorum, & aliorum Prælatorum, extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, siue Congregatione intra biennium conuocanda.

CAP. III.

1 SI Præsidens, aut aliquis Visitator (quod Deus auertat) manifestus, & voluntarius præuaricator, criminosus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Constitutionum nostræ Congregationis, aut adeo negligens, & remissus repertus fuerit, quod ipsius præuaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut obseruantiæ Regularis dissolutio, seu scandalum inducatur: moneatur vsque quater à Visitatoribus, vt se corrigat, & si se non emendauerit, moneatur, vt cedat officio, si verò cedere recusauerit clarescentibus culpis assumant secum præfati Visitatores quinque Patres viciniores Præsidenti, si ipse fuerit Præsidens, vel duos tantùm si ipse fuerit Visitator, quorum iudicio, si duæ partes consenserint, & periculum esset expectare vsque ad Capitulum, causa cognita, ab officio absoluatur.

2 Quia verò vacante huiusmodi Præsidentatus Officio, ex Priuilegijs Apostolicis, sine auctoritate Præsidentis, nulla prouisio fieri potest: ordinamus quod quandocunque, & quomodocunque Officium Præsidentis vacare contigerit, antiquior Visitator, siue

ille

ille fit ex Prouincijs citrà, vel vltrà, ipso facto remaneat, & sit Pręsidens; omniaque peragere possit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Pręsidens electus fuisset; cęteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam verò locorum distantiam, ne propter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Pręsidentia Visitatori Siculo vt potè antiquiori contingat, volumus quod expensis Prouincię Siculę in aliquo Monasterio Prouinciarum illarum Italię in quibus Antecessor residere tenebatur, permanere debet. Et similiter propter easdemmet causas, ad Dietam, quę altero quoque anno celebranda est, vt infrà num. 5. decernimus quod vnus tantùm ex Sicilię Visitatoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire possit.

3 Visitator autem, si ob aliquam ex prędictis causis amotus fuerit, consentientibus Pręsidente, & cęteris Visitatoribus, vel maiori parte ipsorum, ac duobus Pręlatis, ad hoc, vt supra in num. primo vocatis, alius in eadem Prouincia eligatur.

4 Decedente vero aliquo Pręlato, administratio tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, fit ipso facto, & esse intelligatur apud Priorem Claustralem; cui tamen mandamus, vt omnem adhibeat solicitudinem (grauiùs si negligens fuerit puniendus) quò huiusmodi vacatio celeriùs nota fiat Pręsidenti, aut (si is vnde Monasterium vacare contingerit Pręsidens fuerit) antiquiori Visitatori vt supra. Qui si forsan ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit

Monasterio sic vacanti, de consensu tamen Visitatorum eiusdem Monasterij, deputare aliquem Prælatum in Administratorem vsque ad proximam Congregationem, quę habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc statuentes, quod si talis administrationis tempus vltra sex menses protrahatur, debeat reputari ac si esset integer annus connumerandus cum præscriptis, tum Regimini Prælatorum vnius Monasterij, tum vacationi ab eodem Monasterio. Prima Parte Constit. cap. 21. num. pr.

5 Porrò, vt opportunè Monasterijs omnibus prouideri, & negotijs occurrentibus satisfieri queat, decernimus, quod elapso à Comitijs generalibus anno, videlicet Dominica tertia post Pascha Resurrectionis, in aliquo Monasterio commodo, Præsidens pro celebranda Dieta Regimen congregare debeat: Inhibentes, ne vel alio tempore, vel similem aliam Regiminis vnionem conuocare possit, nisi id maximè necessarium esse idemmet Præsidens, & quatuor saltem Visitatores iudicauerint.

6 Aduertant tamen quod Prælati, qui conueniunt in Dietam, sint diuersorum Monasteriorum Professi, itaut duo eiusdem Monasterij Professi dictę Congregationi interesse non possint, & non sint nisi septem, computatis omnibus, vt totum Regimen repræsentent: nempe Præsidens, Visitator ille Siciliæ, quem venire posse Diffinitores decreuerint, alij quattuor Visitatores, Prælatus loci, nisi vt comprofessus alicuius ex supradictis, excludi debeat; quo casu, ac etiam alijs Visitatoribus non accedentibus, per alios Prælatos

vici-

viciniorum Monasteriorum numerus absentium suppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, nisi ex septem quinque consentiant, nihil conclusum censeatur; excepto si (quod Deus auertat) Præsidentem, aut Visitatorem intra biēnium ammoueri necesse fuerit, in quo casu ordinatio quæ supra num. prim. posita est, seruabitur. Vt autem electio sit libera, & legitima, possint Patres conuocati pro Monasteriorum vacantium vtiliori regimine in Prælatos, quos sibi placuerit, sicut, & in Priores vacante tali gradu, dummodo sint habiles, nominare. Quibus in schedulam redactis, votis comittantur omnes secundum professionis ordinem; & qui plures voces habuerit, dummodo quinque ex septum Congregatorum Patrum in eum conuenerint, cæteris præferatur. Pro Decanijs vacantibus nulla in Dieta facienda erit prouisio: facultatem enim promouendi ad Decanatum Capitulo Generali reseruamus. In vocum autem paritate, professione Superior præponatur, & non solum in prædictis, sed etiam in quibuscumque alijs, de quibus per Patrem Præsidentem, in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præsidens, & debeat quæcumque proponere, super quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requisitus.

7 Si vero contingat, vt in huiusmodi prouisionibus aliquis Prælatus, eius exigentibus culpis, deponi, suspendi, vel contra eius voluntatem mutari debeat, id nisi causa cognita, seruatoque iuris ordine, in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus obseruari vbi

 proce-

procedendum sit ad depositionē Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem inferendo huiusmodi iudicium, ex inordinata animi propensione erga proprium commodum à recto iustitiæ tramite deuietur: districtè præcipimus, vt nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monasterij, quod tunc pro causis prædictis vacare contigerit, neque in Prælatum, neque in Administratorum deputati possit. Si verò per mortem, vel propter expletum sexennium, aut per voluntariam alicuius Prælati petitionem, vt à Regimine absoluatur, vel ad aliud Monasterium mutetur, vacatio occurrerit: tunc in Monasterio sic vacante poterunt Patres prædicti quem maluerint, & idoneum iudicauerint, tam ex eisdem in Dieta congregatis, quam ex alijs Prælatis extra, prout eorum conscientiæ videbitur expedire, seruata tamen quantum fieri potest distributiua iustitia, in Prælatum deputare. Si quæ in prædictis casibus contra huius Constitutiones formam de cæterò fieri contingant, nulla, ac irrita esse decernimus, & declaramus.

8 Nullus autem Prælatus, siue Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis præsumat huius Congregationis tempore ad Monasterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumuicina accedere non vocatus, sub pœnis cuilibet ipsorum, si accesserint, in prima parte cap. 2. num. 5. taxatis.

9 Ne verò ex huiusmodi vacationibus dispendium aliquod Monasterijs nostris præsertim in spiritualibus

cueni-

euenire queat, statuimus, vt de cæterò in locis sic vacantibus, qui vices Prelati gerunt, in ipsis Monasterijs auctoritatem habeant in spiritualibus, ac temporibus, quam dum viueret, aut præsens erat, ipse Prælatus habebat. Idem quoque censemus, cum Prælati ad Capitulum Generale accesserint: quam auctoritatem in predictis tantum duobus casibus, vices Prelatorum gerentes habere volumus, vsque ad accessum instituendi Prelati ad Monasterium, vel iam instituti nouam dispositionem, etiamsi talis vicesgerēs interea mutatus fuerit. Sed ne ipsi Prælati, ne quando propter eorum absentiam Monasteria, maxime in spiritualibus, detrimenta, incurrant, constitutis in Monasterijs suis Officialibus, videlicet Prioribus Claustralibus, qua fungi velint auctoritate, si eos abbesse contingat, super casibus reseruatis erga Religiosos, & reliqua sicut opportunum fuerit, declarent.

10 Cellerarij, & alij qui temporalia administrant, prædictis temporibus ad ipsos, vt præmisimus, vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes sint: consilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11 Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conseruandam inter suos Ministros, ante recessum, omnia ita ordinent, & disponant, vt Prior, & Cellerarius sciant quid agendum sit in negotijs Monasterij, & præcipuè in vendendis, & emendis rebus, & alijs.

De Monachorum, & aliorum Religiosorum Mutatione.

CAP. IV.

1 SICVT Prælatorum, ita, & Monachorum nostræ Congregationis discreta mutatio plerumquè vtilis, & necessaria est, attenta præsertim vniuersali vnitate totius corporis Congregationis; fit enim, vt cum de Monasterio ad Monasterium trasferuntur, charitas plurimum augeatur, & affectio communior fiat; Dum multa Monasteria vnum corpus Congregationis esse, charitate hoc efficiente, experiuntur.

2 Si quando ergo etiam extra tempus Capituli Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Prælato suo inuito) Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandauerint; eis omnino parendum censemus. Similiter si in Visitatione, aut etiam post Visitationem alicuius Monasterij Visitatores id agendum iudicauerint, volumus, vt eis obediatur, vt supra in proximè præcedenti Capitulo.

3 Si autem necessaria, & legitima causa subsistente, vt puta pro Monasterio reformando, vel infirmitate superueniente, vel propter imminens periculum, si citiùs mutatio aeris non succurrat, aut pro vitando scandalo, & similibus, Pręsidens, & duo illius Monasterij Visitatores Monachum aliquem mutandum duxerint

xerint

xerint (etiam inuitis Prelatis, tàm mittente, quàm recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Vrgente verò causa ardue necessitatis, vel vbi periculum esset in mora, pręcipiente tantùm vno illius Monasterij Visitatore, omnino pareatur. Prędicta autem vsque ad Capitulum, vel Dietam obseruari tantùm debeant; quo tempore, vel firmabitur, vel reuocabitur mutatio.

4 Vbi autem necessitas, aut manifesta vtilitas requireret, possint Prelati inuicem transmittere Monachos, ac etiam stabilire, dummodo concorditer fiat, adiuncta tamen Pręsidentis licentia, vel Visitatorum.

5 At si quis Monachus intra annum ex manifesta causa periculi Animę, vel corporis mutari petierit, Visitator ipsius Monasterij habita informatione à Prelato ipsius Monachi, & si commodè fieri poterit, etiam Seniorum, & Medici, vbi de corporis periculo agitur (si vera esse exposita repererit, & necessarium esse iudicauerit) Monachi petitioni annuat, illique prouideat de Monasterio idoneo, cuius iudicio omnino parendum erit.

Si autem prędictę causę non aderint; ne occasio detur sponte vagandi (maximè si importunè, aut cum scandalo aliorum Monachorum, seù Monasteriorum impedimento licentia requiratur; quia tunc huiusmodi mutatio, tàm ipsis Monachis, quàm Monasterijs, experientia magistra, vt plurimùm noscitur esse damnosa, ei licentia minimè concedatur) Quod si petere pertinaciter perseuerauerit, & sua importunitate eam extorquere voluerit, non ei annuatur, sed grauiter puniatur.

De

De expensis faciendis in mutationibus Monachorum.

CAP. V.

1 N expensis faciendis circa mutationes Monachorum, declaramus quod Monasteria, à quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expensas, vt supradictum est in Declaratorio Regulę Cap. 60.

2 Si verò aliquis propter grauem infirmitatem mitteretur de Monasterio ad Monasterium, vel (quod Deus auertat) si contingeret aliquem Monachum adeo esse incorrigibilem, & scandalosum vt in proprio Monasterio propter scandalum, aut legitimam causam in domo custodię detrudi, seu puniri non possit, sed in alio Monasterio esset carceri mancipandus, in his casibus Monasterium, ex quo mittitur, vltra expensas itineris, prouideat Monasterio, ad quod est missus, etiam de alijs illi Monacho necessarijs; censemus enim sufficere quod Monasterium ad quod tales, vt pręmittitur infirmi, & scandalosi mittuntur, ipsorum incommoditate grauetur, absque hoc quod etiam eis de necessarijs prouideat.

De

De Monasterijs nouiter acceptandis.

CAP. VI.

1 E facilitate qualibet, sed maturè, & circumspectè in acceptandis Monasterijs procedatur, volumus, quod Capitulum Generale (ad quod solùm huiusmodi acceptationes pertinere decernimus) primo attendat, cum de acceptando Monasterio aliquo tractatur, an Monasteria Congregationis abundent Patribus, qui deputari possint reformationi Monasterij nouiter acceptandi. Qui si reperti fuerint, mittantur duo graues, & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum si habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem obseruantiam, videlicet, quod sit in bono aere, & situ spatioso, solitario, & non tumultuoso: & si in Ciuitate, vel extra Ciuitatem prope milliare, vel circa: si non inquietetur bellorum tumultibus: nec grauentur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, vbi non possint fieri turres, & propugnacula: si sit sine cura animarum: & habeat officinas vtiles, & necessarias ad Regularem obseruantiam, vel quod facile reduci possit: si habeat Libros, vel Paramenta, vel Calices, & cætera necessaria ad Diuinum Cultum: si habeat possessiones, siue redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ sufficiant pro sexdecim saltem Personis, & alijs Monasterij oneribus portandis. Quod non sit ære alieno grauatum, & si quæ sunt huiusmodi.

Quæ

Quæ omnia diligenter discussa fideliter referant Capitulo, siue Regimini, aut aliter, prout Capitulum decreuerit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro maiori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis: ac etiam si Monasterium sit in Ciuitate pacifica, vbi verisimiliter speratur Animarum fructus, decreuerint acceptandum: non prius mittantur Monachi ad dictum Monasterium, quam vnitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi Officinæ, & Mansiones Religiosorum antea fuerint competenter reparatæ.

2 Aut si contigerit tale Monasterium habere Abbatem, seu Commendatarium, qui nollet vllo titulo renunciare, tunc eo casu poterunt fieri pacta, & conuentiones per cessum, vel decessum cum Prælato prædicto, prout melius, & vtilius pro Congregatione videbitur expedire: Quæ in publicam formam redacta eo ipso confirmationis Apostolicę sunt robore suffulta, vt per Priuilegia Sanctæ Mem. Eugenij Papæ Quarti sub dat. 1432. Nono Kal. Decembris. §. *Adijcientes*; Et Alexandri Sexti sub dat. 1501. Kal. Aprilis. §. *Ac etiam Præsidentem*; quæ Priuilegia inspiciantur. Quo facto prouideant de Prælato, Senioribus, & sufficienti Conuentu, iuxta conditionem Monasterij; ita vt ipse Prælatus, Seniores, Conuentusque sint omnino Personæ exemplares, & secularibus ædificationis; vt sic augeatur omnium affectus, & deuotio erga Congregationem nostram. Et qui ad hæc Monasteria deputati sunt, eo ipso teneantur ad suam obedientiam se transferre; secus deponantur, & vltra depositionem, insuper grauiter puniantur.

Quod

Quod si Capitulo Generali videbitur huiusmodi reformatio intra biennium fieri debere, ipsam committant Regimini iuxtà prædictam formam. Quoties autem intra biennium tractandum esset de reformatione alicuius Monasterij, eo quod periculosa esset dilatio vsque ad Capituli tempus, habeatur recursus ad Præsidentem; qui si vnà cum Visitatoribus, & alijs Prælatis, vt supra in Cap. 3. de Amotione Præsidentis, de communi consensu iudicauerint huiusmodi acceptationem esse vtilem, & necessariam nostræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monasterij conditionibus, iuxta omnia prædicta, & referant Capitulo proximè futuro, si differri poterit. Si autem periculum esset in mora, vt prædictum est, tunc per ipsos dictos Patres Monasterium acceptetur, maximè si tale esset, cuius reformatio cederet euidenter in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Aduertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad inuestigandas Monasterij conditiones, ne aliquid promittant, aut se se cuiquam obligent verbis; sed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, vt supra.

4 Cæterum strictiùs inhibemus, ne aliquod ex nostræ Congregationis Monasterijs dimittatur, aut ab ipsa Congregatione alienetur, nisi ex quattuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, consentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri posse, nisi in casu permutationis, scilicet si dimittatur vnum, vt in eadem Diœcesi aliud acceptetur.

Si

5 Si verò de aliquo Monasterio Monialium sub cura Congregationis, aut particularis Monasterij nostri acceptando tractabitur (quod quantum possibile erit, omnino est euitandum) nisi de consensu duarum partium Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad Visitationem tantùm, acceptari non possit.

De Anniuersarijs perpetuò celebrandis.

CAP. VII.

1 SE tantorum beneficiorum, gratiarum, ac priuilegiorum; quorum munimine Congregatio nostra à fel. record. Eugenij Papæ Quarti non modo stabilita, verùm etiam plurimum augmenta existit, videamur immemores, hac præsenti ordinatione statuimus, vt per omnia nostræ Congregationis Monasteria præsentia, & futura singulis annis die 23. Februarij Anniuersarium Conuentualiter pro eiusdem Eugenij Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud consimiliter die 19. Septembris pro Reu. P. Ludouico Barbo nostræ Congregationis præcipuo directore.

2 Fiant præterea annuatim tria Anniuersaria conuentualiter, vnum pro omnibus nostræ Congregationis, aliud pro Benefactoribus nostris defunctis, tertium pro Benefactoribus viuis, dicendo Missam pro peccatis. Quæ Anniuersaria celebrentur per Monasteria nostræ Congregationis, post primum diem

Septem-

Septembris, diebus, quibus habilius celebrari potetunt.

3 Post festum verò omnium Sanctorum Monachorum prima die non impedita recitetur conuentualiter integrum Officium Defunctorum, & Missa item cantetur pro Defunctis nostræ Congregationis.

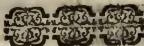
Laudamus item piam eam consuetudinem, quæ in aliquibus nostris Monasterijs iam habetur, ad cætera quoque Monasteria extendi; vt scilicet singulo quoque anno aliqua die non impedita mensis Decembris conuentualiter recitetur integrum Officium Defunctorum, & similiter cantetur Missa pro nostris Religiosis in eodem Monasterio Defunctis.

INDEX CAPITVLORVM

Secundæ Partis Constitutionum Congregationis Casinensis.

INDEX RERVM,
QVÆ CONTINENTVR IN II. PARTE
CONSTITVTIONVM
Congregationis Casinensis.

Prima Numerorum nota indicant Paginam; Secunda Capita; Tertiæ Paragraphos.

M

Monasteria.

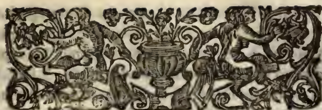
Moniales.

Mutationes Monachorum.

P

Præsidens Regiminis.

PRIVILEGIVM

Clementis Papæ Decimi de Capitulo Biennali, & Procuratore Generali.

CLEMENS PAPA X.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

X iniuncti nobis diuinitus pastoralis officij debito illa, quę à Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequijs sub suaui vitæ monasticæ iugo mancipatorum pro felici earum regimine, & gubernio prouidè facta esse noscuntur, vt firma semper, atque inuiolabilia persistant libenter cum id à nobis petitur Apostolici muniminis nostri Præsidio roboramus. Exponi siquidem nobis nuper fecit di-

lectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod in Capitulo Generali dictæ Congregationis mense Maio proximè præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta, & ordinationes, seù conditiones, tenoris qui sequitur videlicet: Primo. Cum à Patribus Capituli Generalis celebrati in Monasterio Sancti Benedicti de Mantua vnanimi consensu sancitum sit, vt ad euitandas expensas, ac itinerum incommoda, Capitulum generale, quod à Constitutionibus nostris singulis annis celebrandum mandatur, in posterum altero quoque anno ad mentem fel: record: Alexandri PP. VII. cogi debeat: Idcircò quo p͏̨fato Patrum Decreto maius robur accedat Patri Procuratori generali iniungimus, vt cum primum Romam accesserit à S. D. N. eiusdem Decreti confirmationem per Breue speciale impetrare solertèr studeat: Secundo. Et quoniam Eminentissimi Cardinalis Protector præuio Sanctissimi D. N. Beneplacito facultatem Patribus Capituli Generalis concessit, vt pro suo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantum ad Procuratoris generalis munus vnum ex Abbatibus Regiminis eligere posset: cognoscentes Patres summoperè Congregationi expedire, vt hoc ipsum in perpetuum (sub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferius exprimendis) inuiolatæ executioni demandetur: Omnes vnanimitèr decreuerunt, quod in futurum ad p͏̨dictum Procuratoris generalis officium non nisi vnus ex Abbatibus Regiminis (prout ab alijs nouem Congregationibus Monasticis seruatur) assu-

mi

mi poſſit. Propterea prædicto Patri Procuratori generali mandamus, vt huiuſce Decreti confirmationem per Breue ſpeciale à Sanctiſſimo D. N. ſtudeat impetrare. Conditiones ſeruandæ circa electionem, & adminiſtrationem officij Procuratoris Generalis, Si Sanctiſſimo D. N. placuerit, quod Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur: Primo. Procurator generalis ſit alius Abbas ab Abbate Sancti Pauli de Vrbe inter quos ſeruandum mandamus Prouinciarum alternatiuam perindè ac ad prædictum Procuratoris Generalis officium vnus ex Prioribus clauſtralibus promoueretur; Secundo Idem Procurator in quolibet generali Capitulo Secretis Patrum calculis exponi debeat, ac per ſecreta Abbatum ſuffragia confirmari, prout in Conſtitutionibus: Tertio. Ad officium Procuratoris generalis nullus aſſumatur, qui per integrum biennium Abbas de Regimine non fuerit: Et quo vſque in officio Procuratoris generalis permanſerit eligi non in Diffinitorem, nec in Viſitatorem, nec vllo modo ad Dietam celebrandam admitti valeat: Quarto. Eligatur dictus Procurator per ſecreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo intererunt ſuffragia, eo prorſus modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur; ita vt quilibet Abbas prædicti officij capax ſigillatim totius Capituli ſcrutinio ſubiaceat: Quinto. Procurator in eo Capitulo generali, in quo Procuratoris officium expleuerit, aut ab eo ſe abdicauerit, vel quoquo modo abſolutus fuerit, ad Diffinitoris, atque Viſitatoris munus aſſumi non poſſit, neque eligi in Abbatem, ſiuè Admini-

 ſtrato-

ſtratorem Sanctì Pauli de Vrbe. Quemadmodum firmitèr ſtatuimus, quod Abbas Sancti Pauli immediatè poſtquàm prædictæ Abbatiæ Regimen reliquerit nullo pacto in Procuratorem generalem eligi poſſit: Sexto. Durante Procuratoris generalis officio ipſe Procurator nullam Abbatiam de Regimine adminiſter, ſed Titulari tantùm Abbatia ſit inſignitus. Septimo. Præſidens Generalis, & Procurator in Curia non poſſint eſſe vnius, & eiuſdem Monaſterij Profeſſi, Nec duo Abbates eiuſdem Monaſterij Profeſſi poſſint immediatè vnus poſt alium ad Procuratoris officium promoueri: Octauo. Quanto tempore, quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipſo ceſſare debeat, vt iterum ad idem munus aſſumi poſſit. Nono. Siuè ob mortem, ſiuè ab alias cauſas quis ab officio Generalis Procuratoris vacauerit, aut amotus fuerit, eius vices exequatur Abbas Sancti Pauli vſque ad proximum Capitulum Generale; Inuiolato tamèn perſeuerante ſtatuto, quod Abbas Sancti Pauli de Vrbe ad Procuratoris officium eligi nequeat: Decimo. Procurator Generalis more ſolito Iuramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod nullas diſpenſationes ad gradus, dignitates, officia, aliaquè noſtris Conſtitutionibus repugnantia, tàm pro ſe, quàm pro alijs quibuſcumque noſtris Religioſis cuiuſcumque conditionis fuerint impetrabit, aut impetrare, ſiuè obtinere tentabit: Quod ſi contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem à Capitulo generali abſentem hoc ipſum Iuramentum cum primum Romam peruenerit

uenerit infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præstare, & de huius Decreti executione P. Præsidem certiorem facere teneatur, Vndecimo. Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & accepti Abbatibus Sancti Pauli de Vrbe, ac S. Mariç de Farfa, & computa in sciptis reddere, & exhibere teneatur cum assistentia vnius Computatoris à Diffinitorio designandi. Quod si hoc exequi neglexerit grauiter in ipsum à Capitulo generali, vel Dieta animaduertendum esse mandamus: Duodecimo. Cum Patres Visitatores Monasterium Sancti Pauli de Vrbe visitabunt, Procurator generalis annua computa, ac dati, acceptiquè rationes ad Procuratoriam generalem pertinentes ipsis Visitatoribus reddere teneatur; Libros verò, in quibus prædicta computa continentur ad Capitulum generale deferat, quo à Diffinitoribus diligenter examinari valeant: Decimotertio. Capsa Procuratoria penès Cōputatorem minimè sit, sed penes alium à Diffinitoribus designandum: Decimoquarto. Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ summam expendere, aut Creditoribus exsoluere sine mandato in scriptis P. Procuratoris generalis manu signato: Decimoquinto; quotiescumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interusurium, siuè æris alieni extinctionem fieri; Computator Congregationis pro tempore existens, talis reductionis, siuè extinctionis Instrumentum infra mensem ad Monasterium, ad cuius beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio transmittere teneatur pæna depositionis, & inhabilitatis

litatis ad omnes gradus, si secus exegerit puniendus: Decimosexto. In Computatorem Congregationis nemo inposterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non sit insignitus. Horum omnium, & singulorum vt supra Confirmationem Procurator Generalis per Breue speciale nomine totius Congregationis à Sanctissimo D. N. impetrare curet, in quo Breui declaretur nulla, & inualida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & singula seruata minimè fuerint. Volumus tandem, quod præsens Procurator Generalis iuramentum in manibus Diffinitorum præstet, quod quantum sua interest prædictum Breue à S. D. N. omni meliori vita, & forma obtinere solerter studebit. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat dictus Procurator generalis præmissa quo firmius subsistant, & seruentur exactius. Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes eumque à quibusuis excommunicationis, suspen. & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & singula præinserta decreta, & ordinationes, seu conditiones auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicę firmitatis robur adijcimus, ac omnes.

nes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus. Decernentes præinserta Decreta, ac ordinationes, seù conditiones, ac easdem præsentes Litteras semper firma validas, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inuiolabilitèr obseruari; Sicque in premissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstañ Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis alijsuè quibusuis etiam Iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & ad verbum insertis habentes, illis, aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium Literarum Transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur in Iudicio, & extra, quę ipsis præsentibus adhiberetur

hiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti M. DC. LXX. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

I. G. Slusius.

ROMÆ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. M. DC. LXX.

Priui-

Priuilegium Gregorij PP. XIII. pro Congregatione Casinensi contra appellantes, & ambientes nuper à SS. D. N. Vrbano PP. VIII. confirmatum, & ampliatum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

LIAS à fel. record. Gregorio XIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Nihil in vnaquaq; religiosa familia, in qua obedientiæ firmissimè iactis fundamentis plerique fideles in claustris Altissimo famulari student æquè arbitramur esse vtile, quam supremam in eisdem auctoritatem gerentibus omni contentione exclusa, ea qua decet reuerentia, vniuersos parere, eorumque dictis audientes esse, nec non à regularis obseruantiæ professorum pectoribus, honorum assequendorum nimiam cupiditatem exulare. Vtque hæc, diuina as-

ſiſtente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de obſeruantia Congregationis Caſſineñ aliàs Sanctæ Iuſtinæ de Padua Ordinis Sancti Benedicti, quæ vitæ Sanctitate claruit, ex ſententia noſtra ſuccedant, antiquas conſtitutiones approbandas, & in illarum transgreſſores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè prouidendum eſſe cenſemus, prout in Domino conſpicimus expedire. Accepimus enim, quod licet aliàs fel. record. Eugenius Papa IIII. prædeceſſor noſter ſub Datum Romæ apud. S. Petrum anno Domini MCCCCXXXII. Nono Kalend. Decembris, Pontificatus ſui anno II. inter alia voluerit in Capitulo Generali eiuſdem Congregationis ſingulis annis celebrando, nouem Diffinitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in Capitulo haberent, ſicq; electos totum Capitulum prædictum repræſentare, eorumdemque Diffinitorum ſtatutis, conſtitutionibus, ordinationibus, diffinitionibus, & correctionibus, ſingulos Congregationis eiuſdem Monachos, cuiuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ſiuè conditionis exiſterent in omnibus efficaciter parere, ac huiuſmodi Diffinitores de Monaſterijs, & locis, illorumque bonis, prout viderent, expedire, diſponere, nec non ex Monachis tunc præſentibus, & futuris, quos ad id idoneos iudicauiſſent in Abbates pro tempore vacantium Monaſteriorum, ac Prioratuum huiuſmodi alias iuxta dictæ Congregationis conſtitutiones, ordinationes, & ſtatuta eligere ſiuè nominare: nec non ad eorum beneplacitum taliter electos abſq; aliqua etiam cauſę cognitione à regimine

gimine etiam dd. Monasteriorum, & Prioratuum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censerentur, absoluere, & amouere posse. Idemque per alias literas Datas Florentiæ Pontificatus sui anno quarto decreuit, dum occurrente vacatione Monasteriorum, & Prioratuum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apostolicam vacantium, qua illis ratione prouidendum esset, ordinauit, prout in singulis eiusdem prædecessoris literis plenius continetur. Nihilominus nonnullos dictæ Congregationis Monachos, eius quàm Deo vouerunt obedientiæ planè oblitos, præfatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorumdem nutum, & beneplacitum à Monasterij, & alijs Officijs absoluendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis aduersari, & contradicere, & cum illis ad contentiones deuenire, alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex causa, aut ex quantumuis graui crimine, & excessu procedi possit contra eiusdem Congregationis statuta, & ordinationes varias oppositiones, & subterfugia, aut alia impedimenta afferre, vel interponere; nec non absque eorumdem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, administrationemque Congregationis eiusdem pertinent, Iurisperitos, & alios consulere temerè ausos fuisse, & nunc præsumere; quosdam etiam professionis, & regulæ, quam sub humilitatis habitu professi sunt penitus immemores reperiri; qui sic ambitione dignitatum, & Officiorum Ecclesiasticorum

in

in dicta Congregatione consequen. quò facilius de Congregationis rebus, & personis ad eorum libitum disponant, se efferri patiuntur, vt ad Ecclesiasticorum, & Sæcularium Principum auxilia vel occultè, vel palam recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, alijsque Prælatis commendatitias literas propterea expetant, & noui aliquid semper, vt optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo, eiusdem Congregationis quietemq; cum animarum illorum periculo non modicè perturbent. Nos igitur præmissis occurrere, ac eiusdem Congregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in visceribus gerimus charitatis, nec non ad deterrenda maleficia, grauioribus etiam pœnis propositis, consulere cupientes, ac dictarum prædecessoris literarum seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia singulas Prędecessoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regen. Congregationi deputati erunt, respiciunt, quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quouis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos similiter absque aliqua causæ cognitione, seruatis alias ipsius Congregationis constitutionibus, ab officio amouere, & absoluere possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus sit, easdem quoad præmissa dumtaxat innouamus, quodquè contra eos, qui præmissis eisdem

Superio-

Superioribus in electionibus, vel amotionibus huiusmodi contradicere, vel se opponere, aut cum illis contendere præsumpserit per pœnam privationis Officiorum, quæ obtinuerint, ac personæ coerctionem, & carcerationem animaduertatur, statuimus. Cumquè idem Prædecessor districtius inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, siue Præsidentis, aut Visitatorum, vel Rectorum eiusdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apostolicam, nisi de Speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcumque appellationem, si aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde secutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis ciuiliter ageretur secundum statuta & consuetudines Congregationis prædictæ, iuris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omissis procedi debere mandauerit, eiusdem Prædecessoris exemplo adducti, quod quandocumque contra Monachos iudicium ex quauis causa institui contigerit, summariè, simpliciter, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, nec non omni, & quacumque appellatione remota agi. Appellantes verò, aut de nullitatibus sententiarum processuum, & aliorum quorumcumque contra se decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes illis non obstan. priuationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad vlteriora, in causis, quas

pro

pro tempore agitari continget, priuationisque, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi posse volumus; easdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Iurisperitis, aut alijs quibusuis personis extra dictam Congregationem absque eorum Superiorum licentia in his, quæ ad obedientiam, aut correctionem, eiusdemuè Congregationis regimen pertinebunt, consilium capient, extendimus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus alijsque vijs directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad dignitates, seu officia in Congregatione præfata obtinenda aspirauerint, vel alijs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, illorumque complices, & fautores ad quæcumq; Prælaturas, dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officijs eo ipso priuamus, ac priuatos voce tum actiua, tum passiua carere decernimus, & declaramus; & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore

pore regimini dictę Congregationis deputati erunt, præcipientes, districtèque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti ad cuiusuis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes, & gradus promouere præsumant; Immò promouendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro, & sincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, sic literis, aut alijs fauoribus Principum, & Prælatorum vel aliorum extra gremium, vt præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniustè, ac indebito extortas, nullas, inualidasque esse, & aduersus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regem Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuerint, per eiusdem Congregationis Superiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita, conditionis pœnis tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici fungentes posse, & debere; & ità quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctę Romanę Ecclesię Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan-

obſtan. quibuſuis Apoſtolicis, ac in prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpiritualibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac dd. Congregationis, & ordinis etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis illis, & illorum Superioribus ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis conceſſis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes; mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice motu, & ſcientia ſimilibus latiſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, contrarijs quibuſcumque, aut ſi prędictis Congregationi, & Monachis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Ac vt harum, literarum, notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deueniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulo quoque anno publicè legi, illaſque in dicto Capitulo lectas ſic

arctare,

arctare, ac si legitimè vnicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1574. Pontificatus nostri anno Secundo. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis dictę Congregationis nobis nuper exponi fecit ipse præinsertas literas per nos confirmari, nec non præceptum quod in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub excommuuicationis latæ sententiæ pœna in huiusmodi literis fit Prælatis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos ad Prælaturas, dignitates, gradus, administrationes, & alia ipsius Congregationis officia precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis existentium adducti promouere præsumant, ad alios quosque, & singulos, Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monasteriorum qui prædictos Monachos ad Rectorias, Vicariatus, administrationes, & cuiusuis generis officia tam spiritualia, quam temporalia ab eisdem Monasterijs dependentia, precibus, & fauoribus huiusmodi deputabunt extendi, eosdemque Monachos ad similes fauores recurrentes, eadem pœna ligari summoperè desideret. Nos prosperos felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini per amplius

 consul-

consultum esse cupientes; ipsumquè Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum pręsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, pręinsertas literas dicti Gregorij prędecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore pręsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innouamus, nec non omnibus, & singulis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ obedientię, ac sub excommunicationis latæ sententię pœna pręcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, preces, requisitionem quarumcumque personarum tam laycarum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictę Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quosuis dictę Congregationis Monachos ad cuiusuis generis Rectorias, Vicariatus, administrationes, & officia quęcumque tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumant, eosdemque dictę Congregationis Monachos, cuiuscumque ętatis, gradus, conditio-

nis, preeminentię, & literaturę existant, & quacumque diggitate prefulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignidates, gradus, & alia officia Prelatis pro tempore regimini dictę Congregationis deputatis assequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus administrationes, & alia officia quęcumque tam spiritualia, quam temporalia à Prelatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad predictarum personarum Principum, & Prelatorum de gremio dictę Congregationnis non existentium fauores pro se, vel interpositam personam directè vel indirectè, occultè, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerint, vel ad Prelaturas, dignitatis, administrationes; & alia huiusmodi dictę Congregationis, & Monasteriorum officia aspirauerint, vel alijs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuerint, predictas excommunicationis latę sententię, aliasq; inhabilitatis, & priuationis pœnas in preinsertis Gregorij predecessoris literis contra similia perpatrantes comminatas, eo ipso incurrere, & incurrisse decernimus, & declaramus. Non obstan. omnibus, & singulis, quę in preinsertis literis idem Gregorius predecessor, voluit non obstare, cęterisq; contrarijs quibuscunq; Vt autem harum literarum nostrarum notitia ad omnes Monasteriorum dictę Congregationis Abbates, Superiores, & Monachos facilius deueniant, volumus illis in generali dictę Congregationis Capitulo singulo quoq; anno publicè legi, illasq; in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè vnicuiq; personaliter intimatę fuissent, illorumq;

 exemplis

exemplis impressis manu scribę dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti munitis eamdem prorsus fidem adhiberi, quę pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitę vel ostensæ. Datum Romę apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 11. Maij 1638. Pontificatus nostri anno Decimo quinto.

Loco ✠ Sigilli.

M. A. Maraldus.

ROMÆ, Ex Typographia Reuer. Cam. Apost. 1642.

Idem

Idem Priuilegium confirmatum, & ampliatum à Sanctißimo D.N. Clemente Decimo.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

CCLESIÆ Catholicę regimini, meritis licet imparibus, diuina dispositione præsidentes, illa, quę à Romanis Pontificibus Pręde ceſſoribus noſtris, ad recidendam, & excludendam à Religioſis viris, quos in humilitatis ſpiritu Deo ſeruire decet, ambitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem piè prudenterque conſtituta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, libenter conſtabilimus, nouiſque præſidijs, vt ſeruentur exactius, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel. record. Gregorius PP. XIII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Breuis die xvij. Aprilis M.D.LXXIV.

Expeditas literas, inter alia, omnes, & singulos Monachos Congregationis Casinen. Ordinis Sancti Benedicti, cuiuscumque ętatis, gradus, conditionis, pręeminentię, & literaturę existentes, & quacumque dignitate pręfulgentes, qui ad Pręlaturas, & alia officia dictę Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Pręlatorum, de gremio dictę Congregationis non existentium, fauores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijsque vijs, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad Dignitates, seu officia in Congregatione pręfata obtinenda aspirauissent, vel alijs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quęsiuissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Pręlaturas, Dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & pręsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declarauit, ac obtentis Pręlaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel officijs, eo ipso priuauit, ac priuatos voce tum actiua, tum passiua, carere decreuit, & declarauit. Et in virtute sanctę obedientię, ac sub excommunicationis latę sententię pœna omnibus dictę Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini eiusdem Congregationis deputati essent, pręcepit, districtèque mandauit ne aliquos, precibus, litteris, vel fauoribus Principum, vel Pręlatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cuiusuis generis Pręlaturas, Dignitates, Officia, Administrationes, & gradus promouere pręsumerent; Imò promouendorum meritis, & virtutibus tantùm inspectis, quod Dei causam agerent,

rent, memores essent, quo magis puro, & sincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monasteria sic litteris, aut alijs fauoribus Principum, & Prelatorum, vel aliorum extra gremium, vt prefertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniustè, ac indebitè extortas, nullas, inualidasque esse, & aduersus eos qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuissent, per eiusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicę dictę Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere. Et subinde recen. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam Prędecessor noster, per quasdam suas pariter in forma Breuis litteras die xj. Maij M.DC.XXXVIII. emanatas, prefatas Gregorij Prędecessoris litteras, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate confirmauit, & approbauit, ac quatenus opus esset innouauit; Nec non omnibus, & singulis quorumcumque Monasteriorum dictę Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctę obedientię, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcepit, & mandauit, ne ad instantiam, preces, & requisitionem quarumcumque personarum, tàm Laycarum, quàm Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & qua-

 cumque

cumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quos vis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiusuis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & officia quæcumque, tàm spiritualia, quàm temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & litteraturæ existerent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tàm ad Prælaturas, D gnitates, Gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, assequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & alia officia quæcumque, tàm spiritualia, quàm temporalia, à Prælatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prędictarum personarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatę non existentium, fauores, per se, vel inter positam personam, directè, vel indirectè, occulte, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad P ęlaturas, Dignitates, Administrationes, & alia huiusmodi dictę Congregationis, & Monasteriorum officia aspirauissent, vel alijs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prędictas excommunicationis latę sententię, aliasque inhabilitatis, & priuationis pœnas, in prę fatis Gregorij Prędecessoris litteris contra similia perpetrantes comminatas eo ipso incurrere, & incurrisse decreuit, & declarauit. Voluitque ipse Vrbanus Prædecessor, easdem litteras suas in generali dictæ Congregationis Capitulo sin-

gulis

gulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic arctare, ac si legitimè vnicuique personaliter intimatæ fuissent; & alias prout in præfatis Gregorij, & Vrbani Prædecessorum litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vberius continetur. Cum autem sicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum præfatę Congregationis Casinen. Nobis nuper expositum fuit, licet pręmissa à memoratis Gregorio, & Vrbano Prædecessoribus, salubèrimo fuerint constituta, & ordinata consilio. Illa nihilominus quorundam ambitione cæcaque honorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, vt par est in eadem Congregatione seruentur. Hinc est quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & proinde prauum hoc ambitionis malum omnino tollere, & à dicta Congregatione penitus excludere cupientes, vt Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis studijs procurentur, sed à Viris, vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter suscipiantur, & humiliter administrentur, ac dictos exponentes specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absoluentes, &

abso-

absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula præmissa à præfatis Gregorio, & Vrbano Prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, vt præfertur, & quatenus illa concernunt supradictas eorumdem Prædecessorum litteras, auctoritate prędicta, tenore pręsentium, approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innouamus, & de nouo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia, & singula inuiolabiliter, & inconcussè in pręfata Congregatione perpetuò seruari mandamus, & pręcipimus. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem pręsentes litteras perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio vnius cuiusque Monasterij dictę Congregationis nempè proxima post festum S. Benedicti, & Dominica itidem proximè subsequenti post festum S. Placidi, Ordinis eiusdem S. Benedicti publicè legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in pręmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstañ. pręmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quę pręfati Gregorius, & Vrbanus Prędecessores in litteris supradictis respectiuè voluerunt non obstare, cęterisque contrarijs quibuscumque.

Cęte-

Cæterum volumus pariter, vt earumdem præsentium litterarum Transumptis, etiam impressis manu Scribę Capituli Generalis dictę Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Pręsidentis eiusdem Congregationis, vel alterius personę in Ecclesiastica dignitate constitutę munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quę pręsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę.

Datum Romę apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die ix. Septembris M.DC.LXX. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

I. G. Slusius.

ROMÆ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. M. DC. LXX.

San-

S.^MI D. N.

PAVLI PAPÆ V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Statutum super Reformatione Diffinitorum, & Conseruatorum, ac cæterarum personarum Regularium Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis.

CVM sicut accepimus in Ordine Sancti Benedicti Congregationis Casinensis aliàs S. Iustinę Paduan̄, qui primo ab eodem Sancto Benedicto institutus, & deindè à tot tantisque Patribus sanctitate, & disciplinę Regularis exemplo per diuersas totius Orbis Christiani Regiones propagatus, virtute altissimi, ad laudem sui nominis iam multis ab hinc sęculis floruit, nonnulli abusus exorti fuerint quibus nisi nostrę Pastoralis solicitudinis prouidentia celeriter occurratur dubitandum sit ne huiusmodi morbo inualescente, Regularis disciplinę obseruantia paulatim collabatur.

Nos igitur attendentes, quod vbi gubernaculum disci-

disciplinę contemnitur restat, vt Regligio naufragetur, pro nostri Pastoralis officij debito pręmissa conniuentibus oculis pertransire nequiuimus. Qua propter re prius maturè discussa, & examinata, adhibitis Viris grauitate, prudentia, & vsu rerum pręstantibus, quibus negotium demandauimus, de eorum consilio huiusmodi abusibus quantum cum Domino possumus occurrendum decreuimus.

Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis oblatę petitionis instantiam: sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicę potestatis Plenitudine Congregationis pręd

ictę, Ordinis S. Benedicti in vniuersa Italia, Insulisque ei adiacentibus septem Prouincias nempè Romanam, Aetruriæ, Neapolis, Siciliæ, nec non Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ per pręsentes perpetuò valituras constituimus, & deputamus, illisq; sic constitutis, & deputatis Romanæ videlicet S. Pauli prope, & extra muros Almæ Vrbis nostræ, nec non S. Scolasticæ Sublaci, ac S. Mariæ Farfeñ, & S. Petri Perusin., nec non eiusdem S. Mariæ etiam prope, & extra muros Cæsenateñ, ac S. Vitalis Rauennateñ, & S. Proculi Bononieñ, nec non eiusdem S. Benedicti Ferrarien.

Et Æturiæ S. Eugenij Seneñ, nec non Sanctorum Floræ, & Lucillæ Aretiñ, nec non Sanctæ Mariæ Florentiñ, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromeñ Ragusiñ diœces. & S. Petri Mutineñ, ac Sancti Petri Regieñ.

Nec non Neapolitanæ ipsius Sancti Benedicti Castrouillarum, S. Michaelis Montis Caueosi, S. Mariæ

An-

Andrien, & Sanctissimæ Trinitatis Cauen, nec non S. Seuerini Neapolitan, ac S. Angeli Caetan., S. Laurentij Auersan. & eiusdem S. Benedicti Montis Casini.

Siculæ S. Placidi Messanen. nec non S. Nicolai Cathan. & Sanctæ Mariæ Fondroni, nec non S. Flauiæ, ac S. Mariæ Montis Regalis, & S. Martini Panormitani, nec non eiusdem S. Mariæ de Gangio, & S. Philippi de Argirione.

Ac Venetæ S. Nicolai Littoris, nec non S. Georgij Venetiarum, & Sanctæ Mariæ de Pratalia, & Sanctę Iustinę de Padua, nec non SS. Felicis, & Fortunati Vicentin. & S. Nazarj Veronen., ac Sancti Pauli de Argon, nec non S. Iacobi de Pontida Bergomen. diœc. & S. Faustini, ac Sanctę Euphemię Brixien.

Nec non Lombardię S. Simpliciani, ac S. Petri in Clafliate Mediolanen., S. Spiritus, & S. Saluatoris Papien., nec non S. Sixti Placentin., ac Sanctę Marię Gratiarum Placentin., diœces. & S. Ioannis Euangelistę Parmen., nec non Sancti Columbani Bobien. ac S. Benedicti de Padolirone.

Ligurię verò Prouincijs prędictis S. Nicolai Buschetti, S. Benigni, & S. Iuliani, ac S. Catherinę, nec non S. Hieronymi Ceruarię Ianuen. diœces. ac Sancti Bartholomęi Asten., ac S. Petri Sauiliani Taurinen. diœces. dictorum Ordinis, & Congregationis Monasteria, etiam perpetuò subijcimus, & supponimus.

Et vt deinceps in Diffinitorio ęqualitas votorum habeatur, quod de cętero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores, ex quibus Romanę vnum, Æthrurię vnum, Neapo-

Neapolitanę vnum, & Sicilię alium,& Ligurię alium, Venetę verò, & Lombardię Prouincię prędictę ob illorum maiorem Monasteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates huiusmodi ex illis respectiuè oriundos habeant, eligantur;ac deputentur,dictiq; nouem Diffinitores canonicè per vota, & scrutinia secreta, vt moris est, canonicè electi in quibuscumq; Capitulis Generalibus, omnes, vt singulas tàm spirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apostolica eis concessas,& quas hactenus habuerunt, habeant, hac tamen ratione, vt posthac singuli Diffinitores septem Prouinciarum predictarum diuersarum Nationum, & professionum existant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel professione vno, & eodem tempore in prędicto Capitulo, licet ex diuersis Prouincijs predictis professi sint, esse patiantur, sed ex eisdem Prouincijs oriundi eligantur, vt supra, ac constituantur.

Et ad tolleñ dictorum Diffinitorum perpetuitatem quieti dictę Congregationis maximè contrariam quod singulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, siuè antiquioribus duo nempè ex Lombardię, Venetę, & Ligurię ac vnus ex Romana, Ætrurię, Neapolitana, & Sicula Prouincijs ab eodem Diffinitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres substituantur respectiuè ex eisdem Prouincijs, ità vt semper vnaquaque Prouincia suum, vel suos semper habeat Diffinitorem, seù Diffinitores pręscriptum, vel pręscriptos.

At si aliqua iusta causa Abbates alicuius Prouincię

ad prędictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Diffinitorij exclusi remanerent, seù illo anno Visitatorum officio functi essent, seu quod per biennium minimè vacassent, & eo casu in prędicto Diffinitorio ab huiusmodi electione exclusi, & tunc ex Prouincia illi viciniori Abbas Diffinitor seruatis tamen superius narratis pro illa vice tantum eligatur.

Conseruatores quoque iuxta Constitutiones dictę Congregationis approbatas, nempè duo ex Romana, Ætruriæ, & Neapolitana, alij verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Prouincijs prædictis eligantur, ipsique sic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo anno à Diffinitoribus, Visitatoribus, ac Pręsidente prędictis gesta, & pręcipuè electiones Pręlatorum, & Officialium perspiciant, ac recognoscant, & quicquid contra Romanorum Pontificum prędecessorum nostrorum decreta, ac Constitutiones dictę Congregationis factum esse reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu sub priuationis dignitatum quas pro tempore obtinerent, ac inabilitatis ad illas obtinend. pœnis eo ipso incurren. illorum habilitationem nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus quandocumque existentibus omnino reseruando, exequi mandent, & contra inobedientes etiam Diffinitores nulla habita personarum, vel dignitatum ratione per censuras, & pœnas Ecclesiasticas auctoritate nostra procedant.

Et in qualibet ex Prouincijs prędictis, tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magistri Nouitiorum ex ea oriundi

oriundi quot ſunt in ea Monaſteria ; vel Prælaturæ ; & Officia exiſtant, & caſu quo in ſingulis Monaſterijs idonei ad hoc munus ſubeundum minimè reperiantur, tunc idonei alijs ex Monaſterijs eiuſdem Prouinciæ profeſſi ſubrogentur.

Quod ſi in tota Prouincia non ſint tot Monachi idonei profeſſi; qui ad prædicta officia ſuæ Prouinciæ aſſumi poſſint, tunc ex Monaſterijs vicinioribus alterius Prouinciæ idonei aſſumantur.

Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quod pró arbitrio dicti Regiminis Abbates, Priores, omneſque Officiales, ac ſingulos priuatos Monachos ex Prouincia in Prouinciam, prout expediens ei videbitur, vt antea poterant, & valebant, ità vt omnia in dicta Congregatione communia ſint, & eſſe intelligantur, amouere, & deſtinare poſſint, & valeant, nulla nationum, & perſonarum, ſeu Monaſteriorum habita ratione: quinimo ſinguli Abbates cuiuſque Prouinciæ Monaſterijs Congregationis Diffinitorij, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur, quodque Abbates, Priores, cæterique Officiales prædicti iuxta præſcriptum vſum dictæ Congregationis alicui Monaſterio non præficiantur vltra quinquennium, & ab illius adminiſtratione, etiam per quinquennium omnino vacent. Et aut tàm Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quotannis præfuerunt, tot etiam ab eius Monaſterij, ac Officij adminiſtratione vacent, & quod ſinguli reſideant, nec ab eis vllo quæſito colore vltra

c vnam

vnam dietam, & per octo dies sine licentia Præsidentis iustam causam expressam Conseruatoribus in proximo Capitulo Generali exhibendam, & examinandam an iusta fuerit causa discessus abesse possint, & qui secus fecerint illorum arbitrio puniantur.

Ne alijs prædicantes Abbates prædicti reprobi inueniantur, quod ad vitam communem, necnon Diuina Officia, tàm diurna, quàm nocturna, omniaque alia Regulæ dictæ Congregationis instituta, cum Dei timore, habita tamen personarum, ac temporum qualitate, concurrant, vt si cum hospitibus impediti sint, vel alia iusta causa excusentur. Monachis verò litteris operam dantibus, de idoneis Lectoribus; ac alijs necessarijs, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneuisis prouideant.

In omnibus quoque Monasterijs parem formam viuendi, & vestiendi, ac Regularem disciplinam ab omnibus obseruari curent.

In administratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per se ipsos, vt causa vagandi tollatur, exerceant, sed ea per Cellerarios à dictis Diffinitoribus, vel prædicti Ordinis Regimine deputatos, corruptela, & abusus Cellerariam in pectus, vt dicunt Abbates concedendi penitus sublatis, exerceatur, ac Constitutiones prædicti Ordinis, vt Cellerarij à regimine deputati Decani existant omnino obseruentur.

Dico autem Visitatores dictæ Congregationis ex

Ro-

Romanæ, Hetruriæ, ac Neapolitanæ, ac alij duo ex Lombardiæ, Venetæ, nec non Liguriæ Prouinciarum prædictarum Abbatibus ex ipsismet Prouincijs oriundi eligantur, qui extraneas Prouincias visitent, non autem proprias, si id Diffinitores expedire iudicauerint, aliàs Constitutiones dictæ Congregationis seruentur, & in Prouincia Sicula duo Visitatores iuxta præscriptum vsum dictæ Congregationis eligantur, dictique Visitatores Deo iuuante munus suum Visitationis cum omni diligentia subeant, ac absoluant, singulosque Monachos de Statu Monasterij, nec non Præpositorum, & Ministrorum qualitate, ac rerum spiritualium, & temporalium Statu exactissimè examinent.

Monachos verò, vel Commissos ab aliquo Monasterio, in quo saltem per annum continuum non permanserint, & quos amouendos necessarium iudicauerint, super quo illorum conscientias grauamus, per illam Prouinciam tantum mutare valeant dicto Capitulo Generali mutationes de vna ad aliam Prouinciam (vt sumptibus superfluis parcatur) reseruando.

Et Nouitiatus pro Nouitiorum educatione in singulis Prouincijs prædictis constituti, & constituen. in suo robore permaneat, ita tamen quod in quibuslibet Nouitiatibus prædictis, ex eiusdemet Prouincijs huiusmodi oriundi iuxta Constitutiones Apostolicas, & Decreta Concilij Tridentini idonei ad probationem admittantur, ac semper, & vbique Ciues Ciuitatum, & locorum in quibus Mona-

 naste-

nasteria huiusmodi sita sint cæteris extraneis paribus præferantur.

Quodque in Prouincia Romana prædicta, etiam in Monasterijs S. Proculi Bononien. ac Sancti Benedicti Ferrarien. Nouitiatus constituatur, & in eis iuuenes ex eadem Prouincia oriundi ad probationem recipiantur.

Quælibet autem Prouincia illum tantum numerum Nouitiorum recipiat, & ad professionem admittat, quem commodè alere poterit, si verò aliqua Prouincia, seú Monasterium plures Monachos, quàm ex eius reddditibus ali possunt habere compertiantur, neminem recipiat priusquam ad numerum præfixum illius professi redacti fuerint.

Et quia in dicto Monasterio Sancti Pauli de eadem Vrbe ob illius aeris intemperiem (vt aiunt) Romani, vel ex eadem Prouincia oriundi in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere solitum fuit, & hoc in alijs Monasterijs seruatur quod deinceps singulo quoque anno saltem sex Nouitij ad probationem ibi recipiantur: Sed in dictum Monasterium Sanctæ Scholasticæ Sublaci ad probationem, & professionem emittendam sumptibus tamen, & expensis dicti Monasterij Sancti Pauli, cuius professi sint, & esse intelligantur, mittantur.

Hacque dè causa saltem duo Nouitij pro Monasterio Farfen. & alij duo pro Monasterio Sublaci prædictis ex eadem Prouincia Romana oriundi in

dicto Nouitiatu Sublacen. vsque ad numerum, qui ex illorum Monasteriorum redditibus, ali, & sustentari possint, reducti fuerint, quibuscumque non obstan. recipiantur.

Quodq; quoties contigerit Abbatem dicti Monasterij Sancti Pauli oriundum, vel professum esse ex Monasterijs Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ Prouinciarum prædictarum, & vice versa existat, & esse debeat, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monasterijs earumdem, sed diuersarum Prouinciarum prædictarum esse debeat.

Similiter perpetuò statuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus, & singulis; quos præmissa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ipso facto incurrendis inuiolabiliter obseruari debere volumus, & mandamus, ac pro præmissorum complemento omnia, & singula priuilegia, libertates, immunitates, fauores, antelationes, aliasq; gratias tàm spirituales, quàm temporales per fel. rec. Eugenium Papam Quartum, & Gregorium XIII. nec non Clementem Octauum Romanos Pontifices prędecessores nostros sub quacumq; verborum forma, expræssione super dictorum Diffinitorum electione, dictęque Congregationis felici statu ac directione; & alias super præmissis quomodolibet con-

cessa, nec non singulas literas Apostolicas desuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam tenores, & effectus perindè ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta essent, dummodò præmissis contraria non existant, pariter perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque ac earum singulis perpetuæ, ac inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, nec non omnes, singulos tàm iuris, quàm facti, ac solemnitatum in his quomodolibet requisitarum, ac necessariarũ defectus excogitatos, vel non cogitatos si qui principaliter, vel accessoriè, aut alias quomodolibet interuenerint in eisdem, & si de illis ad hoc vt suppleri, & sanari possint specialis specifica, & expressa mentio facienda esset, supplemus.

Decernentes prędictas eorum Prædecessorum literas validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri ab eis, ad quos nunc spectat, & pro tempore quorumlibet spectabit firmiter obseruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore resilire posse: sed ad illarum obseruationem obligatos fore, & esse; ac sub eisdem maioris excommunicationis, & priuationis vocis actiuę, & passiuę pœnis cogi, & compelli, pręsentes verò de subreptione, vel obreptione, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostrę, vel quopiam alio defectu notari, seù impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel, retractari, seù inualidari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, seù in ius, vel controuersiam vocari, aut aduersus eas quocumque iuris, vel facti, aut iustitię, seù gratię remedium

dium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam posse, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpraetandi, facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa dilecto filio nostro Alexandro Sancti Laurentij in Damaso, Diacono Cardin. Montalto nuncupato S. R. E. Vicecancellario moderno, & pro tempore existenti dictae Congregationis Casinen, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori per praesentes mandamus, vt praemissa omnia, & singula per eos, ad quos spectat, & in futurum spectabit auctoritate nostra obseruari, curet, & faciat.

Contradictores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis. Non obstan. praemissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem ordinis, & Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrarium prҿmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cҿterisque contrarijs.

quibuscumque. Volumus autem, vt pręsentium transumptis, etiam impręssis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides habeatur, quę ipsis pręsentibus haberetur, si essent exhibitę, vel ostensę.

Dat. Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus nostri anno secundo.

Scipio Cobellutius.

ROMÆ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. M. DC. XXXXII.

S.MI

S.MI D. N. PAVLI PAPÆ V.

Moderatio Statuti in fauorem quorundam profeſſorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinen. cum nouo Statuto ſuper feliciori dictorum Ordinis, & Congregationis Obſeruantia.

PAVLVS PAPA QVINTVS

Ad perpetuam rei memoriam.

OMANI Pontificis prouidentia circumſpecta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſub Regularis vitæ obſeruantia Altiſſimo famulantium conceſſerat, ſaniori iudicio mutat, alterat, ac alia diſponit, prout rerum, temporum, perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino

mino salubriter expedire.

Sanè cum nos aliàs per quasdam in forma Breuis sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1607. Pontificatus nostri anno secundo, confectas literas inter alia in tota, ac vniuersa Italia, Insulisque ei adiacen. septem Prouincias Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Casinen. aliàs Sanctæ Iustinæ, nempè Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, nec non Liguriæ, & Lombardię perpetuò constituerimus, & deputauerimus, illique ac eorum singulis Monasterijs dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac Insulis prędictis consisten. suppositis Sancti Petri Mutinen. ac eiusdem Sancti Petri Regien. Monasteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictę Prouincię Hetrurię etiam perpetuò subiecerimus, & supposuerimus; Et quod ex tunc de cętero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores ex illis respectiuè oriundi, diuersarum tamen Nationum, & professionum, Ac quatuor dictorum Ordinis, & Congregationis Visitatores ex eisdemmet Prouincijs oriundi, eligerentur, & in qualibet ex Prouincijs prædictis tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magistri Nouitiorum, ex ea tamen oriundi quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia essent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monasterij Sancti Pauli propè, & extra muros Almæ Vrbis nostræ dictorum Ordinis, & Congregationis oriundum, vel professum esse ex Monasterijs Lombardiæ, Venetę, &

Ligu-

Liguriæ Prouinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipsius Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanę, & Hetrurię Prouinciarum huiusmodi, ac vice versa esset, & esse deberet, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monasterijs earumdem, se diuersarum Prouinciarum prędictarum esse deberent similiter perpetuò, prout in dictis literis plenius continetur statuerimus, & ordinauerimus.

Nihilominus ex relatione dilectorum filiorum Anastasij à Carpendulo Abbatis dicti Monasterij S. Pauli, ac Io. Baptistæ Romani Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis ad nos per illorum Capitulum Generale Superiori anno celebratum, vt ex literis nobis exhibitis constat destinatorum, accepimus prædicta Monasteria Sancti Petri Mutinēn, ac ipsius Sancti Petri Regiēn eidem Prouincę Lombardię quàm Hetrurię viciniora esse; idque illorum Abbatibus, ac Conuentibus incommodum inferre, & illorum Regularibus institutis magis consonum esse, vt professi Monasteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non sunt oriundi Ciuitatum, vel locorum, aut Prouinciarum, in quibus professionem emiserunt, omnibus illorum dignitatibus, & officijs priuentur, Abbates verò, & alij Prǫlati dictę Prouincię Siculę à Regimine ipsius Monasterij S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis, cum de eis in prędictis literis ad hęc nulla

nulla mentio facta fuerit in eorum damnum, & prę-iudicium excludantur.

Nos igitur in supremo dignitatis culmine, Diuina disponente clementia constituti, in his remedium prouisionis nostrę adhibere cupien. dictarum literarum veriores, & totos tenores pręsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine Sancti Petri Mutinen. ac eiusdem Sancti Petri Regien. Monasteria huiusmodi, illorumque Abbates, Priores, Conuentus, ac alias illorum personas nunc & pro tempore existentes ab eadem Prouincia Hetrurię perpetuò disiungimus, & separamus, illaque, & illos prędictę Prouincię Lombardię etiam perpetuò subijcimus, & supponimus.

Quodque de cętero perpetuis futuris temporibus illi, qui in Monasterijs dictorum Ordinis, & Congregationis Ciuitatum, & locorum, ex quibus non sunt oriundi ad pręsens professi existunt, non autem qui de cętero ad ipsorum Ordinis, & Congregationis habitus susceptionem, ac professionem Regularem admitterentur, omnibus, & singulis Priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, antelationibus, pręrogatiuis, alijsq; gratijs tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus oriundi Ciuitatum, Locorum, & Prouinciarum huiusmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariter, & pariformiter, ac ęquè principaliter in omnibus, & per omnia, perindè ac si ex

eis

cis oriundi essent, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cęteris paribus professis in assecutione dignatum, ac officiorum huiusmodi prę- ferantur.

Quodque Abbates, & Priores dictę Prouincię Siculę vnà cum Abbatibus, & Prioribus Romanę, Neapolitanæ, & Hetruriæ Prouinciarum prædictarum ad regimen dicti Monasterij S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis huiusmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad instar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Prouinciarum prædictarum eligi possint, & valeant.

Ac pro pace inter Regulares personas dictorum Ordinis, & Congregationis conseruan. illorumque augumento, quod in singulis eorum Monasterijs pro quolibet decimotertio numero Monachorum Professorum vnus graduatus, nempè vnus Abbas, vel Procurator Generalis, aut Cancellarius Præsidis, siuè vnus Prior pro qualitate, & capacitate professorum singulorum respectiuè Monasteriorum, & pro quinque Monachis professis, vnus Decanus, computatis Cellerarijs, ac Nouitiorum Magistris, Confessoribus Monialium, ac Rectoribus, alijsque Officialibus, ità tamen, quod ipsi Decani numerum tercentum non excedant, assignentur.

Ad officium tamen Decanorum quoad sufficientiam literarum illi dumtaxat Monachi assumantur, qui, vel per examinatores ab Ordinarijs locorum pro tempore deputatos, seù per dictos Visitatores, vel alios ab ipsis Visitatoribus, vel Diffinitoribus

subro-

subrogatos ad Confessiones Christifidelium audiendas examinati, cum effectu per patentes literas in forma probanti Visitatoribus tradendas, & ab ipsismet Visitatoribus, an fauore, vel merito illas impetrauerint examinandas, & Diffinitoribus Capituli Generalis præsentan., tanquam idonei approbati fuerint. Quo verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem pro potiori cautela, & securitate exactissimam inquisitionem faciant Visitatores examinando, tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Diffinitoribus in scriptis medio eorum iuramento, deferant.

Præterea quod Constitutiones dictorum Ordinis, & Congregationis per fel. record. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum approbatæ, & confirmatæ in omnibus, & per omnia sub pœnis à Diffinitoribus statuendis, ac præfigendis pro singulis trasgressionibus pręfatarum Constitutionum ipso facto incurren., dummodò per alias Constitutiones Apostolicas reuocatæ non sint, inuiolabiliter obseruentur.

In Monasterijs dictorum Ordinis, & Congregationis etiam in quibus licet tantum decem de Conuentu Monachi existant, horæ Canonicæ, tàm diurnæ, quàm nocturnæ in Choro psallendo, singulis diebus recitentur, culpæ Monachorum in Capitulo semel in qualibet hebdomada ad minus audiantur, Missæque decantentur, & lectio casuum conscientię saltem bis in vnaquaque hebdomada

habea-

habeatur, ac disciplina Monastica prout in alijs Monasterijs seruatur, etiam seruetur, in Refectorio lectio assidua audiatur. Carnes verò in illis Monasterijs, ac temporibus tantùm in Constitutionibus prędictis pręscriptis, & per dictum Gregorium Prędecessorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria edantur, Pręmissaque omnia non obseruantes, tàm Superiores, quàm inferiores voce actiua, & passiua ad arbitrium dictorum omnium Diffinitorum, seu Regiminis ipso facto priuati existant.

Quodque decreta facta, & non impressa, ac in posterum fienda pro bono regimine dictorum Ordinis, & Congregationis in illorum Capitulis Generalibus per vota secreta à maiori parte illorum Pręlatorum approbantur, & ad effectum, vt omnes ad eorum obseruationem, sub pœna pręcepti teneantur, & obligati existant à Sede prędicta confirmari, & approbari debeant.

In reliquis verò omnia, & singula in prędictis nostris literis contenta in omnibus, & per omnia iuxta illorum tenorem obseruentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte, vel in totum, seù reuocatio, quouis quęsito colore, vel ingenio, nisi de consilio, & consensu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prętatorum, etiàm sub priuatione dignitatum, & officiorum, quas, & quę pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad ipsas obtinen. eo ipso incurren. pœna nullo vnquam tempore intentari, vel impetrari possint, itidèm perpetuò statuimus, & ordinamus, ac ità in

omni-

omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum sub pœnis pręfatis inuiolabiliter obseruari debere volumus, & mandamus.

Pręsentes verò nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostrę, vel quopiam alio defectu notari, seù impugnari, aut alias quomodolibet infringi vel retractari seù inualidari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, seù in ius, vel controuersiam vocari, aut aduersus eos quodcumque iuris, & facti, vel iustitię, aut gratię remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam posse: sed eas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obseruari debere, sicque ab omnibus, & singulis censeri & ita per quoscumque Iudices, tàm Ordinarios, quàm delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij nostri Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane decernimus si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circà dilectis filijs, prædictorum Ordinis, & Congregationis Protectori, nec non Curiæ causarum Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditori, nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi,

vel

vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, ac in eis contenta quæcumq; vbi, & quando, ac toties, quoties opus fuerit, ac pro parte nunc, & pro tempore existentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine Congregationis requisiti fuerint solemniter publicandis eisque; in præmissis efficacis defensionis præsidio assisteñ, faciant eas, & ea auctoritate nostra ab omnibus inuiolabiliter obseruari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos, ac aliàs illorum personas eis pacificè frui, & gaudere non permittendo eos desuper quomodolibet molestari, vel perturbari.

Contradictores quoslibet, & rebelles per quasuis Ecclesiasticas sententias, censuras etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponeñ, moderañ, & applicañ, cæteraque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, nec non legitimis super his habeñ, seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggrauañ, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij secularis auxilio. Non obstañ præmissis, ac fel. rec. Bonifacij Papę VIII. Prędecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore pręsentium extrà suam Ciuitatem, & Diœc. vltrà tres dietas ad iudicium non trahatur, alijsq; Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Congregationis etiam

 iura-

iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis statutis, stabilimentis, vsibus, & consuetudinibus, cęterisq; contrarijs quibuscumq; aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Dat. Romę, apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 21. Martij 1608. Pontificatus nostri anno tertio.

Scipio Cobellutius.

R O M E, Ex Typographia Reuer. Cam. Apost. MDCVIII.

PAV-

PAVLVS V.

A tergo. Dilectis filijs, Præsidenti, Diffinitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti.

Intus vero. Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filijs, Præsidenti, Diffinitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Casinensis, Ordinis S. Benedicti. Paulus Papa Quintus. Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Romani Pontificis prouidentia circumspecta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum statuerat, immutat, aliàsque disponit, prout rerum, & temporum varietatibus, & personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs si quidem ad tollen͂ nouem Diffinitorum Prouinciarum Congregationis vestræ Casinen͂ Ordinis S. Benedicti, quas in vniuersa Italia, Insulisque ei adiacentibus, septem esse voluimus, perpetuitatem per Nostras sub die 6. Aprilis anni 1607 in simili forma Breuis expeditas literas, inter alia statuimus, & ordinauimus, quod singulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, siue antiquioribus, duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac vnus ex Romana,

Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Prouincijs, ab eodem Diffinitorio vacarent per biennium, & illorum loco tres substituerentur respectiuè ex eisdem Prouincijs, ita vt semper haberet Diffinitorem, seù Diffinitores, præscriptum, seù præscriptos, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur. Cum autem, sicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiusdem vestrę Congregationis, totius Congregationis huiusmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, propter trium Personarum ab Officio Diffinitoris huiusmodi biennalem cessationem, & frequentem mutationem, Officij Diffinitorum huiusmodi vires infirmentur, & sæpe personæ ad illud admittendę sint minus idoneę, & negociorum principalium Congregationis parum peritæ, & alijs iustis de causis pro Congregationis quiete, & tranquillitate expediat, vt ad pristinum, qui antequam prædictæ literę nostrę emanarent, erat, statum eorundem Diffinitorum electio reducatur, Nos prospero, felicique dictę Congregationis statui, atque directioni peramplius consulere, vosque specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes, & vestrum singulas personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Procuratoris prędicti, totius Congregationis vestrę huiusmodi nomine, Nobis super

hoc

hoc humiliter porrectis inclinati, Statuimus, vt de cętero libera sit vnicuique vestrum facultas, quos idoneos iudicauerit, Pręlatis, habentibus vocem in Capitulo, ad Officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in vno alteroque Capitulis Generalibus pręcedentibus successiuè fuerint Diffinitores, quodque biennio non vacauerint, firmis in reliquis remanentibus literis nostris prędictis, quas saluas esse, & in suo robore remanere volumus, & non alias, non obstantibus literis nostris prędictis, nec non omnibus illis, quę in eis voluimus non obstare, cęterisque contrarijs quibuscunque. Pręsentibus ad Triennium proximum dumtaxat valituris. Datum Romę, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die 25. Martij 1619. Pontificatus nostri anno decimo quarto.

Cum autem, sicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiusdem Congregationis, totius Congregationis huiusmodi nomine Nobis nuper fecit notum, prędictę Congregationis maximè futurum sit, si de cętero, perpetuis futuris temporibus Diffinitorum eorumdem electio, iuxta posteriorum literarum nostrarum huiusmodi formam, & tenorem fiat, Nobis propterea dictus Procurator Generalis, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in premissis, vt infra, opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prospero, felicique dictę Congregationis statui, & directioni peramplius etiam consulere volentes, & vestrum singulares personas à quibusuis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel

 ab

ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt, ad effectum pręsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Procuratoris prędicti, totius Congregationis huiusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, vt imposterum, perpetuis futuris temporibus libera sit vnicuiq; vestrum facultas, quos idoneos iudicauerit, ex Pręlatis habentibus vocem in Capitulo, ad officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in vno, alteroue Capitulis Generalibus pręcedentibus successiuè fuerint Diffinitores, quodque biennio non vacauerint, firmis in reliquis remanentibus prioribus nostris literis prędictis, quas saluas esse, & in suo robore permanere volumus, & non alias. Non obstantibus eisdem prioribus literis nostris, nec non omnibus illis, quę in eis voluimus non obstare, cęterisq; contrarijs quibuscunque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris die 14. Septembris 1620. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

S. Card. S. Susannæ.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apost. MDCXXXXII.

VRBA

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IRCVMSPECTA in omnibus Romani Pontificis prouidentia ea quę rationabilibus de causis pro bono regimine Regularium statuerat, si successu temporis incommodum afferre noscuntur, alijs non minus iustis ex causis tollit, & reuocat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Aliàs siquidem supplicationibus dilectorum filiorum Abbatum Monasteriorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis, aliàs Sanctę Iustinæ de Padua nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuimus, & decreuimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Diffinitorium eiusdem Congregationis non sit, nec esse possit perpetuum, sed quo ad omnes Diffinitores vacabile, ità quod ipsorum Diffinitorum officium sit annale, & vigore cuiuscumque confirmationis vltra biennium non duret, quodque etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi, aut in pœnam absque cognitione causæ mutari possint, prout in nostris in simili forma Breuis die 4. Maij 1628. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem sicut ex fide digna dictæ Congregationis relatione accepimus, & experientia rerum magistra compertum sit redductionem officij

Diffinitoriatus huiusmodi ad biennium per prædictas nostras literas factam in dictæ Cougregationis detrimentum, & perturbationem cedere, ea præsertim de causa, quod peritiores, vt plurimum & in Congregationis negotijs versati necessariò prętereantur, & auctoritas Magistratus illius minuatur, delinquendique licentia crescat, & minus quàm par est, in spiritualibus, & temporalibus necessarijs intendi possit. Propterea nos eiusdem Congregationis indemnitati, & felici directioni quantum cum Domino possumus consulere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine literas nostras prædictas, quoad præmissa dumtaxat, illis quod alia in eis contenta scilicet quod Decani in dieta dictæ Congregationis, quæ infra annum per Præsidentem, & Visitatores suis præscriptis temporibus celebratur, sub quocumque prętextu creari nullatenus possint), in suo robore permanentibus, tenore pręsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, statuentes, atque decernentes quod de cętero perpetuis futuris temporibus iuxta primęuam Congregationis huiusmodi institutionem, & facultatem a fel. rec. Eugenio Papa IV. Prędecessore nostro sub dat. Romæ apud S. Petrum nono Kal. Decembris Pontificatus sui anno secundo concessam & à rec. me. Adriano Papa VI. per alias in forma Breuis sub Dat. Romæ apud S. Petrum die 16. Aprilis Pontificatus sui anno primo, & similiter à Sixto Papa V. sub Dat. Romæ apud S. Petrum die 17. Februarij Pontificatus sui anno tertio, & denique a Paulo V. etiam Prędecessoribus

ribus nostris sub Dat. Romæ apud S. Petrum die 14. Septembris Pontificatus sui anno 16. confectas literas approbatam, & innouatam libera sit vniquique Prælatorum dictæ Congregationis facultas, quos idoneos iudicauerit (super quo conscientiam cuiuslibet ipsorum oneramus) ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo ad Officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in vno alterouè Capitulis Generalibus præcedentibus successiuè fuerint Diffinitores, quod biennium non vacauerint, nec non, quod in dictæ Congregationis Dieta, vt supra infrà annum celebranda Abbates Monasteriorum eiusdem Congregationis mutari, suspendi, & deponi eo modo quo antequam literæ nostrę prędictę emanarent in posterum liberè, & licitè possint. Quo circa dilecto filio nostro Francisco S. Laurentij in Damaso Diacono Card. Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti moderno, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Casinensis apud nos, & Apost. Sedem Protectori per præsentes mandamus, vt pręsentes nostras has literas in proximis futuris Dieta, & Capitulo Generali solemniter publicari, & omnia in eis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum spectabit auctoritate nostra firmiter obseruari curet, & faciat, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo. Non obstañ ijsdem nostris literis al jsq; constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Congregationis huius-

modi

modi etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus priuilegijs quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, ac pręsertim literis fel. rec. Leonis Papę X. Gregorij XIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum sub quacumque verborum forma, & expressione super dd. Diffinitorum electione, dictæque Congregationis directione, aut alias super præmissis quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus, ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta essent pro sufficienter expressis habentes, quoad permissa duntaxat illis, quoad alia in eis contenta in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cęterisq; contrarijs quibuscumq; Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 8. Iulij 1637. Pontificatus nostri anno decimo quarto.

M. A. Maraldus.

Loco † Sigilli.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apost. MDCXXXXII.

Decre-

Decretum fel. rec. Clementis Papę VIII. ſuper Caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SANCTISSIMVS D N. qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quod reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi ſuperiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum ſuperiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideò vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium ſuperioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquod, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue

reten-

retento, & quando eo peruenerit, vt extra septa Monasteria, seù Conuentus fiat egressio. Nocturna, ac furtiua è Monasterio, seù Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in Iudicio regulari, seù legitimo.

Procuratio, auxilium, seù consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut Sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus, furtum de rebus Monasterij, seù Conuentus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seù grauis percussio cuiusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à superioribus ād inferiores, & ab inferioribus ad superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsemet subditi sponte, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres,

tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero maiori, vel minori; iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore existentes, quàm Confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimè, ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis à Confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandi cohibere possint.

Atque ità per quoscumq; Regularium Superiores, quicumq; illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiam generalis Decretis, nec non consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut Regulis in generalibus, seù prouincialibus Capitulis editis, statutis, & consuetudinibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facien. quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maij anno Domini 1593.

Sanctitas sua deinceps declarauit, & declarat,

vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere, &c.

AD LECTOREM.

MVltæ in hoc toto Opere tibi occurrent literulæ ex Typographi incuria vel malè impreſſæ, vel inuerſæ, eas ſingulas ſtylo cenſorio ſignare operæ pretium non duximus: adnotauimus grauiora, atq; ea tantum, quæ tua non ità facilè toleraret humanitas.

In Regula, & eius Declaratorio.

Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*	Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*
3	6	ſuccinctus	ſuccinctis	145	8	Tunioellæ	Tunicellæ
9	15	indiget	indicet	145	9	a terrb	à terra
39	4	Domenica	Dominica	146	5	omncs	omnes
3.	6	per ſi gulo dies	per ſingulos dies	150	2	patientur	patienter
60	14	fereæ	ferreæ	158	28	Comminos	Commiſſos
61	13	Angelice	Angelicæ	159	10	expleuerint (prout	expleuerint, pro ve
64	2	bonorem	bonorum	159	27	debeant	debent
64	17	neglixerit	neglexerit	160	6	qua docet	qua decet
76	20	animittant	amittant	161	23	habeant	habent
88	5	mandant	mandent	162	9	aſſentiantur	aſſentiatur
95	18	dommodo	dummodo	162	14	fui	fin
99	26	capiat capiat	capiat	164	7	ſi qua tamen	ſi quæ tamen
104	5	teneaant	teneant	164	8	Caritatis	Charitatis
104	8	cænant	cænent	170	22	etian	etiam
114	7	excommunicantur	excommunicatur	175	11	Prælatum	Prælatus
125	6	ſtirtus	virtus	176	6	fic	ſic
125	11	flectibus	fletibus	177	2	Complectorium	Completorium
125	12	obſeruatione	obſeruantiæ	178	12	durant	durent
131	2	Ieiuniam	Ieiunium	184	24	conſiglio	conſilio
131	13	exigat	exigit	188	16	feſtinantur	feſtinanter
138	17	acciplant	accipiant	190	28	conſiglio	conſilio
140	4	acqua	aqua	195	22	deferant	deferunt
142	4	ſuſficiunt	ſufficient	202	3	imponat	imponant

In Prima Parte Conſtitutionum.

Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*	Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*
1	11	incomoda	incommoda	41	14	libertalis	Libertatis
2	18	nuncium	nuncium	42	22	ſeuum	ſuum
21	8	moneant	moneat	55	20	deſcriptæ;	deſcripta
28	15	De	Ne	58	20	Abbate	Abbati
31	13	Petri, Paull	Petri, & Pauli	59	16	ponituro	punituro

In ſecunda Parte Conſtitutionum.

Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*	Pag.	Verſ.	*Errata*	*Corrige.*
12	30	diſcendo	diſcedendo	16	24	valent	valeat
13	28	diudicent	dijudicent	19	12	debet	debeat
14	28	ſi quis	ſi qui	30	8	Se	Ne